Mizgîn û Karên Şandiyan

Tabloya Naverokê

Mizgîniya Metta	1
Mizgîniya Marqos	21
Mizgîniya Lûqa	34
Mizgîniya Yûhenna	55
Karên Şandiyan	71

Matthew

BEŞA 1

1 Pirtûka nifşa Îsa Mesîh, kurê Dawid, kurê Birahîm.
2 Birahîm ji Îshaq* anî. Îshaq ji Aqûb çêbû. Aqûb ji
Cihûda û birayên wî re çêbû.
3 Û Cihûda Fares û Zara ji Tamarê anîn. û Faris ji Esrom
çêbû. Esrom ji Aram anî.
4 Û Aram ji Amînadab çêbû. Aminadab ji Naasson çêbû.
Naasson ji Salmon anî.
5 Û Salmon ji Rexabê Booz çêbû. û Booz ji Obêd Rût anî.
Û Obêd ji Yêşa anî.
6 Yêşa ji Dawid padîşah çêbû. Û Dawid padîşah Silêman ji
wê jina Ûriya bû.
7 Silêman Roboam anî. Roboam ji Abiya anî. Û Abiya ji
Asa hat.
8 Û Asa ji Yosafat çêbû. Û Yosafat Yoram anî. Û Joram ji
Oziyas anî.
9 Û Oziyas Yoatham anî. Û Yoatham Axaz anî. Axaz ji
Hezeqiya* çêbû.
10 Û Hezekiya ji Manasses çêbû. Manases Amon anî.
Amon ji Yoşiyas anî.
11 Û Yoşiya ji Yechonias û birayên wî re çêbû, dema ku
ew birin Babîlê.
12 Piştî ku ew birin Babîlê, ji Yechonias re Salathiel çêbû.
Salathiel Zorobabel anî.
13 Zorbabîl ji Ebiud anî. Abiud ji Elyakim bû. Êlyakim ji
Azor anî.
14 Azor ji Sadoq anî. Sadoq ji Akîm çêbû. Akim ji Êlyûd
anî.
15 Û Êlyûd ji Eleazar anî. û Eleazar ji Mattan hat. Mettan ji
Aqûb* anî.
16 Û Aqûb ji Ûsiv re mêrê Meryema ku ji wê Îsa çêbû, ku
jê re Mesîh tê gotin.
17 Ji Birahîm heta Dawid hemû nifş çardeh nifş in; Ji
Dawid heta birina Babîlê çardeh nifş hene. û ji birina
Babîlê heta Mesîh çardeh nifş in.
18 Îcar bûyîna Îsa Mesîh bi vî awayî bû: Gava ku diya wî
Meryem bi Ûsiv re hat zewicandin, beriya ku ew bên ba
hev, ew bi zarokê Ruhê Pîroz hat dîtin.
19Hingê mêrê wê Ûsiv, ji ber ku mirovekî rast bû û
nedixwest wê bike mînaka gel, li ser hişê xwe bû ku wê bi
nepenî berde.
20 Lê gava ku ew li ser van tiştan difikirî, va ye, milyaketê
Xudan di xewnê de jê re xuya bû û got: Ûsiv, kurê Dawid,
netirse ku jina te Meryemê bi xwe re bigire. ya Ruhê Pîroz.
21 Û wê kurekî bîne û tu navê wî îsa bikî, çimkî ewê gelê
xwe ji gunehên wan xilas bike.
22 Îcar ev hemû çêbûn, da ku ew gotina ku Xudan bi destê
pêxember gotibû, bê cih û got:
23 Va ye, keçikek wê bizaro be û kurekî bîne û navê wî
bidin Emmanûêl, ku tê mana: Xwedê bi me re ye.
24 Hingê Ûsiv ji xewê rabû, çawa ku milyaketê Xudan jê
re gotibû kir û jina xwe anî ba xwe.
25 Û heta ku kurê xwe yê nixurî anî, ew nas nekir û navê
wî ÎSA danî.

BEŞA 2

1 Îcar gava ku Îsa di rojên Hêrodês padîşah de li
Beytlehma Cihûstanê hat dinyayê, va ye, ji rojhilat zilamên
şehreza hatin Orşelîmê.
2 Gotin: «Yê ku ji dayik bûye Padîşahê Cihûyan li ku ye?
Çimkî me stêra wî li rojhilat dît û em hatin ku biperizin wî.
3 Gava Hêrodês padîşah ev tişt bihîstin, ew û tevahiya
Orşelîmê bi wî re xemgîn bû.
4 Gava ku wî hemû serekên kahînan û Şerîetzanên gel li
hev civandin, ji wan pirsî ku Mesîh li ku derê çêbe.
5 Û wan jê re got: Li Beytlehma Cihûstanê, çimkî bi destê
pêxember weha hatiye nivîsîn:
6 Û tu Beytlehma, li welatê Cihûdayê, di nav mîrên
Cihûdayê de ne yê herî biçûk î, çimkî ji te wê walî derkeve,
ku wê serweriya gelê min Îsraêl bike.
7 Gava Hêrodês bi nepenî gazî şehrezayan kir, bi xîret ji
wan pirsî ku stêrk di kengî de xuya bûye.
8 Wî ew şandin Beytlehmê û got: «Herin li zarokê bi xîret
bigerin. Û gava ku we ew dît, ji min re xeber bidin, da ku
ez jî bêm û biperizim wî.
9 Gava wan padîşah bihîst, çûn. Û va ye, stêra ku wan li
rojhilatê dît, li ber wan çû, heta ku hat û li cihê ku zarok lê
bû rawesta.
10 Gava wan stêrk dîtin, bi şabûneke gelek mezin şa bûn.
11 Gava ew hatin malê, zarok bi diya wî Meryemê re dîtin,
ketin xwarê û perizîn wî. zêr, bixûr û mir.
12 Û di xewnê de ji Xwedê şîret kirin ku ew venegerin ba
Hêrodês, ji riyeke din çûn welatê xwe.
13 Û gava ew çûn, va ye, milyaketê Xudan di xewnê de ji
Ûsiv re xuya bû û got: «Rabe, zarok û diya wî bigire û
bireve Misrê û heta ku ez ji te re xeberê bidim, tu li wir bî.
Hêrodês wê li zarokê biçûk bigere ku wî bikuje.
14 Gava ew rabû, bi şev zarok û diya xwe hilda û çû Misrê.
15 Û heta mirina Hêrodês li wê derê ma, da ku ev gotina ku
Xudan bi destê pêxember gotibû, bê cih û got: «Min ji
Misrê gazî kurê xwe kir.»
16Hingê Hêrodês, gava dît ku tinazên xwe bi şehrezayan
dikin, pir hêrs bû, şand derve û hemû zarokên ku li
Beytlehmê û li hemû qeraxên wê yên ji du salî û binî, li gor
wextê ku wî bi xîret ji aqilmendan pirsî.
17 Hingê gotina Yêremyayê pêxember ku gotibû, hat cih:
18 Li Ramayê dengek, şîn, girîn û şînek mezin hat bihîstin.
Rahêl ji bo zarokên xwe digiriya û nedixwest bê handan,
çimkî ew ne.
19 Lê gava Hêrodês mir, va ye, milyaketekî Xudan li Misrê
di xewnê de ji Ûsiv re xuya dibe.
20 Gotin: «Rabe, zarok û diya wî hilde û here welatê Îsraêl,
çimkî ew ên ku li jiyana zarokê digeriyan mirine.»
21 Û ew rabû, zarok û diya wî hildan û hat welatê Îsraêl.
22 Lê gava ku wî bihîst ku Arxelayos li Cihûstanê di oda
bavê xwe Hêrodês de padîşah bûye, tirsiya ku here wê derê;
lê di xewnê de ji Xwedê hişyar bû û berê xwe da deverên
Celîlê.
23 Û ew hat û li bajarekî ku jê re Nisret digotin, rûdinişt,
da ku gotina pêxemberan bê cih: Wê jê re Nisretî bê gotin.

BEŞA 3

1 Di wan rojan de Yûhennayê imadkar hat û li çolê
Cihûstanê Mizgînî da.
2 Û got: «Tobe bikin, çimkî Padîşahiya Ezmanan nêzîk e.»

3 Çimkî ew e ku ji aliyê Îşaya pêxember ve hatiye gotin: «Dengê yê ku li çolê diqîre: «Riya Xudan amade bikin, riyên wî rast bikin.»
4 Yûhenna cil û bergên wî yên ji porê deve û kembereke çermî li ser pişta wî bû. goştê wî kul û hingivê çolê bû.
5Hingê Orşelîm, hemû Cihûstan û li seranserê dora Urdunê derketin ba wî.
6 Û li Urdunê bi wî imad bûn û gunehên xwe eşkere kirin.
7 Lê gava wî dît ku gelek ji Fêrisî û Sadûqiyan hatin imadkirina wî, wî ji wan re got: «Ey nifşê marîfetan, kê we hişyar kir ku hûn ji xezeba ku bê birevin?
8 Ji ber vê yekê fêkiyên ku ji bo tobekirinê ne, bînin:
9 Û nefikirin ku hûn di dilê xwe de nebêjin: «Bavê me Birahîm heye.» Çimkî ez ji we re dibêjim, Xwedê dikare ji van keviran zarokan ji Birahîm re derxe.
10 Û niha jî ax li ser koka daran tê danîn; ji ber vê yekê her dara ku berê qenc nade, tê jêkirin û tê avêtin nav êgir.
11 Bi rastî ez we ji bo tobekirinê bi avê imad dikim; lê yê ku piştî min tê ji min bi hêztir e û ez ne hêja me ku pêlavên wî hilgirim; ewê we bi Ruhê Pîroz û bi agir imad bike.
12 Di destê wî de fêkiya wî ye, ewê erdê xwe bi tevahî paqij bike û genimê xwe di nav garanê de bicivîne; lê ewê kayê bi agirê ku natemirîne bişewitîne.
13 Hingê Îsa ji Celîlê hat Urdunê ba Yûhenna, da ku ji wî bê imadkirin.
14 Lê Yûhenna nehişt û got: «Divê ez ji te bêm imad kirin û tu tê ba min?
15 Îsa lê vegerand û got: « Bihêle ku niha wisa be, çimkî em bi vî awayî hemû rastdariyê pêk tînin. Paşê ew êşand.
16 Gava ku Îsa imad bû, di cih de ji avê derket û va ye, ezman jê re vebûn û wî dît ku Ruhê Xwedê wek kevokekê hat xwarê û li ser wî ronahî kir.
17 Û va ye dengek ji ezmên ku dibêje: «Ev e Kurê min ê delal, ku ez jê razî me.

BEŞA 4

1 Hingê Îsa ji aliyê Ruh ve hat birin çolê, da ku ji aliyê Îblîs ve bê ceribandin.
2 Û gava wî çil roj û çil şev rojî girt, paşê birçî bû.
3 Û gava ku cêribandî hat ba wî, wî got: «Eger tu Kurê Xwedê yî, emir bike ku ev kevir nan bên çêkirin».
4 Lê wî lê vegerand û got: «Hatiye nivîsîn: « Mirov ne bi nan tenê bijî, lê bi her peyva ku ji devê Xwedê derdikeve dijî.»
5 Hingê Îblîs ew hildide bajarê pîroz û datîne ser lûtkeya Perestgehê.
6 Û jê re got: «Eger tu Kurê Xwedê yî, xwe bavêje xwarê, çimkî hatiye nivîsîn: «Ewê milyaketên xwe di derbarê te de berpirsiyariyê bide û ewê te di destên wan de hilgirin, da ku tu carî lingê xwe neşikînî. li hember kevirekî.
7 Îsa jê re got: « Dîsa hatiye nivîsîn: «Xudan Xwedayê xwe neceribîne».
8 Îblîs dîsa wî hilkişiya çiyayekî pir bilind û hemû padîşahiya dinyayê û rûmeta wan nîşanî wî da.
9 Û jê re got: «Eger tu xwe bikî û biperizî min, ezê van hemû tiştan bidim te.
10 Hingê Îsa jê re got: « Ji vir here, Şeytan!» Çimkî hatiye nivîsîn: «Hûnê biperizin Xudan Xwedayê xwe û tenê ji wî re xizmetê bikin.»
11 Hingê Îblîs ew berda û va ye, milyaket hatin û jê re xizmet kirin.
12 Gava Îsa bihîst ku Yûhenna girtî ye, ew çû Celîlê.
13 Û ji Nisretê derket, hat û li Kefernahûmê, ku li qeraxa deryayê ye, li sînorên Zabûlon û Neftelîmê rûnişt.
14 Da ku ev gotina ku bi destê Îşaya pêxember hatibû gotin, bê cih û got:
15 Erdê Zabulon û welatê Neftalîm, li ser riya behrê, li wê derê Urdunê, Celîlê ya miletan;
16 Gelê ku di tariyê de rûniştibû, ronahiya mezin dît. û ji wan ên ku li herêmê û siya mirinê rûdiniştin, ronahî vedibe.
17 Ji wê demê ve Îsa dest bi Mizgîniyê kir û got: Tobe bikin, çimkî Padîşahiya Ezmanan nêzîk e.
18 Û Îsa li ber gola Celîlê rêve diçû, du bira dîtin, ku navê wî Petrûs bû û birayê wî Endrawis tora avêtibûn golê, çimkî ew masîgir bûn.
19 Û wî ji wan re got: Li pey min werin, ezê we bikim nêçîrvanên mirovan.
20 Wan jî di cih de torên xwe hiştin û li pey wî çûn.
21 Û ji wê derê çû, wî du birayên din, Aqûbê* kurê Zebedî û birayê wî Yûhenna* dîtin. û wî gazî wan kir.
22 Û wan di cih de gemiyê û bavê xwe hiştin û li pey wî çûn.
23 Îsa li seranserê Celîlê digeriya, di kinîştên wan de hîn dikir, Mizgîniya Padîşahiyê belav dikir û di nav gel de her cûre nexweşî û her cûre nexweşî qenc dikir.
24 Û nav û dengê wî li seranserê Sûriyê belav bû û wan hemû nexweşên ku bi cûrbecûr nexweşî û ezab ketibûn, yên cinan, yên dîn û yên felcî anîn ba wî. û wî ew qenc kirin.
25 Ji Celîlê, ji Dêkapolîsê, ji Orşelîmê, ji Cihûstanê û ji aliyê Urdunê elaleteke mezin a gel li pey wî hat.

BEŞA 5

1 Gava ku elaletê dît, hilkişiya çiyê û gava ku ew rûnişt, şagirtên wî hatin ba wî.
2 Û wî devê xwe vekir, hînî wan kir û got:
3 Xwezî bi ruhê belengazan, Çimkî Padîşahiya Ezmanan ya wan e.
4 Xwezî bi wan ên ku digirîn, çimkî ewê bên handan.
5 Xwezî bi wan nerm, çimkî ewê erdê mîras bistînin.
6 Xwezî bi wan ên ku birçî û tîbûna rastdariyê ne, çimkî ewê têr bibin.
7 Xwezî bi wan ên ku dilovan in, çimkî ew ê bêne rehmê.
8 Xwezî bi wan ên ku dil pak in, çimkî ewê Xwedê bibînin.
9 Xwezî bi wan aştîxwazan, çimkî ewê zarokên Xwedê bên gotin.
10 Xwezî bi wan ên ku ji bo rastdariyê tengahiyê didin wan, çimkî Padîşahiya Ezmanan ya wan e.
11 Xwezî bi we, gava ku mirov ji bo xatirê min, we nifiran bikin, tengahiyê bidin we û bi derewan li we bikin.
12 Şa bibin û gelek şa bin, çimkî xelata we li ezmên mezin e, çimkî wan pêxemberên beriya we bi vî awayî tengahî kirin.
13 Hûn xwêya erdê ne, lê eger xwê bêhna xwe winda kiribe, wê bi çi bê xwêkirin? ji niha û pê ve ji bo tiştekî ne baş e, lê ji avêtina derve û pêxistina lingên mirovan.
14 Hûn ronahiya dinyayê ne. Bajarê ku li ser girekî hatiye danîn nayê veşartin.
15 Ne jî qendîlê pêdixin û dixin bin çîmentoyê, lê li ser çirayekî; û ronahiyê dide hemû yên ku di malê de ne.
16 Bila ronahiya we li ber mirovan bibiriqe, da ku karên we yên qenc bibînin û pesnê Bavê we yê li ezmanan bidin.

17 Nefikirin ku ez hatime Şerîetê an jî pêxemberan
hilweşînim;
18 Ji ber ku bi rastî ez ji we re dibêjim, heta erd û ezman
derbas bibin, noktek an piçek ji Şerîetê qet dernakeve, heta
ku her tişt pêk neyê.
19 Îcar kî ku yek ji van emrên herî biçûk bişikîne û wusa
hînî mirovan bike, wê di Padîşahiya Ezmanan de herî kêm
jê re bê gotin;
20 Çimkî ez ji we re dibêjim, heta ku rastdariya we ji
rastdariya Şerîetzan û Fêrisiyan derbas nebe, hûn qet
nakevin Padîşahiya Ezmanan.
21 We bihîstiye ku ji berê de ji wan re hatiye gotin:
«Nekuje; Û yê ku bikuje, wê di xetera dîwanê de be.
22 Lê ez ji we re dibêjim, her kesê ku bê sedem li birayê
xwe hêrs bibe, wê di bin xetera dîwanê de be; , dê di xetera
agirê dojehê de bin.
23 Ji ber vê yekê eger tu diyariya xwe bîne ber gorîgehê û
li wir were bîra te ku birayê te li hember te tiştek heye;
24 Li ber gorîgehê diyariya xwe berde û here. pêşî bi
birayê xwe re li hev were û paşê were diyariya xwe pêşkêş
bike.
25 Heya ku tu bi wî re di rê de yî, zû bi dijminê xwe re li
hev bike; Nebe ku dijmin te bide destê dadger û dadger te
bide destê zabit û tu nekevî zindanê.
26 Bi rastî ez ji te re dibêjim, heta ku tu pereyê herî mezin
nedî, tu ji wir dernekevî.
27 We bihîstiye ku ji berê de ji wan re hatiye gotin:
«Zînayê neke.
28 Lê ez ji we re dibêjim, her kesê ku ji bo şehwetê li
jinekê binêre, di dilê xwe de bi wê re zînayê kiriye.
29 Û eger çavê te yê rastê te biêşîne, wî derxe û ji xwe
bavêje, çimkî ji bo te sûd e ku endamekî te helak bibe û ne
ku tevahiya bedena te bê avêtin dojehê.
30 Û eger destê te yê rastê te biêşîne, wî jêke û ji xwe
bavêje, çimkî ji bo te sûd e ku endamekî te helak bibe û ne
ku tevahiya bedena te bê avêtin dojehê.
31 Hatiye gotin: Kî ku jina xwe berde, bila nivîsa berdanê
bide wê.
32 Lê ez ji we re dibêjim, her kesê ku jina xwe berde, ji
xeynî fuhûşiyê, wê dihêle ku zînayê bike;
33 Dîsa we bihîstiye ku ji berê de ji wan re hatiye gotin:
«Sond nexwin, lê sondên xwe ji Xudan re bînin cih.
34 Lê ez ji we re dibêjim, qet sond nexwin. ne bi ezmên;
Çimkî ew textê Xwedê ye:
35 Ne bi zemîn; ji ber ku ew lingê wî ye: ne li Orşelîmê;
Çimkî ew bajarê Padîşahê mezin e.
36 Bi serê xwe jî sond nexwe, çimkî tu nikarî mûyekî spî
an reş bikî.
37 Lê xeberdana we be, erê, erê; Na, na, ji ber ku ji van
bêtir, xerabiyê ye.
38 We bihîstiye ku hatiye gotin: «Çav di ber çav û diran di
ber diran de.
39 Lê ez ji we re dibêjim, ku hûn li hember xerabiyê nebin.
40 Û eger yek bixwaze li ber Şerîetê dozê li te bike û kirasê
te rake, bila kirasê te jî hebe.
41 Û kî zorê bide te, ku tu kîlometreyekê biçî, her du bi wî
ra here.
42 Bide yê ku ji te bixwaze û ji yê ku bixwaze ji te deyn
bike, tu xwe nezivirîne.
43 We bihîstiye ku hatiye gotin: Ji cîranê xwe hez bike û ji
dijminê xwe nefret bike.
44 Lê ez ji we re dibêjim, ji dijminên xwe hez bikin, yên
ku nifiran li we dikin pîroz bikin, qenciyê bi wan ên ku ji
we nefret dikin bikin û ji bo yên ku we xerab dikin û
tengahiyê didin we dua bikin.
45 Da ku hûn bibin zarokên Bavê xwe yê li ezmanan,
çimkî ew tava xwe li ser xeraban û li ser qencan hiltîne û
baran bi ser rast û neheqan re dibarîne.
46 Çimkî eger hûn ji yên ku ji we hez dikin hez bikin, çi
xelata we heye? Ma bacgir jî ne wisa ne?
47 Û eger hûn tenê silavan li birayên xwe bikin, ma hûn ji
yên din bêtir çi dikin? Ma bacgir jî wisa nakin?
48 Îcar hûn kamil bin, çawa ku Bavê we yê li ezmanan
bêkêmahî ye.

BEŞA 6

1Hay ji xwe hebin ku hûn li ber mirovan sedeqeya xwe
nekin, da ku li ber mirovan xuya bin; nexwe tu xelata we ji
Bavê xwe yê li ezmanan nîne.
2 Ji ber vê yekê gava ku tu sedeqeya xwe dikî, li ber xwe
boriyê nexe, çawa ku durû li kinîştan û li kuçeyan dikin, da
ku rûmeta wan ji mirovan re hebe. Bi rastî ez ji we re
dibêjim, xelata wan heye.
3 Lê gava ku tu sedeqe dikî, bila destê te yê çepê nizanibe
ku destê te yê rastê çi dike.
4 Da ku sedeqa te bi dizî be û Bavê te yê ku bi dizî dibîne,
wê bi eşkereyî te xelat bike.
5 Û gava ku tu dua bikî, nebin wek durûyan; çimkî ew hez
dikin ku li kinîştan û li kuçeyên kuçeyan rawestayî dua
bikin, da ku ji mirovan re xuya bibin. Bi rastî ez ji we re
dibêjim, xelata wan heye.
6 Lê gava ku tu dua dikî, bikeve dolaba xwe û gava ku te
deriyê xwe girt, ji Bavê xwe yê dizî dua bike. û Bavê te yê
ku bi dizî dibîne, wê te bi eşkereyî xelat bike.
7 Lê gava ku hûn dua dikin, wek miletan gotinên pûç nekin;
8 Îcar hûn nebin wek wan, çimkî Bavê we, beriya ku hûn jê
bixwazin, pêdiviya we bi çi heye, dizane.
9 Loma hûn bi vî awayî dua bikin: Bavê me yê li ezmanan,
navê te pîroz be.
10 Padîşahiya te bê. Daxwaza te, çawa ku li ezmanan e, li
erdê jî be.
11 Îro nanê me yê rojane bide me.
12 Û li deynên me bibihûre, çawa ku em deyndarên xwe
dibihûrin.
13 Û me nexe ceribandinê, lê me ji xerabiyê xilas bike:
Çimkî Padîşahiya, hêz û rûmet her û her yên te ne. Amîn.
14 Çimkî eger hûn gunehên mirovan bibihûrin, Bavê we yê
li ezmanan jî wê li we bibihûre.
15 Lê eger hûn gunehên mirovan nebihûrin, Bavê we jî
sûcên we nabihûre.
16 Bi ser de jî gava ku hûn rojiyê digirin, wek durûyan bi
rûyekî xemgîn nebin; Bi rastî ez ji we re dibêjim, xelata
wan heye.
17 Lê tu gava rojiyê digirî, rûn li serê xwe bişo û rûyê xwe
bişo;
18 Da ku tu ji mirovan re ne ku rojiyê bigire, lê ji Bavê
xwe yê dizî re xuya bikî û Bavê te yê ku bi dizî dibîne, wê
bi eşkereyî xelatê bide te.
19 Ji xwe re xezîneyan li ser rûyê erdê, cihê ku mêş û zer
xera dike û diz lê diherikin û didizin, nedin.
20Lê ji bo xwe xezîneyên li ezmên bicivînin, ku ne mêş û
ne jî zeng xera dike û diz dişkînin û nadizin.

21Çimkî xezîna we li ku be, dilê we jî wê li wir be.
22 Ronahiya laş çav e; ji ber vê yekê eger çavê te tenê be,
tevahiya laşê te wê tije ronahî be.
23 Lê eger çavê te xerab be, tevahiya bedena te wê tijî
tariyê be. Îcar eger ronahiya ku di te de ye tarî be, ew tarî
çiqas mezin e!
24 Tu kes nikare ji du axayan re xizmetê bike; an na, ewê
yekî bigire û yê din kêm bike. Hûn nikarin ji Xwedê û
Mamon re xizmetê bikin.
25 Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim, ji bo jiyana xwe
nefikirin, ka hûnê çi bixwin an çi vexwin; ne jî ji bo bedena
xwe, hûnê çi li xwe bikin. Ma jiyan ne ji goşt, beden jî ne ji
cilûbergan e?
26 Binêrin çûkên ezmanan, çimkî ew ne diçînin, ne didirûn
û ne jî di embaran de kom dikin. lê belê Bavê we yê
ezmanan xwarinê dide wan. Ma hûn ji wan ne çêtir in?
27 Kî ji we dikare bi hizirkirinê zendekê li bejna xwe zêde
bike?
28 Û çima hûn ji bo cilûbergan difikirin? Li sosinên zeviyê
binêrin, ka ew çawa mezin dibin; ew ne dixebitin, ne jî
dirêsin:
29 Lê dîsa jî ez ji we re dibêjim, Silêman jî di hemû rûmeta
xwe de wek yekî ji van li xwe nekiribû.
30 Îcar, eger Xwedê giyaya zeviyê ku îro ye û sibe tê
avêtin firnê, bi vî awayî li xwe bike, ma ewê we hê bêtir li
xwe neke ey yên kêmbawer?
31 Ji ber vê yekê nefikirin û nebêjin: Emê çi bixwin? an jî,
emê çi vexwin? an jî: Em ê bi çi cilê bên?
32 (Çimkî milet li van hemû tiştan digerin:) Çimkî Bavê
we yê ezmanan dizane ku hewcedariya we bi van hemû
tiştan heye.
33 Lê hûn pêşî li Padîşahiya Xwedê û li rastdariya wî
bigerin. û ev hemû tişt wê li we bên zêdekirin.
34 Ji ber vê yekê ji bo sibê nefikire, çimkî sibê wê li ser
tiştên xwe bifikirin. Ji rojê re bes e xerabiya wê.

BEŞA 7

1 Dadbar nekin, da ku hûn neyên dîwankirin.
2Çimkî hûn bi kîjan dîwanê dadbar bikin, hûnê bêne
dîwankirin û bi kîjan pîvanê hûn bipîvin, wê dîsa ji we re
were pîvandin.
3 Û çima tu li devê çavê birayê xwe dinêrî, lê tu tîrêjê ku di
çavê xwe de ye nabînî?
4 An jî tuyê çawa ji birayê xwe re bibêjî: Bihêle ez keriyê ji
çavê te derxim; û va ye, tîrêjek di çavê te de ye?
5 Tu durû, pêşî tîrê ji çavê xwe derxe; û wê çaxê tuyê bi
zelalî bibînî ku keriyê ji çavê birayê xwe derxe.
6 Tiştê ku pîroz e nedin kûçikan û mirwarên xwe neavêjin
ber berazan, da ku ew wan nexin bin lingên xwe û vegerin
û we neçirînin.
7 Bixwazin û wê bê dayîn; bigerin û hûnê bibînin; lêxin û
wê ji we re vebe:
8 Çimkî her kesê ku dixwaze, distîne; Û yê ku digere
dibîne; û yê ku li lê dixe wê bê vekirin.
9 An ji we kîjan mirov heye ku kurê wî nan jê bixwaze,
ewê kevirekî bide wî?
10 An eger ew masî bixwaze, ma wê mar bide wî?
11 Îcar, eger hûn, ku xerab in, dizanin diyariyên qenc bidin
zarokên xwe, Bavê we yê li ezmanan wê çiqas bêtir tiştên
qenc bide yên ku ji wî dixwazin?
12 Ji ber vê yekê hûn her tiştê ku hûn dixwazin ku mirov ji
we re bikin, hûn jî ji wan re bikin, çimkî Şerîet û pêxember
ev in.
13Hûn ji deriyê teng bikevinê, çimkî ew derî fireh e û riya
ku ber bi helakê ve diçe fireh e û yên ku tê de gelek in.
14 Ji ber ku derî teng e û riya ku ber bi jiyanê ve diçe teng
e û yên ku wê dibînin hindik in.
15Hay ji pêxemberên derewîn, yên ku bi cilê pez tên ba we,
lê di hundir de gurên revandî ne.
16 Hûnê wan bi fêkiyên wan nas bikin. Ma mirov tirî ji stir,
an hêjîra tiriyê dicivînin?
17 Bi vî awayî her dara qenc berê qenc dide; lê dara xerab
berê xerab dide.
18 Dara qenc nikare fêkiyê xerab bide, û dara xerab nikare
berê qenc bide.
19 Her dara ku berê qenc nade, tê birîn û tê avêtin nav êgir.
20 Loma hûn ê bi fêkiyên wan wan nas bikin.
21 Ne her kesê ku ji min re bêje: Ya Xudan, ya Xudan, wê
bikeve Padîşahiya Ezmanan; lê yê ku daxwaza Bavê min ê
li ezmanan dike.
22 Wê rojê gelek wê ji min re bêjin: Ya Xudan, ya Xudan,
ma me bi navê te pêxemberîtî nekir? û bi navê te ma cin
derdixin? û bi navê te gelek karên hêja kirin?
23 Û hingê ezê ji wan re bêjim: «Min hûn qet nas
nekirine!»
24 Ji ber vê yekê, kî ku van gotinên min bibihîze û wan bi
cih bîne, ez ê wî bişibînim mirovekî biaqil, yê ku mala xwe
li ser kevirekî ava kir.
25 Û baran barî, lehî rabû û ba rabû û li wê malê xist. û ne
ket, çimkî li ser zinarekî hatibû avakirin.
26 Û her kesê ku van gotinên min dibihîze û wan nake, wê
bibe wek mirovekî bêaqil, yê ku mala xwe li ser qûmê ava
kiriye.
27 Baran barî, lehî rabû, ba rabû û li wê malê xist. û ket: û
hilweşîna wê mezin bû.
28 Û çaxê Îsa ev gotin qedandin, gel li hînkirina wî şaş ma.
29 Çimkî wî ne wek Şerîetzanan* û ne wek yekî xwedî
desthilat hînî wan dikir.

BEŞA 8

1 Gava ku ew ji çiyê hat xwarê, elaleteke mezin li pey wî
çû.
2 Û va ye, kotîyek hat, perizîn wî û got: Ya Xudan, eger tu
bixwazî, tu dikarî min paqij bikî.
3 Îsa destê xwe dirêjî wî kir û got: « Ez dixwazim; tu paqij
bî. Û di cih de kotîtiya wî paqij bû.
4 Îsa jê re got: « Binêre, tu ji kesî re nebêjî; Lê here, xwe
nîşanî kahîn bide û diyariya ku Mûsa emir kiriye, ji wan re
bibe şahid.
5 Gava ku Îsa ket Kefernahûmê, sersedek hat ba wî û jê
lava kir.
6 Û got: Ya Xudan, xulamê min li malê nexweşê felcî ye û
bi êşkenceyeke giran radize.
7 Îsa jê re got: « Ezê bêm û wî qenc bikim.
8 Sersed lê vegerand û got: Ya Xudan, ez ne hêja me ku tu
bikevî bin banê min; lê tenê peyvê bêje û xulamê min wê
qenc bibe.
9 Çimkî ez mirovekî di bin desthilatdariyê de me, di bin
destê min de leşker hene. û ji yekî din re: «Were, ew tê. û ji
xulamê min re: «Vê bike, ew jî dike.

10 Gava Îsa ev bihîst, şaş ma û ji yên li pey wan re got: « Bi rastî ez ji we re dibêjim, min di Îsraêl de jî baweriyeke ewqas mezin nedît.
11 Û ez ji we re dibêjim, wê gelek ji rojhilat û rojava bên û wê bi Birahîm, Îshaq û Aqûb re di Padîşahiya Ezmanan de rûnin.
12 Lê zarokên Padîşahiyê wê bên avêtin nav tariya derve: Li wir wê girî û qirçîna diranan be.
13 Îsa ji sersed re got: « De here! Û çawa ku te bawer kir, wusa ji te re be. Û xulamê wî di heman saetê de sax bû.
14 Gava ku Îsa hat mala Petrûs, wî dît ku diya jina wî bi tayê ketiye.
15 Û wî dest avêt destê wê û tayê ew berda û ew rabû ser xwe û ji wan re xizmet kir.
16 Gava bû êvar, gelek cinan anîn ba wî, wî bi peyva xwe ruh derxistin û hemû nexweş qenc kirin.
17 Ji bo ku ev peyva ku bi destê Îşaya pêxember hatibû gotin, bê cih û got: «Wî nexweşiyên me hildan û nexweşiyên me hildan.
18 Gava Îsa elaleteke mezin li ser xwe dît, emir da ku herin aliyê din.
19 Şerîetzanek hat û jê re got: Mamoste, ezê li pey te herim ku derê.
20 Îsa jê re got: « Çalên rovî û hêlînên çûkên ezmanan hene. lê Kurê Mirov li ku derê serê xwe deyne nîne.
21 Û yekî din ji şagirtên wî jê re got: «Ya Xudan, pêşî bihêle ku ez herim û bavê xwe veşêrim.
22 Lê Îsa jê re got: Li pey min were; û bila mirî miriyên xwe veşêrin.
23 Gava ku ew li qeyikê siwar bû, şagirtên wî li pey wî çûn.
24 Û va ye, bagereke mezin di deryayê de rabû, wusa ku gemiyek bi pêlan nixumandî bû; lê ew di xew de bû.
25 Şagirtên wî hatin ba wî, ew hişyar kirin û gotin: «Ya Xudan, me xilas bike!
26 Û wî ji wan re got: « Çima hûn ditirsin, ey yên kêmbawer? Hingê ew rabû, li ba û li deryayê hilat. û aramiyeke mezin hebû.
27 Lê mirov şaş man û gotin: «Ev çi mirov e, ku ba û derya jî bi ya wî dikin!
28 Gava ku ew hat wî aliyê din ê welatê Gergeseniyan, li wir du cinan rastî wî hatin.
29 Û va ye, wan qîriyan û gotin: «Ma te çi heye, Îsa, Kurê Xwedê? ma tu hatî vir ku berî wextê me bidî ezabê?
30 Û riyeke baş ji wan hebû ku keriyek berazan diçêrînin.
31 Îblîs jê lava kirin û gotin: «Eger tu me derxî, bihêle ku em herin keriyê berazan.
32 Û wî ji wan re got: Herin. Gava ku ew derketin, ew ketin nav keriyê berazan. Va ye, tevahiya keriyê berazan bi tundî bezîn berayekî asê û di nav avê de helak bûn.
33 Û yên ku ew diparêzin reviyan, çûne bajêr û her tişt û tiştên ku hatine serê şeytan, gotin.
34 Û va ye, hemû bajar derketin pêşiya Îsa û gava wan ew dît, jê lava kirin ku ew ji peravên wan derkeve.

BEŞA 9

1 Û ew li gemiyekê siwar bû, derbas bû û hat bajarê xwe.
2 Û va ye, wan zilamek felcî ku li ser nivînê razayî bû anîn ba wî. Kuro, dilxweş be; gunehên te li te bihûrtin.
3 Û va ye, hinek Şerîetzanan di dilê xwe de got: «Ev mirov çêr dike.
4 Îsa bi fikrên wan dizanibû û got: Ma hûn çima di dilê xwe de xerab difikirin?
5Çimkî hêsa ye ku mirov bibêje: «Li gunehên te bihûrtin; an jî bêje: «Rabe û bimeşe?»
6 Lê ji bo ku hûn bizanin ku desthilatiya Kurê Mirov li ser rûyê erdê heye ku gunehan bibihûre (hingê ji nexweşê felcî re got:) Rabe, nivînên xwe hilde û here mala xwe.
7 Û ew rabû çû mala xwe.
8 Lê gava elaletê ev yek dît, şaş man û pesnê Xwedê dan, yê ku ev hêz daye mirovan.
9 Gava ku Îsa ji wir derdiket, wî mirovek ku navê wî Metta bû, li ser edetayê rûniştî dît û jê re got: « Li pey min were.» Û ew rabû û li pey wî çû.
10 Û çaxê Îsa li malê li ser sifrê rûnişt, va ye, gelek bacgir û gunehkar hatin, bi wî û şagirtên wî re rûniştin.
11 Gava Fêrisiyan ev yek dît, ji şagirtên wî re got: «Çima mamosteyê we bi bacgir û gunehkaran re dixwe?»
12 Lê gava ku Îsa ev yek bihîst, ji wan re got: « Ne ku yên saxlem, lê yên nexweş hewcedarê bijîjkî ne.
13 Lê hûn herin û hîn bibin ku tê çi tê vê wateyê: «Ezê bêm rehmê, ne qurban.
14 Hingê şagirtên Yûhenna hatin ba wî û gotin: «Çima em û Fêrisî gelek rojiyê digirin, lê şagirtên te rojiyê nagirin?
15 Îsa ji wan re got: Ma zarokên bûkê heta ku zava bi wan re ye, dikarin şînê bigirin? lê rojên ku zava ji destê wan bê standin û paşê ewê rojî bigirin.
16 Tu kes perçek qumaşê nû naxe ser cilê kevin, çimkî yê ku tê dagirtin da ku wî tijî bike, ji cilê distîne û kirêt xerabtir dibe.
17 Meriv şeraba nû naxin şûşeyên kevin: Wekî din, şûşe dişkênin, şerab diqelişe, şûşe jî winda dibin;
18 Gava ku wî ev tişt ji wan re digot, va ye, serek hat, perizîn wî û got: «Keça min heta niha miriye; lê were û destê xwe deyne ser wê û ewê bijî.
19 Îsa rabû û şagirtên wî jî li pey wî çûn.
20 Û va ye, jineke ku diwanzdeh salan bi xûnê nexweş bû, li pey wî hat û destê xwe da kincê wî.
21 Çimkî wê di dilê xwe de got: «Eger ez destê xwe bidim cilê wî, ezê sax bibim.
22 Lê Îsa li wî zivirî . baweriya te tu sax kir. Û jin ji wê saetê ve sax bû.
23 Gava ku îsa hat mala serwer, dît ku serwer û xelk dengê xwe didin.
24 Wî ji wan re got: « Cihê xwe bidin, çimkî keçik nemiriye, lê di xew de ye. Û ew bi rûkenî pê keniyan.
25 Lê gava ku gel derxistin derve, ew çû hundir, bi destê wê girt û keçik rabû.
26 Û nav û dengê wî li seranserê wî welatî belav bû.
27 Gava ku Îsa ji wir derket, du mirovên kor li pey wî çûn, giriyan û gotin: «Kurê Dawid, li me were rehmê!»
28 Gava ew hat malê, kor hatin ba wî. Îsa ji wan re got: « Hûn bawer dikin ku ez dikarim vî tiştî bikim? Wan jê re got: «Erê, ya Xudan.
29 Hingê destê xwe da çavên wan û got: « Li gor baweriya we be.
30 Û çavên wan vebûn. Îsa bi tundî li wan emir kir û got: « Hay ji xwe hebin ku kes pê nizane.
31 Lê gava ew çûn, nav û dengê wî li seranserê wî welatî belav kirin.
32 Gava ku ew derdiketin, va ye, yekî lal û bi cinan anîn ba wî.
33 Gava ku Îblîs hat avêtin, lal peyivî.

34 Lê Fêrisiyan got: «Ew bi mîrê cinan cinan derdixe.
35 Îsa li hemû bajar û gundan digeriya, di kinîştên wan de
hîn dikir, Mizgîniya Padîşahiyê belav dikir û hemû
nexweşî û nexweşiyên di nav gel de qenc dikirin.
36 Lê gava ku wî elalet dît, dilê wî li wan ket, çimkî ew
bêhiş bûn û wek miyên bê şivan belav bûn.
37 Hingê wî ji şagirtên xwe re got: « Bi rastî dirûn pir e, lê
karker hindik in.
38 Îcar hûn ji Xudanê dirûnê dua bikin, ku ew karkeran
bişîne nav dirûna xwe.

BEŞA 10

1 Û gava ku wî gazî diwanzdeh şagirtên xwe kir, wî li
hember ruhên nepak hêz da wan, ku wan derxin û her cûre
nexweşî û her cûre nexweşiyan qenc bikin.
2 Îcar navê her diwanzdeh Şandiyan ev in; Yê pêşî Şimûnê
ku jê re Petrûs digotin û birayê wî Endrawis bû. Aqûbê
kurê Zebedî û birayê wî Yûhenna.
3 Filîpos û Bartolomeyo; Thomas û Mettayê bacgir; Aqûbê
kurê Alphayos û Lebbayusê ku paşnavê wî Taddayos bû.
4 Şimûnê Kenanî û Cihûdayê Îsxeryotî yê ku ew jî da dest.
5 Îsa ev her diwanzdeh şandin, li wan emir kir û got: «
Neçin riya miletan û nekevin bajarekî Sameriyan.
6 Lê belê bila here ba miyên mala Îsraêl ên winda.
7 Û gava ku hûn diçin, Mizgîniyê bidin û bêjin: Padîşahiya
Ezmanan nêzîk e.
8 Nexweşan qenc bikin, kotîyan paqij bikin, miriyan rakin,
cinan derxînin: we belaş standiye, belaş bidin.
9 Di çenteyên xwe de ne zêr, ne zîv û ne jî tûnc,
10 Ji bo rêwîtiya we ne kaxez, ne du kiras, ne pêlav û ne jî
daran, çimkî karker hêjayî goştê xwe ye.
11 Û hûn têkevin kîjan bajarî û bajarokî, bipirsin ka kî tê
de layiqê wî ye; û li wir bimînin heta ku hûn ji wir herin.
12 Û gava hûn ketine malekê, silavan lê bikin.
13 Û eger mal layiq be, bila aştiya we were ser wê, lê eger
ne hêja be, bila aştiya we li we vegere.
14 Û kî ku we qebûl neke û gotinên we nebihîze, gava hûn
ji wî malî an ji wî bajarî derkevin, xwelîya lingên xwe
bihejînin.
15 Bi rastî ez ji we re dibêjim, ji bo welatê Sodom û
Gomorayê di roja dîwanê de, ji wî bajarî wê xweştir be.
16 Va ye, ez we dişînim wek miyan di nav guran de. Ji ber
vê yekê hûn wek maran jîr bin û wek kevokan bêzar bin.
17 Lê hay ji mirovan hebin, çimkî ewê we bidin destê
civîna giregiran û di kinîştên xwe de we qamçiyan bikin.
18 Û ji bo xatirê min hûnê bibin ber walî û padîşahan, ji bo
şahidiya wan û miletan.
19 Lê gava ku we bidin dest, nefikirin ku hûnê çawa û çi
bipeyivin;
20 Çimkî yên ku dipeyivin ne hûn in, lê Ruhê Bavê we yê
ku di dilê we de dipeyive.
21 Û bira wê bira bide kuştinê û bav jî zarokê, û zar wê li
dijî dê û bavê xwe rabin û wan bikujin.
22 Û ji ber navê min, hûnê ji hemû mirovan nefret bikin; lê
yê ku heta dawiyê ragire, wê xilas bibe.
23 Lê gava ku li vî bajarî tengahiyê bidin we, birevin
bajarekî din. Çimkî bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku
Kurê Mirov neyê, hûn di ser bajarên Îsraîlê re neçin.
24 Ne şagirt di ser axayê xwe re ye, ne jî xulam di ser
axayê xwe re ye.
25 Bes e ku şagirt wek axayê xwe û xulam jî wek axayê
xwe be. Madem ku ji xwediyê malê re gotine Belzebûb, ma
wê çiqasî ji mala wî re bêjin?
26 Ji ber vê yekê ji wan netirsin, çimkî tiştek veşartî tune
ku neyê xuya kirin. û veşart, ku nayê zanîn.
27 Tiştê ku ez di tariyê de ji we re dibêjim, hûn di ronahiyê
de bipeyivin;
28 Û ji yên ku bedenê dikujin netirsin, lê nikarin canê xwe
bikujin;
29 Ma du çivîk bi pereyek nayê firotin? û yek ji wan bêyî
Bavê we nekeve erdê.
30 Lê belê mûyên serê we hemû hatine jimartin.
31 Ji ber vê yekê hûn netirsin, hûn ji gelek çivîkan
biqîmettir in.
32 Îcar kî ku min li ber mirovan eşkere bike, ezê wî jî li ber
Bavê xwe yê li ezmanan eşkere bikim.
33 Lê kî ku li ber mirovan min înkar bike, ezê jî li ber Bavê
xwe yê li ezmanan înkar bikim.
34 Nefikirin ku ez hatime ku aştiyê bişînim ser rûyê erdê;
35Çimkî ez hatime ku mêrekî ji bavê xwe, keçê ji diya xwe
û bûkê ji xesûya xwe bidilînim.
36 Û neyarên mirov wê ji mala wî bin.
37 Yê ku ji dê û bavê xwe ji min bêtir hez dike, ne hêjayî
min e û yê ku ji kur an keça min bêtir hez dike, ne hêjayî
min e.
38 Û yê ku xaça xwe negire û li pey min neyê, ne hêjayî
min e.
39 Yê ku jiyana xwe bibîne, wê winda bike û yê ku jiyana
xwe ji bo min winda bike, wê bibîne.
40 Yê ku we qebûl dike, min qebûl dike û yê ku min qebûl
dike, yê ku ez şandime qebûl dike.
41 Yê ku bi navê pêxemberekî pêxemberekî qebûl bike, wê
xelata pêxemberekî bistîne. Û yê ku bi navê mirovekî rast
mirovekî rast qebûl bike, wê xelata mirovekî rast bistîne.
42 Û kî ku bi navê şagirtek tenê tasek ava sar bide yekî ji
van biçûkan, bi rastî ez ji we re dibêjim, ewê xelata xwe
winda neke.

BEŞA 11

1 Û gava ku Îsa dawî li fermankirina diwanzdeh şagirtên
xwe anî, ew ji wir çû ku li bajarên wan hîn bike û
Mizgîniyê bide.
2 Gava ku Yûhenna karên Mesîh di zîndanê de bihîstin, wî
du şagirtên xwe şandin.
3 Û jê re got: «Tu yî yê ku divê bê, an em li yekî din
digerin?»
4 Îsa bersîva wan da û got: « Herin û wan tiştên ku hûn
dibihîzin û dibînin, dîsa nîşanî Yûhenna bidin.
5 Kor çavên xwe dibînin, şil dimeşin, kotî paqij dibin, kerr
dibihîzin, mirî radibin û Mizgînî ji belengazan re tê dayîn.
6 Û xwezî bi wî yê ku ji min nexapîne.
7 Gava ew diçûn, Îsa dest pê kir li ser Yûhenna ji elaletê re
got: « Hûn derketin çolê ku hûn çi bibînin? Qamîşê bi bayê
hejand?
8 Lê hûn derketin ku hûn çi bibînin? Zilamekî ku cilê nerm
li xwe kiriye? Va ye, yên ku cilên nerm li xwe dikin, di
malên padîşahan de ne.
9 Lê hûn derketin ku hûn çi bibînin? Pêxemberek? Erê, ez
ji we re dibêjim, û ji pêxemberekî bêtir.

10 Çimkî ev e, yê ku li ser hatiye nivîsîn: «Va ye, ez qasidê
xwe li ber rûyê te dişînim, yê ku wê riya te li ber te amade
bike.»
11 Bi rastî ez ji we re dibêjim, di nav wan ên ku ji jinan
çêbûn de, ji Yûhennayê imadkar mezintir derneketiye, lê yê
ku di Padîşahiya Ezmanan de herî biçûk ji wî mezintir e.
12 Û ji rojên Yûhennayê imadkar heta niha li ser
Padîşahiya Ezmanan tundî tê kirin û yên zordest wê bi zorê
digirin.
13 Çimkî hemû pêxember û Şerîetê heta Yûhenna
pêxemberîtiyê kirin.
14 Û eger hûn wê qebûl bikin, ev Êlyas e, yê ku wê bê.
15 Yê ku guhên wî yên bihîstinê hene, bila bibihîze.
16 Lê ez vî nifşî bişibînim kê? Mîna zarokên ku li sûkan
rûdinin û gazî hevalên xwe dikin,
17 Û gotîye: "Me ji we ra borîyan rijand û hûn nereqisîn."
me ji we re şîn kir û we şîn nekir.
18 Çimkî Yûhenna hat, ne dixwar û ne vedixwar û digotin:
«Îblîs bi wî re heye».
19 Kurê Mirov hat, dixwe û vedixwe û digotin: «Va ye
mirovekî dilxwer û şerab, dostê bacgiran û gunehkaran. Lê
şehrezayiya zarokên wê rewa ye.
20Hingê wî dest pê kir li bajarên ku piraniya karên wî yên
hêzdar tê de hatibûn kirin, ji ber ku ew tobe nekirin.
21 Wey li te, Chorazin! wey li te, Beytsayda! Çimkî eger
ew karên mezin ên ku di nav we de hatin kirin, li Sûr û
Saydayê bihatana kirin, wanê ji mêj ve di nav tûrik û xwelî
de tobe bikirana.
22 Lê ez ji we re dibêjim, roja dîwanê ji bo Sûr û Saydayê
wê ji we re xweştir be.
23 Û tuyê Kefernahûmê, yê ku heta bihuştê bilind bûyî, tê
xwarê dojehê.
24 Lê ez ji we re dibêjim, di roja dîwanê de ji bo welatê
Sodomê wê ji we çêtir be.
25 Di wê demê de Îsa lê vegerand û got: « Ya Bavo,
Xudanê erd û ezmanan, ez ji te re şikir dikim, çimkî te ev
tişt ji şehreza û aqilmendan veşart û ji zarokan re eşkere kir.
26 Bi vî awayî, Bavo, ji ber ku li ber te xweş xuya bû.
27 Her tişt ji aliyê Bavê min ve ji min re hatiye dayîn. ji
Kur pê ve û ji kê re ku Kur bixwaze wî eşkere bike, tu kes
Bav nas nake.
28 Werin ba min hemû yên ku ked û bargiran in, û ezê
rihetiyê bidim we.
29 Nîrê min hildin ser xwe û ji min hîn bibin; Çimkî ez
nerm û dilnizm im û hûnê rihetiyê ji canê xwe re bibînin.
30 Çimkî nîrê min hêsan e û barê min sivik e.

BEŞA 12

1 Di wê demê de Îsa roja Şemiyê di nav genim re derbas bû.
Şagirtên wî birçî bûn, dest bi çinîna goşt û xwarinê kirin.
2 Lê gava Fêrisiyan ev yek dît, jê re gotin: «Va ye, şagirtên
te tiştê ku ne qanûnî ye roja Şemiyê dikin.
3 Lê wî ji wan re got: « Ma we nexwendiye ku Dawid û
yên ku pê re birçî bûn çi kir;
4 Ew çawa ket mala Xwedê û nanê pêşiyê xwar, ku ne ji wî
û ne jî ji yên ku bi wî re bûn, lê tenê ji kahînan re destûr bû
ku bixwe?
5 An jî we di Şerîetê de nexwendiye ku çawa di rojên
Şemiyê de kahîn di Perestgehê de roja Şemiyê heram dikin
û bêqusûr in?
6 Lê ez ji we re dibêjim, li vê derê yekî ji Perestgehê
mezintir heye.
7 Lê eger we bizaniya ku ev tê çi wateyê, ezê bibim rehm û
ne qurban, weyê sûcdar sûcdar dernexana.
8 Çimkî Kurê Mirov Xudanê roja Şemiyê ye jî.
9 Û gava ew ji wê derê çû, çû kinîşta wan.
10 Û va ye, zilamek hebû ku destê wî hişk bûbû. Wan jê
pirsî û gotin: «Ma di rojên Şemiyê de qenckirina rewa ye?»
da ku ew wî sûcdar bikin.
11 Û wî ji wan re got: « Ma di nav we de kîjan mirov hebe
ku mîyek wî hebe û eger ew roja Şemiyê bikeve çalê, ma
wê negire û dernexe?
12 Îcar mirov çiqas ji miyê çêtir e? Ji ber vê yekê di rojên
Şemiyê de qenc kirin rewa ye.
13 Hingê wî ji mêrik re got: Destê xwe dirêj bike. Û wî ew
dirêj kir; û ew mîna ya din bi tevahî hate vejandin.
14Hingê Fêrisî derketin derve, li hember wî şîret kirin, ka
çawa wî bikujin.
15 Lê gava Îsa ev yek zanibû, xwe ji wir kişand.
16 Û li wan emir kir ku ew wî nas nekin.
17 Da ku ev gotina ku bi destê Îşaya pêxember hatibû gotin,
bê cih û got:
18 Va ye xulamê min ê ku min hilbijartiye; delalê min, yê
ku canê min jê razî ye: Ezê ruhê xwe deynim ser wî û ewê
dîwanê bide miletan.
19 Ewê şer neke û negirî; tu kes dengê wî li kuçeyan
nabihîse.
20 Qamîşê şkestî naşkîne û kela dûmanê venamirîne, heta
ku dîwanê ber bi serketinê ve neşîne.
21 Û milet wê bi navê wî bawer bin.
22 Hingê yekî bi cinan kor û lal anîn ba wî û wî ew qenc
kir, wusa ku yê kor û lal hem dipeyivî û hem jî didît.
23 Hemû gel şaş ma û got: Ma ev ne kurê Dawid e?
24 Lê gava Fêrisiyan ev bihîst, gotin: «Ev mirov ne cinan
derdixe, lê bi Belzebûl mîrê cinan.
25 Îsa bi fikrên wan dizanibû û ji wan re got: « Her
padîşahiya ku di nav xwe de parçe bibe, wêran dibe. û her
bajar an malek ku di nav xwe de dubendî be, wê nesekine.
26 Û eger Îblîs Şeytan derxe, ew li hember xwe dubendî
dibe; Padîşahiya wî wê çawa bimîne?
27 Û eger ez bi Belzebûl cinan derdixim, zarokên we wan
bi kê derdixin? Ji ber vê yekê ewê bibin dadgerên we.
28 Lê eger ez bi Ruhê Xwedê şeytan derdixim, hingê
Padîşahiya Xwedê ji we re tê.
29 An na, çawa meriv dikare bikeve mala mêrxasekî û mal
û milkê wî talan bike, heta ku pêşî yê zexm negire? û paşê
ewê mala xwe xera bike.
30 Yê ku ne bi min re ye, li dijî min e; Û yê ku bi min re
nacivîne, belav dibe.
31 Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim, her cûre guneh û çêr
wê li mirovan bê bihûrtin; lê çêrkirina Ruhê Pîroz ji
mirovan re nayê bihûrtin.
32 Û her kesê ku li hember Kurê Mirov peyvek bêje, ewê
jê re bê bihûrtin;
33 An darê qenc û fêkiyê wî qenc bikin; an jî darê xerab
bike û fêkiyê wî xerab bike;
34 Ey nifşê marîfeyan, hûn çawa dikarin tiştên qenc
bipeyivin, hûn xerab in? Çimkî dev ji pirbûna dil dipeyive.
35 Mirovê qenc ji xezîna dilê qenc tiştên qenc derdixe û
mirovê xerab ji xezîna xerab tiştên xerab derdixe.
36 Lê ez ji we re dibêjim, her peyva pûç a ku mirov wê
bipeyivin, ewê di roja dîwanê de hesabê wê bidin.

37 Çimkî bi gotinên xwe tuyê rastdar bibî û bi gotinên xwe jî tuyê sûcdar bibî.
38 Hingê hinek ji Şerîetzan û ji Fêrisiyan bersiv dan û gotin: «Mamoste, em dixwazin ji te nîşanekê bibînin.
39 Lê wî bersîva wan da û got: « Nifşê xerab û zînakar li nîşanekê digere. û tu nîşanek jê re nayê dayîn, lê ji nîşana Yûnis pêxember pê ve.
40 Çawa ku Ûnis sê roj û sê şevan di zikê welê de ma. Bi vî awayî Kurê Mirov wê sê roj û sê şevan di dilê dinyayê de bimîne.
41 Zilamên Nînewayê wê bi vî nifşî re di dîwanê de rabin û wê sûcdar bikin. û va ye, yekî ji Yonas mezintir li vir e.
42 Şahbanûya başûr wê di dîwanê de bi vî nifşî re rabe û wê sûcdar derxe; û va ye, yekî ji Silêman mezintir li vir e.
43 Gava ku ruhê nepak ji mirov derdikeve, ew li cihên hişk digere, li rihetiyê digere û nabîne.
44 Hingê dibêje: «Ezê vegerim mala xwe, ku ez jê derketim. Û gava ku ew tê, ew wê vala, şuştin û xemilandî dibîne.
45 Hingê ew diçe û heft ruhên din ên ji xwe xerabtir bi xwe re tîne û ew dikevin hundur û li wir rûdinin. Ji bo vî nifşê xerab jî wê wisa be.
46 Hê ew bi gel re dipeyivî, diya wî û birayên wî li derve rawestiyan û dixwestin bi wî re bipeyivin.
47 Hingê yekî jê re got: Va ye, diya te û birayên te li derve radiwestin û dixwazin bi te re bipeyivin.
48 Lê wî lê vegerand û ji yê ku jê re got got: « Diya min kî ye? û birayên min kî ne?
49 Û wî destê xwe dirêjî şagirtên xwe kir û got: Va ye diya min û birayên min!
50 Çimkî kî ku daxwaza Bavê min ê li ezmanan bike, birayê min, xwişk û diya min ew e.

BEŞA 13

1 Di wê rojê de Îsa ji malê derket û li kêleka golê rûnişt.
2 Û elaleteke mezin li ba wî civiya, wusa ku ew ket gemiyek û rûnişt. û tevahiya elaletê li qeraxê golê rawesta.
3 Û wî gelek tişt bi meselan ji wan re got: « Va ye, tovkarek derket ku biçîne.
4 Gava ku wî tov da, hin tov ketin ber rê, çûk hatin û ew xwarin.
5Hinek ketin ser kevirên kevirî yên ku erda wan kêm nebû û di cih de şîn bûn, ji ber ku kûrahiya axê tune bû.
6 Gava roj hilat, ew şewitîn. û ji ber ku koka wan tune bû, hişk bûn.
7 Û hinek ket nav stiriyan; û stirî şîn bûn û ew xeniqîn.
8 Lê yê din ket erdekî qenc û fêkî da, hinekan sed, hinekan şêst û hinekan sî car.
9 Yê ku guhên bihîstinê hene, bila bibihîze.
10 Şagirt hatin û jê re gotin: «Çima tu ji wan re bi meselan dipeyivî?
11 Wî bersîv da û ji wan re got: Ji ber ku ji we re hatiye dayîn ku hûn sirên Padîşahiya Ezmanan nas bikin, lê ji wan re nehatiye dayîn.
12 Çimkî yê ku hebe, wê jê re bê dayîn û ewê zêde bibe;
13 Ji ber vê yekê ez bi meselan ji wan re dibêjim, çimkî ew nabînin; Û bi bihîstina wan ne dibihîzin û ne jî fêm dikin.
14 Û di wan de pêxembertiya Îşaya ku dibêje: «Bi bihîstina xwe hûnê bibihîzin û fêm nekin; û hûnê bibînin, û hûnê fêm nekin.
15Çimkî dilê vî gelî gêj bûye, guhên wan ji bihîstinê sist bûne û çavên wan girtine. da ku tu carî bi çavên xwe nebînin, bi guhên xwe nebihîzin, bi dilê xwe fêm nekin û venegerin û ez wan qenc bikim.
16 Lê xwezî bi çavên we, çimkî ew dibînin, û guhên we, ku ew dibihîzin.
17 Çimkî bi rastî ez ji we re dibêjim, gelek pêxember û mirovên rast xwestin ku tiştên ku hûn dibînin bibînin, lê nedîtin. û hûn ên ku hûn dibihîzin û nebihîstin, bibihîzin.
18 Ji ber vê yekê hûn mesela tovdar bibihîzin.
19 Gava ku yek peyva Padîşahiyê dibihîze û fêm nake, yê xerab tê û tiştê ku di dilê wî de hatiye çandin radike. Yê ku di rê de tov standiye ev e.
20 Lê yê ku tov girtiye cihên kevirî, ew e ku peyvê dibihîze û bi şahî wê qebûl dike.
21 Lê dîsa jî koka wî di xwe de nîne, lê ji bo demekê dimîne.
22 Yê ku di nav stiriyan de tov standiye ew e ku peyvê dibihîze. û xema vê dinyayê û xapandina dewlemendiyê peyvê dixeniqîne û ew bêber dibe.
23 Lê yê ku li erdê qenc tov standiye ew e ku peyvê dibihîze û fêm dike. Ew jî fêkî dide û dide, hinek sed, hinek şêst û hinek sî.
24 Meseleke din jî ji wan re got: Padîşahiya Ezmanan dişibe mirovê ku li zeviya xwe tovê qenc çandiye.
25 Lê gava ku meriv di xew de bûn, dijminê wî hat, di nav genim de ga çand û çû.
26Lê gava ku berik şîn bû û fêkî da, wê gavê deh jî xuya bûn.
27 Xulamên xwediyê malê hatin û jê re gotin: «Ezbenî, ma te tovê qenc li zeviya xwe neçand? îcar ji ku derê çêdibe?
28 Wî ji wan re got: «Dijminekî weha kiriye. Xulam jê re got: Ma tu dixwazî em herin wan bicivînin?
29 Lê wî got: Na; Nebe ku dema ku hûn deh bicivînin, hûn genim jî bi wan re biçînin.
30 Bila her du bi hev re heta dirûnê şîn bibin û di dema dirûnê de ezê ji dirûvanan re bêjim: Pêşî deh bicivînin û bi kulman bişewitînin; lê genim di embara min de bicivînin.
31 Meseleke din jî ji wan re got: Padîşahiya Ezmanan mîna tovê xerdelê ye ku mirovek hilda û li zeviya xwe çand.
32 Bi rastî ew ji hemû tovên piçûktir e; lê gava mezin dibe, di nav giyayan de ya herî mezin e û dibe dar, wusa ku teyrên ezmanan tên û di nav çiqilên wî de rûdinin.
33 Meseleke din jî ji wan re got; Padîşahiya Ezmanan wek hevîrtirşkê ye, ku jinekê hilda û di nav sê pîvanên şîrîn de veşart, heta ku hemû hevîrtirş bû.
34 Îsa hemû ev tişt bi meselan ji elaletê re gotin. û bê mesel ji wan re negot:
35 Ji bo ku gotina pêxember bê cih: «Ezê devê xwe bi meselan vekim. Ezê tiştên ku ji damezrandina dinyayê ve veşartî ne, bêjim.
36 Hingê Îsa elalet şand û çû malê.
37 Wî bersîv da û ji wan re got: « Yê ku tovê qenc diçîne Kurê Mirov e;
38 Zevî dinya ye; tovê qenc zarokên padîşahiyê ne; lê çêr zarokên xerab in;
39 Dijminê ku ew çandiye Îblîs e; dirûn dawiya dinyayê ye; û dirûn melayîket in.
40 Ji ber vê yekê çêr tên berhevkirin û di nav êgir de dişewitin; di dawiya vê dinyayê de jî wisa be.

41 Kurê Mirov wê milyaketên xwe bişîne û ewê ji Padîşahiya wî her tiştê ku sûcdar dikin û neheqiyê dikin bicivînin.
42 Û ewê wan bavêjin firna êgir.
43 Hingê yên rast wê di Padîşahiya Bavê xwe de wek tavê ronî bibin. Yê ku guhên wî hene, bila bibihîze.
44 Dîsa Padîşahiya Ezmanan mîna xezîneya ku di zeviyê de veşartî ye; yê ku gava mirov dibîne, vedişêre û ji şabûna wê diçe, her tiştê xwe difiroşe û zeviyê dikire.
45 Dîsa Padîşahiya Ezmanan dişibe zilamê bazirgan, ku li mirwarên qenc digere.
46 Yê ku mirwarek biha dît, çû hemû tiştên xwe firot û kirî.
47 Dîsa Padîşahiya Ezmanan mîna tora ye ku hatiye avêtin nav deryayê û ji her cureyî hatiye civandin.
48 Gava ew tije bû, ew derketin bejê, rûniştin û yên qenc di firaxên xwe de civandin, lê yên nebaş avêtin.
49 Wê di dawiya dinyayê de jî wusa be: milyaket wê derkevin û xeraban ji nav rastdaran biqetînin.
50 Û ewê wan bavêjin firna êgir.
51 Îsa ji wan re got: « Ma we ev hemû tişt fêm kirin? Wan jê re got: «Erê, ya Xudan.
52 Hingê wî ji wan re got: «Ji ber vê yekê her Şerîetzanê ku ji bo Padîşahiya Ezmanan tê hînkirin, mîna xwediyê malê ye ku ji xezîna xwe tiştên nû û yên kevn derdixe.
53 Û gava ku Îsa ev mesele qedandin, ji wir çû.
54 Gava ku ew hat welatê xwe, di kinîşta wan de hînî wan kir, wusa ku ew şaş man û got: «Ev şehrezayiya vî mirovî û ev karên hêzdar ji ku derê ne?
55 Ma ev ne kurê xerat e? ma ne ji diya wî re dibêjin Meryem? û birayên wî Aqûb, Ûsiv, Şimûn û Cihûda?
56 Û xwişkên wî, ma ne hemû bi me re ne? Îcar ev hemû tişt ji ku derê tên?
57 Û ew ji wî xeyîdî bûn. Lê Îsa ji wan re got: « Pêxemberek ji welatê xwe û li mala xwe pê ve ne bê rûmet e.
58 Û wî li wir ji ber bêbaweriya wan gelek karên hêzdar nekir.

BEŞA 14

1 Di wê demê de Hêrodês çargoşe navûdengê Îsa bihîst.
2 Û ji xulamên xwe re got: «Ev Yûhennayê imadkar e; ew ji nav miriyan rabûye; û ji ber vê yekê karên hêzdar xwe di wî de nîşan didin.
3 Çimkî Hêrodês Yûhenna girtibû, ji bo xatirê Hêrodiya, jina birayê wî Filîpos, ew girêdan û xistibû zîndanê.
4Çimkî Yûhenna jê re got: «Ne rewa ye ku tu wê hebe.
5 Û gava ku wî xwest ku ew bikuje, ji elaletê ditirsiya, çimkî wan ew wek pêxember hesab dikir.
6 Lê gava rojbûna Hêrodês bû, qîza Hêrodês li ber wan reqisî û kêfa Hêrodês hat.
7 Li ser vê yekê wî bi sond soz da ku her çi bixwaze wê bide wê.
8 Û wê ji diya xwe emir kir û got: «Serê Yûhennayê imadkar di doşekê de bide min.»
9 Padîşah poşman bû, lê ji bo sondxwarinê û yên ku bi wî re li ser sifrê rûniştibûn, emir kir ku sondê bê dayîn.
10 Û wî şand û di girtîgehê de serê Yûhenna jêkir.
11 Serê wî di þermekê de anîn û dan keçikê û wê jî anî ba diya xwe.
12 Şagirtên wî hatin, cesed hildan, veşartin û çûn û ji Îsa re gotin.
13 Gava ku Îsa ev yek bihîst, ji wê derê bi gemiyê derket cihekî çolistanî û ji bajaran peya çû.
14 Îsa derket, elaleteke mezin dît, dilê wan pê ket û nexweşên wan qenc kirin.
15 Gava bû êvar, şagirtên wî hatin ba wî û jê re gotin: «Ev der cihekî çol e û êdî dem derbas bûye. elaletê bişîne, da ku herin gundan û ji xwe re xwarinê bikirin.
16 Lê Îsa ji wan re got: « Ne hewce ye ku ew herin. hûn bidin wan ku bixwin.
17 Û wan jê re got: «Li vir pênç nan û du masî pê ve hene.
18 Wî got: «Wan bînin vir ba min.
19 Û wî emir da elaletê ku li ser giya rûnin, pênc nan û her du masî hildan, ber bi ezmên nêrî, şikir kir, şikand û nan da şagirtên xwe û şagirtan jî dan elaletê. .
20 Hemûyan xwar û têr bûn û ji pariyên mayî diwanzdeh selik tije hildan.
21 Û yên ku xwaribûn, ji jin û zarokan pê ve li dora pênc hezar mêr bûn.
22 Û di cih de Îsa zor li şagirtên xwe kir ku ew li qeyikê siwar bibin û beriya wî herin aliyê din, dema ku ew elaletê bişîne.
23 Gava ku wî elalet şand, ji hev cuda derket çiyê ku dua bike.
24Lê gemî niha di nav behrê de bû, pêlan lêxistibû, çimkî ba berevajî bû.
25 Û di nobeta çaran a şevê de Îsa çû ba wan û li ser golê rêve çû.
26 Gava şagirtan dît ku ew li ser golê rêve diçe, xemgîn bûn û gotin: «Ew ruh e; û ji tirsa qîriyan.
27 Lê Îsa di cih de ji wan re peyivî û got: « Hûn dilşa bibin; ez im; netirsin.
28 Petrûs lê vegerand û got: Ya Xudan, eger tu yî, emir bike ku ez li ser avê bêm ba te.
29 Û wî got: Were. Gava Petrûs ji gemiyê daket, li ser avê meşiya, da ku here ba Îsa.
30 Lê gava wî bayê gurr dît, tirsiya. û dest bi noqbûnê kir, giriya û got: «Ya Xudan, min xilas bike.»
31 Û di cih de Îsa destê xwe dirêj kir, ew girt û jê re got: « Ey kêmbawerî, te çima guman kir?
32 Û gava ew ketin gemiyê, ba rawestiya.
33 Hingê yên ku di qeyikê de bûn hatin, perizîn wî û gotin: «Bi rastî tu Kurê Xwedê yî.
34 Gava ew derbas bûn, hatin welatê Cênîsaretê.
35 Û gava ku merivên wî cihî pê nas kirin, şandine der û dora wî û hemû nexweş anîne ba wî.
36 Û jê lava kirin, ku tenê destê xwe bidin benên kirasê wî.

BEŞA 15

1 Hingê Şerîetzan û Fêrisiyên Orşelîmê hatin ba Îsa û gotin:
2 Çima şagirtên te edetên rihspiyan binpê dikin? Çimkî gava nan dixwin destên xwe naşon.
3 Lê wî bersîv da û ji wan re got: « Çima hûn jî bi kevneşopiya xwe emrê Xwedê binpê dikin?
4 Çimkî Xwedê emir kir û got: «Qedrê dê û bavê xwe bigire.» Yê ku nifiran li dê û bavê xwe bike, bila bimire.
5 Lê hûn dibêjin: Yê ku ji dê û bavê xwe re bêje: «Ev diyarî ye, ji min re çi feyde hebe.
6 Û hurmetê nede dê û bavê xwe, ewê azad be. Bi vî awayî we emrê Xwedê bi kevneşopiya xwe bêbandor kir.
7 Ey durûno, Îşaya ji we re pêxemberîtî kir û got:

8 Ev gel bi devê xwe nêzîkî min dibe û bi lêvên xwe rûmetê dide min; lê dilê wan ji min dûr e.
9Lê pûç diperizin min û emrên mirovan ji bo hînkirinan hîn dikin.
10 Wî gazî elaletê kir û ji wan re got: Bibihîzin û fêm bikin.
11 Tiştê ku dikeve devê mirov pîs nake; lê ya ku ji devê derdikeve, mirov pîs dike.
12 Hingê şagirtên wî hatin û jê re gotin: «Tu dizanî ku Fêrisî piştî ku ev gotin bihîstin xeyîdiyan?
13 Lê wî lê vegerand û got: « Her şitila ku Bavê min ê li ezmanan neçandiye, wê rabe.
14 Dev ji wan berdin, ew bibin serokên koran. Û eger kor rêberiya koran bike, herdu jî wê bikevin xendeqê.
15 Hingê Petrûs lê vegerand û jê re got: «Vê meselê ji me re bêje.
16 Îsa got: « Ma hûn jî hê jî bêfêhm in?
17 Ma hûn hê jî fêm nakin, ku her tiştê ku ji devê dikeve, diçe zik û tê avêtin nav dravê?
18 Lê tiştên ku ji devê dertên, ji dil dertên; û ew mirov pîs dikin.
19Çimkî ji dil fikrên xerab, kuştin, zîna, fuhûşî, dizî, şahidiya derewîn, çêr û çêr ji dil dertên.
20 Tiştên ku mirov murdar dikin ev in; lê xwarina bi destên neşuştî mirov pîs nake.
21 Hingê Îsa ji wê derê çû, çû peravên Sûr û Saydayê.
22 Û va ye, jineke Kenanî ji heman peravê derket, gazî wî kir û got: «Ya Xudan, Kurê Dawid, li min were rehmê. keça min bi şeytanekî bi xedar diêşe.
23 Lê wî tu gotinek jî bersîva wê neda. Şagirtên wî hatin, jê lava kirin û gotin: «Wê bişîne. Çimkî ew li pey me digirî.
24 Lê wî lê vegerand û got: « Ez ne ji miyên windabûyî yên mala Îsraêl re hatim şandin.
25 Hingê ew hat, perizîn wî û got: Ya Xudan, alîkariya min bike.
26 Lê wî lê vegerand û got: « Nanê zarokan bigire û bavêje ber kûçikan ne hêja ye.
27 Û wê got: Rast e, ya Xudan!
28 Hingê Îsa lê vegerand û got: « Ya jinê, baweriya te mezin e. Û keça wê ji wê saetê de sax bû.
29 Îsa ji wê derê çû û nêzîkî gola Celîlê bû. çû çiyayekî û li wir rûnişt.
30 Û elaleteke mezin hat ba wî, yên ku seqet, kor, lal, seqet û gelekên din bi wan re bûn û ew avêtin ber lingên Îsa. û wî ew qenc kirin:
31 Gava elaletê dît ku lal dipeyivin, seqet sax in, şil dimeşin û kor jî dibînin, şaş ma û pesnê Xwedayê Îsraîlê da.
32 Hingê Îsa gazî şagirtên xwe kir û got: « Min li elaletê dilşewat e, çimkî ew sê roj e tevî min dimînin û tiştekî xwarinê tune.
33 Şagirtên wî jê re gotin: «Em li çolê ji ku ew qas nan hebin ku em elaleteke ewqas mezin têr bikin?
34 Îsa ji wan re got: « Çend nanên we hene? Wan got: Heft û çend masiyên biçûk.
35 Û wî emir kir ku elaletê li erdê rûne.
36 Wî heft nan û masî hildan, şikir kir, şikandin, dan şagirtên xwe û şagirtan jî dan elaletê.
37 Hemûyan xwar û têr bûn û ji goştê şikestî heft selik tije hildan.
38 Û yên ku xwarin, ji jin û zarokan pê ve, çar hezar mêr bûn.
39 Wî elalet şand, gemiyek siwar kir û hat peravên Magdalayê.

BEŞA 16

1 Fêrisî tevî Sadûqiyan jî hatin û jê xwestin ku nîşanek ji ezmên nîşanî wan bide.
2 Wî bersîva wan da û got: « Dema ku dibe êvar, hûn dibêjin: Wê hewa xweş be, çimkî ezman sor e.
3 Û sibe, îro hewa wê xirab be, çimkî ezman sor û nizm e. Gelî durûno, hûn rûyê asîmanan nas dikin; lê hûn nikarin nîşanên zemanan nas bikin?
4 Nifşê xerab û zînakar li nîşanekê digere; û ji nîşana Yûnis pêxember pê ve wê tu nîşanek jê re neyê dayîn. Û wî ew hiştin û çû.
5 Gava ku şagirtên wî hatin aliyê din, wan ji bîr kiribû ku nan hilînin.
6 Hingê Îsa ji wan re got: « Hay ji hevîrtirşkê Fêrisî û Sadûqiyan hay ji xwe hebin.
7 Ew di nav xwe de peyivîn û gotin: Ji ber ku me nan nexwariye.
8 Gava ku Îsa ev yek fêm kir, ji wan re got: « Gelî kêmbawerno, çima hûn di nav xwe de dipeyivin, çimkî we nan neanî?
9 Ma hûn hîna fêm nakin û naynin bîra we pênc nanên pênc hezarî û we çend selik hildane?
10 Ne heft nanên çar hezarî û we çend selik rakir?
11 Ma hûn çawa fêm nakin ku min ji we re ne li ser nan got, ku hûn ji hevîrtirşkê Fêrisî û Sadûqiyan haydar bin?
12 Hingê wan fêm kir ku wî çawa emir li wan kir ku ne ji hevîrtirşkê nan, lê ji hînkirina Fêrisî û Sadûqiyan hay ji xwe hebin.
13 Gava ku Îsa hat peravên Qeyseriya Filîpyayê, ji şagirtên xwe pirsî û got: « Mirov dibêjin ku ez Kurê Mirov kî me?
14 Û wan got: «Hinek dibêjin ku tu Yûhennayê imadkar î; hinekan jî Êlyas; û yên din Yêremya, an jî yek ji pêxemberan.
15 Wî ji wan re got: « Lê hûn dibêjin ku ez kî me?
16 Şimûn-Petrûs lê vegerand û got: «Tu Mesîh î, Kurê Xwedayê jîndar.
17 Îsa lê vegerand û jê re got: « Xwezî bi te, Şimûn Barjona, çimkî ew ne ji xwîn û goşt ji te re eşkere kir, lê Bavê min ê li ezmanan e.
18 Û ez ji te re jî dibêjim, tu Petrûs î û ezê dêra xwe li ser vî kevirî ava bikim; Û dergehên dojehê li ser wê nabin.
19 Û ezê mifteyên Padîşahiya Ezmanan bidim te û tu çi li ser rûyê erdê girêbidî, wê li ezmanan jî bê girêdan;
20 Hingê wî emir li şagirtên xwe kir ku ji kesî re nebêjin ku ew Îsa Mesîh e.
21 Ji wê çaxê ve Îsa dest pê kir û ji şagirtên xwe re da zanîn ku divê ew çawa here Orşelîmê, ji rihspiyan, serekên kahînan û Şerîetzanan gelek cefayê bikişîne, bê kuştin û roja sisiyan ji nû ve rabe.
22 Petrûs ew girt, dest pê kir lê hilat û got: «Ezbenî, ji te dûr be!
23 Lê ew zivirî û ji Petrûs re got: « Tu li pişt min here, Şeytan!
24 Hingê Îsa ji şagirtên xwe re got: « Eger yek bixwaze li pey min bê, bila xwe înkar bike, xaça xwe rake û li pey min were.
25 Çimkî kî ku bixwaze jiyana xwe xilas bike, ewê wê winda bike; û yê ku jiyana xwe ji bo min winda bike, wê bibîne.

26Çimkî çi feyda mirov heye ku hemû dinyayê bi dest bixe û canê xwe winda bike? an jî mirov wê di berdêla canê xwe de çi bide?
27 Çimkî Kurê Mirov wê bi rûmeta Bavê xwe re bi milyaketên xwe re bê; û paşê ewê her kesî li gor kirinên wî xelat bike.
28 Bi rastî ez ji we re dibêjim, hinek li vir radiwestin, heta ku nebînin Kurê Mirov di Padîşahiya xwe de tê, mirinê tam nakin.

BEŞA 17

1Piştî şeş rojan Îsa Petrûs, Aqûb û birayê xwe Yûhenna hilda û hilda ser çiyayekî bilind.
2 Û li ber wan guherî û rûyê wî wek rojê şewq da û cilê wî wek ronahiyê spî bû.
3 Û va ye, Mûsa û Êlyas ji wan re xuya bûn ku bi wî re dipeyivîn.
4 Hingê Petrûs lê vegerand û ji Îsa re got: «Ya Xudan, ji bo me baş e ku em li vir bin. Eger tu dixwazî, em li vir sê konan çêkin. yek ji te re, yek ji Mûsa re û yek ji bo Êlyas.
5 Gava ku wî hê dipeyivî, va ye, ewrekî geş li ser wan kir sî. hûn wî bibihîzin.
6 Gava şagirtan ev yek bihîst, ketin ser rûyê xwe û pir tirsiyan.
7 Îsa hat, destê xwe da wan û got: « Rabin û netirsin.»
8 Gava wan çavên xwe hildan, ji Îsa pê ve tu kes nedît.
9 Gava ku ew ji çiyê daketin, Îsa emir li wan kir û got: « Ev dîtinî ji kesî re nebêjin, heta ku Kurê Mirov ji nav miriyan ranebe.
10 Şagirtên wî jê pirsîn û gotin: «Nexwe çima Şerîetzan dibêjin ku divê pêşî Êlyas bê?
11 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Bi rastî wê pêşî Êlyas bê û her tiştî vegerîne.
12 Lê ez ji we re dibêjim, Êlyas jixwe hatiye, lê wan ew nas nekir, lê her tiştê ku wan rêz kir, jê re kirin. Bi vî awayî Kurê Mirov jî wê cefayê ji wan bikişîne.
13 Hingê şagirtan fêm kir ku ew ji wan re li ser Yûhennayê imadkar peyivî.
14 Û gava ew hatin cem elaletê, zilamek hat ba wî, li ber wî çû ser çokan û got:
15 Ya Xudan, li kurê min were rehmê, çimkî ew dîn û har e, gelek caran dikeve nav êgir û gelek caran di nav avê de.
16 Û min ew anî ba şagirtên te û wan nikaribû wî qenc bikin.
17 Hingê Îsa lê vegerand û got: « Ey nifşê bêbawer û şaş, ezê heta kengê bi we re bim? heta kengê ezê te biêşînim? wî bîne vir ba min.
18 Îsa li Îblîs hilat. Û ew ji wî derket û zarok ji wê saetê de qenc bû.
19 Hingê şagirt ji hev cuda hatin ba Îsa û gotin: «Çima me nikaribû wî derxin?
20 Îsa ji wan re got: « Ji ber bêbaweriya we. Çimkî bi rastî ez ji we re dibêjim, eger baweriya we wek tovê xerdelê hebe, hûnê ji vî çiyayî re bêjin: «Ji vir biçin wê derê. û wê jê bibe; û tu tişt ji we re ne mimkûn e.
21 Lê belê ev celeb ne bi dua û rojiyê dernakeve.
22 Û çaxê ew li Celîlê diman, Îsa ji wan re got: « Kurê Mirov wê bikeve destên mirovan.
23 Û wê wî bikujin û roja sisiyan wê rabe. Û ew pir poşman bûn.
24 Çaxê ew hatin Kefernahûmê, yên ku bac distandin hatin ba Petrûs û gotin: «Ma axayê te bacê nade?
25 Ew dibêje: Belê. Gava ku ew hat malê, Îsa nehişt û got: « Tu çi difikirî, Şimûn? Padîşahên dinyayê edet an bac ji kê distînin? yên zarokên xwe, yan yên biyaniyan?
26 Petrûs jê re got: «Ji xerîban. Îsa jê re got: « Hingê zarok azad in.
27 Lê ji bo ku em wan neêşînin, herin deryayê, çengelê bavêjin û masiyê pêşî hildin. Û gava ku te devê wî vekir, tuyê pereyek bibînî.

BEŞA 18

1 Di wê demê de şagirt hatin ba Îsa û gotin: «Di Padîşahiya Ezmanan de yê herî mezin kî ye?
2 Û Îsa gazî zarokekî biçûk kir û ew xiste nav wan.
3 Û got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku hûn venegerin û nebin wek zarokên biçûk, hûn nakevin Padîşahiya Ezmanan.
4 Îcar kî ku xwe wek vê zarokê biçûk nizim bike, ew di Padîşahiya Ezmanan de herî mezin e.
5 Û kî ku zarokek weha bi navê min qebûl bike, min qebûl dike.
6 Lê kî ku yekî ji van biçûkên ku bawerîya xwe bi min anîne xeyîdîne, ji bo wî çêtir e ku kevirekî arî bi stûyê wî ve bê daliqandin û ew di kûrahiya deryayê de xeniqî.
7 Wey li dinyayê ji ber sûcan! ji ber ku lazim e ku sûc bên; lê wey li wî mirovê ku sûc jê re tê!
8 Ji ber vê yekê, eger destê te an lingê te te biêşîne, wan bibire û ji xwe bavêje: Ji bo te çêtir e ku tu rawestayî an seqet têkeve jiyanê, ne ku du dest an du lingên te bên avêtin nav agirê herheyî.
9 Û eger çavê te te bixapîne, wî derxe û ji xwe bavêje: Ji bo te çêtir e ku tu bi çavekî bikevî jiyanê, ne ku bi du çavan ve bê avêtin nav agirê dojehê.
10 Hay ji xwe hebin ku hûn yekî ji van biçûkan kêm nekin; Çimkî ez ji we re dibêjim, milyaketên wan li ezmanan hergav rûyê Bavê min ê li ezmanan dibînin.
11 Çimkî Kurê Mirov hatiye ku yê winda xilas bike.
12 Hûn çawa difikirin? eger sed pezên mirovî hebin û yek ji wan ji rê derbikeve, ma ew nod û nehan bernade û naçe çiya û li ya ji rê derketiye bigere?
13 Û eger wusa be ku ew wê bibîne, bi rastî ez ji we re dibêjim, ew bi wê miyan bêtir şa dibe, ji yên nod û neh ên ku ji rê derneketine.
14 Bi vî awayî ne daxwaza Bavê we yê li ezmanan e ku yek ji van biçûkan helak bibe.
15 Wekî din, eger birayê te sûcê li te bike, here û qisûrê wî yê di navbera xwe û wî de tenê jê re bêje;
16 Lê eger ew guh nade te, hingê yek an du kesên din jî bi xwe re bîne, da ku her peyv bi devê du an sê şahidan ve were rast kirin.
17 Û eger ew guh nede wan, ji civînê re bêje;
18 Bi rastî ez ji we re dibêjim, hûn çi li ser rûyê erdê girêdin, wê li ezmanan jî bê girêdan;
19 Dîsa ez ji we re dibêjim, eger du ji we li ser rûyê erdê li ser her tiştê ku bixwazin bipejirînin, ew ji Bavê min ê li ezmanan wê ji bo wan bê kirin.
20Çimkî li cihê ku dido an sê bi navê min li hev civandin, li wir ez di nav wan de me.

21 Hingê Petrûs hat ba wî û got: «Ya Xudan, birayê min wê çend caran li hember min guneh bike û ez wî bibihûrînim?» heta heft caran?
22 Îsa jê re got: « Ez ji te re nabêjim, heta heft caran, lê heta heftê caran heftan.
23 Ji ber vê yekê Padîşahiya Ezmanan dişibihe padîşahekî ku dixwaze hesabê xulamên xwe bike.
24 Û gava ku wî dest bi hesabkirinê kir, yek jê re anîn, ku deh hezar telant deyndarê wî bû.
25 Lê belê ji ber ku ne mecbûr bû ku pere bida, axayê wî emir kir ku ew û jin û zarokên wî û her tiştê wî bifroşin û bidin.
26 Ji ber vê yekê xulam ket xwarê, perizîn wî û got: «Ya Xudan, sebira min li min hebe û ezê her tiştî bidim te.
27 Hingê axayê wî xulam dilrehmî bû, ew vekir û deynê wî efû kir.
28 Lê belê ew xulam derket derve, yekî ji xizmetkarên xwe dît, ku sed pere deyndarê wî bû.
29 Û xulamê hevalê wî ket ber lingên wî, jê lava kir û got: Li min sebir bike, ezê heqê te hemûyan bidim.
30 Û wî nexwest, lê çû û ew avêt zîndanê, heta ku deynê xwe bide.
31 Îcar gava ku hevalên wî ev tişt dîtin, gelek poşman bûn û hatin û her tişt ji axayê xwe re gotin.
32 Hingê axayê wî, piştî ku gazî wî kir, jê re got: «Ey xulamê xerab, min ew deyn li te baxşand, çimkî te ji min xwest.
33 Ma ne gerek bû ku tu jî ji hevalê xwe re dilovan bibûna, çawa ku min li te rehm kir?
34 Û axayê wî hêrs bû û ew da destê cefadaran, heta ku ew hemû heqê wî bide.
35 Heger hûn ji dilê her kesî li gunehên birayê xwe nebaxşînin, Bavê min ê ezmanan jî wê bi we re bike.

BEŞA 19

1 Û gava ku Îsa ev gotin qedandin, ji Celîlê derket û hat peravên Cihûstanê yên wê derê Urdunê.
2 Û elaleteke mezin li pey wî çû. û wî ew li wir qenc kirin.
3 Fêrisî jî hatin ba wî, ew ceribandin û jê re gotin: Ma dirust e ku mêr ji bo her tiştî jina xwe berde?
4 Û wî bersîv da û ji wan re got: Ma we nexwendiye ku yê ku ew di destpêkê de afirandin, ew kirin nêr û mê?
5 Û got: «Ji bo vê yekê mêr dê bav û diya xwe bihêle û bi jina xwe ve girêde û wê her du bibin yek beden?
6 Ji ber vê yekê êdî ew herdu ne, lê yek beden in. Ji ber vê yekê Xwedê çi kiriye yek, bila mirov ji hev neqetîne.
7Wan jê re got: Îcar çima Mûsa emir kir ku nivîsa jinberdanê bide û wê berde?
8 Wî ji wan re got: « Mûsa ji ber serhişkiya dilê we hişt ku hûn jinên xwe berdin; lê ji destpêkê ve ne wusa bû.
9 Û ez ji we re dibêjim, kî ku jina xwe berde, ji ber fuhûşê pê ve û bi yekî din re bizewice, ew zînayê dike;
10 Şagirtên wî jê re gotin: «Eger rewşa mêr bi jina wî re wisa be, ne baş e ku meriv bizewice.
11 Lê wî ji wan re got: « Hemû mirov nikarin vê gotinê qebûl bikin, ji yên ku ji wan re hatiye dayîn».
12Çimkî hinek xwedêgiravî hene ku ji malzaroka diya xwe bi vî awayî çêbûne û hinek jî hene ku ji mirovan bûne malxwê û hinek jî hene ku ji bo Padîşahiya Ezmanan xwe kirine mîran. Yê ku karibe wê bigire, bila werbigire.
13 Hingê zarokên biçûk anîn ba wî, da ku destên xwe deyne ser wan û dua bike û şagirtan li wan hilat.
14 Lê Îsa got: « Zarokên biçûk bihêlin û nehêlin ku ew bên ba min, çimkî Padîşahiya Ezmanan ji wan re ye.
15 Û wî destên xwe danîn ser wan û ji wir çû.
16 Û va ye, yek hat û jê re got: Mamosteyê qenc, ez çi qenciyê bikim ku jiyana min a herheyî hebe?
17 Û wî jê re got: Çima tu ji min re dibêjî qenc? Ji yekî pê ve, yanî Xwedê pê ve, tu qencî tune.
18 Wî jê re got: «Kîjan? Îsa got: Tu nekujî, zînayê neke, diziyê neke, şahidiya derewîn neke.
19 Qedrê dê û bavê xwe bigire û ji cîranê xwe wekî xwe hez bike.
20 Xort jê re got: «Min ev hemû tişt ji xortaniya xwe ve girtine;
21 Îsa jê re got: « Eger tu dixwazî bêkêmahî bibî, here, tiştên xwe bifiroşe û bide belengazan û xezîneya te li ezmanan hebe û were û li pey min were.
22 Lê gava ku xort ev gotin bihîst, bi xemgînî çû, çimkî mal û milkên wî yên mezin hebûn.
23 Hingê Îsa ji şagirtên xwe re got: « Bi rastî ez ji we re dibêjim, mirovê dewlemend bi zorê bikeve Padîşahiya Ezmanan.
24 Û dîsa ez ji we re dibêjim, hêsantir e ku deve di qulika derziyê re derbas bibe, ne ku merivek dewlemend bikeve Padîşahiya Xwedê.
25 Gava şagirtên wî ev yek bihîst, gelek şaş man û gotin: «Îcar kî dikare xilas bibe?
26 Lê Îsa li wan nêrî û ji wan re got: « Ev yek ji mirovan re ne mimkûn e. lê bi Xwedê her tişt mimkûn e.
27 Hingê Petrûs lê vegerand û got: «Va ye, me hemû tişt berda û li pey te çûn; îcar emê çi hebin?
28 Îsa ji wan re got: « Bi rastî ez ji we re dibêjim, hûn ên ku li pey min hatine, di zayînê de, gava ku Kurê Mirov wê li ser textê rûmeta xwe rûne, hûn jî li ser diwanzdeh textan rûnin, dadbarkirina diwanzdeh eşîrên Îsraîl.
29 Û her kesê ku ji bo navê min mal, an bira, an xwişk, an bav, an dê, an jin, an zarok an zeviyên xwe berdaye, wê sed carî bistîne û wê jiyana herheyî mîras bigire.
30 Lê gelek yên pêşî wê bibin axir. û yê paşîn wê bibe yekem.

BEŞA 20

1Çimkî Padîşahiya Ezmanan dişibihe mirovê ku malxwê malê ye, yê ku serê sibê derketibû, da ku li rezê xwe karkeran bikire.
2 Û gava ku wî bi karkeran re rojekê pereyek li hev kir, ew şand nav rezê xwe.
3 Û ew nêzîkî saeta sisiyan derket û dît ku yên din li sûkê bêkar rawestiyane.
4 Û ji wan re got; Hûn jî herin nav rêz û çi rast e ezê bidim we. Û bi rê ketin.
5 Ew dîsa di saet şeşan û nehan de derket derve û weha kir.
6 Û li dora saet yanzdehemîn ew derket derve, hinekên din bêkar rawesta dîtin û ji wan re got: «Çima hûn hemû rojê bêkar li vir in?
7 Wan jê re got: Ji ber ku tu kesî em negirtiye. Wî ji wan re got: «Hûn jî herin nav rêz. Û çi rast e, hûnê wê bistînin.
8 Îcar gava bû êvar, axayê rêz ji karmendê xwe re got: «Gelî karkeran bike û heqê wan bide wan, ji yên dawî heta yên pêşî.

9 Û gava ew hatin, yên ku li dora saet yanzdehan de
girtibûn, ji her kesî perek stand.
10 Lê gava ku yên pêşî hatin, wan guman kir ku divê hê
bêtir bistînin. Û wan jî bi vî awayî ji her kesî pereyek stand.
11 Û gava ku wan ew stand, li hember xwedêgiravî malê
pitepit kirin.
12 Dibêjin: Evên paşîn tenê saetekê xebitîn û te ew bi me
yên ku bar û germa rojê hilgirtine wek hev.
13 Lê wî bersîva yekî ji wan da û got: «Heval, ez tu
neheqiyê li te nakim!
14 Ya te hilde û here.
15 Ma ne rewa ye ku ez bi yên xwe re çi bikim? Ma çavê te
xerab e, çimkî ez qenc im?
16 Ji ber vê yekê yên paşîn wê bibin pêşî û yên pêşî yên
paşî.
17 Îsa hilkişiya Orşelîmê, di rê de her diwanzdeh şagirt
girtin û ji wan re got:
18 Va ye, em hilkişin Orşelîmê; û Kurê Mirov wê bi destê
serekên kahînan û Şerîetzanan re bê dayîn û ewê wî
mehkûmî mirinê bikin.
19 Û wê wî bide destê miletan, da ku ew tinaz û qamçiyan
bikin û wî xaç bikin û roja sisiyan wê rabe.
20 Hingê diya zarokên Zebedî û kurên xwe hatin ba wî,
perizîn wî û tiştek jê xwestin.
21 Û wî ji wê re got: Tu çi dixwazî? Wê jê re got: «Bihêle
ku ev herdu kurên min, yek li milê te yê rastê û yê din li
milê çepê, di Padîşahiya te de rûnin.
22 Lê Îsa lê vegerand û got: « Hûn nizanin hûn çi dixwazin.
Ma hûn dikarin ji wê kasa ku ez jê vexwim vexwim û bi
imadbûna ku ez pê tê imad kirin hûnê imad bibin? Wan jê
re got: «Em dikarin.
23 Û wî ji wan re got: « Hûnê bi rastî jî ji kasa min vexwin
û bi imadkirina ku ez pê tê imadkirin, imad bibin; lê
rûniştina li milê min ê rastê û li milê min ê çepê ne ya min
e, ku ez bidim, lê wê bibe. ji bo wan ên ku ji aliyê Bavê
min ve hatiye amadekirin.
24 Gava ku deh kesan ev bihîst, li hember her du birayan
hêrs bûn.
25 Lê Îsa gazî wan kir û got: « Hûn dizanin ku serekên
miletan serweriya wan dikin û yên mezin jî desthilatdariyê
li ser wan dikin.
26 Lê di nav we de wusa nebe;
27 Û ji we kî ku bixwaze bibe serek, bila bibe xulamê we.
28 Çawa ku Kurê Mirov ne ji bo ku jê re xizmet bê kirin, lê
hat ku xizmet bike û canê xwe di ber gelekan de berdêl
bide.
29 Gava ku ew ji Erîhayê diçûn, elaleteke mezin li pey wî
çû.
30 Û va ye, du mirovên kor li tenişta rê rûniştibûn, gava
bihîstin ku Îsa tê re derbas dibe, qîriyan û gotin: «Ya
Xudan, Kurê Dawid, li me were rehmê.
31 Û elaletê li wan hilat, ji ber ku divê ew bêdeng nemînin.
32 Îsa sekinî, gazî wan kir û got: « Hûn dixwazin ez çi ji
we re bikim?
33 Ji wî re dibêjin: Ya Xudan, bila çavên me vebin.
34 Îcar Îsa ji wan re dilovan bû, destê xwe da çavên wan û
di cih de çavên wan dîtin û ew li pey wî çûn.

BEŞA 21

1 Û çaxê ew nêzîkî Orşelîmê bûn û hatin Beytfacê, ber bi
Çiyayê Zeytûnê, hingê Îsa du şagirt şandin.
2 Ji wan re got: Herin gundê li hemberî xwe, di cih de hûnê
kerê girêdayî û dehşikek pê re bibînin; wan vekin û bînin
ba min.
3 Û eger yek ji we re tiştekî bêje, hûnê bêjin: «Pêdiviya
Xudan bi wan heye; Û di cih de ewê wan bişîne.
4 Ev hemû hatin kirin, da ku gotina pêxember bê cih û got:
5 Ji keça Siyonê re bêje: Va ye, Padîşahê te tê ba te, nermik,
li ser kerê rûniþtiye û dehşikê li ser kerê kerê rûniştiye.
6 Şagirt çûn, çawa ku Îsa li wan emir kiribû, kirin.
7 Ker û dehşik anîn, cil û bergên xwe li wan kirin û ew
danîn ser wan.
8 Û elaleteke gelek mezin cilên xwe di rê de belav kirin.
hinekên din çiqilên daran jêdikin û di rê de dirijandin.
9 Elaleteke ku pêşda diçû û pey wan dihat, qîriyan û gotin:
«Hosana ji Kurê Dawid re: Xwezî bi wî yê ku bi navê
Xudan tê. Hosanna di jor de.
10 Gava ku ew hat Orşelîmê, hemû bajar hejiya û got: «Ev
kî ye?
11 Elaletê got: «Ev Îsa pêxemberê Celîlê yê Nisretî ye.
12 Îsa çû Perestgeha Xwedê, hemû yên ku di Perestgehê de
difirotin û dikirin, avêtin derve, maseyên pereguhêran û
kursiyên kevokfiroşan hilweşand.
13 Û ji wan re got: « Hatiye nivîsîn: «Mala min wê jê re
mala duakirinê bê gotin. lê we ew kir zozana dizan.
14 Di Perestgehê de kor û şil hatin ba wî. û wî ew qenc
kirin.
15 Gava ku serekên kahînan û Şerîetzan tiştên ku wî kirin,
dîtin û zarok di Perestgehê de digirîn û digotin: «Hosana ji
Kurê Dawid re. ew pir xemgîn bûn,
16 Û jê re got: «Tu dibihîzî ev çi dibêjin? Îsa ji wan re got:
« Belê; Ma we qet nexwendiye: «Te pesn ji devê zarok û
şîrmijkan kamil kir?»
17 Wî ew hiştin û ji bajêr derket û çû Beytanyayê. û li wir
raza.
18 Serê sibê gava ew vegeriya bajêr, birçî ma.
19 Gava ku wî di rê de darek hêjîrê dît, hat ba wê, lê ji
pelan pê ve tiştek li ser nedît û jê re got: « Ji niha û pê ve
bila her û her fêkî li ser te nebin. Û niha dara hêjîrê hişk bû.
20 Gava şagirtan ev yek dît, şaş man û gotin: «Dara hêjîrê
çiqas zû hişk bûye!
21 Îsa bersîva wan da û ji wan re got: « Bi rastî ez ji we re
dibêjim, eger baweriya we hebe û dudilî nebe, hûn ne tenê
ya ku ji dara hêjîrê re tê kirin, bikin, lê her weha eger hûn ji
vî çiyayî re jî bêjin: ‹Hûn rabin. , û tu bê avêtin nav
deryayê; wê bê kirin.
22 Û her tiştê ku hûn di duakirinê de bi baweriyê bixwazin,
hûnê bistînin.
23 Gava ku ew hat Perestgehê, serekên kahînan û rihspiyên
gel hatin ba wî, çaxê ku wî hîn dikir û jê re gotin: «Tu van
tiştan bi kîjan desthilatiyê dikî? û kê ev desthilatî daye te?
24 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Ezê jî tiştekî ji we
bipirsim, eger hûn ji min re bêjin, ezê ji we re bêjim ku ez
van tiştan bi kîjan desthilatiyê dikim.
25 Vaftîzma Yûhenna ji ku bû? ji ezmên, an ji mirovan?
Ew bi xwe re dipeyivîn û digotin: «Eger em bêjin: Ji ezmên;
Ewê ji me re bêje: «Çima we ji wî bawer nekir?»
26 Lê eger em bêjin: Ji mirovan; em ji xelkê ditirsin; Çimkî
hemûyan Yûhenna pêxember dihesibînin.
27 Wan bersîva Îsa da û gotin: «Em nikarin bêjin. Û wî ji
wan re got: « Ez jî ji we re nabêjim ku ez van tiştan bi kîjan
desthilatiyê dikim.

28 Lê hûn çi difikirin? Du kurên zilamekî hebûn; Ew hat
ba yê pêşî û jê re got: «Lawo, îro here li rezê min bixebite.
29 Wî lê vegerand û got: «Ez naxwazim; lê paşê tobe kir û
çû.
30 Û hat ba yê diduyan û weha got. Wî lê vegerand û got:
«Ez diçim, ezbenî!» û neçû.
31 Ma ji wan herduyan daxwaza bavê wî kirin? Wan jê re
got: Yê pêşî. Îsa ji wan re got: « Bi rastî ez ji we re dibêjim,
bacgir û fahîşe beriya we herin Padîşahiya Xwedê.
32 Çimkî Yûhenna di riya rastdariyê de hat ba we û we jê
bawer nekir, lê bacgir û fahîşeyan jê bawer kirin;
33 Meseleke din bibihîzin: Xwediyê malê hebû ku rezek
çandibû û dora wî girt û tê de mêş kola û bircek çêkir û hişt
ji rezvanan re û çû welatekî dûr.
34 Gava ku wextê fêkî nêzîk bû, wî xulamên xwe şandin ba
rezvanan, da ku berê wê bistînin.
35 Û rezvanan xulamên wî girtin, li yekî xistin, yekî kuşt û
yê din jî bi keviran dan.
36 Dîsa wî xulamên din ji yên pêşî bêtir şandin û wan jî
weha kir.
37 Lê paşî kurê xwe şand ba wan û got: «Ew ê ji kurê min
hurmet bikin.»
38 Lê gava ku rezvanan kur dîtin, di nav xwe de gotin: «Ev
wêris e; werin em wî bikujin û em dest deynin ser mîrasa
wî.
39 Û wan ew girtin, ji rêz avêtin û kuştin.
40 Îcar gava ku axayê rêz bê, ewê çi bi wan rezvanan re
bike?
41Wan jê re got: «Ewê wan zilamên xerab bi xerabî helak
bike û rezên xwe berde cotkarên din, yên ku di demsalên
xwe de fêkiyan bidin wî.
42 Îsa ji wan re got: « Ma we di Nivîsarên Pîroz de
nexwendiye: «Kevirê ku avakeran red kir, ew bû serê
quncikê; ev karê Xudan e û di çavên me de ecêb e?»
43 Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim, Padîşahiya Xwedê wê
ji we bê standin û ji miletekî re bê dayîn, ku berê wê bide.
44 Û kî ku bikeve ser vî kevirî, wê bê şikandin;
45 Gava ku serekên kahînan û Fêrisiyan meselên wî
bihîstin, fêm kirin ku ew li ser wan gotiye.
46 Lê gava xwestin ku destên xwe deynin ser wî, ji elaletê
tirsiyan, çimkî wan ew ji xwe re pêxember girt.

BEŞA 22

1 Îsa bersîv da, dîsa bi meselan ji wan re peyivî û got:
2 Padîşahiya Ezmanan mîna padîşahekî ye ku ji kurê xwe
re dawet kiriye.
3 Û xulamên xwe şand ku gazî yên ku ji bo dawetê hatibûn
vexwendin û ew nexwest bên.
4 Dîsa xulamên din şandin û got: «Ji yên gazîkirî re bêjin:
Va ye, min şîva xwe hazir kiriye; ga û dewarên min serjê
bûne û her tişt amade ye. Werin ser dawetê.
5 Lê wan ev yek sivik kir û çûn, yek çû zeviya xwe, yekî
din ber bi bazirganiya xwe.
6 Yên mayî xulamên wî girtin, ji wan nefret kirin û ew
kuştin.
7Lê gava padîşah ev yek bihîst, hêrs bû û ordiyên xwe
şandin, ew mêrkuj qir kirin û bajarê wan şewitandin.
8 Hingê wî ji xulamên xwe re got: «Dawet amade ye, lê
yên ku hatibûn gazîkirin ne hêja bûn.
9 Îcar hûn herin rêyan û yên ku hûn bibînin, daxwaza
zewacê bikin.
10 Îcar ew xulam derketin ser rêyan, her kesê ku dît, xerab
û qenc li hev civandin û dawet bi mêvanan hat çêkirin.
11 Û gava padîşah hat hundur da ku mêvanan bibîne, li wir
zilamek dît ku cilê dawetê li xwe nekiribû.
12 Û wî jê re got: «Heval, tu çawa hatiyî vê derê bê cilê
bûkê? Û ew bê deng ma.
13 Hingê padîşah ji xulaman re got: Dest û lingê wî girêdin,
wî bigirin û bavêjin nav tariya derve. wê girî û qîrîna
diranan hebe.
14 Çimkî gelek têne gazîkirinê, lê hindik têne bijartin.
15 Hingê Fêrisî çûn û şêwir kirin, ku çawa wî bikin nava
xeberdana wî.
16 Û wan şagirtên xwe yên bi Hêrodês re şandin ba wî û jê
re gotin: «Mamoste, em dizanin ku tu rast î û riya Xwedê
bi rastiyê hîn dikî û xema tu kesî tune.
17 Îcar ji me re bêje: Tu çi difikirî? Ma dayîna bacê ji
Qeyser re rewa ye an na?
18 Lê Îsa bi xerabiya wan fêm kir û got: « Çima hûn min
diceribînin, durûno?
19 Perê bacê nîşanî min bide. Û wan pereyekî jê re anîn.
20 Û wî ji wan re got: « Ev sûret û nivîsa kê ye?
21 Wan jê re got: ya Qeyser. Hingê wî ji wan re got: « Ji
ber vê yekê tiştên Qeyser bidin Qeyser. û tiştên ku yên
Xwedê ne ji Xwedê re.
22 Gava wan ev gotin bihîstin, şaş man, ew hiştin û çûn.
23 Di wê rojê de Sadûqiyên ku digotin vejîn tune, hatin ba
wî û jê pirsîn:
24 Got: Mamoste, Mûsa got: «Eger zilamek bimire û
zarokên wî tune bin, birayê wî wê jina xwe bizewice û
dûndana birayê xwe rake.
25 Di nav me de heft bira hebûn: Yê pêşî, gava jinek
zewicî, mir û ji ber ku derdê wî tune bû, jina xwe ji birayê
xwe re hişt.
26 Bi vî awayî yê diduyan û yê sisiyan jî heta yê heftan.
27 Paşê jin jî mir.
28 Îcar di vejînê de ji her heftan wê jina kê be? ji ber ku ew
hemû hebûn.
29 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Hûn xeletin, ne
Nivîsarên Pîroz û ne jî bi hêza Xwedê dizanin.
30 Çimkî di vejînê de ne dizewicin û ne jî mêr dikin, lê
wek milyaketên Xwedê yên li ezmanan in.
31 Lê di derbarê vejîna miriyan de, we ew tiştê ku Xwedê
ji we re gotiye nexwendiye:
32 Ez Xwedayê Birahîm im, Xwedayê Îshaq û Xwedayê
Aqûb im? Xwedê ne Xwedayê miriyan, lê yê zindiyan e.
33 Gava elaletê ev yek bihîst, li hînkirina wî şaş man.
34 Lê gava Fêrisiyan bihîst ku wî Sadûqiyan bêdeng kirine,
ew li hev civiyan.
35Hingê yekî ji wan, ku parêzger bû, pirsek jê kir,
ceribandin û got:
36 Mamoste, emrê mezin di Şerîetê de kîjan e?
37 Îsa jê re got: « Tu ji Xudan Xwedayê xwe hez bike bi
hemû dilê xwe, bi tevahiya canê xwe û bi tevahiya hişê
xwe.
38 Ev emrê pêşî û mezin e.
39 Û ya diduyan jî wek wê ye: Ji cîranê xwe wek xwe hez
bike.
40 Hemû Şerîet û pêxemberan bi van herdu emran ve
girêdayî ne.
41 Gava Fêrisî li hev civiyan, Îsa ji wan pirsî:
42 Gotin: Hûn li ser Mesîh çi difikirin? kurê kê ye? Wan jê
re got: «Kurê Dawid».

43 Wî ji wan re got: « Nexwe çawa Dawid bi ruh jê re dibêje Xudan û dibêje:
44Xudan ji Xudanê min re got: «Tu li milê min ê rastê rûne, heta ku ez dijminên te bikim lingên te?
45 Eger Dawid jê re bêje Xudan, ew çawa ye kurê wî?
46 Û tu kesî nikaribû bersîva wî bide û ji wê rojê û pê ve tu kesî newêrîbû ku tu pirsa jê bike.

BEŞA 23

1 Hingê Îsa ji elaletê û ji şagirtên xwe re got:
2 Gotin: Şerîetzan û Fêrisî li ser kursiyê Mûsa rûniştine.
3 Ji ber vê yekê her tiştê ku ew ji we dixwazin, bigirin û bikin. lê hûn li pey kirinên wan nebin, çimkî ew dibêjin û nakin.
4 Ji ber ku barên giran û yên ku bên hilgirtin girê didin û datînin ser milên mirovan; lê ew bi xwe wan bi tiliyek xwe nahejînin.
5 Lê hemû kirinên xwe ji bo dîtina mirovan dikin: felqên xwe fireh dikin û sînorên cilên xwe mezin dikin.
6 Û di ziyafetan de ji odeyên jorîn û di kinîştan de ji kursiyên sereke hez bikin.
7 Li sûkan silavan dikin û ji mirovan re dibêjin: Rabbî, Rabbî.
8 Lê ji we re nebêjin Rabî, çimkî Xudanê we yek e, Mesîh e. û hûn hemû bira ne.
9 Û li ser rûyê erdê ji tu kesî re nebêjin bavê xwe, çimkî Bavê we yê li ezmanan yek e.
10 Ji we re nebêjin mamoste, çimkî Xudanê we yek e, Mesîh e.
11 Lê yê ku di nav we de herî mezin e, bibe xulamê we.
12 Û kî ku xwe bilind bike, wê bêrûmet bibe; û yê ku xwe nizm bike, wê bilind bibe.
13 Lê wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn Padîşahiya Ezmanan li ber mirovan digirin.
14 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn malên jinebiyan dadiqurtînin, û ji ber ku ji bo xwe duayê dirêj dikin.
15 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn ji bo ku hûn yekî bikin olperest, li beh û bejê digerin û gava ku ew bê çêkirin, hûn wî ji xwe du qat zêdetir dikin zarokê dojehê.
16 Wey li we rêberên kor, yên ku dibêjin: Kî ku bi Perestgehê sond bixwe, ew ne tiştek e. lê kî bi zêrê Perestgehê sond bixwe, ew deyndar e.
17 Gelî bêaqil û kor! Ma ji zêr mezintir e, an Perestgeha ku zêr pîroz dike?
18 Û kî ku bi gorîgehê sond bixwe, ew ne tiştek e. lê kî bi diyariya ku tê de sond bixwe, ew sûcdar e.
19 Gelî bêaqil û kor! Ma ji wê mezintir e, diyarî, an gorîgehê ku diyariyê pîroz dike?
20 Îcar kî ku bi gorîgehê sond bixwe, bi wê û bi hemû tiştên ku li ser wê ne jî sond dixwe.
21 Û kî bi Perestgehê sond bixwe, bi wê û bi yê ku tê de rûdine jî sond dixwe.
22 Û yê ku wê bi ezmên sond bixwe, bi textê Xwedê û bi yê ku li ser rûniştiye sond dixwe.
23 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Ji ber ku hûn dehyek ji mentiq, îsotê û kîmyayê didin û tiştên girantir ên qanûnê, dadbarî, dilovanî û baweriyê ji holê rakirine.
24 Ey rêberên kor, yên ku li kêzikê dizivirin û deveyekê dadiqurtînin.
25 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn derveyê tas û tasê paqij dikin;
26 Tu Fêrisê kor, pêşî ya ku di hundirê tas û tasekê de ye paqij bike, da ku derveyê wan jî paqij bibe.
27 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn wek gorên spîkirî ne, yên ku ji derve de xweşik xuya dikin, lê hundirê wan bi hestiyên miriyan û bi hemû nepakiyê tije ne.
28 Bi vî awayî hûn jî ji derve de ji mirovan re rast xuya dikin, lê hûn di hundir de bi durûtî û neheqiyê tije ne.
29 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! ji ber ku hûn gorên pêxemberan çêdikin û gorên rastan dixemilînin,
30 Û bêjin: Eger em di rojên bav û kalên xwe de bûna, emê di xwîna pêxemberan de hevparê wan nebûna.
31 Ji ber vê yekê hûn ji xwe re şahid in ku hûn zarokên wan ên ku pêxember kuştine ne.
32 Îdî hûn pîvana bav û kalên xwe tije bikin.
33 Gelî mar, nifşê maran, hûn çawa dikarin ji nifira dojehê xilas bibin?
34 Ji ber vê yekê, va ye, ez ji we re pêxember, şehreza û Şerîetzanan dişînim. Û hinekan ji wan di kinîştên xwe de bi qamçiyan û bajar bi bajar tengahiyê bidin wan.
35 Ji xwîna Habîl a rast heta xwîna Zekeriyayê kurê Baraxayayê ku we di navbera Perestgehê û gorîgehê de kuşt, hemû xwîna rastdar ku li ser rûyê erdê hatiye rijandin bi ser we de be.
36 Bi rastî ez ji we re dibêjim, ev hemû tişt wê bên ser vî nifşî.
37 Ey Orşelîm, Orşelîm, tu yê ku pêxemberan dikujî û yên ku ji te re hatine şandin keviran didî, çawa ku mirîşk mirîşkên xwe di bin baskên xwe de dicivîne, min dixwest çend caran zarokên te bicivînim!
38 Va ye, mala we ji we re wêran maye.
39 Çimkî ez ji we re dibêjim, ji niha û pê ve hûn min nabînin, heta ku hûn nebêjin: Xwezî bi wî yê ku bi navê Xudan tê.

BEŞA 24

1 Îsa derket û ji Perestgehê derket û şagirtên wî hatin ba wî, da ku avahiyên Perestgehê nîşanî wî bidin.
2 Îsa ji wan re got: Ma hûn van hemû tiştan nabînin? Bi rastî ez ji we re dibêjim, li vir kevirek li ser kevirê din namîne ku neyê avêtin.
3 Gava ku ew li ser Çiyayê Zeytûnê rûnişt, şagirt bi serê xwe hatin ba wî û jê re gotin: «Ji me re bêje, ev tişt wê kengê bibin? û nîşana hatina te û dawiya dinyayê wê çi be?
4 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Hay ji xwe hebin ku kes we nexapîne.
5 Çimkî gelek wê bi navê min bên û bêjin: «Ez Mesîh im; û wê gelekan bixapîne.
6 Û hûnê şer û xeberên şeran bibihîzin: Hay ji xwe hebin ku hûn xemgîn nebin.
7Çimkî milet wê li dijî miletan û padîşahî li dijî padîşahiyan rabin û li cihê cihê wê xelayî, nexweşî û erdhejîn çêbin.
8 Ev hemû destpêka xemgîniyê ne.
9 Hingê ewê we bidin ber tengahiyê û wê we bikujin û ji ber navê min ji hemû miletan nefret bikin.
10 Û hingê wê gelek bên xeyîdandinê, wê bidine hev û wê ji hev nefret bikin.
11 Û gelek pêxemberên derewîn wê rabin û wê gelekan bixapînin.

12 Û ji ber ku neheqî wê zêde bibe, hezkirina gelekan wê sar bibe.
13 Lê yê ku heta dawiyê ragire, ewê xilas bibe.
14 Û ev Mizgîniya Padîşahiyê wê li seranserê dinyayê ji bo şahidiyê ji hemû miletan re bê dayîn. û paşê wê dawî bê.
15 Îcar gava ku hûn pîsiya xerabûnê ya ku Daniyêl pêxember gotiye, bibînin, li cîhê pîroz rawestin (kê dixwîne, bila fêm bike.)
16 Hingê yên ku li Cihûstanê ne, bila birevin çiyayan.
17 Yê ku li ser banî ye bila neyê xwarê ku tiştekî ji mala xwe derxe.
18 Û yê ku li zeviyê ye, bila venegere û cilên xwe hilde.
19 Û wey li wan ên ku di wan rojan de bizaro ne û li wan ên ku dimêjînin!
20Lê hûn dua bikin ku reva we ne zivistanê û ne jî roja şemiyê be.
21Çimkî wê çaxê tengahiyeke mezin wê bibe, wek ku ji destpêka dinyayê heta niha nebûye û ne jî wê bibe.
22 Û heta ku ew roj neyên kurtkirin, tu goşt xilas nabe; lê ji bo xatirê bijartiyan ew roj wê werin kurt kirin.
23 Hingê eger yek ji we re bêje: Va ye Mesîh an li wir e. bawer neke.
24 Çimkî Mesîhên derewîn û pêxemberên derewîn wê derkevin û nîşan û kerametên mezin nîşan bidin. bi vî awayî, eger mimkûn bûya, ew ê hilbijartiyan bixapînin.
25 Va ye, min berê ji we re got.
26 Loma eger ji we re bêjin: Va ye, ew li çolê ye; dernekevin derve: va ye, ew di odeyên veşartî de ye; bawer neke.
27 Çawa ku birûskê ji rojhilat derdikeve û heta rojava jî dibiriqîne; hatina Kurê Mirov jî wê wisa be.
28 Çimkî cesed li ku derê be, ajel wê li wir bên civandin.
29 Di cih de piştî tengahiya wan rojan roj wê tarî bibe û hîv ronahiya xwe nede, stêrk wê ji ezmên dakevin û hêzên ezmanan wê bihejin.
30 Û hingê nîşana Kurê Mirov wê li ezmên xuya bibe û wê hingê hemû eşîrên dinyayê wê şîn bibin û ewê Kurê Mirov bibînin ku bi hêz û rûmeta mezin di nav ewrên ezmên de tê.
31 Û ewê milyaketên xwe bi dengekî bilind boriyê bişîne û ewê bijartiyên wî ji çar bayan, ji serê ezmên heta aliyê din bicivînin.
32 Niha mesela dara hêjîrê hîn bibin; Gava ku çiqilê wî hê nazik e û pelan vedide, hûn dizanin ku havîn nêzîk e.
33 Bi vî awayî hûn jî dema ku hûn van hemû tiştan bibînin, bizanin ku ew nêzîk e, heta li ber deriyan e.
34 Bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku ev hemû tişt neyên cih, ev nifş derbas nabe.
35 Erd û ezman wê bibihûrin, lê gotinên min nabihûrin.
36 Lê ji wê roj û saetê tu kes nizane, ne milyaketên ezmanan, tenê Bavê min pê ve.
37 Lê çawa rojên Nûh bûn, hatina Kurê Mirov jî wê wusa be.
38Çimkî çawa di rojên beriya tofanê de, heta roja ku Nûh ket gemiyê, dixwarin, vedixwarin, dianîn û dizewicin.
39 Û nizanibû heta ku tofan hat û ew hemû hilda. hatina Kurê Mirov jî wê wisa be.
40 Hingê dudu wê li zeviyê bin; yek bê girtin û yê din bê hiştin.
41 Dê du jin li alê bixurînin; yek bê girtin û yê din bê hiştin.
42 Loma hişyar bin, çimkî hûn nizanin Rebbê we di kîjan saetê de tê.
43 Lê vê yekê bizane, ku ger malxwê malê bizaniya ku diz wê di kîjan nobetê de bê, wê hişyar bibûya û nedihişt ku mala wî bihejiya.
44 Loma hûn jî amade bin, çimkî di saeteke ku hûn nafikirin de Kurê Mirov tê.
45 Îcar ew xulamê dilsoz û şehreza kî ye ku axayê wî ew kiriye serwerê mala xwe, da ku di wextê xwe de goşt bide wan?
46 Xwezî bi wî xulamê ku dema ku axayê wî bê, wê bibîne ku wusa dike.
47 Bi rastî ez ji we re dibêjim, ewê wî bike serwerê hemû mal û milkên xwe.
48 Lê eger ew xulamê xerab di dilê xwe de bêje: «Mîrê min hatina xwe dereng dixe;
49 Û ewê dest pê bike li xulamên hevalên xwe bike û bi yên serxweş re bixwe û vexwe.
50 Axayê wî xulamê di rojeke ku li wî nagere û di saeteke ku haya wî jê tune ye, wê were.
51 Û wê wî ji hev biqetînin û para wî bi durûyan re deynin.

BEŞA 25

1 Hingê Padîşahiya Ezmanan wê bibe mîna deh keçikên keçik ên ku çirayên xwe hildan û derketin pêşiya zavê.
2 Pênc ji wan jîr bûn û pênc jî bêaqil bûn.
3 Yên bêaqil çirayên xwe hildan û rûn bi xwe re negirtin.
4 Lê yên şehreza bi çirayên xwe re rûn hildan firaxên xwe.
5 Gava zava dima, hemû razan û razan.
6 Nîvê şevê qîrîn hat: «Va ye, zava tê. hûn derkevin pêşiya wî.
7Hingê ew keçik hemû rabûn û çirayên xwe birîn.
8 Bêaqilan ji aqilmendan re got: Ji rûnê xwe bidin me; Çimkî çirayên me vemiriyan.
9 Lê yên serwaxt lê vegerand û got: Ne wusa; Ji bo ku têra me û we nebe.
10 Gava ku ew diçûn kirînê, zava hat. Yên ku amade bûn bi wî re ketin dawetê û derî hat girtin.
11 Paşê keçikên din jî hatin û gotin: «Ya Xudan, ya Xudan, ji me re veke.
12 Lê wî bersîv da û got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, ez we nas nakim.
13 Loma hişyar bin, çimkî hûn ne wê rojê û ne jî saeta ku Kurê Mirov tê de dizanin.
14Çimkî Padîşahiya Ezmanan mîna mirovekî ye ku diçe welatekî dûr û gazî xulamên xwe kiriye û tiştên xwe daye wan.
15 Û pênc telant da yekî, yekî du û yekî din jî telantek da. ji her mirovî re li gorî çend şiyana wî; û di cih de rêwîtiya xwe kir.
16 Hingê yê ku pênc telant standibûn çû, bi wan re kir û pênc telantên din jî ji wan re çêkir.
17 Usa jî yê ku du standibûn, duduyên din jî bi dest xistin.
18 Lê yê ku yekî standibû çû, erd dikoland û perê axayê xwe veşart.
19 Piştî demeke dirêj axayê wan xulaman tê û bi wan re hesab dike.
20 Û yê ku pênc telant standibûn hat, pênc telantên din anîn û got: Ya Xudan, te pênc telant dan min.
21 Axayê wî jê re got: «Xwezî, xulamê qenc û dilsoz, tu di hindik tiştan de dilsoz bûyî, ezê te bikim serwerê gelek tiştan; bikeve şahiya axayê xwe.

22 Yê ku du telant standibûn jî hat û got: Ya Xudan, te du telant radestî min kirin.
23 Xudanê wî jê re got: «Aferim, xulamê qenc û dilsoz; Tu di hin tiştan de dilsoz bûyî, ezê te bikim serwerê gelek tiştan: bikeve şahiya xwedayê xwe.
24 Hingê yê ku telantek standibû hat û got: «Ya Xudan, min tu zanî ku tu mirovekî hişk î, cihê ku te neçandiye didirû û cihê ku te lê nexistiye didirû.
25 Û ez tirsiyam, çûm û talenta te di erdê de veşart: Va ye, ya te li wir e.
26 Axayê wî lê vegerand û jê re got: «Ey xulamê xerab û lal, tu dizanî ku cihê ku min neçandiye ez didirûm û cihê ku min lê nerijandiye dicivim.
27 Ji ber vê yekê diviya ku tu pereyên min bidaya ber guhêrbaran û piştî hatina min, diviyabû ku min pereyên xwe bi faîzê bistanda.
28 Loma telant jê bistînin û bidin yê ku deh telant hene.
29 Çimkî ji her kesê ku heye re wê bê dayîn û ewê zêde bibe;
30 Û hûn xulamê bêkêr bavêjin tariya der.
31 Gava ku Kurê Mirov bi rûmeta xwe û hemû milyaketên pîroz bi wî re bê, hingê ewê li ser textê rûmeta xwe rûne.
32 Û hemû milet wê li ber wî bicivin û ewê wan ji hev veqetîne, çawa ku şivan pezê xwe ji bizinan vediqetîne.
33 Ewê mîyan li milê xwe yê rastê, bizinan li milê xwe yê çepê deyne.
34 Hingê Padîşah wê ji wanên li milê xwe yên rastê re bêje: Werin, hûn pîrozên Bavê min, Padîşahiya ku ji damezrandina dinyayê ve ji bo we hatiye amadekirin, mîras bistînin.
35Çimkî ez birçî bûm, we goşt da min, ez tî bûm, we vexwar, ez xerîb bûm û we ez girtim hundir.
36 Tazî, we cil li min kir: Ez nexweş bûm, we hat serdana min; ez di girtîgehê de bûm û hûn hatin ba min.
37 Hingê yên rast wê bersîva wî bidin û bêjin: «Ya Xudan, me kengî tu birçî dîtî û tu têr dikî? an tî bû û da te?
38 Me kengê tu xerîb dîtî û tu bir hundir? an tazî û tu li xwe kirî?
39 An me kengî tu nexweş an di zîndanê de dîtî û hatin ba te?
40 Û Padîşah wê bersivê bide û ji wan re bêje: Bi rastî ez ji we re dibêjim, bi qasî ku we ev yek ji yek ji van birayên min ên herî biçûk re kir, we ew ji min re kir.
41 Hingê ewê ji wanên li milê çepê re jî bêje: «Hey lanet ji min herin nav agirê herheyî yê ku ji bo Îblîs û milyaketên wî hatiye amadekirin.
42Çimkî ez birçî bûm, we goşt neda min, ez tî bûm, we venexwar.
43 Ez xerîb bûm, we ez negirtim hundir, tazî bûm, we cil li min nexist, nexweş û di zindanê de bûm û we neçû serdana min.
44 Hingê ewê jî bersîva wî bidin û bêjin: «Ya Xudan, me kengê tu birçî, an tî, an xerîb, an tazî, an nexweş, an di zindanê de dîtî û me tu xizmet nekir?
45 Hingê ewê bersîva wan bide û bêje: «Bi rastî ez ji we re dibêjim, ji ber ku we ev yek ji yên herî biçûk re nekir, we ji min re nekir.
46 Û ewê herin cezayê herheyî, lê yên rast wê herin jiyana herheyî.

BEŞA 26

1 Û gava ku Îsa ev hemû gotin qedandin, ji şagirtên xwe re got:
2 Hûn dizanin ku piştî du rojan Cejna Derbasbûnê ye û Kurê Mirov tê desteserkirin, da ku bê xaçkirin.
3Hingê serekên kahînan, Şerîetzan û rihspiyên gel li qesra Serokkahîn ku jê re Qeyafa digotin civiyan.
4 Û şêwirîn ku Îsa bi hîle bigirin û bikujin.
5 Lê wan got: «Ne di roja cejnê de, da ku di nav gel de alozî çênebe.
6 Îcar çaxê Îsa li Beytanyayê, li mala Şimûnê kotî bû,
7 Jineke ku li ser goştê rûnê rûnê pir biha bû, jinikek hat ba wî û ew rijand ser serê wî.
8 Lê gava şagirtên wî ev yek dîtin, hêrs bûn û gotin: «Ev xerakirin ji bo çi ye?
9Çimkî ev rûn dikaribû biha bihata firotin û ji belengazan re bihata firotin.
10 Gava ku Îsa ev yek fêm kir, ji wan re got: « Çima hûn jinikê diêşînin? ji ber ku wê karekî qenc li ser min kir.
11 Çimkî belengaz hergav bi we re ne; lê min hergav nekiriye.
12 Ji ber ku wê ev rûn rijand ser bedena min, wê ji bo veşartina min kir.
13 Bi rastî ez ji we re dibêjim, li seranserê dinyayê ev Mizgînî li ku derê bê dayîn, ji bo bîranîna wê evê ku vê jinê kiriye jî li wê derê bê gotin.
14Hingê yek ji diwanzdehan bi navê Cihûdayê Îsxeryotî çû ba serekên kahînan.
15 Û ji wan re got: «Hûnê çi bidin min û ez ê wî bidim destê we?» Û ji bo sî zîv bi wî re peyman dan.
16 Û ji wê demê ve ew li fersend geriya ku wî bide dest.
17 Di roja pêşî ya Cejna Şkeva de, şagirt hatin ba Îsa û jê re gotin: «Tu dixwazî li ku derê ji te re Cejna Derbasbûnê bixwî?
18 Û wî got: « Here bajêr ba yekî weha û jê re bêje: Mamoste dibêje: «Wextê min nêzîk bûye; Ezê Cejna Derbasbûnê li mala te bi şagirtên xwe re pîroz bikim.
19 Şagirtan jî wek ku Îsa li wan dabû kirin. Cejna Derbasbûnê amade kirin.
20 Gava ku bû êvar, ew bi diwanzdehan re rûnişt.
21 Û çaxê wan dixwar, wî got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, yek ji we wê min bide dest.
22 Û ew pir xemgîn bûn û her yekî ji wan dest pê kir û jê re got: «Ya Xudan, ma ez im?»
23 Wî lê vegerand û got: « Yê ku destê xwe bi min re bike firaxê, ewê min bide dest.»
24 Çawa ku li ser wî hatiye nivîsîn, Kurê Mirov diçe; lê wey li wî mirovê ku Kurê Mirov bi destê wî bide dest! ji bo wî mirovî baş bû ku ew ji dayik nebûya.
25 Hingê Cihûdayê ku ew da dest, lê vegerand û got: Mamoste, ma ez im? Wî jê re got: Te got.
26 Gava ku wan dixwar, Îsa nan hilda, şikir kir, şikand û da şagirtan û got: « Hin, bixwin. ev bedena min e.
27 Wî kas hilda, şikir kir, da wan û got: « Hûn hemû jê vexwin.
28Çimkî ev xwîna min a Peymana Nû ye ku ji bo efûkirina gunehan ji bo gelekan tê rijandin.
29 Lê ez ji we re dibêjim, heta wê roja ku ez bi we re di Padîşahiya Bavê xwe de wê nû vexwim, ji niha û pê ve ji vê berê rez venaxwim.
30 Û gava sirûd gotin, derketin Çiyayê Zeytûnê.

31 Hingê Îsa ji wan re got: « Hûn hemû wê şevê ji ber min
xeyîdî bin. Çimkî hatiye nivîsîn: «Ezê li şivan bixim û
miyên pez wê belav bibin.»
32 Lê piştî ku ez rabim, ezê beriya we herim Celîlê.
33 Petrûs lê vegerand û got: «Her çiqas ji ber te hemû
mirov xeyîdî bin jî, ez ê tu carî neyên xeyîdandin.
34 Îsa jê re got: « Bi rastî ez ji te re dibêjim, vê şevê, beriya
ku dîk bang nede, tê sê caran min înkar bikî.
35 Petrûs jê re got: «Ez bi te re bimirim jî, ez te înkar
nakim. Hemû şagirtan jî weha gotin.
36 Hingê Îsa bi wan re hat cihê ku jê re Gêtsîmanî digotin
û ji şagirtan re got: « Hûn li vir rûnin, heta ku ez herim û li
wir dua bikim.
37 Wî Petrûs û her du kurên Zebedî bi xwe re birin û dest
pê kir xemgîn û pir giran.
38 Hingê wî ji wan re got: « Giyanê min pir xemgîn e, heta
mirinê ye; hûn li vir bimînin û bi min re hişyar bimînin.
39 Û ew hinekî pêşda çû, xwe avêt ser rûyê xwe, dua kir û
got: « Ya Bavê min, eger dibe bila bibe, bila ev kasa ji
destê min derbas bibe. Lê belê ne wek ku ez dixwazim, lê
wek ku tu dixwazî.
40 Ew hat ba şagirtan, ew di xew de dîtin .
41 Hişyar bin û dua bikin, da ku hûn nekevin ceribandinê:
Bi rastî ruh dilxwaz e, lê beden lewaz e.
42 Cara diduyan dîsa çû, dua kir û got: « Ya Bavê min,
eger ev kasa ji destê min dernekeve, heta ku ez vexwim,
daxwaza te bibe.
43 Û ew hat û ew dîsa di xew de dîtin, çimkî çavên wan
giran bûn.
44 Wî ew hiştin, dîsa çû, cara sisiyan dua kir û eynî peyv
got.
45 Hingê ew hat ba şagirtên xwe û ji wan re got: « Niha
razin û rihet bibin. Va ye, saet nêzîk e û Kurê Mirov dikeve
destê gunehkaran.
46 Rabin, em herin: Va ye, yê ku min bide dest e.
47 Û hê ew dipeyivî, va ye Cihûdayê ku yek ji her
diwanzdehan bû û bi wî re elaleteke mezin a bi şûr û daran,
ji serekên kahînan û rihspiyên gel hat.
48 Îcar yê ku ew da dest, nîşanek da wan û got: «Ez kê
ramûsim, ew ew e.
49 Di cih de ew hat ba Îsa û got: «Silav, mamoste! û ew
maç kir.
50 Îsa jê re got: « Heval, tu ji bo çi hatî? Hingê ew hatin,
destên xwe danîn ser Îsa û ew girtin.
51 Û va ye, yekî ji wan ên ku bi Îsa re bûn, destê xwe dirêj
kir, şûrê xwe kişand, li xulamekî Serokkahîn xist û guhê wî
jêkir.
52 Hingê Îsa jê re got: « Şûrê xwe deyne cihê wî, çimkî
hemû yên ku şûr digirin, wê bi şûr helak bibin.
53 Ma tu difikirî ku ez niha nikarim ji Bavê xwe re dua
bikim û ew ê niha ji diwanzdeh leyonên milyaketan zêdetir
bide min?
54 Lê wê çaxê Nivîsarên Pîroz ên ku divê wusa be, wê
çawa bên cih?
55 Di wê saetê de Îsa ji elaletê re got: « Ma hûn wek dizekî
bi şûr û daran derketine ku min bigirin? Ez her roj bi we re
rûniştim, di Perestgehê de hîn dikim û we min negirt.
56 Lê ev hemû kirin, da ku Nivîsarên pêxemberan bên cih.
Hingê hemû şagirtan ew berdan û reviyan.
57 Û yên ku Îsa girtibûn ew birin ba Qeyafa Serokkahîn û
li wir Şerîetzan û rihspî li hev civiyabûn.
58 Lê Petrûs ji dûr ve li pey wî çû qesra Serokkahîn, çû
hundir û bi xulaman re rûnişt, da ku axiriyê bibîne.
59 Îcar serekên kahînan, rihspî û hemû civîna giregiran li
dijî Îsa şahidiya derewîn digeriyan, da ku wî bikujin.
60 Lê tu kes nedît; Belê, tevî ku gelek şahidên derewîn
hatin jî, wan nedît. Di dawiyê de du şahidên derewîn hatin,
61 Û got: «Vî mirovî got: «Ez dikarim Perestgeha Xwedê
hilweşînim û di sê rojan de ava bikim.»
62 Serokkahîn rabû û jê re got: «Tu tiştekî nadî? ev çi
şahidî li hember te dikin?
63 Lê Îsa bêdeng ma. Serokkahîn lê vegerand û got: «Ez te
bi Xwedayê jîndar sond dixwim ku tu ji me re bibêjî ka tu
Mesîhê Kurê Xwedê yî.
64 Îsa jê re got: « Te got: Lê belê ez ji te re dibêjim, ji vir
şûnde hûnê Kurê Mirov bibînin ku li milê rastê yê hêzê
rûniştî ye û di nav ewrên ezmên de tê.
65 Hingê Serokkahîn cilên xwe çirandin û got: «Wî çêr kir;
Ma çi hewcedariya me bi şahidan heye? Va ye, niha we
çêrkirina wî bihîst.
66 Hûn çi difikirin? Wan bersîv da û gotin: Ew bi mirinê
sûcdar e.
67 Paşê tif kirin rûyê wî û li wî xistin; û yên din bi kefa
destên xwe li wî xistin,
68 Dibêjin: «Pêxembertî ji me re bike ey Mesîh, yê ku li te
xist kî ye?
69 Petrûs li derve, li qesrê rûnişt.
70 Lê wî li ber hemûyan înkar kir û got: «Ez nizanim tu çi
dibêjî.
71 Gava ku ew derket eywanê, keçikeke din ew dît û ji yên
ku li wir bûn re got: «Ev mirov jî bi Îsayê Nisretî re bû.
72 Û dîsa bi sond înkar kir: «Ez wî mirovî nas nakim.»
73 Piştî demekê yên ku li wê derê rawestan hatin ba wî û ji
Petrûs re gotin: «Bi rastî tu jî yek ji wan î; ji ber ku axaftina
te te dişewitîne.
74 Hingê wî dest bi nifiran kir û sond xwar û got: Ez wî
mirovî nas nakim. Û yekser ekîba dîk.
75 Û peyva Îsa hat bîra Petrûs ku jê re gotibû: «Berî ku dîk
bang nede, tuyê sê caran min înkar bikî.» Û derket derve û
bi ken giriya.

BEŞA 27

1 Gava bû sibe, hemû serekên kahînan û rihspiyên gel li
hember Îsa şîret kirin ku wî bikujin.
2Piştî ku wan ew girêdan, birin û radestî Walî Pontiyos
Pîlatos kirin.
3 Hingê Cihûdayê ku ew dabû dest, gava dît ku ew sûcdar
e, tobe kir û sî zîv ji serekên kahînan û rihspiyan re anî.
4 Dibêjin: Min guneh kir ku min xûna bêguneh xiyanet kir.
Wan jî got: «Ev ji bo me çi ye? tu li wê dibînî.
5 Û wî zîv di Perestgehê de avêtin xwarê, çû, çû û xwe
daleqand.
6 Serekên kahînan zîv hildan û gotin: «Ne rewa ye ku ew
bixin xezîneyê, çimkî ew bihayê xwînê ye.
7 Û wan şîret kirin û bi xwe re zeviya kolberî kirîn, da ku
biyaniyan tê de veşêrin.
8 Ji ber vê yekê ji wê zeviyê re heta roja îro, Zeviya xwînê
hate gotin.
9 Hingê gotina Yêremyayê* pêxember hat cih û got: «Wan
sî zîv, qîmetê wî yê ku ji zarên Îsraêl qîmet didan, hildan.
10 Û wek ku Xudan ez tayîn kiribûm, ew ji bo zeviya
kolber dan.

11 Îsa li ber walî rawesta, walî jê pirsî û got: «Tu Padîşahê Cihûyan î? Îsa jê re got: « Tu dibêjî.
12 Û çaxê ew ji aliyê serekên kahînan û rihspiyan ve hat sûcdarkirin, wî tu tişt negot.
13 Hingê Pîlatos jê re got: «Ma tu nabihîzî ku ew li hember te çend şahidiyê dikin?
14 Û wî bersîva wî da û qet xeber neda. wusa ku walî pir ecêbmayî ma.
15 Îcar di wê cejnê de walî dixwest ku ji gel re girtîyekî ku bixwazin berde.
16 Hingê girtîyekî wan ê navdar hebû ku jê re Barabas digotin.
17 Loma gava ew li hev civiyan, Pîlatos ji wan re got: «Hûn dixwazin ku ez kê ji we re berdim? Barabas, an Îsayê ku jê re Mesîh tê gotin?
18Çimkî wî dizanibû ku ji ber çavnebariyê ew teslîm kirine.
19 Gava ku ew danî ser kursiyê dîwanê, jina wî şand ba wî û jê re got: «Tu eleqeya te bi wî mirovê rast re tune.
20 Lê serekên kahînan û rihspiyan elaletê razî kirin ku ji Barabas bixwazin û Îsa bikujin.
21 Walî lê vegerand û ji wan re got: «Hûn ji herduyan kê dixwazin ku ez ji we re berdim? Wan got: Barabas.
22 Pîlatos ji wan re got: «Îcar ez bi Îsayê ku jê re Mesîh tê gotin re çi bikim? Hemûyan jê re gotin: «Bila bê xaçkirin.»
23 Walî got: Çima, wî çi xerabî kiriye? Lê wan hê bêtir qîriyan û gotin: «Bila bê xaçkirin.»
24 Gava Pîlatos dît ku ew nikare tiştekî bi ser keve, lê belê tevlihevî çêdibe, av hilda, destên xwe li ber elaletê şuştin û got: «Ez ji xwîna vî rastdar bêguneh im.
25 Hingê hemû xelkê bersîv da û got: Xwîna wî li ser me û zarokên me be.
26 Hingê Barabas ji wan re berda.
27 Hingê leşkerên walî Îsa birin eywanê û hemû koma leşkeran li ba wî civandin.
28 Û wan ew tazî kirin û xiftanê sor li xwe kirin.
29 Û gava tacek ji stiran danî, danî ser serê wî û qamîşek di destê wî yê rastê de.
30 Û tif kirin, qamîş hildan û li serê wî xistin.
31 Piştî ku tinazên xwe pê kirin, xiftan jê kirin, cilê wî li xwe kirin û birin ku wî xaç bike.
32 Gava ku ew derketin, wan zilamek ji Kûrênî, bi navê Şimûn, dîtin. Ew neçar kirin ku xaça wî hilgire.
33 Û çaxê ew gihîştin wî cihê ku jê re Golgota digotin, yanî cihê serê serê xwe.
34 Wan sîrka ku bi kezebê tevlihevkirî da wî vexwe û piştî ku wî tam kir, wî venexwar.
35 Û wan ew xaç kirin, kincên wî avêtin pişkê, da ku peyva pêxember bê cih: Wan cilên min di nav xwe de parve kirin û li ser kirasê min jî pişk avêtin.
36 Û rûniştin, wan li wê derê lê temaşe kir.
37 Û li ser serê wî giliyê xwe nivîsî: EV ÎSA PADADÎŞAHÊ CIHÛYAN E.
38 Hingê du diz bi wî re hatin xaçkirin, yek li milê rastê û yê din li milê çepê.
39 Û yên ku di wir re derbas dibûn, serê xwe hejandin, nifir li wî kirin.
40 Û got: «Yê ku Perestgehê wêran dike û di sê rojan de ava dike, xwe xilas bike.» Eger tu Kurê Xwedê yî, ji xaçê were xwarê.
41 Bi vî awayî serekên kahînan bi Şerîetzan û rihspiyan re tinazên xwe pê kirin û gotin:
42 Wî yên din xilas kirin; xwe nikare xilas bike. Eger ew Padîşahê Îsraêl be, bila niha ji xaçê were xwarê û em ê jê bawer bikin.
43 Wî xwe spart Xwedê; Niha bila wî bide destê wî, çimkî wî got: «Ez Kurê Xwedê me.»
44 Dizên ku bi wî re hatibûn xaçkirin jî ew avêtin diranên wî.
45 Niha ji saet şeşan heta saeta nehan tarî li ser tevahiya welêt bû.
46 Û li dora saet nehan Îsa bi dengekî bilind kir qîrîn û got: « Elî, Elî, lama sabaxtanî?» yanî Xwedayê min, Xwedayê min, te çima dev ji min berda?
47 Hin ji yên ku li wê derê rawesta bûn, gava ku wan ev bihîst, gotin: «Ev mirov gazî Êlyas dike.»
48 Di cih de yekî ji wan bezî, zengilek hilda, bi sihikê tije kir, danî ser qamîşek û da wî ku vexwe.
49 Yên mayî gotin: «Bihêle, em bibînin, ka Êlyas wê bê ku wî xilas bike?»
50 Îsa dîsa bi dengekî bilind qîriya, ruh da.
51 Û va ye, perdeya Perestgehê ji serî heta binî li du perçeyan çiriye. Erd lerizîn û zinar çirandin.
52 Û gor hatin vekirin; û gelek laşên pîrozên ku di xew de bûn rabûn,
53 Û piştî rabûna xwe ji goran derket û çû bajarê pîroz û ji gelekan re xuya bû.
54 Gava sersed û yên ku pê re bûn û li Îsa temaşe dikirin, erdhejîn û tiştên ku çêbûn, dîtin, pir tirsiyan û gotin: «Bi rastî ev Kurê Xwedê ye.
55 Gelek jin li wir bûn û ji dûr ve dîtibûn û ji Celîlê li pey Îsa diçûn û jê re xizmet dikirin.
56 Di nav wan de Meryema Mejdelanî, Meryema diya Aqûb û Ûsês û diya zarokên Zebedî hebûn.
57 Gava bû êvar, dewlemendekî ji Arîmetyayê bi navê Ûsiv hat, ku ew bi xwe jî şagirtê Îsa bû.
58 Ew çû ba Pîlatos û cesedê Îsa jê lava kir. Hingê Pîlatos emir kir ku cesedê radest bikin.
59 Ûsiv cesed hilda, ew di nav cawekî paqij da pêça.
60 Û ew di gora xwe ya nû ya ku di latê de kuta kiribû, veşart.
61 Meryema Mejdelanî û Meryema din jî li ber gorê rûniştibûn.
62 Dotira rojê, piştî roja Amadekirinê, serekên kahînan û Fêrisî hatin ba Pîlatos.
63 Gotin: «Ezbenî, tê bîra me ku yê xapînok hê sax bû got: «Piştî sê rojan ezê dîsa rabim.»
64 Ji ber vê yekê emir bike ku gor heta roja sisiyan bê parastin, da ku şagirtên wî bi şev neyên, wî nerevînin û ji xelkê re nebêjin: Ew ji nav miriyan rabûye.
65 Pîlatos ji wan re got: Nobedariya we heye.
66 Îcar ew çûn, gor rast kirin, kevir mor kirin û nobedar danîn.

BEŞA 28

1 Di dawiya roja Şemiyê de, gava ku serê sibê ber bi roja pêşî ya heftiyê ve diçû, Meryema Mejdelanî û Meryema din hatin ku gorê bibînin.
2 Û va ye, erdhejîneke mezin çêbû: Çimkî milyaketê Xudan ji ezmên hat xwarê, hat, kevirê ji derî gêr kir û li ser rûnişt.
3Rûyê wî mîna birûskê û cilê wî mîna berfê spî bû.
4 Û ji tirsa wî parêzger lerizîn û bûn wek miriyan.

5 Milyaket lê vegerand û ji jinan re got: «Netirsin, çimkî ez
dizanim ku hûn li Îsayê ku hatiye xaçkirin digerin.
6 Ew ne li vir e, çimkî ew rabûye, çawa ku wî gotibû.
Werin, cihê ku Xudan lê razayî bibînin.
7 Û zû here û ji şagirtên wî re bêje ku ew ji nav miriyan
rabûye. û va ye, ew beriya we diçe Celîlê. li wir hûnê wî
bibînin. Va ye, min ji we re got.
8 Ew bi tirs û şahiyeke mezin zû ji gorê derketin. û bazda
ku xeberê bide şagirtên xwe.
9 Gava ku ew çûn ku ji şagirtên wî re bêjin, Îsa rastî wan
hat û got: « Silav! Û hatin, bi lingên wî girtin û perizîn wî.
10 Hingê Îsa ji wan re got: Netirsin, herin ji birayên min re
bêjin ku ew herin Celîlê û li wir wê min bibînin.
11 Gava ew diçûn, va ye, hinek ji nobedaran hatin bajêr û
hemû tiştên ku hatibûn kirin ji serekên kahînan re gotin.
12 Gava ew bi rihspî re civiyan û şêwirîn, pereyên mezin
dan leşkeran.
13 Gotin: «Bibêjin, şagirtên wî bi şev hatin û dema ku em
razayî bûn, ew dizîn.
14 Û eger ev yek bigihîje guhê walî, emê wî razî bikin û
we ewle bikin.
15 Îcar wan pere hildan û wek ku ji wan hatibû hînkirin
kirin.
16 Hingê yanzdeh şagirt çûn Celîlê, çiyayê ku Îsa ew tayîn
kiribû.
17 Gava wan ew dît, perizîn wî, lê hinekan dudilî bûn.
18 Îsa hat û ji wan re peyivî û got: « Hemû hêz li ezmên û
li erdê ji min re hatiye dayîn.
19 Îcar hûn herin û hemû miletan hîn bikin û wan bi navê
Bav, Kur û Ruhê Pîroz imad bikin.
20Hînkirina wan her tiştê ku min li we emir kiriye, bikin û
va ye, heta dawiya dinyayê ez hergav bi we re me. Amîn.

Mizgîniya Marqos

BEŞA 1

1 Destpêka Mizgîniya Kurê Xwedê Îsa Mesîh;
2 Çawa ku di pêxemberan de hatiye nivîsîn: Va ye, ez qasidê xwe li ber rûyê te dişînim, ewê riya te li ber te amade bike.
3 Dengê yekî ku li çolê diqîre, Riya Xudan amade bikin, rêyên wî rast bikin.
4 Yûhenna li çolê imad dikir û ji bo lêbihûrtina gunehan imadkirina tobeyê danî.
5 Û hemû welatê Cihûstanê û yên Orşelîmê çûn ba wî û hemû li Çemê Urdunê bi wî imad dibûn û gunehên xwe eşkere dikirin.
6 Yûhenna bi porê deveyê û kemberek çerm li ser pişta wî bû. Wî kul û hingivê çolê xwar.
7 Û Mizgînî da û got: Li pey min yekî ji min bi hêztir tê.
8 Bi rastî min hûn bi avê imad kirin, lê ewê we bi Ruhê Pîroz imad bike.
9 Û di wan rojan de bû ku Îsa ji Nisretê Celîlê hat û li Urdunê bi Yûhenna hat imadkirin.
10 Û di cih de ji avê derket, wî dît ku ezman vebûn û Ruh wek kevokek li ser wî hat xwarê.
11 Û dengek ji ezmên hat û got: «Tu yî Kurê min ê delal û ez jê razî me.»
12 Û di cih de Ruh ew ajot çolê.
13 Û ew çil roj li wê derê li çolê ma, ji aliyê Îblîs ve hat ceribandin. û bi heywanên kovî re bû; û milyaket jê re xizmet kirin.
14Piştî ku Yûhenna avêtin zîndanê, Îsa hat Celîlê û Mizgîniya Padîşahiya Xwedê da.
15 Û got: « Wext hat û Padîşahiya Xwedê nêzîk e. tobe bikin û bi Mizgîniyê bawer bikin.
16 Gava ku ew li ber gola Celîlê dimeşiya, wî Şimûn û birayê wî Endrawis dîtin ku tora avêtibûn golê, çimkî ew masîgir bûn.
17 Îsa ji wan re got: Li pey min werin, ezê we bikim nêçîrvanên mirovan.
18 Û di cih de torên xwe hiştin û li pey wî çûn.
19 Gava ku ew ji wir hinekî pêşda çû, Aqûbê* kurê Zebedî û birayê wî Yûhenna* dîtin, ku ew jî di gemiyê de torên xwe sererast dikirin.
20 Û di cih de gazî wan kir û wan bavê xwe Zebedî bi kirêdaran re di gemiyê de hiştin û li pey wî çûn.
21 Û ew çûn Kefernahûmê. Û di cih de roja Şemiyê ew ket kinîştê û hîn kir.
22 Û ew li hînkirina wî şaş man.
23 Û di kinîşta wan de mirovek bi ruhê nepak hebû. û wî kir qîrîn,
24 Dibêjin: «Em bihêlin; Ey Îsayê Nisretî çi karê me bi te heye? ma tu hatî me tune bikî? Ez dizanim tu kî yî, Pîrozê Xwedê.
25 Îsa lê hilat û got: « Hûn bêdeng bimîne û ji wî derkeve.»
26 Û çaxê ruhê nepak ew perçe kir û bi dengekî bilind qîriya, ew ji wî derket.
27 Û hemû şaş man, wusa ku ji hev pirsîn û gotin: «Ev çi ye? ev çi doktrîna nû ye? Çimkî ew bi desthilatdariyê emir dide ruhên nepak û ew bi ya wî dikin.
28 Û di cih de navê wî li seranserê herêma Celîlê belav bû.
29 Û di cih de, gava ew ji kinîştê derketin, bi Aqûb û Yûhenna re ketin mala Şimûn û Endrawis.
30 Lê diya jina Şimûn bi tayê ketibû û tayê jê re digotin.
31 Û hat, bi destê wê girt û rakir. Û di cih de tayê ew berda û wê ji wan re xizmet kir.
32 Û di êvarê de, gava roj çû ava, wan hemû nexweş û cinan anîn ba wî.
33 Û hemû bajar li ber derî li hev civiyan.
34 Û wî gelek nexweşên ji nexweşiyên curbecur qenc kirin û gelek cin derxistin. û nehişt ku Îblîs bipeyive, çimkî wan ew nas kir.
35 Û serê sibê, berî rojekê gelek rabû ser xwe, derket derve, çû cihekî bêkes û li wir dua kir.
36 Şimûn û yên ku pê re bûn li pey wî çûn.
37 Gava wan ew dît, jê re gotin: «Hemû mirov li te digerin.
38 Û wî ji wan re got: « Em herin bajarên din, da ku ez li wir jî Mizgîniyê bidim. Çimkî ji ber vê yekê ez derketim.
39 Wî li seranserê Celîlê di kinîştên wan de Mizgînî da û cin derdixist.
40 Û kotîyek hat ba wî, lava ji wî kir, çû ser çokan û jê re got: «Eger tu bixwazî, tu dikarî min paqij bikî.»
41 Îsa bi dilovanî ket destê xwe, destê xwe dirêjî wî kir û jê re got: « Ez dixwazim; tu paqij bî.
42 Û gava ku wî peyivî, di cih de kotî ji wî çû û ew paqij bû.
43 Wî bi tundî li wî emir kir û di cih de ew şand.
44 Û jê re got: « Binêre, tu ji kesî re tiştekî nabêjî; lê here, xwe nîşanî kahîn bide û ji bo paqijbûna xwe wan tiştên ku Mûsa emir kiriye pêşkêş bike, da ku ji wan re bibe şahid.
45 Lê ew derket derve, dest pê kir gelek belav kir û li ser vê yekê belav kir, wusa ku Îsa êdî nedikarî bi eşkereyî bikeve bajêr, lê li derve li cihên çol û çol bû.

BEŞA 2

1 Û piştî çend rojan dîsa ket Kefernahûmê. û deng hat ku ew di malê de ye.
2 Û di cih de gelek kes li hev civiyan, wusa ku cih tune ku wan qebûl bikin, ne li ber derî jî.
3 Ew hatin ba wî, felcekî ku ji çaran çêbûbû anîn.
4 Û gava ku ji bo çapkirinê nikarîbûn nêzîkî wî bibin, banê ku ew lê bû vekir û gava ew şikandin, nivîna ku tê de nexweşê felcî tê de bû daxistin.
5 Gava Îsa baweriya wan dît, ji yê felcî re got: « Lawo, gunehên te li te bihûrtin.»
6 Lê hinek Şerîetzan li wê derê rûniştibûn û di dilê xwe de digotin.
7 Çima ev mirov bi vî awayî kufrê dibêje? Ma kî dikare gunehan bibaxşîne ji Xwedê pê ve?
8 Û di cih de gava ku Îsa bi ruhê xwe fêm kir ku ew di dilê xwe de weha difikirin, ji wan re got: « Çima hûn di dilê xwe de van tiştan difikirin?
9 Ma hêsantir e ku mirov ji nexweşê felcî re bêje: «Li gunehên te biborin; an jî bêje: «Rabe, nivînên xwe rake û bimeşe?»
10 Lê ji bo ku hûn bizanin ku desthilatiya Kurê Mirov li ser rûyê erdê heye ku gunehan bibihûre (ji nexweşê felcî re dibêje:)
11 Ez ji te re dibêjim, Rabe, nivînên xwe hilde û here mala xwe.
12 Û di cih de rabû, nivîn hilda û li ber wan hemûyan derket derve. bi vî awayî hemû şaş man, pesnê Xwedê dan û gotin: «Me ev yek bi vî rengî nedît.

13 Û dîsa li ber deryayê derket. Hemû elaletê serî li wî da û wî hînî wan kir.
14 Gava ku ew derbas dibû, Lêwîyê kurê Alfayos li ser edetayê rûniştî dît û jê re got: Li pey min were. Û ew rabû û li pey wî çû.
15 Û çaxê Îsa li mala xwe li ser sifrê rûnişt, gelek bacgir û gunehkar jî bi Îsa û şagirtên wî re li hev rûniştin. Çimkî gelek bûn û ew li pey wî çûn.
16 Gava Şerîetzan û Fêrisiyan ew dîtin ku bi bacgir û gunehkaran re xwarinê dixwe, ji şagirtên wî re gotin: «Çawa dibe ku ew bi bacgir û gunehkaran re dixwe û vedixwe?
17 Gava ku Îsa ev bihîst, ji wan re got: « Ne hewcedariya yên saxlem bi bijîşk, lê yên nexweş hene.
18 Û şagirtên Yûhenna û Fêrisî rojî digirtin.
19 Îsa ji wan re got: « Ma zava bi wan re ye, dikarin rojiyê bigirin? heta ku zava bi wan re be, nikarin rojiyê bigirin.
20 Lê rojên ku zava wê ji wan bê standin û wê hingê ewê di wan rojan de rojî bigirin.
21Tu kes perçeyek qumaşê nû li ser cilê kevin jî nadirû: Wekî din, perçeyê nû yê ku ew tijî kiriye, ji yê kevin derdixe û kiriya wê xerabtir dibe.
22 Û tu kes şeraba nû nake nav şûşeyên kevin; wekî din, şeraba nû şûşeyan diteqîne, şerab dirije û şûşeyên wê xera dibin; lê divê şeraba nû bikeve şûşeyên nû.
23 Û bû ku ew roja Şemiyê di nav zeviyên genim re derbas bû. Gava ku ew diçûn, şagirtên wî dest pê kirin ku gohan jê bikin.
24 Fêrisiyan jê re got: «Va ye, çima ew roja Şemiyê tiştên ne rewa dikin?
25 Û wî ji wan re got: « Ma we qet nexwendiye ku Dawid û yên ku pê re bûn, dema ku hewcedariya wî hebû û birçî bû, çi kir?
26 Ew çawa di rojên Serokkahîn Abiyatar de çû mala Xwedê û nanê pêşiyê yê ku xwarina wê ne destûr e, lê ji bo kahînan, xwar û da yên ku bi xwe re bûn jî?
27 Û wî ji wan re got: Şemî ji bo mirovan hat çêkirin û ne mirov ji bo roja Şemiyê.
28 Loma Kurê Mirov Xudanê roja Şemiyê ye jî.

BEŞA 3

1 Ew dîsa ket kinîştê. Li wir zilamek hebû ku destê wî hişk bûbû.
2 Û wan lê nêrî, ka ewê roja Şemiyê wî qenc bike yan na. da ku ew wî sûcdar bikin.
3 Û wî ji mirovê ku destê wî ziwa bû re got: « Rabe derve.
4 Û wî ji wan re got: « Gelo di rojên Şemiyê de kirina qenciyê an xerabiyê heye? ji bo rizgarkirina jiyanê, an kuştin? Lê wan bêdengiya xwe girt.
5 Û gava ku wî bi hêrs li dora wan nêrî, ji ber serhişkiya dilê wan xemgîn bû, wî ji zilam re got: « Destê xwe dirêj bike.» Û wî ew dirêj kir û destê wî wek yê din sax bû.
6 Fêrisî derketin derve û di cih de bi Hêrodês re li ser wî şêwir kirin, ka çawa wî bikujin.
7 Lê Îsa bi şagirtên xwe re xwe kişand ser golê û elaleteke mezin ji Celîlê û ji Cihûstanê jî li pey wî çû.
8 Û ji Orşelîmê, ji Îdumeyayê û ji wê derê Urdunê. Û li Sûr û Saydayê, elaleteke mezin, gava ku wan karên mezin bihîstin, hatin ba wî.
9 Û wî ji şagirtên xwe re got, ku ji ber elaletê gemiyek piçûk li benda wî bimîne, da ku ew li wî negirin.
10 Çimkî wî gelek kes qenc kiribûn. bi vî awayî zor li wî kirin, ku bi qasî ku belayên wan hebûn, destê xwe bide wî.
11 Gava ruhên nepak ew dîtin, li ber wî ketin xwarê, qîriyan û gotin: «Tu Kurê Xwedê yî.»
12 Û wî bi hişkî li wan emir kir ku ew wî bidin zanîn.
13 Û ew hilkişiya çiyayekî û gazî yê ku bixwaze dike û ew hatin ba wî.
14 Û wî diwanzdeh emir kir, ku ew bi wî re bin û wan bişîne ku Mizgîniyê bidin.
15 Û ji bo qenckirina nexweşiyan û derxistina cinan hêza wî hebe.
16 Û Şimûn navê wî Petrûs kir.
17 Aqûbê kurê Zebedî û Yûhenna birayê Aqûb; Û navê wan Boanerges kir, yanî kurên birûskê.
18 Endrawis, Filîpos, Bartolomeyo, Metta, Tûma, Aqûbê kurê Alphayos, Tadayos û Şimûnê Kenanî,
19 Cihûdayê Îsxeryotî jî ew da dest û ew ketin malekê.
20 Û elalet dîsa hatin cem hev, ku ew qas jî nan nexwarin.
21 Gava hevalên wî ev yek bihîstin, derketin ku wî bigirin, çimkî wan got: «Ew bi xwe ye.»
22 Şerîetzanên ku ji Orşelîmê hatin xwarê gotin: «Bi Belzebûl heye û bi mîrê cinan cinan derdixe.
23 Û wî gazî wan kir û bi meselan ji wan re got: Çawa Şeytan dikare Îblîs derxe?
24 Û eger padîşahiyek li hember xwe dubendî be, ew padîşah nikare bimîne.
25 Û eger malek li hember xwe dubendî be, ew xanî nikare bimîne.
26 Û eger Şeytan li hember xwe rabe û ji hev cuda bibe, nikare rabe, lê dawiya wî heye.
27 Tu kes nikare bikeve mala mêrxasekî û eşyayên wî talan bike, heta ku pêşî yê zexm negire; û paşê ewê mala xwe xera bike.
28 Bi rastî ez ji we re dibêjim, hemû guneh ji kurên mirovan re û çêriyên ku çêrî wan bikin wê bihûrtin.
29Lê yê ku çêrî Ruhê Pîroz bike, tu carî efûya wî tune, lê ew di xetera naletê ya herheyî de ye.
30 Çimkî wan got: «Ruhê wî yê nepak heye».
31 Hingê birayên wî û diya wî hatin û li derve rawestan, şandin ba wî û gazî wî kirin.
32 elalet li dora wî rûnişt û jê re got: «Va ye, diya te û birayên te li te digerin.»
33 Wî bersîva wan da û got: « Diya min an birayên min kî ne?
34 Û wî li dora xwe li yên ku li dora wî rûniştibûn nêrî û got: Va ye diya min û birayên min!
35 Çimkî kî ku daxwaza Xwedê bike, birayê min, xwişka min û diya min ew e.

BEŞA 4

1 Û wî dîsa li kêleka deryayê dest bi hînkirinê kir û elaleteke mezin li ba wî civiya, wusa ku ew li gemiyekê siwar bû û di golê de rûnişt. û tevahiya elaletê li ser bejê li ber deryayê bû.
2 Û wî bi meselan gelek tişt hînî wan kir û di hînkirina xwe de ji wan re got:
3 Bibihîzin; Va ye, tovdar derket ku tov biçîne:
4 Û çaxê wî tov diçandin, hinek ket ber rê, çûkên ezmanan hatin û ew xwarin.
5 Û hinek jî ket ser erdê kevirî, ku lê zêde ax tunebû. Û di cih de şîn bû, ji ber ku kûrahiya erdê tune bû.

6 Lê gava roj hilat, şewitî; û ji ber ku koka wê tune bû, hişk bû.
7 Û hinek ket nav stiriyan, stir mezin bûn, ew xeniqîn û fêkî nedan.
8 Yên din jî ket erdê qenc û fêkî ku şîn bû û zêde bû da. û hinek sî û hinek şêst û hinek jî sed anîn.
9 Û wî ji wan re got: « Yê ku guhên bihîstinê hene, bila bibihîze.
10 Gava ew bi tenê ma, yên ku li dora wî bi diwanzdehan re bûn, mesele ji wî pirsîn.
11 Û wî ji wan re got: Ji we re hatiye dayîn ku hûn bi sira Padîşahiya Xwedê bizanibin;
12 Da ku bibînin, lê nebînin; Û bi bihîstina wan dibe ku bibihîzin û fêm nekin; da ku tu carî ew neyên guheztin û gunehên wan ji wan re bê bihûrtin.
13 Û wî ji wan re got: Ma hûn vê meselê nizanin? Îcar hûnê çawa hemû meselan bizanin?
14 Tovçvan peyvê diçîne.
15 Û ev in ku li kêleka rê, lê peyv lê tê çandin. Lê gava ku wan bihîst, di cih de Îblîs tê û peyva ku di dilê wan de hatiye çandin radike.
16 Û yên ku li ser erdê kevirî hatine çandin jî ev in; Ew ên ku gava peyvê dibihîzin, di cih de wê bi şahî qebûl dikin.
17 Û di nav xwe de koka wan tune û ji bo demekê bisekine: Paşê, gava ku ji bo peyvê tengahî an tengahî çêdibe, di cih de ew diqehirin.
18 Û ev in ên ku di nav stiriyan de hatine çandin; wek peyva bihîstinê,
19 Û xemên vê dinyayê, û xapandina dewlemendiyê, û xwestekên tiştên din ên ku dikevin hundir, peyvê dixeniqîne û ew bêber dibe.
20 Û yên ku li erdekî qenc hatine çandin ev in; yên ku peyvê dibihîzin û distînin û fêkî didin, hinek sî, hinek şêst û hinek jî sed.
21 Û wî ji wan re got: « Gelo mûmek anîne ku têxin binê çîmentoyê an li binê nivînê? û li ser qendîlê neyê danîn?
22 Çimkî tiştekî veşartî tune ku eşkere nebe; ne jî tiştek veşartî bû, lê divê ew derkeve derve.
23 Eger guhên yekî ji bo bihîstinê hene, bila bibihîze.
24 Û wî ji wan re got: « Hay ji tiştên ku hûn dibihîzin, hebin;
25 Çimkî yê ku hebe, wê jê re bê dayîn û yê ku tunebe, tiştê ku heye jî wê ji wî bê standin.
26 Û wî got: « Padîşahiya Xwedê jî wisa ye, mîna ku mirov tovê bavêje erdê;
27 Û eger razê, şev û roj rabe û tov bihare û mezin bibe, ew nizane çawa.
28 Çimkî erd ji ber xwe fêkî dide; ewil çîp, dû re guh, piştre jî gewhera tijî di guh de.
29 Lê gava fêkî tê, di cih de dasê datîne, çimkî dirûn hat.
30 Û wî got: « Em Padîşahiya Xwedê bidine kê? an emê bi kîjan danberhevê bidin ber hev?
31 Ew mîna tovê xerdelê ye, ku gava li erdê tê çandin, ji hemû tovên li ser rûyê erdê kêmtir dibe.
32 Lê gava ku tê çandin, şîn dibe, ji hemû giyayan mezintir dibe û çiqilên mezin derdixe; da ku çivîkên ezmanan di bin siya wê de rûnin.
33 Û wî bi gelek meselên weha peyv ji wan re got, çawa ku wan dibihîst.
34 Lê bê mesel ji wan re negot û gava ew bi tenê man, wî her tişt ji şagirtên xwe re vegot.
35 Û di wê rojê de, gava bû êvar, Îsa ji wan re got: « Em derbasî aliyê din bibin.
36 Û gava elaletê şandin, wan ew girt, çawa ku di gemiyê de bû. Û bi wî re keştiyên piçûk ên din jî hebûn.
37 Û bagereke mezin rabû û pêlan li gemiyê xistin û êdî ew tije bû.
38 Û ew li paşiya gemiyê, li ser balîfekê di xew de bû.
39 Û ew rabû, li ba hilat û ji deryayê re got: « Silamet! Û ba rawestiya, û aramiyek mezin çêbû.
40 Û wî ji wan re got: « Çima hûn ewqas ditirsin? çawa dibe ku baweriya we tune?
41 Û ew pir tirsiyan û ji hev re gotin: «Ev çi mirov e ku ba û derya jî bi ya wî dikin?

BEŞA 5

1 Û ew derbasî aliyê din ê golê, li welatê Gadareniyan bûn.
2 Û gava ku ew ji gemiyê derket, di cih de mirovek bi ruhê nepak ji nav goran rastî wî hat.
3 Di nav goran de rûniştina wî hebû; û tu kesî nikarîbû wî bi zincîran girêde.
4 Ji ber ku gelek caran ew bi zencîre û zincîran hatibû girêdan, zincîrên wî ji hev qut bûn û zencîre perçe perçe bûbûn û tu kesî nedikarî wî tam bike.
5 Û hergav, bi şev û roj, ew li çiyayan û di goran de bû, digiriya û xwe bi keviran dikutand.
6Lê gava wî Îsa ji dûr ve dît, bezî û perizîn wî.
7 Û bi dengekî bilind qîriya û got: «Ya Îsa, Kurê Xwedayê Herî Berz, çi ji min heye? Ez te bi Xwedê sond dixwim ku tu min ezabê nekî.
8 Çimkî wî ji wî re got: « Ji mirov derkeve, ey ruhê nepak.»
9 Û wî jê pirsî: Navê te çi ye? Wî lê vegerand û got: «Navê min Lejyon e, çimkî em gelek in.
10 Û wî gelek jê lava kir ku ew wan neşîne derveyî welêt.
11 Nêzîkî çiyayan keriyek berazan hebû.
12 Hemû şeytan jê lava kirin û gotin: Me bişîne nav berazan, da ku em bikevin nav wan.
13 Û di cih de Îsa destûr da wan. Û ruhên nepak derketin, ketin nav berazan. keriyê wê bi tundî ji cihekî asê yê berazan bezîn (Nêzîkî du hezar bûn) û di deryayê de xeniqîn.
14 Û yên ku berazan didan reviyan, li bajar û li gundan xeber dan. Û ew derketin, da ku bibînin ka ev çi hatiye kirin.
15 Û hatin ba Îsa, ê ku bi cinan ketibû û lejyonê wî rûniştî, cil û berg û hişê wî ye, dîtin û tirsiyan.
16 Û yên ku ew dîtin, ji wan re gotin ku çawa hat serê wî yê ku bi cinan re bû û li ser berazan jî.
17 Û dest pê kirin dua kirin ku ew ji peravên wan derkeve.
18 Û çaxê ew ket gemiyê, yê ku bi Îblîs* ketibû jê dua kir ku ew bi wî re be.
19 Lê Îsa nehişt, lê jê re got: « Here mala xwe, li cem hevalên xwe û ji wan re bêje ku Xudan ji te re çiqas tiştên mezin kiriye û li te hatiye rehmê.»
20 Ew çû û li Dêkapolîsê dest pê kir ku Îsa tiştên mezin ji wî re kiribûn, bide zanîn û hemû jî şaş man.
21 Gava ku Îsa dîsa bi gemiyê derbasî aliyê din bû, gelek xelk li ba wî civiya û ew nêzîkî golê bû.
22 Û va ye, yek ji serekên kinîştê bi navê Yayîros hat. û gava wî ew dît, ket ber lingên wî,

23 Û gelek jê lava kir û got: «Keça min a biçûk li ber
mirinê ye. û wê bijî.
24 Îsa bi wî re çû. Gelek kes li pey wî diçûn û li wî dixistin.
25 Û jineke ku diwanzdeh salan xwîn jê re hebû,
26 Û ji gelek hekîman gelek cefa kişandibû û her tiştê xwe
xerc kiribû û tiştek jê ne çêtir bû, lê hê xerabtir bû.
27 Gava ku wê behsa Îsa kir, li paş xwe hat û destê xwe da
cilê wî.
28Çimkî wê got: «Eger ez destê xwe bidim cilên wî, ezê
sax bibim.
29 Û di cih de kaniya xwîna wê ziwa bû; û wê di laşê xwe
de hîs kir ku ew ji wê belayê sax bûye.
30 Îsa di cih de dizanibû ku fezîlet ji wî derketiye, li ber
çapê zivirî û got: « Kê destê xwe li cilên min da?
31 Şagirtên wî jê re gotin: «Tu dibînî ku elaletê li te
dicivîne û tu dibêjî: Kê destê xwe li min da?
32 Û wî li der û dora xwe nêrî, da ku wê ya ku ev tişt kiriye
bibîne.
33 Lê jinik bi tirs û lerizîn û dizanibû ku çi bi wê hatiye
kirin, hat, xwe avêt ber wî û hemû rastî jê re got.
34 Û wî jê re got: « Keçê, baweriya te tu sax kir; bi silamet
here û ji bela xwe sax be.
35 Hê ew dipeyivî, ji mala serekê kinîştê yekî hatin û gotin:
«Keça te mir.
36 Gava ku Îsa peyva ku hat gotin bihîst, ji serekê kinîştê
re got: « Netirse, tenê bawer bike.
37 Û wî nehişt ku tu kes li pey wî here, ji Petrûs, Aqûb û
Yûhenna birayê Aqûb pê ve.
38 Û ew hat mala serekê kinîştê, tevlihevî û yên ku pir
digiriyan û digirîn dît.
39 Gava ku ew hat hundir, ji wan re got: « Çima hûn vê
yekê dikin û digirîn? keçik nemiriye, lê di xew de ye.
40 Û ew bi tinazî pê keniyan. Lê gava ku ew hemû
derxistin derve, dê û bavê keçikê û yên ku pê re bûn, hilda
û kete cihê ku keçik lê razayî bû.
41 Û wî bi destê keçikê girt û jê re got: Talitha kumi; ku tê
ravekirin: «Keçik, ez ji te re dibêjim, rabe!»
42 Di cih de keçik rabû û meşiya. Çimkî ew diwanzdeh salî
bû. Û ew bi heybeteke mezin matmayî man.
43 Û wî bi hişkî li wan emir kir ku tu kes bi vê yekê
nizanibe. û emir kir ku tiştek jê re bê xwarin.

BEŞA 6

1 Ew ji wir derket û hat welatê xwe. û şagirtên wî li pey wî
diçin.
2 Gava ku roja Şemiyê bû, wî di kinîştê de dest bi hînkirinê
kir. û ev çi şehrezayiya ku jê re hatiye dayîn e, ku karên
weha bi hêz jî bi destên wî têne kirin?
3 Ma ev ne xerat e, kurê Meryemê, birayê Aqûb, Ûsês,
Cihûda û Şimûn e? û ma xwişkên wî li vir bi me re ne? Û
ew ji wî aciz bûn.
4 Lê Îsa ji wan re got: « Pêxember ne bêrûmet e, lê li
welatê xwe, di nav mirovên xwe de û di mala xwe de ye.
5 Û wî nikarîbû li wir tu karekî bi hêz bike, ji bilî ku destên
xwe danîn ser çend nexweşan û ew qenc kirin.
6 Û ji ber bêbaweriya wan şaş ma. Û li dora gundan
digeriya û hîn dikir.
7 Wî gazî her diwanzdehan kir û dest pê kir ku ew dido û
dido şandin derve. û li ser ruhên nepak hêz da wan.
8 Û emir li wan kir ku ji bo rêwîtiya xwe tiştek negirin, ji
goman pê ve. ne çente, ne nan, ne pere di berîka wan de:
9 Lê bi çaroxan bin; û du kiras li xwe neke.
10 Û wî ji wan re got: « Hûn li kîjan xaniyekê bikevinê, li
wir bimînin heta ku hûn ji wî cihî derkevin.
11 Û yê ku we qebûl neke û we nebihîze, gava hûn ji wir
diçin, toza di bin lingên xwe de bihejînin, da ku li hember
wan bibe şahid. Bi rastî ez ji we re dibêjim, di roja dîwanê
de ji bo Sodom û Gomorrayê ji wî bajarî xweştir e.
12 Û ew derketin û dan zanîn ku divê mirov tobe bikin.
13 Û gelek cin derdixistin, bi rûnê gelek nexweşan rûn
dikirin û ew qenc dikirin.
14 Û Padîşah Hêrodês ev bihîst; (ji ber ku navê wî belav
bû:) û wî got: «Yûhennayê imadkar ji nav miriyan rabûye û
ji ber vê yekê karên hêzdar di wî de diyar dibin.
15 Yên din gotin: «Ew Êlyas e. Hinekan jî digotin: «Ew
pêxemberek e, an jî wek yek ji pêxemberan e.»
16 Lê gava Hêrodês ev yek bihîst, got: «Ev Yûhenna ye ku
min serê wî jêkir. Ew ji nav miriyan rabûye.»
17 Çimkî Hêrodês bi xwe şandibû û Yûhenna girtibû û ji
ber Hêrodiya, jina birayê xwe Filîpos, ew xistibû zîndanê.
18 Çimkî Yûhenna ji Hêrodês re gotibû: «Ne rewa ye ku tu
jina birayê xwe hebe.
19 Ji ber vê yekê Hêrodiya bi wî re gengeşî kir û xwest ku
ew bikuje. lê wê nikarîbû:
20 Çimkî Hêrodês ji Yûhenna ditirsiya, çimkî dizanibû ku
ew mirovekî rast û pîroz e. Û gava wî ew bihîst, wî gelek
tişt kirin û bi dilxweşî wî bihîst.
21 Û gava rojek xweş hat, Hêrodês di rojbûna xwe de ji
axayên xwe, serwerên xwe û serekên Celîlê re şîv çêkir.
22 Û çaxê qîza Hêrodiyaya hat hundur, reqs kir, kêfa
Hêrodês û yên ku pê re rûniştibûn hat, padîşah ji keçikê re
got: «Tiştê ku tu dixwazî ji min bixwaze, ezê bidim te.»
23 Û wî ji wê re sond xwar: «Tiştê ku tu ji min bixwazî,
ezê heta nîvê padîşahiya xwe bidim te.»
24 Ew derket û ji diya xwe re got: «Ez çi bixwazim? Wê
got: «Serê Yûhennayê imadkar.
25 Û ew di cih de bi lez û bez hat ba padîşah, jê pirsî û got:
«Ez dixwazim ku tu serê Yûhennayê imadkar bi dergûşê
bidî min.
26 Û padîşah pir xemgîn bû; lê belê ji bo xatirê sonda xwe
û ji bo xatirê wan ên ku bi wî re rûniştibûn, wî red nekir.
27 Û di cih de padîşah celladek şand û emir kir ku serê wî
bînin û ew çû û di girtîgehê de serê wî jêkir.
28 Serê xwe di þermekî de anî û da keçikê û keçikê jî da
diya xwe.
29 Gava ku şagirtên wî ev yek bihîst, hatin, cesedê wî
hildan û di gorekê de veşartin.
30 Şandiyan xwe li ba Îsa civandin û hemû tiştên ku
kiribûn û yên ku hîn kiribûn jê re gotin.
31 Û wî ji wan re got: « Hûn bixwe werin cihekî çol û
hinekî bêhna xwe bidin.
32 Û ew bi xwe bi gemiyê çûn cihekî çolistanî.
33Gelê wan dît ku ew diçin û gelekan ew nas kirin û ji
hemû bajaran bi peyatî bezîn, ji wan derketin û hatin ba wî.
34 Gava ku Îsa derket, gelek xelk dît û dilê wan pê hat,
çimkî ew wek miyên ku şivanê wan tune bû.
35 Û çaxê ew roj derbas bû, şagirtên wî hatin ba wî û jê re
gotin: «Ev der çol e û êdî dem derbas bûye.
36 Wan bişîne, da ku herin gund û gundan û ji xwe re nan
bikirin, çimkî tiştekî wan tune ku bixwin.
37 Wî lê vegerand û ji wan re got: « Hûn bixwin. Wan jê re
got: «Em herin dused qurişî nan bikirin û bidin wan, da ku
bixwin?»

38 Wî ji wan re got: « Çend nanên we hene? here û bibîne.
Gava ku wan zanî, gotin: Pênc û du masî.
39 Û wî li wan emir kir ku hemûyan bi komeke kom li ser giyayê kesk rûnin.
40 Û ew bi sed û pêncî li rêzê rûniştin.
41 Gava wî pênc nan û her du masî hildan, li ezmên nêrî, şikir kir, nan şkandin û da şagirtên xwe, da ku ew deynin ber wan. Û herdu masî di nav hemûyan de parve kirin.
42 Û hemûyan xwar û têr bûn.
43 Û diwanzdeh selikên tije pars û masî hildan.
44 Û yên ku ji nan xwarin nêzîkî pênc hezar mêr bûn.
45 Û di cih de wî zor li şagirtên xwe kir ku ew siwar bibin û berê xwe bidin aliyê din, ber bi Beytsaydayê ve biçin û wî gel dişîne.
46 Û gava ku wî ew şandin, ew çû çiyê ku dua bike.
47 Gava ku bû êvar, gemiyek di nav golê de bû û ew bi tenê li bejê bû.
48 Û wî ew dît ku di kefiyê de dixebitîn; Ji ber ku ba berevajiyê wan bû û li dora nobedariya çaran a şevê ew hat ba wan, li ser golê rêve çû û dixwest di ber wan re derbas bibe.
49 Lê gava dîtin ku ew li ser golê rêve diçe, guman kirin ku ew ruhek e û qîriyan:
50 Çimkî hemûyan ew dît û xemgîn bûn. Di cih de bi wan re peyivî û ji wan re got: « Hûn dilnizm bin. netirsin.
51 Û ew hilkişiya qeyikê ba wan. û ba sekinî.
52Çimkî wana li ser kerameta nan nedifikirîn, çimkî dilê wan hişk bû.
53 Û gava ew derbas bûn, hatin welatê Cênîsaretê û ber bi bejê ve çûn.
54 Û gava ew ji gemiyê derketin, di cih de ew nas kirin.
55 Û li seranserê wê herêmê geriya û dest pê kir, nexweşên ku bihîstibûn ku ew lê ye, di nav nivînan de hilgirtin.
56 Û ew her ku diçû, gund, bajar, an gundan, nexweş li kuçeyan radixistin û jê lava dikirin, ku ew destê xwe bidin sînorê kincê wî.

BEŞA 7

1 Hingê Fêrisî û hinek Şerîetzanên ku ji Orşelîmê hatibûn, hatin ba wî.
2 Gava wan dît ku hinek ji şagirtên wî nên bi destên heram, yanî bi destên neşuştî dixwin, wan xeletî dîtin.
3Çimkî Fêrisî û hemû Cihû, heta ku destên xwe pir neşon, naxwin, bi adetên rihspiyan digirin.
4 Û gava ew ji sûkê tên, heta ku neşon, naxwin. Û gelek tiştên din jî hene, yên ku wan standine, wekî şuştina tas, firax, firaxên tûncîn û sifreyan.
5 Hingê Fêrisî û Şerîetzanan jê pirsîn: «Çima şagirtên te li gor kevneşopiya rihspiyan nameşin, lê bi destên neşuştî nan naxwin?»
6Wî bersîva wan da û got: « Baş e Îşaya li ser we durûyan pêxemberîtî kir, çawa ku hatiye nivîsîn: «Ev gel bi lêvên xwe rûmetê dide min, lê dilê wan ji min dûr e.»
7 Lê belê ew ji bo hînkirina emrên mirovan hînî min dikin, pûç diperizin min.
8 Ji ber ku hûn emrê Xwedê ji holê radikin, hûn kevneşopiya mirovan wek şuştina kûp û tas digirin û gelek tiştên din ên mîna wan dikin.
9 Û wî ji wan re got: Bi rastî hûn emrê Xwedê red dikin, da ku hûn kevneşopiya xwe biparêzin.
10 Çimkî Mûsa got: «Qedrê dê û bavê xwe bigire; Û kî nifiran li dê û bavê xwe bike, bila bimire.
11 Lê hûn dibêjin: «Eger yek ji dê û bavê xwe re bêje: «Ew Corban e, yanî diyariyek e. ewê azad bibe.
12 Û hûn êdî nahêlin ku ew ji bo bavê xwe û ne jî ji bo diya xwe tiştekî bike.
13 Bi kevneşopiya xwe ya ku we gihandiye peyva Xwedê bêbandor dikin û hûn gelek tiştên weha dikin.
14 Gava ku wî gazî hemû gel kir ba xwe, ji wan re got: « Her yek ji we guh bidin min û fêm bikin.
15 Tiştek ji derve tune ku bikeve nav wî, wî murdar bike;
16 Eger guhên yekî ji bo bihîstinê hene, bila bibihîze.
17 Gava ku ew ji nav elaletê ket malê, şagirtên wî li ser meseleyê jê pirsîn.
18 Û wî ji wan re got: « Ma hûn jî wusa bêaqil in? Ma hûn nizanin ku her tiştê ku ji derve dikeve nav mirov, nikare wî pîs bike;
19 Ji ber ku ew ne dikeve dilê wî, lê di zikê wî de, û derdikeve nav kêzikê û hemû xwarinan paqij dike?
20 Û wî got: «Yê ku ji mirov derdikeve, mirov pîs dike.»
21 Çimkî ji hundir, ji dilê mirovan, fikrên xerab, zînayê, fuhûşiyê, kuştinê,
22 Dizî, çavnebarî, xerabî, hîlebazî, fêlbazî, çavê xerab, çêr, quretî, bêaqilî.
23 Ev hemû tiştên xerab ji hundir tên û mirov pîs dikin.
24 Û ew ji wir rabû, çû nav sînorên Sûr û Saydayê, û ket malekê, lê kes nedixwest ku bi vê yekê bizane, lê ew nedihat veşartin.
25Çimkî jineke ku keça wê bi ruhê nepak bû, ev bihîst, hat û ket ber lingên wî.
26 Jinek Yewnanî bû, bi miletê xwe Sîrofenîk bû. û wê jê lava kir ku ew şeytan ji keça wê derxe.
27 Lê Îsa ji wê re got: « Bila pêşî bila zarok têr bibin, çimkî ne bes e ku meriv nanê zarokan bigire û bavêje ber kûçikan.
28 Wê lê vegerand û jê re got: «Erê ya Xudan!» lê kûçikên li bin sifrê ji qirşikên zarokan dixwin.
29 Û wî ji wê re got: « Ji ber vê gotina xwe here; şeytan ji keça te derket.
30 Û çaxê ew hat mala xwe, wê dît ku Îblîs derketiye û keça wê li ser nivînê razayî ye.
31 Û dîsa gava ku ji peravên Sûr û Saydayê derket, di nav qeraxên Dêkapolîsê re hat ber gola Celîlê.
32 Û yekî kerr û di axaftina wî de astengî jê re anîn. û jê lava dikin ku destê xwe deyne ser wî.
33 Û wî ew ji elaletê veqetand, tiliyên xwe xist guhên wî, tif kir û destê xwe da zimanê wî.
34 Û li ezmên nêrî, axînek kişand û jê re got: Efphatha, yanî vebe.
35 Û di cih de guhên wî vebûn, têla zimanê wî vebû û bi eşkere peyivî.
36 Û wî emir li wan kir ku ji kesî re nebêjin.
37 Û pir şaş mabûn û digotin: «Wî her tişt baş kiriye. Wî hem ker dibihîze û hem jî lal dike ku bipeyive.

BEŞA 8

1 Di wan rojan de elalet pir mezin bû û tiştekî xwarinê tune bû, Îsa gazî şagirtên xwe kir û ji wan re got:
2 Dilovaniya min li elaletê heye, ji ber ku ew niha sê roj bi min re ne û tiştekî xwarinê tune.

3 Û eger ez wan bi rojî bişînim malên xwe, ewê di rê de bêhêz bibin, çimkî cûrbecûr ji wan ji dûr hatine.
4 Şagirtên wî lê vegerand û gotin: «Li çolê mirovek ji ku dikare van mirovan bi nan têr bike?
5 Û wî ji wan pirsî: « Çend nanên we hene? Wan jî got: Heft.
6 Û wî emir da elaletê ku li erdê rûnin. Wî her heft nan hildan, şikir kir, şikand û da şagirtên xwe ku deynin ber wan. û wan ew dan ber xelkê.
7 Çend masiyên wan ên biçûk jî hebûn, wî şikir kir û emir kir ku ew jî bidin ber wan.
8 Wan xwar û têr bûn û ji goştê şikestî heft selik hildan.
9 Yên ku xwarin nêzîkî çar hezar bûn û wî ew şandin.
10 Û di cih de ew bi şagirtên xwe re li qeyikê siwar bû û hat navçeyên Dalmanutayê.
11 Fêrisî derketin derve, dest pê kirin bi wî re pirsiyar bikin û ji ezmên nîşanek jê xwestin ku wî biceribînin.
12 Û di ruhê xwe de axînek kûr kişand û got: « Ev nifş çima li nîşanekê digere? Bi rastî ez ji we re dibêjim, ji vî nifşî re nîşanek nayê dayîn.
13 Wî ew hiştin û dîsa ket gemiyê, derket aliyê din.
14 Îcar şagirtan ji bîr kiribû ku nan hildin û di gemiyê de ji nanekê zêdetir jî bi wan re nebû.
15 Û wî emir li wan kir û got: «Hay ji hevîrtirşkê Fêrisiyan û ji hevîrtirşkê Hêrodês biparêzin.
16 Û di nav xwe de fikirîn û gotin: «Ji ber ku nan tune ye.
17 Gava Îsa ev yek dizanibû, ji wan re got: « Çima hûn difikirin ku nan tune? Ma hûn hê fêm nakin û ne jî fêm dikin? ma dilê te hê hişk bûye?
18 Çavên we hene, ma hûn nabînin? guhên we hene, ma hûn nabihîzin? û nayê bîra we?
19 Gava ku min pênc nan di nav pênc hezarî de şkandin, we çend selik tije perçe hildan? Wan jê re got: Diwanzdeh.
20 Û gava heftan di nav çar hezarî de bûn, we çend selik tije perçe hildan? Wan jî got: Heft.
21 Û wî ji wan re got: Ma çawa ye ku hûn fêm nakin?
22 Û ew hat Beytsaydayê. Mirovekî kor anîn ba wî û jê lava kirin ku destê xwe bide wî.
23 Û wî bi destê kor girt û ew derxist derveyî bajêr. Û gava tif kir çavên wî û destên xwe danî ser wî, jê pirsî, ka ew çi dibîne?
24 Û wî nêrî û got: «Ez mirovan wek daran dibînim ku rêve diçin.
25Piştî vê yekê wî dîsa destên xwe danî ser çavên xwe, da ku ew li jor binêre.
26 Û wî ew şand mala wî û got: « Ne here bajêr, ne jî ji kesekî li bajêr re bêje.»
27 Îsa û şagirtên xwe derketin bajarên Qeyseriya Filîpyayê û di rê de ji şagirtên xwe pirsî û ji wan re got: « Mirov dibêjin ku ez kî me?
28 Wan bersîv da: Yûhennayê imadkar. û yên din, yek ji pêxemberan.
29 Û wî ji wan re got: « Lê hûn dibêjin ku ez kî me? Petrûs lê vegerand û jê re got: «Tu Mesîh î.
30 Û wî emir li wan kir ku ji kesî re nebêjin.
31 Û wî dest bi hînkirina wan kir ku divê Kurê Mirov gelek cefayê bikişîne, ji rihspiyan, ji serekên kahînan û Şerîetzanan bê redkirin, bê kuştin û piştî sê rojan rabe.
32 Û wî ev gotin bi eşkereyî got. Petrûs ew girt û dest pê kir lê hilat.
33 Lê gava ku ew zivirî û li şagirtên xwe nêrî, li Petrûs hilat û got: « Tu li pişt min here, Îblîs!
34 Û gava ku wî gel bi şagirtên xwe re jî gazî ba xwe kir.
35 Çimkî kî ku bixwaze canê xwe xilas bike, wê winda bike; lê kî ku jiyana xwe di ber min û Mizgîniyê de winda bike, ewê wê xilas bike.
36Çimkî çi feyda mirov heye ku hemû dinyayê bi dest bixe û canê xwe winda bike?
37 An jî mirov wê di berdêla canê xwe de çi bide?
38 Îcar her kesê ku di vî nifşê zînakar û gunehkar de ji min û ji gotinên min şerm bike; Gava ku bi rûmeta Bavê xwe bi milyaketên pîroz re bê, Kurê Mirov jî ji wî şerm bike.

BEŞA 9

1 Û wî ji wan re got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, hinek ji wan ên ku li vir radiwestin hene, heta ku nebînin ku Padîşahiya Xwedê bi hêz tê, mirinê tam nakin.
2 Piştî şeş rojan Îsa Petrûs, Aqûb û Yûhenna bi xwe re birin û ew ji hev cuda bir çiyayekî bilind û ew li ber wan guherî.
3 Cil û bergên wî dibiriqîn û mîna berfê spî bûn. ji ber ku li ser rûyê erdê tu kes nikare wan spî bike.
4 Û Êlyas bi Mûsa re ji wan re xuya bû û ew bi Îsa re dipeyivîn.
5 Petrûs lê vegerand û ji Îsa re got: Mamoste, ji bo me baş e ku em li vir bin. yek ji te re, yek ji Mûsa re û yek ji bo Êlyas.
6 Çimkî ew nizanibû ku çi bêje; Çimkî ew pir ditirsiyan.
7 Ewrekî li ser wan siya bû û dengek ji ewr hat: «Ev e Kurê min ê delal!
8 Û ji nişkê ve, gava ku wan li der û dora xwe nêrî, wan êdî tu kes nedît, ji bilî ku Îsa bi xwe re bû.
9 Gava ku ew ji çiyê daketin, wî li wan emir kir ku ew tiştên ku dîtine ji kesî re nebêjin, heta ku Kurê Mirov ji nav miriyan ranebe.
10Wan ev peyv bi xwe re hişt û ji hev pirsîn, ka rabûna ji nav miriyan çi ye.
11 Wan jê pirsî û gotin: «Çima Şerîetzan dibêjin ku divê pêşî Êlyas bê?
12 Wî bersîva wan da û got: « Bi rastî pêşî Êlyas tê û her tiştî vedigerîne. Û çawa li ser Kurê Mirov hatiye nivîsîn ku divê ew gelek cefayê bikişîne û ji nedîtî ve bê.
13 Lê ez ji we re dibêjim, Êlyas bi rastî hat û wan her tiştê ku li ser wî hatiye nivîsandin, jê re kirin.
14 Gava ku ew hat ba şagirtên xwe, elaleteke mezin li ser wan dît û Şerîetzan jî bi wan re dipirsin.
15 Û di cih de hemû xelkê, gava ku ew dîtin, gelek şaş ma û bezî ba wî silavan li wî kirin.
16 Wî ji Şerîetzanan pirsî: « Hûn çi ji wan dipirsin?
17 Û yekî ji elaletê bersiv da û got: Mamoste, min kurê xwe yê ku ruhê wî yê lal e, anî ba te.
18 Û li ku derê wî bigire, wî diçirîne. Ew kef dike, diranên xwe dipijiqîne û pîne dike. û nikaribûn.
19 Wî bersîva wî da û got: Ey nifşê bêbawer, ezê heta kengê bi we re bim? heta kengê ezê te biêşînim? wî bîne ba min.
20 Û wan ew anîn ba wî. xwe avêt erdê û bi kef ket.
21 Û wî ji bavê xwe pirsî: « Ev çend sal e ku ev yek hat serê wî? Û wî got: Ji zarokekî.
22 Û gelek caran ew avêtiye nav êgir û avê, da ku wî helak bike.
23 Îsa ji wî re got: « Eger tu bikaribî bawer bikî, her tişt ji wî yê ku bawer dike re gengaz e.

24 Û di cih de bavê zarok bi qîrîn û bi girî got: Ya Xudan,
ez bawer dikim; alîkariya te bike bêbaweriya min.
25 Gava Îsa dît ku elalet bi bez tê, li ruhê pîs hilat û jê re
got: «Guhê lal û kerr, ez ji te re emir dikim, ji wî derkeve û
êdî nekeve wî.
26 Ruh giriya, ew bi êş şikand û ji wî derket. wusa ku
gelekan digot: «Ew mir.»
27 Lê Îsa bi destê wî girt û ew rakir. û ew rabû.
28 Û çaxê ew hat malê, şagirtên wî bi serê xwe jê pirsîn:
«Çima me nikarîbû wî derxin derve?»
29 Û wî ji wan re got: « Ev cûre ji nimêj û rojiyê pê ve bi
tu tiştî dernakeve.
30 Ew ji wir derketin û di Celîlê re derbas bûn. û wî
nedixwest ku tu kes bi vê yekê bizane.
31 Çimkî wî şagirtên xwe hîn kirin û ji wan re got: « Kurê
Mirov radestî mirovan tê kirin û ewê wî bikujin. û piştî ku
ew bê kuştin, ewê roja sisiyan rabe.
32 Lê wan ev gotin fêm nekir û tirsiyan ku jê bipirsin.
33 Îcar ew hat Kefernahûmê û li malê bû û ji wan pirsî: «
Hûn di rê de çi di nav xwe de nîqaş kirin?
34 Lê wan bêdeng ma, çimkî di rê de wan di nav xwe de
nîqaş kiribû, ka yê herî mezin kî be.
35 Ew rûnişt, gazî her diwanzdehan kir û ji wan re got: «
Eger yek bixwaze bibe yekem, ewê ji hemûyan re bibe paşî
û xulamê hemûyan.
36 Û wî zarokek hilda, danî nav wan û gava ew girt
himbêza xwe, ji wan re got:
37 Kî ku yekî ji wan zarokan bi navê min qebûl bike, min
qebûl dike û yê ku min qebûl bike, ne min, lê yê ku ez
şandime qebûl dike.
38 Û Yûhenna lê vegerand û got: Mamoste, me yekî dît ku
bi navê te cinan derdixe û li pey me nayê.
39 Lê Îsa got: « Wî negirin, çimkî tu kes tune ku bi navê
min kerametekê bike û bi sivikî xerabiyê li min bike.
40 Çimkî yê ku ne li dijî me ye, ji aliyê me ve ye.
41 Çimkî kî ku bi navê min tasek avê bide we, çimkî hûn
yên Mesîh in, bi rastî ez ji we re dibêjim, ewê xelata xwe
winda neke.
42 Û kî ku yekî ji van biçûkên ku bawerîya xwe bi min
anîne xeyîdîne, ji bo wî çêtir e, ku kevirekî arî bi stûyê wî
ve bê daliqandin û bê avêtin nav deryayê.
43 Û eger destê te li te xeyîdîne, jêke: ji bo te çêtir e ku tu
seqet têkeve jiyanê, ne ku du destên te herin dojehê, nav
agirê ku nayê vemirandin.
44 Li ku derê kurmê wan namire û agir nayê vemirandin.
45 Û eger lingê te te xeyîdîne, wê jêke: Ji bo te çêtir e ku tu
rawestayî di jiyanê de, ne ku du lingên te bên avêtin dojehê,
nav agirê ku nayê vemirandin.
46 Cihê ku kurmê wan namire û agir nayê vemirandin.
47 Û eger çavê te te bixapîne, jê derxe: Ji bo te çêtir e ku tu
bi çavekî bikevî Padîşahiya Xwedê, ne ku bi du çavan bê
avêtin nav agirê dojehê.
48 Li ku derê kurmê wan namire û agir nayê vemirandin.
49 Çimkî her kes wê bi agir û her qurban wê bi xwê bê
xwêkirin.
50 Xwê baş e, lê eger xwê xwêya xwe winda kiribe, hûnê
bi çi wê bitemirînin? Di xwe de xwê hebe û bi hev re di
aştiyê de bin.

BEŞA 10

1 Ew ji wir rabû, hat peravên Cihûstanê, li aliyê Urdunê. Û
wek ku wî dixwest, wî dîsa hînî wan kir.
2 Fêrisî hatin ba wî û jê pirsîn: Ma dirust e ku mêr jina xwe
berde? wî diceribîne.
3 Wî lê vegerand û ji wan re got: « Mûsa li we çi emir
kiriye?
4 Wan jî got: «Mûsa cefa kişand ku belgeya jinberdanê
binivîse û wê berde.
5 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Ji ber serhişkiya dilê we
wî ev ferman ji we re nivîsî.
6 Lê ji destpêka afirandinê ve Xwedê ew nêr û mê
afirandin.
7 Ji bo vê yekê mêr wê bav û diya xwe berde û bi jina xwe
ve girêdayî be.
8 Û her du jî wê bibin bedenek; îcar ew êdî ne du du ne, lê
yek beden in.
9 Ji ber vê yekê Xwedê tiştên ku li hev kiriye, bila mirov ji
hev neqetîne.
10 Û di malê de şagirtên wî dîsa li ser heman pirsê jê pirsîn.
11 Û wî ji wan re got: « Yê ku jina xwe berde û bi yekî din
re bizewice, li hember wê zînayê dike.
12 Û eger jin mêrê xwe berde û bi yekî din re bê
zewicandin, ew zînayê dike.
13 Û wan zarok anîn ba wî, da ku ew destê xwe li wan bide.
14 Lê gava Îsa ev yek dît, gelek hêrs bû û ji wan re got: «
Bihêlin ku zarokên biçûk bên ba min û wan negirin, çimkî
Padîşahiya Xwedê ya weha ye.
15 Bi rastî ez ji we re dibêjim, kî ku Padîşahiya Xwedê
wekî zarokek piçûk qebûl neke, ew nakeve wê derê.
16 Û wî ew hilda ser milên xwe, destên xwe danî ser wan û
ew pîroz kirin.
17 Gava ku ew derket rê, yekî bi bez hat, çû ser çokan û jê
pirsî: Mamosteyê qenc, ez çi bikim ku jiyana herheyî
bistînim?
18 Îsa jê re got: « Çima tu ji min re dibêjî qenc? ji yekî pê
ve, yanî Xwedê pê ve tu qencî tune.
19Tu emiran dizanî, zînayê neke, nekuje, diziyê neke,
şahidiya derewîn neke, nexapîne, rûmetê bide dê û bavê
xwe.
20 Wî lê vegerand û jê re got: Mamoste, min ev hemû ji
xortaniya xwe ve dîtine.
21 Îcar Îsa ku ew dît, jê hez kir û jê re got: « Tiştek
kêmahiya te heye: here, her tiştê xwe bifiroşe û bide
belengazan û li ezmanan xezîneya te hebe. pê min were.
22 Û li ser vê gotinê xemgîn bû û bi xemgînî çû, çimkî mal
û milkên wî yên mezin hebûn.
23 Îsa li dora xwe nêrî û ji şagirtên xwe re got: « Çiqas
zehmet e ku yên dewlemend bikevin Padîşahiya Xwedê!
24 Û şagirt li gotinên wî şaş man. Lê Îsa dîsa bersiv da û ji
wan re got: « Zarono! Çiqas zehmet e ji bo yên ku xwe
dispêrin dewlemendiyê bikevin Padîşahiya Xwedê!
25 Ji deve ku di derziyê re derbas bibe hêsantir e, ne ku
mirovek dewlemend bikeve Padîşahiya Xwedê.
26 Û ew gelek şaş diman û di nav xwe de digotin: «Îcar kî
dikare xilas bibe?
27 Îsa li wan nêrî û got: « Bi mirovan re ne mimkûn e, lê
ne bi Xwedê re, çimkî ji Xwedê re her tişt gengaz e.
28 Hingê Petrûs dest pê kir û jê re got: «Va ye, me her tişt
hiştin û li pey te hatin.

29 Îsa lê vegerand û got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, tu kes tune ku ji bo xatirê min û Mizgîniyê mal, an bira, an xwişk, an bav, an dê, an jin, an zarok an zeviyên xwe berdaye. ,
30 Lê ewê niha di vê demê de sed qatî mal, bira, xwişk, dê û zarok û zevî bi perçiqandinê bistîne. û li dinyaya ku bê jiyana herheyî.
31 Lê gelek yên pêşî wê bibin axir. û ya dawîn yekem.
32 Û ew di rê de diçûn Orşelîmê. Îsa li pêşiya wan çû û ew şaş man. Gava ku ew li pey bûn, tirsiyan. Û wî dîsa her diwanzdehan girt û dest pê kir ji wan re got ku çi wê bê serê wî.
33 Gotin: Va ye, em hilkişin Orşelîmê. Kurê Mirov wê radestî serekên kahînan û Şerîetzanan bê kirin. û ewê wî mehkûmî mirinê bikin û wî bidin destê miletan.
34 Û wê tinazên xwe bi wî bikin, wê qamçiyan bikin, tif bikin û wî bikujin û roja sisiyan wê rabe.
35 Kurên Zebedî Aqûb û Yûhenna hatin ba wî û jê re gotin: «Mamoste, em dixwazin ku tu ji me re çi bixwaze bikî.
36 Û wî ji wan re got: « Hûn çi dixwazin ku ez ji we re bikim?
37 Wan jê re got: «Ji me re bihêle ku em di rûmeta te de yek li milê te yê rastê û yê din li milê te yê çepê rûnin.
38 Lê Îsa ji wan re got: « Hûn nizanin ku hûn çi dixwazin. Ma hûn dikarin ji wê kasa ku ez jê vexwim vexwin? û bi imadkirina ku ez pê imad im, bê imad kirin?
39 Û wan jê re got: Em dikarin. Îsa ji wan re got: « Bi rastî hûnê ji wê kasa ku ez jê vexwim vexwim. û bi imadbûna ku ez pê vaftîz im, hûnê imad bibin.
40 Lê rûniştina li milê min ê rastê û li milê min ê çepê ne ya min e ku bidim; lê ji bo wan ên ku ji wan re hatiye amadekirin, wê bê dayîn.
41 Gava ku deh kesan ev bihîst, li Aqûb û Yûhenna gelek hêrs bûn.
42 Lê Îsa gazî wan kir ba xwe û ji wan re got: « Hûn dizanin ku yên ku li ser miletan serwer in, serweriyê li wan dikin. û mezinên wan li ser wan desthilatdariyê dikin.
43 Lê di nav we de wusa nabe, lê di nav we de kî bixwaze mezin be, ewê bibe wezîrê we.
44 Û ji we kî ku bixwaze bibe yê serek, bila bibe xulamê hemûyan.
45 Çimkî Kurê Mirov jî ne hat ku jê re xizmetê bikin, lê ji bo ku xizmetê bike û canê xwe di ber gelekan de berdêl bide.
46 Û ew hatin Erîhayê. Gava ku ew bi şagirtên xwe û gelek gel re ji Erîhayê derdiket, Bartîmayosê kurê Tîmayosê kor, li kêleka rê rûniştibû û parsê dikir.
47 Gava wî bihîst ku ew Îsayê Nisretî ye, dest pê kir qîrîn û got: «Ya Kurê Dawid, li min were rehmê!»
48 Gelekan jê re emir kirin ku xwe bêdeng bike.
49 Îsa sekinî û emir kir ku gazî wî bikin. Gazî yê kor kirin û jê re gotin: «Rabe, rabe. ew gazî te dike.
50 Û wî cilê xwe avêt, rabû û hat ba Îsa.
51 Îsa lê vegerand û got: « Tu çi dixwazî ku ez ji te re bikim? Yê kor jê re got: Ya Xudan, ku ez çavên xwe bibînim.
52 Îsa jê re got: « De here! baweriya te tu sax kir. Û di cih de çavên xwe dîtin û di rê de li pey Îsa çû.

BEŞA 11

1 Û gava ew nêzîkî Orşelîmê bûn, li Beytfacê û Beytanyayê, li ser Çiyayê Zeytûnê, wî du şagirtên xwe şandin.
2 Û ji wan re got: Herin gundê ku li hemberê we ye. wî vekin û bînin.
3 Û eger yek ji we re bêje: «Çima hûn vê yekê dikin?» hûn bêjin ku hewcedariya Xudan bi wî heye; Û di cih de ewê wî bişîne vir.
4 Ew çûn, dehşikê li dervayî derî girêda, dîtin ku du rê li hev dicivin. û ew wî winda dikin.
5 Hin ji yên ku li wê derê rawestan ji wan re got: «Hûn çi dikin, dehşikê vedikin?
6Wan jî wek ku Îsa emir kiribû ji wan re gotin û ew berdan.
7 Dehşik anîn ba Îsa û cilên xwe avêtin wî. û li ser wî rûnişt.
8 Gelekan kincên xwe di rê de belav kirin û hinekan jî çiqilên daran jê kirin û di rê de rijandin.
9 Yên ku li pêş diçûn û yên ku li pey wan diçûn, qîriyan û gotin: «Hosana; Xwezî bi wî yê ku bi navê Xudan tê:
10 Pîroz be Padîşahiya bavê me Dawid, ku bi navê Xudan tê: Hosana li jor.
11 Îsa ket Orşelîmê û Perestgehê* û gava ku wî li her tiştî nihêrî û êdî bû êvar, bi diwanzdehan re derket Beytanyayê.
12 Dotira rojê gava ew ji Beytanyayê hatin, ew birçî bû.
13 Û ji dûr ve dara hêjîrê ya bi pel dît, hat, eger tiştekî tê de bibîne hat. Çimkî hê wextê hêjîran nebû.
14 Îsa lê vegerand û got: « Tu kes fêkiyê te heta hetayê nexwe. Û şagirtên wî ev bihîstin.
15 Û hatin Orşelîmê. Îsa çû Perestgehê, dest pê kir, yên ku di Perestgehê de difirotin û dikirin, avêtin derve.
16 Û nedixwest ku tu kes firaxek di Perestgehê de hilgire.
17 Wî hîn kir û ji wan re got: Ma ne hatiye nivîsîn: «Mala min wê ji hemû miletan re mala duakirinê bê gotin?» lê we ew kir zozana dizan.
18 Şerîetzan û serekên kahînan ev bihîstin û lê geriyan, ka çawa wî bikujin;
19 Gava bû êvar, ew ji bajêr derket.
20 Serê sibê, gava ew derbas dibûn, dîtin ku dara hêjîrê ji kok hişk bûye.
21 Petrûs gazî bîranînê kir û jê re got: «Mamoste, va ye, dara hêjîrê ya ku te nifir lê kir hişk bûye.
22 Îsa bersîva wan da: « Baweriya xwe bi Xwedê bînin.»
23 Ji ber ku bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku ji vî çiyayî re bêje: ‹Tu rabe û were avêtin deryayê›. û di dilê xwe de dudilî nebe, lê wê bawer bike ku tiştên ku ew dibêje, wê bên cih. ewê çi bêje hebe.
24 Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim, hûn çi dixwazin, gava ku hûn dua bikin, bawer bikin ku hûn wan distînin û wê ji we re bibin.
25 Û gava ku hûn radibin dua bikin, eger tiştekî we li hember yekî hebe, bibihûrin, da ku Bavê we yê li ezmanan jî sûcên we li we bibihûre.
26 Lê eger hûn nebihûrin, Bavê we yê li ezmanan jî sûcên we nabihûre.
27 Û dîsa hatin Orşelîmê û gava ku ew di Perestgehê de digeriya, serekên kahînan, Şerîetzan û rihspiyan hatin ba wî.
28 Û jê re bêje: «Tu bi kîjan desthilatiyê van tiştan dikî? kê ev desthilatî daye te ku tu van tiştan bikî?

29 Îsa bersîva wan da û got: « Ezê jî pirsekê ji we bikim û bersîva min bidin û ezê ji we re bêjim ku ez van tiştan bi kîjan desthilatiyê dikim.
30 Ma imadkirina Yûhenna ji ezmên bû an ji mirovan? bersiva min bide.
31 Ew bi xwe re dipeyivîn û digotin: «Eger em bêjin: Ji ezmên; ewê bêje: «Nexwe çima we jê bawer nekir?»
32 Lê eger em bêjin: Ji mirovan; ew ji xelkê ditirsiyan.
33 Û wan bersîv da û ji Îsa re got: «Em nikarin bêjin. Îsa li wan vegerand û got: « Ez jî ji we re nabêjim ku ez van tiştan bi kîjan desthilatiyê dikim.

BEŞA 12

1 Û wî dest pê kir bi meselan ji wan re peyivî. Zilamekî rezek çand, li dora wî rezek çêkir, ji bo şerabê deverek kola û bircek çêkir û hişt ji cotkaran re û çû welatek dûr.
2 Û di wextê xwe de xulamek şand ba rezvanan, da ku berê rêz ji rezvanan bistîne.
3 Wan ew girtin, li wî xistin û vala şandin.
4 Û dîsa xulamekî din şand ba wan. Li ser wî kevir avêtin, serê wî birîndar kirin û bi şermî ew şandin.
5 Û dîsa yekî din şand; ew û gelekên din kuştin. li hinekan xistin û hinekan jî kuştin.
6 Ji ber vê yekê kurekî wî yê delal hebû, di dawiyê de ew jî şand ba wan û got: «Ew ê ji kurê min bigirin.»
7 Lê wan rezvanan di nav xwe de gotin: «Ew wêris e; were em wî bikujin û mîras wê yê me be.
8 Wan ew girt, kuştin û ji rêz avêtin.
9 Îcar xweyê rêz wê çi bike? ewê bê û cotkaran helak bike û rez jî bide yên din.
10 Û we ev nivîsar nexwendiye; Kevirê ku avakeran red kir, dibe serê qunckê:
11 Ev kirina Xudan bû û di çavê me de ecêb e?
12 Û ew digeriyan ku wî bigirin, lê ji xelkê ditirsiyan, çimkî wan dizanibû ku wî ev mesela li hember wan gotiye.
13 Û hinek ji Fêrisî û Hêrodêsiyan şandin ba wî, da ku wî bi gotina wî bigirin.
14 Û gava ew hatin, jê re gotin: Mamoste, em dizanin ku tu rast î û xema tu kesî tune. bac ji Qeyser re, an na?
15 Em bidin, yan nedin? Lê Îsa durûtiya wan dizanibû û ji wan re got: « Çima hûn min diceribînin? ji min re quruşek bîne, da ku ez bibînim.
16 Û ew anîn. Îsa ji wan re got: « Ev sûret û nivîsa kê ye? Wan jê re got: «Yê Qeyser.
17 Îsa li wan vegerand û got: « Tiştên Qeyser bidin Qeyser û yên Xwedê bidin Xwedê. Û ew li wî şaş man.
18 Hingê Sadûqiyên ku dibêjin vejîn tune, bên ba wî. û wan jê pirsî û gotin:
19 Mamoste, Mûsa ji me re nivîsî: Eger birayê mirovekî bimire û jina xwe li pey xwe bihêle û zar nehêle, bila birayê wî jina xwe bigire û dûndana birayê xwe rake.
20 Îcar heft bira bûn: Yê pêşî jinek anî û ji mirinê tu tov nema.
21 Yê diduyan ew girt û mir, wî tuxûb nehişt û yê sisiyan jî bi vî awayî.
22 Û her heftan jî wê hebû û tu tov nehiştin. Herî dawî jin jî mir.
23 Îcar di vejînê de, gava ku ew rabin, wê jina kê ji wan be? Çimkî her heftan jina wê hebû.
24 Îsa li wan vegerand û got: « Ma hûn ji ber ku ne Nivîsarên Pîroz û ne jî bi hêza Xwedê dizanin hûn şaş nabin?
25Çimkî gava ew ji nav miriyan rabin, ne dizewicin û ne jî mêr dikin; lê wek milyaketên li ezmanan in.
26 Û li ser miriyan, ku ew rabin: Ma we di kitêba Mûsa de nexwendiye ku Xwedê çawa di çolê de jê re got: Ez Xwedayê Birahîm im, Xwedayê Îshaq û Xwedayê Aqûb im. ?
27 Ew ne Xwedayê miriyan e, lê Xwedayê zindiyan e. Ji ber vê yekê hûn gelek şaşiyê dikin.
28 Û yekî ji Şerîetzanan hat, bihîst ku ew bi hev re dipeyivin û fêm kir ku wî baş bersîva wan daye, jê pirsî: «Emrê pêşî yê hemûyan kîjan e?
29 Îsa lê vegerand û got: «Ey Îsraêl, ji hemû emrê pêşî ev e. Xudan Xwedayê me yek Xudan e:
30 Û tu ji Xudan Xwedayê xwe bi hemû dilê xwe, bi tevahiya canê xwe, bi tevahiya hişê xwe û bi tevahiya hêza xwe hez bikî: emrê pêşî ev e.
31 Û ya diduyan jî weha ye, yanî ji cîranê xwe wek xwe hez bike. Ji van mezintir tu emr tune ye.
32 Şerîetzan jê re got: «Belê mamoste, te rast got. Çimkî Xwedê yek e; û ji wî pê ve tu kes tune:
33 Û hezkirina wî bi hemû dil, bi hemû têgihiştinê, bi hemû can û bi hemû hêz û hezkirina ji cîranê xwe wek xwe, ji hemû goriyên şewitandinê û goriyan zêdetir e.
34 Û gava Îsa dît ku wî bi aqilane bersîv da, jê re got: Tu ji Padîşahiya Xwedê ne dûr î. Û piştî wê tu kesî newêrîbû tu pirsê jê bipirse.
35 Îsa lê vegerand û gava ku ew li Perestgehê hîn dikir got: Şerîetzan çawa dibêjin ku Mesîh Kurê Dawid e?
36 Çimkî Dawid bi xwe bi Ruhê Pîroz got: «Xudan ji Xudanê min re got: «Tu li milê min ê rastê rûne, heta ku ez dijminên te bikim bin lingên te.
37 Loma Dawid bi xwe jê re dibêje Xudan; Îcar ew kurê wî ji ku ye? Û xelkê asayî wî bi dilxweşî bihîst.
38 Û wî di hînkirina xwe de ji wan re got: « Hay ji Şerîetzanên ku hez dikin bi kincên dirêj herin û li sûkan ji silavan hez dikin.
39 Û di kinîştan de kursiyên sereke û di ziyafetan de odeyên jorîn.
40 Yên ku malên jinebiyan dadiqurtînin û ji bo xwe duayê dirêj dikin.
41 Îsa li ber xezîneyê rûnişt û dît ku gel çawa pere davêjin xezîneyê û gelekên dewlemend jî pir avêtin.
42 Û jinebiyek belengaz hat û wê avêt du mêşan, yên ku diranan çêdikin.
43 Û wî gazî şagirtên xwe kir û ji wan re got: « Bi rastî ez ji we re dibêjim, vê jinebiya belengaz ji hemûyên ku avêtine xezîneyê bêtir avêtiye hundir.
44 Ji ber ku wan hemûyan ji pirbûna xwe avêtin; lê wê ji neçariya xwe hemû tiştên ku hebûn, heta hemû jiyana xwe avêt.

BEŞA 13

1 Gava ku ew ji Perestgehê derdiket, yekî ji şagirtên wî jê re got: Mamoste, binêre ka li vir çi kevir û çi avahî hene!
2 Îsa lê vegerand û got: « Tu van avahiyên mezin dibînî? kevirek li ser kevirek namîne, ku neyê avêtin.

3 Û çaxê ew li ser Çiyayê Zeytûnê, li ber Perestgehê rûniştibû, Petrûs, Aqûb, Yûhenna û Endrawis bi taybetî jê pirsîn:
4 Ji me re bêje, ev tişt wê kengê bibin? Û gava ku ev hemû tişt bên cih, wê nîşana çi be?
5 Îsa bersîva wan da û got: « Hay ji xwe hebin ku kes we nexapîne.
6 Çimkî gelek wê bi navê min bên û bêjin: «Ez Mesîh im; û wê gelekan bixapîne.
7 Û gava ku hûn li ser şer û xeberên şeran bibihîzin, hûn netirsin. lê dawiya wê hê nebe.
8Çimkî milet wê li dijî miletan û padîşahî li dijî padîşahiyê rabin û li cihê cihê erdhejîn çêbibin, xelayî û tengahî wê bibin: ev destpêka xemgîniyê ne.
9 Lê hay ji xwe hebin, çimkî ewê we bidin destê civînan; û di kinîştan de wê li we bixin û ji bo ku li hember wan şahidiyê bikin, hûnê derxin pêşberî serwer û padîşahan.
10 Û divê pêşî Mizgînî di nav hemû miletan de bê weşandin.
11 Lê gava ku ew we bi rê ve bibin û we bidin dest, ji berê ve nefikire ku hûnê çi bipeyivin, ne jî pêşbînîkirin; Ruhê Pîroz.
12 Îcar bira wê bira bikuje û bav jî kur bide kuştin. û zarok wê li hember dê û bavê xwe rabin û wan bikujin.
13 Û ji ber navê min, hûnê ji hemû mirovan nefret bikin; lê yê ku heta dawiyê ragire, ewê xilas bibe.
14Lê gava ku hûn pîsiya xerabûnê ya ku ji aliyê Daniyêl pêxember ve hatiye gotin, li cihê ku divê raweste bibînin (Yê ku dixwîne bila fêm bike) hingê yên ku li Cihûstanê ne, bila birevin çiyayan.
15 Û yê ku li ser banî ye, bila dakeve xênî û nekeve wê, ku tiştekî ji mala xwe derxe.
16 Û yê ku li zeviyê ye, bila dîsa venegere ku cilê xwe hilde.
17 Lê wey li wan ên ku di wan rojan de bizaro ne û li wan ên ku dimêjînin!
18 Û hûn dua bikin ku reva we zivistanê nebe.
19Çimkî di wan rojan de tengahiyek mîna ku ji destpêka afirandinê ve ku Xwedê afirandiye heta niha nebûye, wê bibe.
20 Û ji xeynî ku Xudan ew roj kurt nekirin, tu goşt xilas nedibû; lê ji bo xatirê bijartiyên ku wî hilbijartine, wî ew roj kurt kirin.
21 Hingê eger yek ji we re bêje: Va ye Mesîh! an va ye, ew li wir e; jê bawer neke:
22 Çimkî Mesîhên derewîn û pêxemberên derewîn wê rabin, nîşan û kerametan nîşan bidin, da ku, eger gengaz be, bijartiyan jî bixapînin.
23 Lê hûn hay ji xwe hebin: Va ye, min her tişt ji we re got.
24 Lê di wan rojan de, piştî wê tengahiyê, roj wê tarî bibe û heyv ronahiya xwe nade.
25 Û stêrên ezmên wê bikevin û hêzên li ezmên wê bihejin.
26 Û hingê ewê bibînin ku Kurê Mirov bi hêz û rûmeta mezin di nav ewran de tê.
27 Û paşê ewê milyaketên xwe bişîne û wê bijartiyên xwe ji çar bayan, ji serê erdê heta bi serê ezmên bicivîne.
28 Niha mesela dara hêjîrê hîn bibin; Gava ku çiqilê wê hê nazik e û pelan dide, hûn dizanin ku havîn nêzîk e.
29 Îcar hûn jî bi vî awayî, gava ku hûn bibînin ku ev tişt pêk tên, bizanin ku ew nêzîk e, li ber deriyan e.
30 Bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku ev hemû tişt neyên kirin, ev nifş derbas nabe.
31 Erd û ezman wê bibihûrin, lê peyvên min nabihûrin.
32 Lê ji wê rojê û wê saetê tu kes nizane, ne milyaketên li ezmên, ne jî Kur, lê belê Bav.
33 Hişyar bin, hişyar bin û dua bikin, çimkî hûn nizanin wext kengê ye.
34Çimkî Kurê Mirov mîna mirovekî ye ku di rêyeke dûr de ye, ku ji mala xwe derket, desthilatî da xulamên xwe û her kesî karê xwe û emir li dergevan kir ku hişyar be.
35 Îcar hûn hişyar bin, çimkî hûn nizanin kengê axayê malê tê, êvarê, an nîvê şevê, bi qîrîna dîk, an sibê.
36 Nebe ku ji nişka ve ew we di xew de bibîne.
37 Û tiştê ku ez ji we re dibêjim, ez ji hemûyan re dibêjim: Hişyar bin.

BEŞA 14

1Piştî du rojan Cejna Cejna Derbasbûnê û Nanê Şkeva bû; serekên kahînan û Şerîetzan li hev digeriyan, ka çawa wî bi esnaf bigirin û bikujin.
2 Lê wan got: «Ne di roja cejnê de, da ku girînek di xelkê de çênebe.»
3 Û li Beytanyayê, li mala Şimûnê kotî, çaxê ku ew li ser sifrê rûniştibû, jinek hat ku bi qutiyeke alavastrê rûnê rûnê nardê pir biqîmet hebû. û wê sindoq şikand û rijand ser serê wî.
4 Hin kes hebûn ku di dilê xwe de hêrs bûn û gotin: «Ev rûnê rûnê ji bo çi hat xerakirin?
5 Çimkî dibe ku ew bi sêsed pereyan zêdetir bihata firotin û ji belengazan re bihata dayîn. Û ew li hember wê xirecirîn.
6 Îsa got: « Wê bihêle; hûn çima wê tengas dikin? wê li ser min karekî qenc kir.
7Çimkî belengaz hergav bi we re hene û kengî hûn bixwazin, hûn dikarin qenciyê bi wan bikin.
8 Tiştê ku ji destê wê hat wê kir: ew ji pêşî ve hat ku cesedê min ji bo definkirinê rûn bike.
9 Bi rastî ez ji we re dibêjim, li ku derê ev Mizgînî li seranserê dinyayê bê dayîn, evê ku wê kiriye jî wê ji bo bîranîna wê bê gotin.
10 Û Cihûdayê Îsxeryotî ku yek ji her diwanzdehan bû, çû ba serekên kahînan, da ku wî bide destê wan.
11 Gava wan ev bihîst, şa bûn û soz dan ku ewê peran bidin wî. Û wî digeriya ku çawa bi rihetî wî bide dest.
12 Roja pêşî ya Nanê Şkeva, gava ku wan Cejna Derbasbûnê dikujin, şagirtên wî jê re gotin: «Tu dixwazî ku em herin û amade bikin ku tu Cejna Derbasbûnê bixwî?
13 Û wî du şagirtên xwe şandin û ji wan re got: « Hûn herin bajêr û li wir mirovek ku cerbek avê hilgirtiye, were pêşiya we.
14 Û ew li ku derê bikeve hundir, hûn ji xwediyê malê re bêjin: Mamoste dibêje: Odeya mêvanan li ku ye, ezê bi şagirtên xwe re Cejna Derbasbûnê bixwim?
15 Û ewê jûreyek mezin a jor, amedekirî û hazirkirî nîşanî we bide: Li wir ji me re amade bike.
16 Şagirtên wî jî derketin, hatin bajêr, wan çawa ku Îsa ji wan re gotibû, dîtin û Cejna Derbasbûnê amade kirin.
17 Êvarê ew bi diwanzdehan re tê.
18 Gava rûniştin û xwarin xwarin, Îsa got: «Bi rastî ez ji we re dibêjim, yek ji we yê ku bi min re bixwe, wê min bide dest.
19 Û ew dest bi xemgîn bûn û yek bi yek jê re gotin: Ma ez im? yekî din got: Ma ez im?

20 Wî lê vegerand û ji wan re got: « Yek ji her diwanzdehan e, yê ku bi min re di firaxê de dixe.
21 Çawa ku li ser wî hatiye nivîsîn, Kurê Mirov bi rastî jî diçe; lê wey li wî mirovê ku Kurê Mirov bide dest! ji bo wî mirovî baş bû ku ew qet ji dayik nebûya.
22 Gava ku wan dixwar, Îsa nan hilda, şikir kir, şikand, da wan û got: « Raxin, bixwin. Ev bedena min e.»
23 Û wî kasa hilda, şikir kir, da wan û hemûyan jê vexwarin.
24 Û wî ji wan re got: « Ev xwîna min a Peymana Nû ye ku ji bo gelekan tê rijandin.
25 Bi rastî ez ji we re dibêjim, heta wê roja ku ez wê di Padîşahiya Xwedê de nû vexwim, êdî ji fêkiya rez venaxwim.
26 Û gava sirûd gotin, derketin Çiyayê Zeytûnê.
27 Îsa ji wan re got: « Hûn hemû wê şevê ji ber min xeyîdî bin;
28 Lê piştî ku ez rabim, ezê beriya we herim Celîlê.
29 Lê Petrûs jê re got: «Her çendî ku hemû xeyîdî bin jî, ez naxwazim.
30 Îsa jê re got: « Bi rastî ez ji te re dibêjim, îro, di vê şevê de, berî ku dîk du caran bang nede, tê sê caran min înkar bikî.
31 Lê wî hê bi tundî got: Ger ez bi te re bimirim, ez bi tu awayî te înkar nakim. Her weha her weha got.
32 Ew hatin cihekî ku navê wî Gêtsîmanî bû. Îsa ji şagirtên xwe re got: « Hûn li vir rûnin, heta ku ez dua bikim.»
33 Wî Petrûs, Aqûb û Yûhenna jî bi xwe re birin.
34 Û ji wan re got: « Giyana min heta mirinê pir xemgîn e. Hûn li vir bimînin û hişyar bimînin.
35 Û ew piçekî pêşda çû, xwe avêt erdê û dua kir, ku eger bibe, ew saet ji wî derbaz bibe.
36 Û wî got: « Aba, Bavo, her tişt ji te re gengaz e; vê kasê ji min rake, lê ne ku ez dixwazim, lê tiştê ku tu dixwazî.
37 Ew hat, ew di xew de dîtin û ji Petrûs re got: « Şimûn, tu radizê? Ma tu nikarî saetekê temaşe bikî?
38 Hişyar bin û dua bikin, da ku hûn nekevin ceribandinê. Ruh bi rastî amade ye, lê beden qels e.
39 Û dîsa çû, dua kir û eynî peyv gotin.
40 Û gava ew vegeriya, wî ew dîsa di xew de dîtin, (çimkî çavên wan giran bûn) û wan nizanibû ku çi bersîva wî bidin.
41 Cara sisiyan hat û ji wan re got: « Niha razin û rihet bibin. Êdî bes e, saet hat. Va ye, Kurê Mirov dikeve destê gunehkaran.
42 Rabin, em herin; Va ye, yê ku min bide dest, li ber dest e.
43 Û di cih de, hê ku wî dipeyivî, Cihûdayê ku yek ji her diwanzdehan bû û bi wî re elaleteke mezin bi şûr û daran, ji serekên kahînan, Şerîetzan û rihspiyan hat.
44 Û yê ku wî dabû dest, nîşanek dabû wan û gotibû: «Ez kê maç bikim, ew ew e. wî bigirin û bi silametî jê bibin.
45 Û gava ku ew hat, ew di cih de diçe ba wî û got: Mamoste, mamoste; û ew maç kir.
46 Û wan destên xwe danîn ser wî û ew girtin.
47 Û yekî ji yên ku li wir rawesta bûn, şûr kişand, li xulamê Serokkahîn xist û guhê wî jêkir.
48 Îsa bersîva wan da û got: « Ma hûn wek dizekî bi şûr û bi daran hatine ku min bigirin?
49 Ez her roj di Perestgehê de bi we re bûm, hîn dikim, lê we ez negirtim; lê divê Nivîsarên Pîroz bên cih.
50 Û hemûyan dev ji wî berdan û reviyan.
51 Xortek li pey wî çû. û xortan ew girtin:
52 Û wî caw hişt û tazî ji wan reviya.
53 Û wan Îsa birin ba Serokkahîn û hemû serekên kahînan, rihspî û Şerîetzan bi wî re civiyan.
54 Petrûs jî ji dûr ve li pey wî çû qesra Serokkahîn û bi xulaman re rûnişt û xwe li ber êgir germ kir.
55 Serekên kahînan û hemû civîna giregiran li hember Îsa li şahidiyê geriyan, da ku wî bikujin. û yek nedît.
56 Çimkî gelekan li hember wî şahidiya derewîn kirin, lê şahidiya wan li hev nekir.
57 Û hinek rabûn, li dijî wî şahidiya derewîn kirin û gotin:
58 Me bihîst ku got: «Ezê vê Perestgeha ku bi destan hatiye çêkirin xera bikim û di nav sê rojan de ezê perestgeheke bê dest ava bikim.
59 Lê şahidiya wan jî bi hev re li hev nekir.
60 Serokkahîn di navberê de rawesta, ji Îsa pirsî û got: «Tu tiştekî nadî? ev çi şahidî li hember te dikin?
61 Lê wî bêdeng ma û tu tişt negot. Serokkahîn dîsa jê pirsî û jê re got: «Tu Mesîhê Kurê Pîroz î?
62 Îsa got: « Ez im.» Û hûnê Kurê Mirov bibînin ku li milê rastê yê hêzê rûniştî ye û di nav ewrên ezmên de tê.
63 Hingê Serokkahîn cilên xwe çirandin û got: Ma ji me re şahidên din çi hewce ne?
64 We çêr bihîstiye, hûn çi difikirin? Û wan hemûyan ew sûcdar bi mirinê mehkûm kirin.
65 Û hinekan dest pê kir tif kirin, rûyê wî nixumandin, lê dan û jê re gotin: «Pêxembertiyê bike!» Û xulaman bi kefa destên xwe lê xistin.
66 Gava ku Petrûs di bin qesrê de bû, yek ji keçên Serokkahîn hat.
67 Gava wê dît ku Petrûs xwe germ dike, li wî nêrî û got: «Tu jî bi Îsayê Nisretî re bûyî.
68 Lê wî înkar kir û got: «Ez nizanim û ne jî fêm dikim tu çi dibêjî. Û ew derket eywanê; û ekîba dîk.
69 Û cariyeyekê dîsa ew dît û dest pê kir ji yên ku li wê derê bûn re got: «Ev yek ji wan e.»
70 Û wî dîsa înkar kir. Piştî demekê, yên ku li wê derê rawestan dîsa ji Petrûs re gotin: «Bi rastî tu jî yek ji wan î.
71 Lê wî dest bi nifiran kir û sond xwar û got: «Ez vî mirovê ku hûn behsa wî dikin nas nakim.
72 Û cara diduyan dîk bang kir. Petrûs gotina ku Îsa jê re gotibû hat bîra Petrûs: « Berî ku dîk du caran bang neke, tê sê caran min înkar bikî.» Û gava ew li ser wê fikirî, ew giriya.

BEŞA 15

1 Serê sibê zû serekên kahînan bi rihspî, Şerîetzan û tevahiya civîna giregiran re şêwirîn, Îsa girêdan, birin û radestî Pîlatos kirin.
2 Pîlatos jê pirsî: «Tu Padîşahê Cihûyan î? Wî lê vegerand û got: « Tu dibêjî.
3 Serekên kahînan ew bi gelek tiştan sûcdar kirin, lê wî tu tişt negot.
4 Pîlatos dîsa jê pirsî û got: «Tu tiştekî nabêjî? Binêre, ew li hember te çiqas şahidiyê dikin.
5 Lê Îsa dîsa tu tişt negot; wusa ku Pîlatos şaş ma.
6 Îcar di wê cejnê de wî yekî ku dixwestin ji wan re berda.
7 Û yekî bi navê Barabas hebû ku bi wan ên ku bi wî re serî hildane û yên ku di serhildanê de kuştine, ve girêdayî bû.

8 Û elaletê bi dengekî bilind diqîriya û dixwest ku ew çawa ku berê ji wan re kiribû, bike.
9 Lê Pîlatos bersîva wan da û got: Ma hûn dixwazin ku ez Padîşahê Cihûyan ji we re berdim?
10 Çimkî wî dizanibû ku serekên kahînan ji ber çavnebariyê ew dane destên xwe.
11 Lê serekên kahînan cesaret da wan, ku ew ji wan re Barabas berde.
12 Pîlatos dîsa ji wan re got: «Îcar hûn dixwazin ku ez bi wî yê ku hûn jê re dibêjin Padîşahê Cihûyan re bikim?»
13 Û dîsa qîriyan û gotin: «Wî xaç bike!»
14 Hingê Pîlatos ji wan re got: «Çima, wî çi xerabî kiriye? Wan hê bêtir qîriyan û gotin: «Wî xaç bike!»
15 Îcar Pîlatos xwest ku gel razî bibe, Barabas ji wan re berda û Îsa li ber qamçiyan da ku bê xaçkirin.
16 Leşkeran ew birin eywana ku jê re Praetorium digotin. û gazî tevaya komê dikin.
17 Û cilê binefşî lê kirin, tacek ji stiriyan lê kirin û dan serê wî.
18 Û dest bi silavan li wî kirin: «Silav, Padîşahê Cihûyan!
19 Û bi qamîşê li serê wî xistin, tif kirin û çongên xwe xwar kirin û perizîn wî.
20 Û gava tinazên xwe pê kirin, cilê binefşî jê kirin, cilên wî li xwe kirin û ew derxistin derve, da ku wî xaç bikin.
21 Û ew mecbûr kirin ku Şimûnê Kûrênî yê ku ji gund derdiket û bavê Skender û Rûfos bû, da ku xaça wî hilde.
22 Û wî birin cihê Golgota, ku tê wergerandin: «Cihê serê serê serê xwe».
23 Wan jî şeraba ku bi mur hatiye tevlihevkirin da wî ku vexwe, lê wî ew qebûl nekir.
24 Û gava ku wan ew xaç kir, wan cilên wî ji hev veqetandin û li ser wan pişk avêtin, ku her kes çi bigire.
25 Û saet di sisiyan de bû, wan ew xaç kir.
26 Û li ser sûcdarkirina wî nivîsî bû: PADÎŞAHÊ cihûyan.
27 Û bi wî re du diz xaç kirin; yek li milê wî yê rastê û yê din li milê wî yê çepê.
28 Û Nivîsara Pîroz a ku dibêje: «Û ew di nav sûcdaran de hat hejmartin hat cih.»
29 Û yên ku di wir re derbas dibûn, serê xwe hejandin û gotin: «Ax tu Perestgehê xera dikî û di sê rojan de ava dikî!
30 Xwe xilas bike û ji xaçê were xwarê.
31 Bi vî awayî serekên kahînan jî bi Şerîetzanan re tinazên xwe kirin û gotin: «Wî yên din xilas kirin. xwe nikare xilas bike.
32 Bila niha Mesîh Padîşahê Îsraêl ji xaçê were xwarê, da ku em bibînin û bawer bikin. Yên ku bi wî re hatibûn xaçkirin, nifir li wî kirin.
33 Û çaxê hat saeta şeşan, heta saet nehan li ser tevahiya welêt tarî bû.
34 Û di saet nehan de Îsa bi dengekî bilind kir qîrîn û got: « Eloy, Eloî, lama sabacthani? ku tê ravekirin: «Xwedayê min, Xwedayê min, te çima ez berdim?
35 Hin ji yên ku li wê derê rawestiyan, gava ku wan ev bihîst, gotin: «Va ye, ew gazî Êlyas dike.»
36 Û yekî bezî, parzûnek tije sihik tije kir, danî ser qamîşekê, da wî vexwe û got: «Bihêle! Ka em bibînin ka Êlyas wê bê ku wî bîne xwarê.
37 Îsa bi dengekî bilind qîriya û ruh da.
38 Û perdeya Perestgehê ji serî heta binî li du çiyan bû.
39 Û çaxê sersedê ku li ber wî rawesta bû, dît ku ew wisa kir qîrîn û ruh da, wî got: «Bi rastî ev mirov Kurê Xwedê bû.»
40 Jin jî hebûn ku ji dûr ve dinêrin. Meryema Mejdelanî, Meryema diya Aqûbê biçûk û Ûsês û Seloma jî di nav wan de bûn.
41 Ew jî, çaxê ew li Celîlê bû, li pey wî çû û jê re xizmet kir.
42 Îcar gava ku bû êvar, ji ber ku ew amadekarî bû, yanî roja beriya Şemiyê.
43 Ûsivê ji Arîmetyayê şîretkarekî birûmet, ku ew jî li hêviya Padîşahiya Xwedê bû, hat û bi wêrekî çû ba Pîlatos û cesedê Îsa xwest.
44 Û Pîlatos şaş ma, ku ew jixwe miriye?
45 Û gava wî ev ji sersed nas kir, cesed da Ûsiv.
46 Û wî cawên spehî kirî, ew daxist xwarê, ew di nav caw de pêça û ew di goreke ku di zinarekî de hatibû kolan û kevirek gêr kir ber deriyê gorê.
47 Meryema Mejdelanî û Meryema diya Yûsês li cihê razanê dîtin.

BEŞA 16

1 Gava roja Şemiyê derbas bû, Meryema Mejdelanî, Meryema diya Aqûb û Salomeyê giyayên bîhnxweş kirîn, da ku bên û rûnên wî bidin.
2 Û serê sibê, roja pêşî ya hefteyê, ew hatin ser gorê, dema ku roj hiltê.
3 Wan ji hev re got: «Kî wê kevirê ji deriyê gorê ji me re gêr bike?
4 Gava ku wan nêrî, dîtin ku kevir ji hev gindiriye, çimkî ew pir mezin bû.
5 Gava ku ketin gorê, wan xortek li milê rastê rûniştî dît û cilekî spî yê dirêj li xwe kiribû. û ew tirsiyan.
6 Û wî ji wan re got: «Netirsin. Hûn li Îsayê Nisretî yê ku hatibû xaçkirin digerin. ew ne li vir e: Va ye cihê ku ew lê danî.
7 Lê hûn herin, ji şagirtên wî û Petrûs re bêjin ku ew beriya we diçe Celîlê. Çawa ku wî ji we re got, hûnê li wir wî bibînin.
8 Ew zû derketin û ji ser gorê reviyan. Ew lerizîn û şaş man. Wan tiştek ji kesî re negot. çimkî ew ditirsiyan.
9 Îcar gava ku Îsa roja pêşî ya heftiyê zû rabû, pêşî xwe nîşanî Meryema Mejdelanî ya ku heft cin ji wê derxistibûn, hat.
10 Û ew çû û ji wan ên ku bi wî re bûn re got, gava ew digirîn û digiriyan.
11 Û gava wan bihîst ku ew sax e û ji wê hat dîtin, bawer nekir.
12Piştî vê yekê, gava ku ew diçûn, ew bi şeklekî din ji wan re xuya bû û çû gund.
13 Û ew çûn û ji yên mayîn re gotin; wan jî ji wan bawer nekir.
14 Paşê, çaxê ku ew li ser sifrê rûniştibûn, ew ji yanzdeh şagirtan re xuya bû û bi bêbawerî û serhişkiya dilê wan hilatand, çimkî wan ji yên ku piştî rabûna wî ew dîtine bawer nekir.
15 Û wî ji wan re got: « Hûn herin tevahiya dinyayê û Mizgîniyê bidin hemû afirandinê.
16 Yê ku baweriyê bîne û bê imadkirin wê xilas bibe; lê yê ku baweriyê nayne, wê bê lanetkirin.
17 Û ev beratên hanê dê bibin peyrewê wanê bawergeran. Bi navê min ewê şeytan derxin; ewê bi zimanên nû bipeyivin;

18 Ewê mar hilgirin; Û eger ew tiştekî kujer vexwin, ewê
zirarê nede wan. ewê destên xwe deynin ser nexweşan û
ewê sax bibin.
19 Îcar piştî ku Xudan ji wan re got, ew hilkişiya ezmên û
li milê Xwedê yê rastê rûnişt.
20 Ew jî derketin û li her derê Mizgînî dan. Amîn.

Luke

BEŞA 1

1Çimkî gelekan dest daniye ser wan tiştên ku bi rastî di nav me de bi wan tê bawer kirin,
2 Çawa ku wan ew radestî me kirin, yên ku ji destpêkê ve şahid û xizmetkarên peyvê bûn.
3 Ji min re jî baş xuya bû ku ji destpêkê ve ji her tiştî bêkêmasî têgihîştibûm, ez bi rêz ji te re binivîsim, Teofîlosê hêja,
4 Ji bo ku tu bi wan tiştên ku tu tê de hatine perwerdekirin, bizanî.
5 Di rojên Hêrodês, padîşahê Cihûstanê de, kahînek bi navê Zekerya ji rêza Abiya hebû. jina wî ji keçên Harûn bû û navê wê Êlîzabêt bû.
6 Û her du jî li ber Xwedê rastdar bûn û di hemû emr û qanûnên Xudan de bêqusûr dimeşiyan.
7 Û zarokên wan tune bûn, ji ber ku ew Êlîzabêt betal bû, û ew herdu jî di nav salekê de bûn.
8 Û usa bû ku çaxê wî li ber Xwedê li gor rêza xwe wezîfeya kahînan dikir.
9 Li gor adetên kahînan, dema ku ew diçû Perestgeha Xudan, bixûrê bişewitand.
10 Tevahiya elaletê li ser dema bîxûrê li derve dua dikir.
11 Û milyaketekî Xudan jê re xuya bû ku li aliyê rastê yê gorîgeha bixûrê rawesta bû.
12 Gava Zekerya ew dît, xemgîn bû û tirs ket dilê wî.
13 Lê milyaket jê re got: «Netirse, Zekerya, çimkî duaya te hatiye bihîstin. û jina te Êlîzabêt wê ji te re kurekî bîne û navê wî Yûhenna deynî.
14 Û hûnê bibin xwedî şahî û şahî; û gelek wê bi bûyîna wî şa bibin.
15Çimkî ewê li ber Xudan mezin be û ne şerab û ne jî vexwarina zexm vexwe. û ewê ji zikê diya xwe de bi Ruhê Pîroz tije bibe.
16 Û gelek ji zar'êd Îsraêl wê li Xudan Xwedayê xwe vegere.
17 Û ewê bi ruh û hêza Êlyas li ber wî here, da ku dilê bav û kalan bizivirîne ser zarokan û yên neguhdar ber bi şehrezayiya rastdaran ve. da ku miletek ji Xudan re amadekirî amade bike.
18 Zekerya ji milyaket re got: «Ez vê ji ku bizanim? Çimkî ez zilamekî pîr im, û jina min bi salan nexweş e.
19 Milyaket lê vegerand û got: «Ez Cebraîl im ku li ber Xwedê disekinim. û ez şandim ku bi te re bipeyivim û van mizgîniyê bidim te.
20 Û va ye, tuyê lal bî û heta roja ku ev tişt wê bên kirin, tuyê lal bî û nikarî biaxivî, çimkî tu ji gotinên min bawer nakî, yên ku wê di wextê xwe da bên cih.
21 Xelk li hêviya Zekerya sekinî û şaş ma ku ew ewqas di Perestgehê de ma.
22 Gava ku ew derket derve, wî nikaribû bi wan re bipeyive û wan fêm kir ku wî di Perestgehê de dîtiniyek dîtiye.
23 Û usa bû, ku çaxê rojên xizmetiya wî temam bûn, ew çû mala xwe.
24Piştî wan rojan jina wî Êlîzabêt bizaro bû û pênc mehan xwe veşart û got:
25 Di rojên ku li min nihêrî, Xudan bi vî awayî li min kir, da ku rûreşiya min di nav mirovan de rake.
26 Û di meha şeşan de milyaket Cibrayîl ji aliyê Xwedê ve hat şandin bajarekî Celîlê ku navê wî Nisret bû.
27 Ji keçikeke ku bi zilamekî ku navê wî Ûsiv bû, ji mala Dawid re zewicî bû. navê keçikê jî Meryem bû.
28 Milyaket hat ba wê û jê re got: «Silav, ey ku xwedêgiravî, Xudan bi te re ye. Di nav jinan de tu pîroz î.»
29 Gava wê ew dît, ji gotina wî xemgîn bû û di hişê xwe de fikirî ku ev silav divê çawa be.
30 Milyaket jê re got: «Netirse, Meryem!
31 Û va ye, tuyê di zikê xwe de bizaro bibî û kurekî çêkî û navê wî ÎSA bikî.
32 Ewê mezin be û jê re Kurê Yê Herî Berz bê gotin û Xudan Xwedê wê textê bavê wî Dawid bide wî.
33 Û ewê her û her li ser mala Aqûb padîşahiyê bike. û dawiya padîşahiya wî tune.
34 Meryemê ji milyaket re got: «Ev çawa dibe, ku ez mêrekî nas nakim?
35 Milyaket lê vegerand û jê re got: Ruhê Pîroz wê bê ser te û hêza Yê Herî Berz wê siya te bike.
36 Û va ye, pismamê te Êlîzabêt, ew jî di pîrbûna xwe de kurek bizaro bû.
37 Çimkî li ba Xwedê tu tişt ne mimkûn e.
38 Meryemê got: «Va ye xulamiya Xudan; Li gor gotina te ji min re be. Û milyaket ji wê derê çû.
39 Di wan rojan de Meryem rabû û bi lez çû çiyayî, bajarekî Cihûdayê.
40 Û ket mala Zekerya û silav da Êlîzabêtê.
41 Û bû ku çaxê Êlîzabêtê silava Meryemê bihîst, zarok di zikê wê de bazda. Û Elisabeth bi Ruhê Pîroz tije bû:
42 Û wê bi dengekî bilind peyivî û got: «Tu di nav jinan de pîroz î û berê zikê te pîroz e.
43 Îdî eva ji bona min ra ji ku ye, ku diya Xudayê min were bal min?
44 Çimkî va ye, gava dengê silava te di guhên min de hat, zarok ji şahiyê di zikê min de bazda.
45 Û xwezî bi wê ya ku bawerî anî, çimkî ew tiştên ku ji aliyê Xudan ve ji wê re hatine gotin, wê bên cih.
46 Meryemê got: Canê min Xudan mezin dike.
47 Û ruhê min bi Xilaskarê min Xwedê şa bû.
48Çimkî wî li nizimiya keçika xwe mêze kir;
49 Çimkî yê bi hêz ji min re tiştên mezin kir; û navê wî pîroz e.
50 Û rehma wî li ser wan ên ku ji wî ditirsin nifş bi nifş e.
51 Wî bi milê xwe hêz da; wî pozbilind di xeyalên dilên wan de belav kiriye.
52 Wî hêzdar ji kursiyên wan daxist û ew bi dereceya nizm bilind kir.
53 Wî birçî bi tiştên qenc têr kir; û yên dewlemend jî vala şandin.
54 Wî ji xulamê xwe Îsraêl rehma xwe bi bîr anî.
55 Çawa ku wî ji bav û kalên me re, ji Birahîm re û ji dûndana wî re her û her got.
56 Meryemê bi qasî sê mehan li ba wê ma û vegeriya mala xwe.
57 Îcar dema Êlîzabêthê hat ku wê were ragirtin; û wê kurek anî.
58 Û cîranên wê û pismamên wê bihîstin ku Xudan çawa rehmeke mezin li wê kir. û ew bi wê re şa bûn.
59 Û di roja heştan de ew hatin ku zarok sinet bikin. û bi navê bavê wî jê re gotin Zekerya.
60 Diya wî bersiv da û got: Ne wusa; lê wê jê re Yûhenna bê gotin.

61 Û wan ji wê re got: «Tu kes ji ehlê te tune ku bi vî navî
bê gotin.
62 Û ji bavê wî re îşaretan kirin, ka ewê çawa bangî wî
bike.
63 Û wî maseyek nivîsê xwest, nivîsî û got: Navê wî
Yûhenna ye. Û ew hemû şaş man.
64 Û di cih de devê wî vebû, zimanê wî vebû, peyivî û
pesnê Xwedê da.
65 Û tirs ket ser hemû yên ku li dora wan rûdiniştin.
66 Û hemûyên ku ew bihîstin ew di dilê xwe de danîn û
gotin: «Ev zarok wê çawa be! Û destê Xudan bi wî re bû.
67 Bavê wî Zekerya bi Ruhê Pîroz tije bû, pêxemberîtî kir
û got:
68 Xwezî bi Xudan Xwedayê Îsraêl; Çimkî wî çû serdana
gelê xwe û xilas kir,
69 Û di mala xulamê xwe Dawid de ji me re strûyê xilasiyê
hilda.
70 Çawa ku wî bi devê pêxemberên xwe yên pîroz, ku ji
destpêka dinyayê ve hatine, got:
71 Da ku em ji dijminên xwe û ji destê her kesên ku ji me
nefret dikin, xilas bibin;
72 Ji bo ku em rehma ku ji bav û kalên me re hatiye dayîn
bînin cih û peymana wî ya pîroz bi bîr bînin;
73 Sonda ku wî ji bavê me Birahîm re xwar,
74 Da ku ew bi me bide, da ku em ji destê dijminên xwe
rizgar bibin, bêyî tirs ji wî re xizmetê bikin.
75 Di hemû rojên jiyana me de bi pîrozî û rastdariyê li ber
wî.
76 Û ji te re, zarok, tê gotin pêxemberê Herî Berz;
77 Ji bo ku bi efûkirina gunehan ji komalê xwe re zanîna
rizgariyê bide.
78 Bi dilovaniya Xwedayê me; ku biharên ji jor ve hatin
serdana me,
79 Ji bo ronahiyê bidin wan ên ku di tariyê de û di bin siya
mirinê de rûniştine, da ku lingên me di riya aştiyê de bibin
rêber.
80 Û zarok mezin bû û bi ruh xurt bû û heta roja ku ji Îsraêl
re hat nîşan dan li çolan ma.

BEŞA 2

1 Û di wan rojan de bû ku ji Qeyser Augustus biryarek
derket, ku ji tevahiya dinyayê bac bê girtin.
2 (Û ev bac cara pêşî dema ku Kûreniyos waliyê Sûriyê bû
hat kirin.)
3 Û hemû çûn bac standin, her kes çû bajarê xwe.
4 Û Ûsiv jî ji Celîlê, ji bajarê Nisretê, çû Cihûstanê, bajarê
Dawid ê ku jê re Beytlehem digotin. (ji ber ku ew ji mal û
esilê Dawid bû:)
5 Ji bo ku bi jina xwe ya zewicî Meryemê re bac were
standin.
6 Û usa bû, ku çaxê ew li wêderê bûn, rojên ku wê bê
bûyîna wê temam bûn.
7 Wê kurê xwe yê nixurtî anî, ew di xemilandin de pêça û
di afirekî de veşart. ji ber ku cihê wan di xanê de nemabû.
8 Û li wî welatî şivan hebûn ku li zeviyê rûdiniştin û bi şev
nobedariya pezê xwe dikirin.
9 Û va ye, milyaketê Xudan hat ser wan, û rûmeta Xudan li
dora wan şewq da û ew gelekî tirsiyan.
10 Û milyaket ji wan re got: Netirsin, çimkî va ye, ez ji we
re mizgîniya şahiyeke mezin, ku wê ji hemû mirovan re be.
11 Çimkî îro li bajarê Dawid ji we re Xilaskarek çêbû, ku
ew Mesîh Xudan e.
12 Û ev ji we re nîşanek be; Hûn ê zarokê bi cil û bergên
pêçandî, di axurekê de razayî bibînin.
13 Û ji nişkê ve bi milyaket re elaleteke ji artêşa ezmanî
pesnê Xwedê didan û digotin:
14 Li bilindahiyan ji Xwedê re rûmet, li ser rûyê erdê aramî,
ji mirovan re dilxwazî.
15 Û usa bû, çaxa ku milyaket ji wana dûr ketine ezmên,
şivana ji hevra ra gotin: "Em niha herin Beytlehmê û vî
tiştê qewimî, yê ku Xudan da zanîn, bibînin. me.
16 Û ew bi lez hatin, Meryem, Ûsiv û zarok di afirekî de
razayî dîtin.
17 Gava wan ew dît, wan gotina ku li ser vî zarokî ji wan
re hatibû gotin, dan zanîn.
18 Û hemûyên ku ev bihîstin, li wan tiştên ku şivanan ji
wan re gotibûn, şaş man.
19 Lê Meryemê ev hemû tişt hilanîn û di dilê xwe de li ser
wan difikirî.
20 Û şivan vegeriyan, wek ku ji wan re hatibû gotin, ji bo
hemû tiştên ku bihîstibûn û dîtibûn pesnê Xwedê didan û
pesnê Xwedê didan.
21 Û çaxê heşt roj ji bo sinetkirina zarok temam bûn, navê
wî Îsa kirin, ku beriya ku ew di malzarokê de ducan bibe, ji
aliyê milyaket ve weha hatibû gotin.
22 Û çaxê ku rojên paqijbûna wê li gor Şerîeta Mûsa
temam bûn, ew anîn Orşelîmê, da ku wî pêşkêşî Xudan
bikin.
23 (Çawa ku di Şerîeta Xudan de hatiye nivîsîn: Her nêr ku
zikê xwe vedike, wê ji Xudan re pîroz bê gotin.)
24 Û gorî ya ku di Şerîeta Xudan de tê gotin, du turtûk an
du kevokên ciwan pêşkêş bikin.
25 Va ye, li Orşelîmê zilamek hebû ku navê wî Şimûn bû.
Ew mirovê rast û xwedêgiravî li hêviya handana Îsraêl bû û
Ruhê Pîroz li ser wî bû.
26 Û bi Ruhê Pîroz jê re hat gotin ku, beriya ku Mesîhê
Xudan nebîne, mirinê nebîne.
27 Û ew bi Ruh hat Perestgehê û gava ku dê û bav Îsa
zarok anîn, da ku ji wî re li gor adeta Şerîetê bikin.
28 Hingê wî ew hilda ser milên xwe, Xwedê pîroz kir û got:
29 Ya Xudan, niha tu xulamê xwe bi silametî, li gor gotina
xwe bihêle.
30Çimkî çavên min xilasiya te dîtine,
31 Ya ku te li ber hemû mirovan amade kiriye;
32 Ronahîyek ji bo ronîkirina miletan û rûmeta gelê te yê
Îsraêl.
33 Û Ûsiv û diya wî bi wan tiştên ku li ser wî hatibûn gotin,
şaş man.
34 Şimûn ew pîroz kirin û ji diya xwe Meryemê re got:
«Va ye, ev zarok ji bo hilweşîn û rabûna gelekan li Îsraêl
hatiye danîn. û ji bo nîşaneke ku li dijî wê bê gotin;
35 (Erê, şûr wê di canê te de jî biqulipe), da ku fikrên dilan
eşkere bibin.
36 Anna pêxemberek, keça Phanuel, ji eşîra Aser,
pêxemberek hebû. ew temen mezin bû û ji keçika xwe heft
salan bi mêrekî xwe re jiya.
37 Û ew jinebiyeke nêzîkî heşt û çar salî bû, ku ji
Perestgehê derneket, bi şev û roj bi rojî û duakirinê ji
Xwedê re xizmet dikir.
38 Û di wê gavê de ew hat bi heman awayî ji Xudan re
şikir kir û li ser wî ji hemûyên ku li Orşelîmê li hêviya
xilasbûnê bûn re peyivî.

39 Piştî ku wan her tişt li gor Şerîeta Xudan kirin,
vegeriyan Celîlê, bajarê xwe Nisretê.
40 Û zarok mezin bû, bi ruh xurt bû û bi şehrezayiyê tije bû
û kerema Xwedê li ser wî bû.
41 Dê û bavê wî her sal di Cejna Derbasbûnê de diçûn
Orşelîmê.
42 Gava ew diwanzdeh salî bû, li gor adeta cejnê hilkişiyan
Orşelîmê.
43 Çaxê ew roj temam bûn, gava vegeriyan, Îsayê zarok li
Orşelîmê ma. Û Ûsiv û diya wî pê nizanin.
44 Lê wan guman kir ku ew di civatê de ye û rojekê bi rê
ketin. û ew di nav xizm û nasên xwe de li wî geriyan.
45 Gava wan ew nedît, dîsa vegeriyan Orşelîmê û li wî
geriyan.
46 Û diqewime ku piştî sê rojan wan ew di Perestgehê de
dît, ku di nav bijîşkan de rûniştî bû.
47 Û hemûyên ku ew bihîstibûn, li ser têgihîştina wî û
bersîva wî şaş man.
48 Gava ku wan ew dît, şaş man. Va ye, ez û bavê te bi
xemgînî li te geriyan.
49 Û wî ji wan re got: Ma hûn çawa li min digeriyan? Ma
hûn nizanin ku divê ez li ser karê Bavê xwe bim?
50 Û wan gotina ku wî ji wan re gotibû fêm nekir.
51 Û ew bi wan re daket xwarê, hat Nisretê û bû bindestiya
wan.
52 Û Îsa bi şehrezayiya xwe, bejna xwe û li ber Xwedê û
mirovan di keremê de zêde bû.

BEŞA 3

1 Îcar di sala panzdeh a padîşahiya Tîberyos Qeyser de,
Pontiyos Pîlatos waliyê Cihûstanê bû, Hêrodês jî çarserokê
Celîlê bû û birayê wî Filîpos çarserokê Îtûreya û herêma
Trakonîtisê û Lîsanyasê çarserokê Abilene.
2 Henan û Qeyafa ku Serokkahîn bûn, peyva Xwedê li çolê
ji Yûhennayê kurê Zekerya re hat.
3 Ew hat seranserê welatê Urdunê û imadkirina tobekirinê
ji bo lêbihûrtina gunehan danî.
4 Çawa ku di kitêba gotinên Îşaya pêxember de hatiye
nivîsîn: «Dengê yê ku li çolê diqîre: «Riya Xudan amade
bikin, riyên wî rast bikin.»
5 Her gelî wê tije bibe, her çiya û gir wê nizim bibin; û yên
gemar wê sererast bibin, û rêyên dijwar wê werin sererast
kirin;
6 Û hemû beden wê xilasiya Xwedê bibînin.
7 Hingê wî ji elaleta ku derketibû ku bi wî imad bibin re
got: Ey nifşê nêrdewan, kê we hişyar kir ku hûn ji xezeba
ku bê birevin?
8 Ji ber vê yekê fêkiyên ku hêjayî tobekirinê ne derxin û di
dilê xwe de nebêjin: «Bavê me Birahîm heye.
9 Û niha jî ax li ser koka daran tê danîn: Ji ber vê yekê her
dara ku berê qenc nade, tê jêkirin û tê avêtin nav êgir.
10 Xelkê jê pirsî û gotin: «Îcar emê çi bikin?
11 Wî bersiv da û ji wan re got: «Yê ku du kirasên wî hene,
bila bide yê ku tune ye. Û yê ku goştê wî heye, bila wisa
bike.
12 Hingê bacgir jî hatin ku imad bibin û jê re gotin:
Mamoste, em çi bikin?
13 Û wî ji wan re got: «Ji ya ku hatiye tayînkirin pêve
negirin.
14 Leşkeran jî ji wî pirsîn û gotin: «Emê çi bikin? Wî ji
wan re got: «Ziddetê li tu kesî nekin û tu kesî sûcdar nekin.
û bi heqê xwe razî bin.
15 Û çawa ku elalet li hêviya xwe bûn û hemûyan di dilê
xwe de li ser Yûhenna difikirîn, ka ew Mesîh e an na.
16 Yûhenna lê vegerand û ji wan re got: «Bi rastî ez we bi
avê imad dikim; lê yekî ji min bi hêztir tê. Ez ne hêja me
ku lepên pêlavên wî vekim. Ewê we bi Ruhê Pîroz û bi agir
imad bike.
17 Di destê wî de çîçeka wî ye, ewê erda xwe bi tevahî
paqij bike û genim di nav garanê de bicivîne; lê ewê kayê
bi agirê nevemirî bişewitîne.
18 Û di şîreta xwe de gelek tiştên din jî ji xelkê re dan
bihîstin.
19 Lê Hêrodêsê çarserok, ji ber Hêrodês jina birayê xwe
Filîpos û ji bo hemû xerabiyên ku Hêrodês kiribûn, ji aliyê
wî ve hat hilatin.
20 Ev jî li ser her tiştî zêde kir, ku wî Yûhenna xist zîndanê.
21 Gava ku hemû gel imad bû, wusa bû ku Îsa jî imad bû û
dua dikir, ezman vebû.
22 Û Ruhê Pîroz bi şiklê bedenî mîna kevokê daket ser wî
û dengek ji ezmên hat û got: «Tu yî Kurê min ê delal; ez ji
te razî me.
23 Û Îsa bi xwe jî nêzîkî sî salî bû û ew kurê Ûsiv bû, ku
kurê Hêlî bû (wekî ku dihate texmînkirinê).
24 Kurê Methat, ku kurê Lêwî bû, kurê Melkî bû, kurê
Janna, yê ku kurê Ûsiv bû,
25Ku kurê Matatyas bû, ku kurê Amos bû, ku kurê Naum
bû, kurê Esli bû, ku kurê Nagê bû,
26 Kurê Maathê ku kurê Matatyas bû, kurê Semei bû, kurê
Ûsiv, yê ku kurê Cihûda bû,
27Ku kurê Yohana bû, ku kurê Rhesa bû, ku kurê
Zorobabel bû, ku kurê Salathiel bû, ku kurê Nerî bû,
28 Kurê Melkî bû, kurê Adî bû, kurê Cosam bû, kurê
Elmodam, ku kurê Er bû,
29 Kurê Yosê ku kurê Êlyezer bû, kurê Jorim bû, kurê
Methat, ku kurê Lêwî bû,
30 Kurê Şimûnê ku kurê Cihûda bû, kurê Ûsiv, kurê Yonan,
kurê Êlyakim bû.
31 Ew kurê Melea bû, ku kurê Menan bû, kurê Mattatha bû,
ku kurê Natan bû, ku kurê Dawid bû.
32 Kurê Yêşayê ku kurê Obêd bû, kurê Booz, kurê Salmon,
kurê Naasson bû.
33 Kurê Emînadab, kurê Aram, kurê Esrom, kurê Farisê
kurê Cihûda bû,
34 Kurê Aqûb, kurê Îshaq, kurê Birahîm, kurê Thara, ku
kurê Nahor bû, bû.
35 Kurê Sarûx, kurê Ragau, kurê Falec, kurê Heber, kurê
Sala bû, bû.
36 Kurê Kenan, kurê Arfaxad, kurê Sem, kurê Nûhê kurê
Lamex, bû.
37 Kurê Mathusala, ku kurê Henox bû, kurê Yared bû, kurê
Maleleel, ku kurê Kenan bû,
38 Ew kurê Enos bû, ku kurê Sêt bû, ku kurê Adem bû, ku
kurê Xwedê bû.

BEŞA 4

1 Û Îsa bi Ruhê Pîroz tije ji Urdunê vegeriya û Ruh ew bir
çolê.
2 Çil roj ji aliyê Îblîs ve hat ceribandin. Û di wan rojan de
wî tiştek nexwar û gava ku ew xilas bûn, ew birçî bû.

3 Îblîs jê re got: «Eger tu Kurê Xwedê yî, emir bike ku ev kevir bê nan kirin.»
4 Îsa bersîva wî da û got: « Hatiye nivîsîn: «Ew ne bi nan tenê, lê bi her peyva Xwedê wê bijî.
5 Îblîs ew hilkişiya çiyayekî bilind û di demekê de hemû padîşahiya dinyayê nîşanî wî da.
6 Îblîs jê re got: «Ezê hemû vê hêzê û rûmeta wan bidim te. Çimkî ev ji min re hat dayîn. û ez bidim kê bixwazim.
7 Îcar eger tu biperizî min, her tişt wê bibe yê te.
8 Îsa lê vegerand û jê re got: « Tu ji pişta min here, Îblîs!
9 Û wî ew anî Orşelîmê, danî ser lûtkeya Perestgehê û jê re got: Eger tu Kurê Xwedê yî, xwe ji vir bavêje xwarê.
10 Çimkî hatiye nivîsîn: «Ewê milyaketên xwe bide ser te, ku te biparêzin.
11 Û ewê te hilgirin di destên xwe da, ku tu carî lingê xwe li kevirekî nekî.
12 Îsa lê vegerand û got: « Dibêjin: «Xudan Xwedayê xwe neceribîne».
13 Û gava Îblîs hemû ceribandin qedand, ew ji bo demekê ji wî dûr ket.
14 Îsa bi hêza Ruh vegeriya Celîlê û nav û dengê wî li seranserê herêmê belav bû.
15 Û wî di kinîştên wan de hîn dikir û ji hemûyan dihat birûmetkirin.
16 Ew hat Nisretê, cihê ku lê mezin bûbû û li gor adeta wî, roja Şemiyê çû kinîştê û ji bo xwendinê rabû ser xwe.
17 Û kitêba Îşaya pêxember dan wî. Û gava ku wî pirtûk vekir, wî cihê ku lê hatibû nivîsîn dît.
18 Ruhê Xudan li ser min e, çimkî wî ez rûn kirim ku ez Mizgîniyê bidim belengazan. Wî ez şandime, da ku ez dilşikestan qenc bikim, ji girtiyan re mizgîniya rizgariyê û ji koran re vegerandina çavan, ji bo ku yên birîndar azad bikim,
19 Da ku Mizgîniya sala Xudan a meqbûl bidin.
20 Wî pirtûk girt, dîsa da wezîr û rûnişt. Û çavên hemûyên ku di kinîştê de bûn, li wî bûn.
21 Û wî dest pê kir ji wan re got: « Îro ev Nivîsara Pîroz di guhên we de cih girt.
22 Û hemûyan şahidiya wî kirin û li peyvên bi kerem ên ku ji devê wî derdiket şaş man. Wan got: Ma ev ne kurê Ûsiv e?
23 Û wî ji wan re got: « Hûnê bê guman vê metelokê ji min re bêjin: «Bijîjk, xwe qenc bike. Her tiştê ku me bihîstiye ku li Kefernahûmê hatiye kirin, li vir, li welatê xwe jî bikin.
24 Û wî got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, tu pêxember li welatê xwe nayê qebûlkirin.
25 Lê bi rastî ez ji we re dibêjim, di rojên Êlyas de, dema ku ezman sê sal û şeş meh girtî bû, li seranserê welêt xelayeke mezin hebû, gelek jinebiyên Îsraêl hebûn.
26 Lê Êlyas ji yekî ji wan re nehat şandin, lê ji bo jinebiyek jinebî ji Sarepta, bajarê Saydayê pê ve, nehat şandin.
27 Û di dema Eliseus pêxember de gelek kotî li Îsraêl hebûn. Nemanê Suryanî xilas kir, yek ji wan nehat paqijkirin.
28 Û hemû yên ku di kinîştê de bûn, gava ku ev tişt bihîstin, bi xezebê tije bûn.
29 Û rabû, ew derxistin derveyî bajêr û ew birin ber çengê wî çiyayê ku bajarê wan lê hatibû avakirin, da ku ew wî bi serê xwe bavêjin xwarê.
30 Lê ew di nav wan re derbas dibû, çû.
31 Û daket Kefernahûmê, bajarê Celîlê, û di rojên Şemiyê de hînî wan dikir.
32 Û ew li hînkirina wî şaş man, çimkî peyva wî bi hêz bû.
33 Û di kinîştê de mirovek hebû ku ruhê Îblîsê nepak hebû û bi dengekî bilind qîriya.
34 Dibêjin: «Em bihêlin; Ey Îsayê Nisretî çi karê me bi te heye? ma tu hatî me tune bikî? Ez dizanim tu kî yî; Pîrozê Xwedê.
35 Îsa lê hilat û got: « Hûn bêdeng bimîne û ji wî derkeve.» Û gava Îblîs ew avêt navberê, ew ji nav wî derket û ew êş neanî.
36 Û hemû şaş man, di nav xwe de peyivîn û gotin: «Ev çi peyv e! Çimkî ew bi desthilatdarî û hêzê emir dide ruhên nepak û ew derdikevin.
37 Û nav û dengê wî li her derê welêt belav bû.
38 Û ew ji kinîştê rabû û çû mala Şimûn. Diya jina Şimûn bi tayeke mezin ketibû; û ji bo wê jê lava kirin.
39 Ew li ser wê rawesta û li tayê hilat. Û wê di cih de rabû û ji wan re xizmet kir.
40 Gava roj diçû ava, hemûyên ku bi nexweşiyên curbecur hebûn ew anîn ba wî. Û destên xwe danîn ser her yekî ji wan û ew qenc kirin.
41 Îblîs jî ji nav gelekan derdiketin, qîriyan û gotin: «Tu Mesîhê Kurê Xwedê yî.» Wî li wan hilat û nehişt ku ew nepeyivin, çimkî wan dizanibû ku ew Mesîh e.
42 Û gava bû roj, ew çû, çû cihekî çol û çolê.
43 Û wî ji wan re got: « Divê ez Mizgîniya Padîşahiya Xwedê bidim bajarên din jî. Çimkî ji ber vê yekê ez hatim şandin.
44 Û wî di kinîştên Celîlê de Mizgînî da.

BEŞA 5

1 Û usa bû, çaxê ku elalet li ser wî diçû ku xebera Xwedê bibihîze, ew li ber gola Cênîsaretê sekinî.
2 Û dît ku du gemî li ber golê sekinîne; lê masîgir ji wan derketin û torên xwe dişon.
3 Ew ket gemiyek ji wan, ku ya Şimûn bû, û jê lava kir ku piçekê ji bejê derxe. Ew rûnişt û ji gemiyê mirovan hîn kir.
4 Îcar gava ku ew dev ji axaftina xwe berda, ji Şimûn re got: « Derkeve kûrahiyê û torên xwe biavêjin, da ku bikişîne.
5 Şimûn lê vegerand û got: Mamoste, me tevahiya şevê ked da û tiştek negirt.
6 Piştî ku wan ev yek kirin, elaleteke mezin ji masiyan girtin û tora wan şikand.
7 Û wan îşaret li şirîkên xwe yên ku di keştiya din de bûn, da ku werin û alîkariya wan bikin. Û hatin, her du gemî tijî kirin, wusa ku ew dest bi binavbûnê kirin.
8 Gava Şimûn-Petrûs ev yek dît, xwe avêt ser çokên Îsa û got: «Ji min derkeve; Çimkî ez mirovekî gunehkar im, ya Xudan.
9Çimkî ew û hemû yên ku pê re bûn, li ser rijandina masiyên ku wan birin, şaş ma.
10 Aqûb û Yûhenna jî, kurên Zebedî, yên ku şirîkên Şimûn bûn, weha bûn. Îsa ji Şimûn re got: « Netirse; ji vir û pê de hûnê mirovan bigrin.
11 Û gava ku wan gemiyên xwe anîn bejê, wan her tişt hişt û li pey wî çûn.
12 Û gava ew li bajarekî bû, va ye, mirovek bi kotî tije bû. Wî dît ku Îsa xwe avêt ser rûyê wî, jê lava kir û got: «Ya Xudan, eger tu bixwazî, tu dikarî min paqij bikî.
13 Wî destê xwe dirêjî wî kir, destê xwe da wî û got: « Ez dixwazim: Tu paqij bî. Û di cih de kotî ji wî çû.

14 Û wî emir kir ku ji kesî re nebêje; lê here, xwe nîşanî kahîn bide û li gor ku Mûsa emir kiriye, ji bo paqijbûna xwe pêşkêşî bike, da ku ji wan re şahidiyê bike.
15 Lê nav û dengê wî hê zêde diçû û elaleteke mezin li hev civiyan ku bibihîzin û ji nexweşiyên xwe bi wî sax bibin.
16 Û xwe kişand çolê û dua kir.
17 Û rojekê gava ku Îsa hîn dikir, Fêrisî û Şerîetzanên ku ji hemû bajarên Celîlê, Cihûstanê û Orşelîmê hatibûn, rûniştibûn û ji hêza Xudan ji bo qenckirina wan amade bû.
18 Û va ye, mirovan mirovekî felcî anîn nav nivînan û li rê geriyan ku wî bînin hundir û deynin ber wî.
19 Gava ku ji ber elaletê nikaribûn wî bi çi awayî bînin hundir, çûn ser banê xanî û ew bi textê nivînan ve daxistin xwarê, li ber Îsa.
20 Gava wî baweriya wan dît, jê re got: « Mirov, gunehên te li te bihûrtin.»
21 Şerîetzan û Fêrisiyan dest pê kirin û gotin: «Ev kî ye ku çêran dipeyive? Ma kî dikare gunehan bibihûre, lê Xwedê tenê ye?
22 Lê gava Îsa bi fikrên wan fêm kir, li wan vegerand û got: « Hûn çi di dilê xwe de ne?
23 Hesantir e ku mirov bibêje: «Li gunehên te bihûrtin; an jî bêje: Rabe û bimeşe?
24 Lê ji bo ku hûn bizanin ku desthilatiya Kurê Mirov li ser rûyê erdê heye ku gunehan bibihûre (wî ji nexweşê felcî re got) ez ji te re dibêjim, rabe, textê xwe rake û here mala xwe.
25 Û di cih de ew li ber wan rabû, tiştê ku lê razayî hilda û çû mala xwe û pesnê Xwedê da.
26 Û hemû şaş man, pesnê Xwedê dan, bi tirs tije bûn û gotin: «Me îro tiştên xerîb dîtin.
27 Piştî van tiştan ew derket derve, bacgirek ku navê wî Lêwî bû, li ser edetayê rûniştî dît û jê re got: « Li pey min were.
28 Û wî her tişt hişt, rabû û li pey wî çû.
29 Lêwî li mala xwe ziyafeteke mezin lê kir û komeke mezin ji bacgiran û yên din bi wan re rûnişt.
30 Lê Şerîetzan û Fêrisiyên wan li ser şagirtên wî pitepit kirin û gotin: «Çima hûn bi bacgir û gunehkaran re dixwin û vedixwin?
31 Îsa lê vegerand û got: « Yên sax ne hewceyî bijîjk in. lê yên nexweş in.
32 Ez hatim ne ku gazî yên rast bikim, lê ez hatim ku gazî gunehkaran bikim ku tobe bikin.
33 Wan jî jê re got: «Çima şagirtên Yûhenna û yên Fêrisiyan jî gelek caran rojiyê digirin û dua dikin. lê ya te dixwe û vedixwe?
34 Û wî ji wan re got: Ma hûn dikarin zarokên bûkê rojiyê bigirin, heta ku zava bi wan re ye?
35 Lê rojên ku zava wê ji destê wan bê standin û wê hingê ewê di wan rojan de rojî bigirin.
36 Û wî meselek jî ji wan re got. Tu kes perçeyek ji cilekî nû li cilê kevin nake; eger ne wisa be, hem ya nû kirê dike, hem jî perçeyê ku ji nû hatiye derxistin bi ya kevin re li hev nake.
37 Û tu kes şeraba nû naxe şûşeyên kevn; Wekî din, şeraba nû wê şûşeyan biteqe, birijîne û şûşeyên wê helak bibin.
38 Lê divê şeraba nû têxin şûşeyên nû; û herdu jî têne parastin.
39 Kesê ku şeraba kevin vexwaribe jî tavilê naxwaze şeraba nû, çimkî ew dibêje: «Ya kevin çêtir e.»

BEŞA 6

1 Û di roja Şemiya diduyan de, piştî Şemiya yekem, ew di nav zeviyên genim re derbas bû. şagirtên wî goh çinîn, xwar û ew di destên xwe de gerandin.
2 Hin ji Fêrisiyan ji wan re got: «Çima hûn tiştê ku ne destûr e ku di rojên Şemiyê de bê kirin?
3 Îsa li wan vegerand û got: « Ma we evqasî nexwendiye ku Dawid û yên ku pê re birçî bûn çi kir;
4 Çawa ew çû mala Xwedê, nanê pêşiyê hilda, xwar û da yên bi xwe re jî. Ji bo kahînan tenê xwarina wê ne rewa ye?
5 Û wî ji wan re got: «Kurê Mirov Xudanê roja Şemiyê ye jî.
6 Şemiyeke din jî bû ku ew ket kinîştê û hîn dikir. Mirovek hebû ku destê wî yê rastê hişk bûbû.
7 Şerîetzan û Fêrisiyan li wî geriyan, ka ewê roja Şemiyê qenc bike yan na. da ku ew li hember wî sûcdariyek bibînin.
8 Lê wî bi fikrên wan dizanibû û ji wî mirovê ku destê wî ziwa bû re got: « Rabe ser xwe û di navberê de derkeve derve.» Û ew rabû û rawesta.
9 Hingê Îsa ji wan re got: « Ez tiştekî ji we bipirsim; Ma di rojên Şemiyê de kirina qencî, an kirina xerabiyê rewa ye? ji bo xilaskirina jiyanê, an hilweşandina wê?
10 Û li dora wan hemûyan nêrî, ji mirov re got: Destê xwe dirêj bike. Û wî weha kir: û destê wî wek yê din sax bû.
11 Û ew bi dînbûnê tije bûn; û ji hevdû re gotin, ka çi ji Îsa re bikin.
12 Û di wan rojan de bû ku ew derket çiyê ku dua bike û tevahiya şevê ji Xwedê re dua kir.
13 Gava bû roj, wî gazî şagirtên xwe kir û ji wan diwanzdeh bijart, ku navê wan jî şand.
14 Şimûn, ku navê wî jî Petrûs lê kir, û birayê wî Endrawis, Aqûb û Yûhenna, Filîpos û Bartolomeyo,
15 Metta û Tûma, Aqûbê kurê Alphayos û Şimûnê ku jê re Zelotes digotin,
16 Cihûdayê birayê Aqûb û Cihûdayê Îsxeryotî ku ew jî xayîn bû.
17 Û ew bi wan re hat xwarê, li deştê rawesta, bi koma şagirtên xwe û elaleteke mezin ji xelkê ji hemû Cihûstanê, ji Orşelîmê û ji peravên Deryaya Sûr û Saydayê, yên ku hatibûn ku wî bibihîzin. û ji nexweşiyên wan sax bibin;
18 Û yên ku bi ruhên nepak diêşiyan û ew sax bûn.
19 Û tevahiya elaletê digeriya ku destê xwe deyne ser wî, çimkî qencî ji wî derket û hemû qenc kirin.
20 Û wî çavên xwe hilda ser şagirtên xwe û got: « Xwezî li we belengazan! Çimkî Padîşahiya Xwedê ya we ye.
21 Xwezî bi we yên ku niha birçî ne, çimkî hûnê têr bibin. Xwezî bi we yên ku niha digirîn, çimkî hûn ê bikenin.
22 Xwezî bi we, gava ku mirov ji we nefret bikin û we ji civata xwe veqetînin, we riswa bikin û navê we ji bo Kurê Mirov wek xerab derxin.
23 Di wê rojê de şa bibin û ji şahiyê bizivirin, çimkî va ye, xelata we li ezmanan mezin e.
24 Lê wey li we yên dewlemend! Çimkî we teseliya xwe stand.
25 Wey li we yên têr! Çimkî hûnê birçî bibin. Wey li te yê ku niha dikenî! Çimkî hûnê bigirîn û bigirîn.
26 Wey li we, gava ku hemû mirov li ser we baş bipeyivin! Çimkî bav û kalên wan bi pêxemberên derewîn re weha kirin.
27 Lê ez ji we yên ku dibihîzin re dibêjim, ji dijminên xwe hez bikin, ji yên ku ji we nefret dikin re qenciyê bikin.

28 Yên ku nifiran li we dikin pîroz bikin û ji bo wan ên ku we diqehirînin dua bikin.
29 Û ji yê ku li çengekî te bixe, yê din jî pêşkêş bike; Û yê ku kirasê te radike, nehêle ku kirasê te jî negire.
30 Bide her kesê ku ji te bixwaze; Û ji yê ku eşyayên te distîne careke din ji wan nexwaze.
31 Û çawa ku hûn dixwazin ku meriv ji we re bikin, hûn jî bi wan re bikin.
32 Çimkî eger hûn ji yên ku ji we hez dikin hez bikin, çi spasiya we heye? Çimkî gunehkar jî ji yên ku ji wan hez dikin hez dikin.
33 Û eger hûn qenciyê bi wan ên ku qenciyê li we dikin bikin, hûn çi şikir dikin? ji bo gunehkaran jî heman tiştî dikin.
34 Û eger hûn deyn bidin wan ên ku hûn hêvî dikin ku ji wan bistînin, ma hûn çi spas dikin? Çimkî gunehkar jî deyn didin gunehkaran, da ku dîsa bi qasî ku bistînin.
35 Lê hûn ji dijminên xwe hez bikin, qenciyê bikin û deyn bidin, lê careke din hêviya xwe nedin. Û xelata we wê mezin be û hûnê bibin zarokên Yê Herî Berz; ji ber ku ew ji bêşukran û ji xeraban re dilovan e.
36 Ji ber vê yekê hûn dilovan bin, çawa ku Bavê we jî dilovan e.
37 Dadbar nekin û hûn neyên dadbarkirin, sûcdar nekin û hûn neyên sûcdarkirin;
38 Bidin û wê ji we re bê dayîn; Pîvana baş, bi hev ve hejandin, û bi bez, mirov wê bidin hembêza we. Çimkî bi heman pîvana ku hûn distînin, wê dîsa ji we re were pîvandin.
39 Û wî meselek ji wan re got: « Ma yê kor dikare rêberiya koran bike? ma ew herdu nekevin xendeqê?
40 Şagirt ne di ser axayê xwe re ye;
41 Û çima tu keriyê ku di çavê birayê xwe de ye dinêrî, lê tîrêjê di çavê xwe de nabînî?
42 Yan tu çawa dikarî ji birayê xwe re bibêjî: «Birano, bila ez keriyê çavê te derxim, lê tu bi xwe tîra çavê xwe nabînî?» Tu durû, pêşî tîrêjê ji çavê xwe derxe, paşê tu bi zelalî bibînî ku ew deqê ku di çavê birayê xwe de ye derxe.
43 Çimkî dara qenc fêkiyên xerab nade; ne jî dara xerab berê qenc dide.
44 Çimkî her dar bi fêkiya xwe tê naskirin. Çimkî mirov hêjîran ne ji stiriyan dicivînin, ne jî ji stirî rez dicivînin.
45 Mirovê qenc ji xezîna dilê xwe ya qenc tiştê qenc derdixe; û mirovê xerab ji xezîneya dilê xwe ya xerab tiştê xerab derdixe, çimkî devê wî ji pirbûna dil dipeyive.
46 Û çima hûn ji min re dibêjin: «Ya Xudan, ya Xudan» û hûn tiştên ku ez dibêjim nakin?
47 Kî ku bê ba min û gotinên min bibihîze û wan bîne cih, ezê nîşanî we bidim ku ew mîna kê ye.
48Ew mîna mirovekî ye ku xaniyek ava kiriye û kûr dikole û bingeh li ser zinarekî avêtiye; û gava lehî rabû, çem bi tundî li wê malê xist û nikaribû wê bihejîne, çimkî ew li ser zinarekî bû. .
49 Lê yê ku dibihîze û nabihîze, mîna mirovekî ye ku bê bingeh li ser rûyê erdê xaniyek çêkiriye. çem bi tundî lê xist û di cih de ket; û wêraniya wê malê mezin bû.

BEŞA 7

1Piştî ku wî hemû gotinên xwe yên li ber guhdariya xelkê qedand, ket Kefernahûmê.
2 Û xulamê sersedekî ku jê re hêja bû, nexweş bû û amade bû ku bimire.
3 Gava ku wî li ser Îsa bihîst, rihspiyên Cihûyan şandin ba wî û jê lava kirin ku ew bê û xulamê xwe qenc bike.
4 Gava ew hatin ba Îsa, di cih de jê lava kirin û gotin: «Ew layîq e ku ew vê yekê ji bo kê bike.
5 Çimkî ew ji miletê me hez dike û ji me re kinîşt ava kiriye.
6 Hingê Îsa bi wan re çû. Û çaxê ew ji malê ne dûr bû, sersed hevalên xwe şandin ba wî û jê re gotin: Ya Xudan, xwe neêşîne, çimkî ez ne hêja me ku tu bikevî bin banê min.
7 Ji ber vê yekê min ne layîq dît ku ez bêm ba te; lê bi gotinekê bêje, û xulamê min wê sax bibe.
8 Çimkî ez jî mirovekî di bin desthilatdariyê de me û di bin destê min de leşker hene. û ji yekî din re: «Were, ew tê. û ji xulamê min re: «Vê bike, ew jî dike.
9 Gava ku Îsa ev tişt bihîstin, li wî ecêbmayî ma, li wî zivirî û ji gelê ku li pey wî dihatin re got: « Ez ji we re dibêjim, min di Îsraêl de jî baweriyek wusa mezin nedît.
10 Û yên ku hatibûn şandin, vegeriyan malê, xulamê nexweş sax dîtin.
11 Dotira rojê ew çû bajarekî ku jê re Nayîn digotin. Gelek ji şagirtên wî û gelek xelk pê re çûn.
12 Gava ku ew nêzîkî dergehê bajêr bû, va ye, mirek ku kurê diya wî yê yekta bû û ew jinebiyek bû, rakirin û gelek xelkê bajêr bi wê re bûn.
13 Û gava Xudan ew dît, dilovanî li wê kir û jê re got: Negirî.
14 Û ew hat, destê xwe da dergûşê û yên ku ew hildigirtin, sekinîn. Û wî got: Xort, ez ji te re dibêjim, rabe.
15 Û yê mirî rabû rûnişt û dest bi axaftinê kir. Û wî ew radestî diya xwe kir.
16 Û tirs ket ser hemûyan. Wan pesnê Xwedê da û gotin: «Pêxemberekî mezin di nav me de rabûye. û, Ku Xwedê serdana gelê xwe kiriye.
17 Û ev xebera wî li seranserê Cihûstanê û li seranserê herêma dora xwe belav bû.
18 Û şagirtên Yûhenna ev hemû tişt jê re gotin.
19 Û Yûhenna gazî du şagirtên wî kir ku ew şandin ba Îsa û jê re got: «Tu yî yê ku divê bê? an em li yekî din bigerin?
20 Gava ew hatin ba wî, gotin: «Yûhenna imadkar em şandin ba te û got: «Tu yî yê ku divê bê? an em li yekî din bigerin?
21 Û di wê saetê de wî gelek ji nexweşî, belayên wan û ji ruhên xerab qenc kirin. Û çavên gelek koran vekir.
22 Hingê Îsa bersîva wan da: « Herin û tiştên ku we dîtine û bihîstine ji Yûhenna re bêjin. Çawa ku kor dibînin, şil dimeşin, kotî paqij dibin, kerr dibihîzin, mirî radibin, Mizgînî ji belengazan re tê dayîn.
23 Û xwezî bi wî, yê ku ji min nexapîne.
24 Çaxê qasidên Yûhenna çûn, wî dest pê kir ji elaletê re li ser Yûhenna peyivî û got: « Hûn ji bo dîtina çi derketin çolê? Qamîşê bi bayê hejand?
25 Lê hûn derketin ku hûn çi bibînin? Zilamekî ku cilê nerm li xwe kiriye? Va ye, yên ku bi cil û bergên spehî ne û bi nazikî dijîn, di dadgehên padîşahan de ne.
26 Lê hûn derketin ku hûn çi bibînin? Pêxemberek? Erê, ez ji we re dibêjim, û ji pêxemberekî bêtir.
27 Ev ew e ku li ser wî hatiye nivîsîn: «Va ye, ez qasidê xwe li ber rûyê te dişînim, yê ku wê riya te li ber te amade bike.

28 Çimkî ez ji we re dibêjim, di nav wan ên ku ji jinan çêbûn de, pêxemberek ji Yûhennayê imadkartir tune; lê yê ku di Padîşahiya Xwedê de ya herî biçûk ji wî mezintir e.
29 Û hemû xelkê ku ew bihîst û bacgiran jî, bi imadkirina Yûhenna imad kirin, Xwedê rastdar derdixistin.
30 Lê Fêrisî û qanûnzanan şîreta Xwedê ya li ser xwe red kirin û ji wî nehatin imad kirin.
31 Û Xudan got: « Îcar ez mirovên vî nifşî bişibînim kê? û ew çawa ne?
32 Ew mîna zarokên ku li sûkê rûniştî ne, gazî hev dikin û dibêjin: «Me ji we re boriyê lêxist û hûn nereqisîn; em ji we re şîn bûne û hûn negirîn.
33 Çimkî Yûhennayê imadkar hat, ne nan xwar û ne jî şerab vexwar. Û hûn dibêjin: Îblîsek wî heye.
34 Kurê Mirov hat, dixwe û vedixwe; Û hûn dibêjin: «Va ye, mirovekî gewre û şerab, dostê bacgiran û gunehkaran!
35 Lê şehrezayiya hemû zarokên wê rastdar e.
36 Û yekî ji Fêrisiyan jê xwest ku bi wî re xwarinê bixwe. Ew çû mala Fêrisî û li ser sifrê rûnişt.
37 Û va ye, jineke li bajêr, ku gunehkar bû, gava ku zanibû ku Îsa li mala Fêrisî li ser xwarinê rûniştiye, qutiyeke alavasterê rûnê rûn anî.
38 Û li pişt wî li ber lingên wî rawesta û giriya, dest pê kir lingên wî bi hêstiran şuştin, bi porên serê xwe paqij kirin, lingên wî ramûsandin û rûn rûn li wan kirin.
39 Gava Fêrisiyê ku ew emir kiribû, ew dît, di dilê xwe de peyivî û got: «Eger ew pêxember bûya, wê bizaniya ku ev jineke ku dest dide wî kî ye û bi çi rengî ye, çimkî ew gunehkar e.
40 Îsa lê vegerand û got: « Şimûn, tiştek heye ku ez ji te re bêjim. Û wî got: Mamoste, bêje.
41 Deyndêrek hebû ku du deyndarên wî hebûn: yekî pênc sed pere û yê din jî pêncî dolar deyndar bû.
42 Û gava tiştekî wan tune bû ku bidin, wî bi eşkereyî li herduyan jî bihûrt. Îcar ji min re bêje, kîjan ji wan wê herî zêde ji wî hez bike?
43 Şimûn lê vegerand û got: «Ez difikirim ku ewê ku wî pir bihûrtiye. Û wî jê re got: « Te rast dadbar kir.
44 Ew li jinikê zivirî û ji Şimûn re got: « Tu vê jinê dibînî? Ez ketim mala te, te av neda lingên min, lê wê lingên min bi hêstiran şuştin û bi mûyên serê xwe paqij kirin.
45 Te ramûsand neda min, lê vê jinikê ji dema ku ez hatim hundir, dev ji ramûsana lingên min bernedaye.
46 Te rûn neda serê min, lê vê jinê rûn li lingên min kir.
47 Ji ber vê yekê ez ji te re dibêjim, gunehên wê yên ku pir in, hatine bihûrtin; Çimkî wê pir jê hez kir.
48 Û wî ji wê re got: Gunehên te bihûrtin.
49 Û yên ku bi wî re li ser sifrê rûniştibûn, di dilê xwe de gotin: «Ev kî ye ku gunehan jî dibihûre?
50 Û wî ji jinikê re got: « Baweriya te tu xilas kir; bi aramî here.

BEŞA 8

1Piştre ew li hemû bajar û gundan digeriya, Mizgîniya Padîşahiya Xwedê da û Mizgînî da.
2 Hin jinên ku ji ruhên nepak û nexweşiyan sax bûbûn, Meryemê gazî Mejdelanî kir û ji wan heft cin derketin.
3 Û Yohana jina Xûzayê hakimê Hêrodês û Sûsana û gelekên din, yên ku ji malên xwe xizmetî wî dikirin.
4 Gava gelek civandin û ji her bajarî hatin ba wî, wî bi mesela got:
5 Tovdarek derket ku tovê xwe biçîne. hat pêl kirin û çûkên ezmanan ew xwarin.
6 Û hinek ket ser kevirekî; Û gava ew şîn bû, hişk bû, ji ber ku rewa wî kêm bû.
7 Û hinek ket nav stiriyan; stirî pê re şîn bûn û ew xeniqîn.
8 Û yê din ket ser axa qenc, şîn bû û sed carî fêkî da. Gava ku wî ev tişt gotin, qîriya: « Yê ku guhên wî hene, bila bibihîze.»
9 Şagirtên wî jê pirsîn û gotin: «Ev mesele dikare çi be?
10 Û wî got: « Ji we re hatiye dayîn ku hûn sirên Padîşahiya Xwedê bizanibin; lê ji yên din re bi meselan; da ku bi dîtinê nebînin û bi bihîstinê fêm nekin.
11 Îcar mesela ev e: Nixur peyva Xwedê ye.
12 Yên li kêleka rê ew in ku dibihîzin; Îblîs tê û peyvê ji dilê wan derdixe, da ku bawer nekin û xilas nebin.
13 Ewên li ser kevir in, yên ku gava dibihîzin, bi şahî peyvê qebûl dikin. Û koka wan tune ye, yên ku ji bo demekê bawer dikin û di dema ceribandinê de dikevin.
14 Û yên ku ketine nav stiriyan, ew in, yên ku gava dibihîzin, derdikevin û bi xem, dewlemendî û zewqên vê jiyanê difetisin û fêkî nayînin.
15 Lê yên li ser axa qenc ew in, yên ku bi dilekî rast û qenc, peyvê bihîstin, wê diparêzin û bi bîhnfirehî fêkî didin.
16 Tu kes çira pêdixe, bi firaxekê pêve nake û naxe bin nivînê. lê wî datîne ser çirayekî, da ku yên ku têkevin hundir, ronahiyê bibînin.
17 Çimkî tiştek veşartî nîne, ku eşkere nabe; ne tiştekî veşartî ye, ku neyê zanîn û derkeve derve.
18 Loma hay ji xwe hebin ku hûn çawa dibihîzin; Û yê ku tunebe, ewê ku dixuye jî ji wî bê standin.
19 Hingê diya wî û birayên wî hatin ba wî û nikaribûn ji bo çapemeniyê bên ba wî.
20 Û hinekan jê re gotin: «Diya te û birayên te li derve radiwestin û dixwazin te bibînin.
21 Wî lê vegerand û ji wan re got: « Diya min û birayên min ew in ku peyva Xwedê dibihîzin û dikin.
22 Îcar rojekê ew bi şagirtên xwe re ket qeyikê û ji wan re got: « Em herin aliyê din ê golê. Û dest pê kirin.
23 Lê gava ew bi gemiyê diçûn, ew di xew re çû û bagerek li golê rabû. û ew tijî av bûn û di xetereyê de bûn.
24 Û ew hatin ba wî, ew hişyar kirin û gotin: Mamoste, mamoste, em helak dibin. Hingê ew rabû, hilat li ba û hilma avê kir û ew rawestiyan û aramiyek çêbû.
25 Û wî ji wan re got: « Baweriya we li ku ye? Ew ji tirsan şaş man û ji hev re gotin: «Ev çi mirov e! Çimkî ew emir dide ba û avê jî û ew bi ya wî dikin.
26 Û ew gihîştin welatê Gadareniyan, ku li hember Celîlê ye.
27 Û gava ku ew derket bejê, ji bajêr zilamek rastî wî hat, ku ji mêj ve cinên wî hebûn, cil û berg li xwe nedikir, lê di nav goran de mabû.
28 Gava Îsa dît, kir qîrîn, xwe avêt ber wî û bi dengekî bilind got: «Ya Îsa, Kurê Xwedayê Herî Berz, çi ji min heye? Ez ji te lava dikim, ezabê min nede.
29 (Çimkî wî emir kiribû ku ruhê nepak ji nav mirov derkeve. Gelek caran ew girtibû, bi zincîran û bi zencîran ve girêdabû, bend şikandin û Îblîs ew bir çolê.)
30 Îsa jê pirsî û got: « Navê te çi ye? Û wî got: Lejyon, çimkî gelek cin ketine wî.
31 Û wan jê lava kirin ku emir nede wan ku herin kûrahiyê.

32 Li wê derê keriyek berazan li çiyê diçêriyan û jê lava
kirin ku bihêle ku ew bikevin nav wan. Û wî cefaya wan
kişand.
33 Hingê şeytan ji nav wî mirovî derketin, ketin nav
berazan û pez bi tundî bezî cihekî asê di golê de û xeniqî.
34 Çaxê wan ên ku xwarin didin wan, tiştê ku hatiye kirin
dîtin, reviyan, çûn li bajar û gundan xeber dan.
35 Hingê ew derketin, da ku bibînin ka çi hatiye kirin; Û
hatin ba Îsa, wî mirovê ku cin jê derketin, li ber lingên Îsa
rûniştî, bi cil û li ser hişê xwe dît û ew tirsiyan.
36 Yên ku ev yek dîtibûn jî ji wan re gotin ku yê cinan bi çi
awayî hat saxkirin.
37 Hingê temamiya elaleta dor-dora Gadareniya lava kir ku
ew ji wan derkeve. Çimkî ew bi tirseke mezin hatin girtin.
Ew hilkişiya qeyikê û dîsa vegeriya.
38 Îcar ew zilamê ku cin jê derketin jê lava kir ku bi wî re
be, lê Îsa ew şand û got:
39 Vegere mala xwe û nîşan bide ku Xwedê çiqas tiştên
mezin bi te kiriye. Û ew çû û li seranserê bajêr belav kir ku
Îsa çiqas tiştên mezin ji wî re kiribûn.
40 Û gava ku Îsa vegeriya, elaletê ew qebûl kir, çimkî
hemû li hêviya wî bûn.
41 Û va ye, yekî ku navê wî Yayîros bû, ku serekê kinîştê
bû, hat û xwe avêt ber lingên Îsa û jê lava kir ku ew bikeve
mala wî.
42Çimkî keçeke wî ya bi tenê hebû, dor diwanzdeh salî bû
û ew jî li ber mirinê bû. Lê gava ku ew diçû, gel li wî
diciviyan.
43 Û jineke ku diwanzdeh salan xwîn jê re derdiket û hemû
jiyana xwe li ser bijîşkan xerc kiribû, ji tu kesî nehat
qenckirin.
44 Li pişt wî hat û destê xwe da sînorê kincê wî û di cih de
xwîna wê rawestiya.
45 Îsa got: « Kê destê xwe da min? Gava ku hemûyan înkar
kir, Petrûs û yên pê re gotin: «Mamoste, elalet li ser te
digere, li te teng dibe û tu dibêjî: « Kê destê xwe da min?»
46 Îsa got: « Kesê destê xwe da min, çimkî ez fem dikim
ku fezîlet ji min derketiye.»
47 Û gava jinikê dît ku ew ne veşartî ye, lerizîn hat, li ber
wî xwe avêt xwarê û li ber hemû xelkê ji wî re got, ka çima
destê xwe da wî û çawa di cih de sax bû.
48 Û wî jê re got: « Keçê, rihet be! baweriya te tu sax kir;
bi aramî here.
49 Hê ew dipeyivî, yekî ji mala serekê kinîştê hat û jê re
got: «Keça te mir; tengahiyê neke Mamoste.
50 Lê gava Îsa ev bihîst, lê vegerand û got: « Netirse, tenê
bawer bike û ewê sax bibe.
51 Û gava ew hat malê, wî nehişt ku tu kes bikeve hundir,
ji Petrûs, Aqûb û Yûhenna û bav û diya keçikê pê ve.
52 Hemû giriyan û giriyan . ew ne mirî ye, lê di xew de ye.
53 Û wan pê kenîn, çimkî dizanibûn ku ew mirî ye.
54 Û wî hemû derxistin derve, bi destê wê girt, gazî kir û
got: « Xizmetkar, rabe!»
55 Û ruhê wê dîsa hat, ew di cih de rabû û wî emir kir ku
goşt bide wê.
56 Dê û bavê wê şaş man, lê Îsa li wan emir kir ku ji kesî
re nebêjin ka çi hatiye kirin.

BEŞA 9

1 Hingê wî gazî diwanzdeh şagirtên xwe kir, hêz û
desthilatî li ser hemû cinan û qenckirina nexweşiyan da
wan.
2 Û wî ew şandin ku Padîşahiya Xwedê bidin bihîstin û
nexweşan qenc bikin.
3 Û wî ji wan re got: Ji bo rêwîtiya xwe tiştek negirin; ne
du kirasê hev in.
4 Û hûn têkevin kîjan malê, li wir bimînin û jê derkevin.
5 Û kî ku we qebûl neke, gava hûn ji wî bajarî derkevin,
xwelîya lingên xwe bihejînin, da ku li hember wan bibe
şahid.
6 Ew jî derketin, di bajaran re geriyan, Mizgînî dan û her
der qenc kirin.
7 Hêrodês çargoşe tiştên ku wî kirin bihîst û şaş ma.
8 Ji hinekan jî Êlyas xuya bû. û yên din jî, ku yek ji
pêxemberên kevin dîsa rabûye.
9 Hêrodês got: «Min serê Yûhenna jêkir; lê ev kî ye ku ez
tiştên weha li ser wî dibihîzim?» Û wî xwest ku wî bibîne.
10 Gava ku Şandiyan vegeriyan, her tiştê ku kiribûn jê re
gotin. Wî ew girt û bi taybetî çû devereke çol a bajarê ku jê
re Beytsayda digotin.
11 Gava xelkê ev yek pê hesiyan, li pey wî çûn. Wî ew
qebûl kirin, ji wan re li ser Padîşahiya Xwedê peyivî û yên
ku hewcedariya wan bi qencbûnê hebû, qenc kirin.
12 Gava ku roj dest pê kir, her diwanzdehan hatin û jê re
gotin: «Elaletê bişîne, da ku herin bajar û gundên der û dor,
razan û xwarinên xwe bistînin. Çimkî em li vir in. cihê çolê.
13 Lê wî ji wan re got: « Hûn bixwin. Wan jî got: «Ji pênc
nan û du masiyan pê ve pê ve tiştek din nîne. ji bilî ku em
herin ji vî gelî re goşt bikirin.
14 Çimkî ew nêzîkî pênc hezar mêr bûn. Û wî ji şagirtên
xwe re got: « Wan bi hev re pêncî deh bidin rûniştin.
15 Û wan jî wusa kir û hemû dan rûniştin.
16 Hingê wî pênc nan û her du masî hildan, ber bi ezmên
nêrî, ew şikir kirin, şikand û da şagirtan, da ku ew bidin ber
elaletê.
17 Û wan xwar û hemû têr bûn.
18 Û gava ku ew bi tenê dua dikir, şagirtên wî jî bi wî re
bûn .
19 Wan lê vegerand û gotin: Yûhennayê imadkar; lê hinek
dibêjin: Êlyas; û hinekên din jî dibêjin, ku yek ji
pêxemberên kevn ji nû ve rabûye.
20 Wî ji wan re got: « Lê hûn dibêjin ku ez kî me? Petrûs
lê vegerand û got: «Mesîhê Xwedê.
21 Û wî bi hişkî emir li wan kir û emir li wan kir ku ev tişt
ji kesî re nebêjin.
22 Dibêjin: « Divê Kurê Mirov gelek cefayê bikişîne, ji
rihspiyan, serekên kahînan û Şerîetzanan bê redkirin, bê
kuştin û roja sisiyan rabe.»
23 Û wî ji hemûyan re got: « Eger yek bixwaze li pey min
bê, bila xwe înkar bike, her roj xaça xwe rake û li pey min
were.
24 Çimkî kî ku bixwaze jiyana xwe xilas bike, wê winda
bike; lê yê ku jiyana xwe ji bo min winda bike, ewê wê
xilas bike.
25Çimkî feyda mirov heye ku hemû dinyayê bi dest bixe,
xwe winda bike an bê avêtin?
26 Çimkî kî ku ji min û ji gotinên min şerm bike, Kurê
Mirov jî wê ji wî şerm bike, gava ku bi rûmeta xwe, bi
rûmeta Bavê xwe û bi milyaketên pîroz ve bê.

27 Lê bi rastî ez ji we re dibêjim, hinek li vir radiwestin û heta ku Padîşahiya Xwedê nebînin, mirinê tam nakin.
28 Û bi qasî heşt rojan piştî van gotinan, wî Petrûs, Yûhenna û Aqûb hilda û çû çiyê ku dua bike.
29 Gava ku wî dua dikir, şiklê rûyê wî guherî û cilê wî spî û biriqok bû.
30 Û va ye, du zilamên ku Mûsa û Êlyas bûn bi wî re peyivîn.
31 Yê ku di rûmetê de xuya bû û li ser mirina xwe ya ku divê li Orşelîmê pêk bîne, got.
32 Lê Petrûs û yên ku pê re bûn ji xewê giran bûn. Gava ku ew hişyar bûn, rûmeta wî û her du zilamên ku pê re rawesta bûn, dîtin.
33 Gava ku ew ji wî diçûn, Petrûs ji Îsa re got: «Mamoste, ji bo me baş e ku em li vir bin. yek ji te re, yek ji Mûsa re û yek ji bo Êlyas. Nizanim wî çi gotiye.
34 Gava ku wî weha dipeyivî, ewrek hat û li ser wan siya kir û gava ku ew ketin ewr tirsiyan.
35 Û dengek ji ewr hat û got: «Ev e Kurê min ê delal!
36 Û çaxê deng derbaz bû, Îsa tenê hate dîtin. Wan ew girt û di wan rojan de ji wan tiştên ku dîtibûn ji kesî re negot.
37 Dotira rojê, gava ew ji çiyê hatin xwarê, gelek kes hatin pêşiya wî.
38 Û va ye, zilamek ji civatê kir qîrîn û got: Mamoste, ez ji te lava dikim, li kurê min binêre, çimkî ew zarokê min ê yekta ye.
39 Va ye, ruhek wî digire û ji nişkê ve diqîre; Û ew diçirîne ku ew dîsa kef dike, û lêdana wî bi zor ji wî dûr dikeve.
40 Û min ji şagirtên te lava kir ku wî derxin derve. û nikaribûn.
41 Îsa lê vegerand û got: « Ey nifşê bêbawer û şaş, heta kengê ezê bi we re bim û cefayê bidim we? Kurê xwe bîne vir.
42 Û hê ku ew dihat, Îblîs ew avêt xwarê û ew birîn. Û Îsa li ruhê nepak hilat, zarok qenc kir û dîsa da bavê wî.
43 Û hemû li hêza Xwedê ya mezin şaş man. Lê gava ku ew her kes li ser hemû tiştên ku Îsa kiribûn şaş diman, wî ji şagirtên xwe re got:
44 Bila van gotinan bikevin guhên we, çimkî Kurê Mirov wê radestî destê mirovan bê kirin.
45 Lê wan ev gotin fêm nekir û ew ji wan veşartibû ku ew fêm nakin.
46 Hingê di nav wan de nîqaş derket, ka kîjan ji wan divê herî mezin be.
47 Îsa bi fikra dilê wan fêm kir, zarokek hilda û li ba wî da.
48 Û ji wan re got: « Yê ku vî zarokî bi navê min qebûl bike, min qebûl dike û yê ku min qebûl bike, yê ku ez şandime qebûl dike.
49 Yûhenna lê vegerand û got: Mamoste, me yekî dît ku bi navê te cin derdixist. û me ew qedexe kir, ji ber ku ew li pey me nayê.
50 Îsa jê re got: « Wî negirin, çimkî yê ku ne li dijî me ye, bi me re ye.
51 Û gava ku wextê rabûna wî hat, wî bi xîret rûyê xwe hişt ku here Orşelîmê.
52 Û li ber wî qasid şandin û ew çûn, ketin gundekî Sameriyan, da ku jê re amade bikin.
53 Û wan ew qebûl nekir, çimkî rûyê wî mîna ku ewê here Orşelîmê bû.
54 Gava ku şagirtên wî Aqûb û Yûhenna ev yek dîtin, gotin: «Ya Xudan, ma tu dixwazî ku em emir bikin ku agir ji ezmên bê xwarê û wan bifetisîne, çawa ku Êlyas kir?
55 Lê ew zivirî, li wan hilat û got: « Hûn nizanin hûn ji kîjan ruhî ne.
56 Çimkî Kurê Mirov ne hatiye ku jiyana mirovan xera bike, lê hatiye ku wan xilas bike. Û çûn gundekî din.
57 Û çaxê ew di rê de diçûn, zilamekî jê re got: Ya Xudan, ezê li pey te herim ku derê.
58 Îsa jê re got: Rovîyan qul û hêlînên teyrên ezmanan hene. lê Kurê Mirov li ku derê serê xwe deyne nîne.
59 Û wî ji yekî din re got: Li pey min were. Lê wî got: Ya Xudan, pêşî bihêle ku ez herim bavê xwe veşêrim.
60 Îsa jê re got: « Bila mirî miriyên xwe veşêrin, lê tu here û Padîşahiya Xwedê bide bihîstin.»
61 Û yekî din jî got: Ya Xudan, ezê li pey te bêm; lê bila ez pêşî herim xatirê xwe ji wan bixwaze, yên ku li mala min in.
62 Îsa ji wî re got: « Tu kes destê xwe deyne ser golê û li paş xwe binêre, ne hêjayî Padîşahiya Xwedê ye.

BEŞA 10

1Piştî van tiştan Xudan heftê kesên din jî tayîn kirin û li ber rûyê xwe du û dido şandin her bajar û deveran, ku ew bixwe jî bihata.
2 Ji ber vê yekê wî ji wan re got: Bi rastî dirûn pir e, lê karker hindik in.
3 Herin riya xwe: Va ye, ez we wek berxên guran dişînim.
4 Ne kîsik, ne tûr û ne jî pêlav hilnegirin û di rê de silavan li kesî nekin.
5 Û hûn têkevin kîjan malê, pêşî bêjin: «Silamet li ser vê malê be».
6 Û eger kurê aştiyê li wê derê be, silametiya we wê li ser wê be, eger nebe, ewê dîsa li we vegere.
7 Û di heman malê de bimînin, tiştên ku ew didin bixwin û vexwin, çimkî karker hêjayî heqê xwe ye. Neçe mal bi mal.
8 Û li kîjan bajarê ku hûn têkevinê û ew we qebûl bikin, tiştên ku li ber we hatine danîn, bixwin.
9 Nexweşên ku tê de ne qenc bikin û ji wan re bêjin: Padîşahiya Xwedê nêzîkê we ye.
10Lê li kîjan bajarî ku hûn têkevinê û we qebûl nekin, herin kolanên wî bajarî û bêjin:
11 Tewra toza bajarê we ya ku bi ser me de girtiye jî, em li ser we paqij dikin, lê hûn bi vê yekê piştrast bin ku Padîşahiya Xwedê nêzîkê we ye.
12 Lê ez ji we re dibêjim, wê rojê ji bo Sodomê ji wî bajarî xweştir be.
13 Wey li te, Xorazîn! wey li te, Beytsayda! Çimkî eger ew karên mezin ên ku di nav we de li Sûr û Saydayê hatibûn kirin, bihatana kirin, wan demek berê di nav tûrik û axîn de rûniştibûn, tobe kiribûn.
14Lê di dîwanê de wê ji bo Sûr û Saydayê ji we çêtir be.
15 Û tu, ey Kefernahûmê, yê ku heta bihuştê bilind bûyî, wê bê avêtin dojehê.
16 Yê ku we dibihîze, min dibihîze; Û yê ku we kêm dike, min jî kêm dike; Û yê ku min kêm dike, yê ku ez şandime jî biçûk dibîne.
17 Û heftê dîsa bi şahî vegeriyan û gotin: «Ya Xudan, şeytan jî bi navê te serî li me didin.
18 Û wî ji wan re got: « Min dît ku Şeytan wek birûskê ji ezmên ket.
19 Va ye, ez desthilatiyê didim we ku hûn li ser mar û dûpişkan û li ser hemû hêza dijmin bipêçin û tu tişt bi tu awayî zirarê nade we.

20 Lê bi vê yekê şa nebin jî, ku ruh di bin we de ne. lê bêtir
şa bibin, çimkî navên we li ezmên hatine nivîsandin.
21 Di wê saetê de Îsa bi ruh şa bû û got: « Ya Bavo,
Xudanê erd û ezmanan, ez ji te re spas dikim, ku te ev tişt ji
şehreza û aqilmendan veşart û ji zarokan re eşkere kir. ji
ber vê yekê li ber çavên te xweş xuya bû.
22 Her tişt ji aliyê Bavê min ve ji min re hatiye dayîn. Bav
kî ye, lê Kur û yê ku Kur wê wî jê re eşkere bike, kî ye.
23 Û wî ew li şagirtên xwe zivirî û nepenî got: « Xwezî bi
wan çavên ku tiştên ku hûn dibînin dibînin.
24 Çimkî ez ji we re dibêjim, gelek pêxember û padîşahan
xwestin ku tiştên ku hûn dibînin bibînin, lê nedîtin. û hûn
ên ku hûn dibihîzin û nebihîstin, bibihîzin.
25 Va ye, parêzgerek rabû ser xwe, ew ceribandin û got:
Mamoste, ez çi bikim ku jiyana herheyî mîras bigirim?
26 Wî jê re got: « Di Şerîetê de çi hatiye nivîsîn? tu çawa
dixwînî?
27 Wî lê vegerand û got: «Tu ji Xudan Xwedayê xwe hez
bikî bi hemû dilê xwe, bi tevahiya canê xwe, bi tevahiya
hêza xwe û bi tevahiya hişê xwe. û cîranê te wek xwe.
28 Û wî jê re got: « Te rast bersiv da: Vê bike û tuyê bijî.»
29 Lê wî ku dixwest xwe rastdar bike, ji Îsa re got: «Ya
cîranê min kî ye?
30 Îsa lê vegerand û got: « Mirovek ji Orşelîmê daket
Erîhayê, ket nav dizan, cil û bergên wî jê kirin, ew birîndar
kirin û çûn û ew nîvmirî hiştin.
31 Bi tesadufî, kahînek ji wê rê de hat xwarê û gava wî ew
dît, ji aliyê din re derbas bû.
32 Usa jî yekî Lêwî, çaxê ew li wê derê bû, hat, li wî nêrî û
ji aliyê din re derbas bû.
33 Lê yekî Samerî gava ku diçû, hat cihê ku lê bû û gava
ew dît, dilê wî li wî hat.
34 Û çû ba wî, birînên wî girêda, rûn û şerab rijand, ew
danî ser cenawirê xwe û anî xanekî û lê xwedî kir.
35 Dotira rojê gava ku ew çû, wî du dînar derxistin, da
mazûvan û jê re got: «Hay ji wî hebe; Û tu çi zêde xerc bikî,
gava ez dîsa bêm, ezê li te bidim.
36 Ma qey ji van hersêyan kîjanî cîranê wî yê ku ketibû
nav dizan bû?
37 Û wî got: Yê ku rehmê li wî kir. Hingê Îsa jê re got: «
Here, tu jî wisa bike.»
38 Gava ew diçûn, ew ket gundekî û jineke bi navê Merta
ew qebûl kir mala xwe.
39 Xwişkeke wê hebû ku navê wê Meryem bû, ew jî li ber
lingên Îsa rûniştibû û gotina wî bihîstibû.
40 Lê Mertayê ji ber xizmetê gelek teng bû, hat ba wî û jê
re got: «Ya Xudan, ma xema te nîne ku xwişka min ez bi
tenê hiştim ku ez xizmet bikim? ji ber vê yekê ji wê
bixwaze ku ew alîkariya min bike.
41 Îsa lê vegerand û got: « Merta, Merta, tu li ser gelek
tiştan hişyar î û di xemê de yî.
42 Lê tiştek lazim e: Meryemê ew para qenc hilbijart, ku ji
wê nayê standin.

BEŞA 11

1 Û usa bû ku çaxê Îsa li cihekî dua dikir, gava ku ew
sekinî, yekî ji şagirtên wî jê re got: «Ya Xudan, me hînî
duakirinê bike, çawa ku Yûhenna jî hînî şagirtên xwe kir.»
2 Û wî ji wan re got: Gava ku hûn dua bikin, bêjin: Bavê
me yê li ezmanan, navê te pîroz be. Padîşahiya te were.
Daxwaza te bê, çawa li ezmên, li erdê jî.
3Nanê me yê rojane roj bi roj bide me.
4 Û li gunehên me bibexşîne; Çimkî em jî li her kesê
deyndarê me bibaxşînin. Û me neke nav ceribandinê; lê me
ji xerabiyê rizgar bike.
5 Û wî ji wan re got: « Kî ji we hevalê wî hebe, nîvê şevê
here ba wî û jê re bêje: «Heval, sê nan bi deyn bide min;
6Çimkî hevalekî min di rê de hat ba min û tiştekî min tune
ku ez deynim ber wî?
7 Û ewê ji hundir ve bersivê bide û bêje: «Min teng neke!»
niha derî girtî ye û zarokên min bi min re di nav nivînan de
ne. Ez nikarim rabim û bidim te.
8 Ez ji we re dibêjim, her çend ew ranebe û nede wî, ji ber
ku ew hevalê wî ye, lê ji ber belengaziya xwe ewê rabe û bi
qasî ku hewce bike bide wî.
9 Û ez ji we re dibêjim, bixwazin û wê ji we re bê dayîn;
bigerin û hûnê bibînin; lêxin û wê ji we re vebe.
10 Çimkî her kesê ku dixwaze, distîne; Û yê ku digere
dibîne; û yê ku li lê dixe wê bê vekirin.
11 Eger kurek ji we yekî ku bav e nan bixwaze, ma ewê
kevirekî bide wî? an eger ew ji masî bixwaze, ma ji bo
masî dê mar bide wî?
12 An eger hêkek bixwaze, ma dê dûpişkekê bide wî?
13 Îcar, eger hûn xerab in, bizanin ku diyariyên qenc bidin
zarokên xwe;
14 Û wî Îblîs derdixist û ew lal bû. Û gava ku Îblîs derket,
lal peyivî; û xelk meraq kir.
15 Lê hinekan ji wan got: «Ew bi Belzebûl serekê cinan
cinan derdixe.
16 Yên din jî, ew diceribînin û ji ezmên nîşanek jê
digeriyan.
17 Lê Îsa bi fikrên wan dizanibû, ji wan re got: « Her
padîşahiya ku di nav xwe de parçe bibe, wêran dibe. û
xaniyek li hember xaniyek ji hev cuda dibe, dikeve.
18 Eger Îblîs jî li hember xwe dubendî be, wê Padîşahiya
wî çawa bimîne? Çimkî hûn dibêjin ku ez bi Belzebûl
cinan derdixim.
19 Û eger ez bi Belzebûl cinan derdixim, kurên we wan bi
kê derdixin? Ji ber vê yekê ewê bibin dadgerên we.
20 Lê eger ez bi tiliya Xwedê cinan derdixim, bê şik
Padîşahiya Xwedê hatiye ser we.
21Çaxê mêrekî qewî çekdar qesra xwe diparêze, mal û
milkê wî sax e.
22 Lê gava ku yekî ji wî bihêztir were ser wî û bi ser wî de
biçe, ew hemû çekên wî yên ku jê bawer bû ji wî distîne û
xenîmetên wî parve dike.
23 Yê ku ne bi min re ye, li dijî min e û yê ku bi min re
nacivîne, belav dike.
24 Gava ku ruhê nepak ji mirov derdikeve, ew li cihên hişk
digere û rihetiyê digere. û yekî nedît, got: «Ezê vegerim
mala xwe ya ku ez jê derketim.
25 Û gava ku ew tê, ew şûştin û xemilandin dibîne.
26 Hingê ew diçe û heft ruhên din ji xwe xerabtir tîne ba
xwe; Û ew dikevin hundir û li wir rûdinin.
27 Û gava ku wî ev tişt digotin, jineke ji civatê dengê xwe
bilind kir û jê re got: «Xwezî bi wê zikê ku te hildaye û bi
wan paçikên ku te mêzandiye.»
28 Lê wî got: Belê, xwezî bi wan ên ku peyva Xwedê
dibihîzin û wê digirin.
29 Gava ku elalet li hev civiyan, Îsa dest pê kir û got: « Ev
nifşê xerab e. Ew li nîşanekê digerin. û ji nîşana Ûnis
pêxember pê ve pê ve nîşanek nayê dayîn.

30 Çawa ku Ûnis ji bo Nînevîyan nîşanek bû, Kurê Mirov jî ji bo vî nifşî wê bibe nîşan.

31 Şahbanûya başûr wê di dîwanê de bi zilamên vî nifşî re rabe û wan sûcdar derxe; û va ye, yekî ji Silêman mezintir li vir e.

32 Zilamên Nînewayê wê di dîwanê de bi vî nifşî re rabin û wê sûcdar derxin; û va ye, yekî ji Yonas mezintir li vir e.

33 Tu kes çira pêdixe, wê li cihekî veşartî, ne di bin çîmentoyê de, lê li ser şandîlê datîne, da ku yên tên hundir ronahiyê bibînin.

34 Ronahiya laş çav e; Loma gava çavê te tenê be, tevahiya bedena te jî tije ronahî ye; lê gava çavê te xerab be, laşê te jî tije tarî ye.

35 Loma hay ji xwe hebin ku ronahiya ku di te de ye nebe tarî.

36 Îcar eger hemû bedena te tije ronahî be û perçeyek wê tarî nebe, hemû wê tijî ronahî be, wek ku çirakî ronahî dide te.

37 Gava ku Îsa dipeyivî, Fêrisiyek jê lava kir ku bi wî re şîvê bixwin. Ew çû hundur û li ser sifrê rûnişt.

38 Gava Fêrisî ev yek dît, ecêbmayî ma ku ew pêşî li ber şîvê neşuştiye.

39 Xudan ji wî re got: « Niha hûn Fêrisî derveyê tas û tasê paqij dikin. lê hundirê te tijî hovîtî û xerabî ye.

40 Ey bêaqilno, ma yê ku yê derve afirandiye ya hundir jî nekiriye?

41 Lê belê ji tiştên ku we hene, ji we re sedeqe bidin. û va ye, her tişt ji we re paqij e.

42 Lê wey li we Fêrisîno! Ji ber ku hûn dehyeka mînetê, rûreş û her cûreyê giyayan didin û dîwan û hezkirina Xwedê derbas dikin.

43 Wey li we Fêrisîno! Çimkî hûn di kinîştan de ji kursiyên jorîn û li sûkan ji silavan hez dikin.

44 Wey li we Şerîetzan û Fêrisîno, durûno! Çimkî hûn wek gorên ku xuya nakin in û yên ku di ser wan re derbas dibin haya wan ji wan tune.

45 Hingê yekî ji parêzgeran bersiv da û jê re got: Mamoste, bi vî awayî got, tu me jî şermezar dikî.

46 Û wî got: « Wey li we jî parêzger! Ji ber ku hûn barê mirovan dadigirin û hûn bi tiliyek xwe jî destê xwe nadin wan baran.

47 Wey li we! Çimkî hûn gorên pêxemberan ava dikin û bav û kalên we ew kuştin.

48 Bi rastî hûn şahidiyê dikin ku hûn kirinên bav û kalên xwe qebûl dikin, çimkî wan ew kuştin û hûn gorên wan ava dikin.

49 Loma jî şehrezayiya Xwedê got: Ezê ji wan re pêxember û şandiyan bişînim û hinekan ji wan bikujin û tengahiyê bidin wan.

50 Da ku xwîna hemû pêxemberan, ku ji damezrandina dinyayê ve hatiye rijandin, ji vî nifşî were xwestin.

51 Ji xwîna Habîl bigire heta xwîna Zekerya ya ku di navbera gorîgeh û Perestgehê de winda bû. Bi rastî ez ji we re dibêjim, wê ji vî nifşî were xwestin.

52 Wey li we parêzgerno! Ji ber ku we mifteya zanînê hilda.

53 Û çaxê ku wî ev tişt ji wan re digot, Şerîetzan û Fêrisiyan bi tundî jê re lava kirin û li ser gelek tiştan hêrs kirin.

54 Li benda wî bûn û xwestin ku tiştekî ji devê wî derxin, da ku wî sûcdar bikin.

BEŞA 12

1 Di wê navberê de, gava ku elaleteke bêhejmar li hev civîya, bi vî awayî ku ew li hev diçûn, wî dest pê kir pêşî ji şagirtên xwe re got: « Hay ji hevîrtirşkê Fêrisiyan ku durûtî ye, biparêzin.

2 Çimkî tiştek nixumandî tune ku neyê eşkere kirin; ne veşartî, ew nayê zanîn.

3 Ji ber vê yekê her tiştê ku we di tariyê de got, wê di ronahiyê de bê bihîstin; Û tiştê ku we di dolaban de di guhê xwe de gotiye, wê li ser banan bê gotin.

4 Û ez ji we re dibêjim, hevalên xwe, ji wan netirsin, yên ku cesedê dikujin û ji wan re tiştekî din tune.

5 Lê ez ê berê we bidim zanîn ku hûn ê ji kê bitirsin: Ji wî bitirsin, yê ku piştî kuştina wî hêza wî heye ku bavêje dojehê; Erê, ez ji we re dibêjim, ji wî bitirsin.

6 Ma pênc çivîk bi du peran nayên firotin û yek ji wan li ber Xwedê nayê jibîrkirin?

7 Lê heta mûyên serê we hemû jî hejmartî ne. Ji ber vê yekê netirsin: hûn ji gelek çivîkan biqîmettir in.

8 Û ez ji we re dibêjim, kî ku min li ber mirovan eşkere bike, Kurê Mirov jî wê li ber milyaketên Xwedê eşkere bike.

9 Lê yê ku li ber mirovan min înkar bike, wê li ber milyaketên Xwedê bê înkarkirin.

10 Û kî ku peyvekê li dijî Kurê Mirov bêje, wê li wî bê bihûrtin;

11 Û gava ku we bînin kinîştan, li ba serwer û desthilatdaran, hûn nefikirin ku hûnê çawa û çi bersivê bidin, an jî çi bêjin.

12 Çimkî Ruhê Pîroz wê di wê saetê de hînî we bike ku hûn çi bêjin.

13 Û yekî ji koma wî jê re got: Mamoste, bi birayê min re bêje, ku ew mîrasê bi min re parve bike.

14 Û wî jê re got: « Mirov, kê ez li ser te kirim dadger an jî dubendî?

15 Û wî ji wan re got: « Hay ji xwe hebin û xwe ji çavbirçîtiyê bigirin.

16 Û wî meselek ji wan re got û got: « Erdê yekî dewlemend pir şîn bû.

17 Û di dilê xwe de fikirî û got: «Ez çi bikim, çimkî cihê min tune ku ez berên xwe bidim?

18 Û wî got: «Ezê vê bikim: Ezê embarên xwe hilweşînim û hê mezintir ava bikim; û li wir ezê hemû ber û malên xwe bidim.

19 Û ezê ji canê xwe re bêjim: Cano, gelek malên te ji bo gelek salan berhev kirine; rehet be, bixwe, vexwe û şa bibe.

20 Lê Xwedê jê re got: «Ey bêaqil, vê şevê canê te wê ji te were xwestin; îcar ew tiştên ku te dane wê yên kê bin?»

21 Yê ku ji bo xwe xezîne berhev dike û li ber Xwedê ne dewlemend e, wusa ye.

22 Û wî ji şagirtên xwe re got: «Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim, nefikirin ku hûnê çi bixwin; ne ji bo bedenê, hûnê çi li xwe bikin.

23 Jiyan ji goşt û beden jî ji cilûbergan bêtir e.

24 Li roviyan binêrin, çimkî ew ne diçînin û ne jî didirûn; ku ne embar û ne jî embar hene; Xwedê wan dide xwarin. Ma hûn çiqas ji çûkan çêtir in?

25 Û kî ji we dikare bi hizirkirinê zendekê li bejna xwe zêde bike?

26 Îcar eger hûn nikarin ya herî biçûk bikin, çima hûn ji bo yên din difikirin?

27 Li sosinan binêrin ka ew çawa mezin dibin; Lê dîsa jî ez
ji we re dibêjim, Silêman di hemû rûmeta xwe de wek yekî
ji van li xwe nekiribû.
28 Eger Xwedê giyayê ku îro li zeviyê ye û sibe di firnê de
ye, wisa li xwe bike; Ey kêmîmanno, ewê çiqas bêtir we li
xwe bike?
29Û hûn negerin ka hûn çi bixwin û çi vexwin, ne jî dudilî
bin.
30 Çimkî miletên dinyayê li van hemû tiştan digerin û
Bavê we jî dizane ku hewcedariya we bi van tiştan heye.
31 Lê belê hûn li Padîşahiya Xwedê bigerin; û ev hemû tişt
wê li we bên zêdekirin.
32 Netirse, keriyê biçûk; Çimkî kêfa Bavê we tê ku
Padîşahiyê bide we.
33 Tiştê ku we heye bifiroşin û sedeqe bidin. Ji xwe re
kîsên ne kevnar peyda bikin, li ezmanan xezîneyek ku
naqede, ku ne diz nêzîk dibe, ne jî mêş xera dike.
34 Çimkî xezîna we li ku be, dilê we jî wê li wir be.
35 Bila pişta we girêbide û çirayên we şewitîne;
36 Û hûn jî wek wan merivan in ku li benda axayê xwe ne,
ka kengî ji dawetê vegere. da ku gava ew bê û li lêdanê, di
cih de jê re vekin.
37 Xwezî bi wan xulamên ku dema ku Xudan bê, wê
nobedar bibîne;
38 Û eger ew di nobeda diduyan an di nobeda sisiyan de bê
û wan wisa bibîne, xwezî bi wan xulaman.
39 Û vê yekê bizane, ku eger xweyê malê bizanîya ku diz
wê kîjan saetê bê, wê hişyar bibûya û nehiştibûya ku mala
wî bişkênin.
40 Îcar hûn jî amade bin, çimkî Kurê Mirov di saeteke ku
hûn nafikirin de tê.
41 Hingê Petrûs jê re got: «Ya Xudan, tu vê meselê ji me re,
an jî ji hemûyan re dibêjî?»
42 Û Xudan got: « Îcar ew mîrzayê dilsoz û biaqil kî ye, yê
ku axayê wî wê bike serwêrê mala xwe, da ku di wextê
xwe de para goştê wan bide wan?»
43 Xwezî bi wî xulamê ku dema ku axayê wî bê, wê bibîne
ku wusa dike.
44 Bi rastî ez ji we re dibêjim, ewê wî bike serwerê hemû
tiştên ku wî hene.
45 Lê eger ew xulam di dilê xwe de bêje: «Mîrê min hatina
xwe dereng dixe; û wê dest bi lêdana xulam û keçan bike,
bixwe, vexwe û serxweş bibe.
46 Xudayê wî xulamê di rojeke ku li wî nagere û di saeteke
ku haya wî jê tune ye de were û wî ji hev qut bike û para
xwe bi kafiran re deyne.
47 Û ew xulamê ku daxwaza axayê xwe dizanibû, xwe
amade nekiribû û li gor daxwaza wî nekiribû, wê bi gelek
lêdanê bê lêxistin.
48 Lê yê ku nizane û tiştên hêjayî lêdanê kiriye, wê bi kêm
lêdanê bê lêxistin. Çimkî ji kê re pir bê dayîn, wê ji wî pir
were xwestin;
49 Ez hatime ku agir bişînim ser rûyê erdê; û ezê çi bikim,
eger ew jixwe were şewitandin?
50 Lê imadeke min heye ku ez pê imad bibim; û ez çiqas
teng im heta ku ew pêk were!
51 Ma hûn difikirin ku ez hatime ku aştiyê bidim ser rûyê
erdê? Ez ji we re dibêjim, Na; lê bêtir dabeşkirin:
52 Çimkî ji niha û pê ve di malekê de pênc wê bên
dubendîkirin, sisê li hember didoyan û dido li hember
sisiyan.
53 Bav wê li hemberê kur û kur jî li hember bavê xwe
veqete. dê li hember keçê, û keç li hember dê; xesû li dij
bûka xwe, bûk jî li hember xesûya xwe.
54 Û wî ji xelkê re jî got: « Dema ku hûn dibînin ku ewrek
ji rojava derdikeve, hûn di cih de dibêjin: «Dubarek tê; û
wisa ye.
55 Û gava ku hûn bayê başûr dibînin, hûn dibêjin: Wê
germ bibe; û ew diqewime.
56 Ey durûno! lê çawa dibe ku hûn vê carê nas nakin?
57 Erê, û çima hûn bi xwe jî dadbar nakin ka çi rast e?
58 Gava ku tu bi dijminê xwe re biçî ba serwer, wek ku tu
di rê de yî, xîret bike ku tu ji destê wî xilas bibî. da ku ew
te nehêle dadger û dadger te bide destê zabit û memûr te
neavêje girtîgehê.
59 Ez ji te re dibêjim, heta ku tu pereyê dawî nedî, tu ji wir
neçim.

BEŞA 13

1 Di wê serdemê de hinek hebûn ku jê re behsa Celîliyên
ku Pîlatos xwîna wan bi goriyên wan tevlihev kiribû, hebûn.
2 Îsa li wan vegerand û got: « Hûn difikirin ku ev Celîliyan
ji hemû Celîliyan zêdetir gunehkar in, ji ber ku cefayên
weha kişandine?
3 Ez ji we re dibêjim, Na, lê eger hûn tobe nekin, hûn hemû
jî bi vî awayî helak bibin.
4 An ew hejdeh, yên ku birca Sîloam ket ser wan û ew kuşt,
ma hûn difikirin ku ew ji hemû mirovên ku li Orşelîmê
rûdiniştin gunehkar in?
5 Ez ji we re dibêjim, Na, lê heta ku hûn tobe nekin, hûnê
hemû jî bi vî awayî helak bibin.
6 Wî ev mesele jî got; Zilamekî li rezê wî dara hêjîrê
çandibû. hat û li fêkî geriya, lê nedît.
7 Hingê wî ji rezvanê xwe re got: «Va ye, ev sê sal in ez
têm li ber vê dara hêjîrê digerim û nabînim. çima erdê
dihejîne?
8 Û wî lê vegerand û got: «Ya Xudan, vê salê jî bihêle,
heta ku ez wê bikolim û bi gomê vekim.
9 Û eger fêkî bide, baş e, û eger na, paşê wê bibire.
10 Û wî roja* Şemiyê di kinîşeke* de hîn dikir.
11 Û va ye, jinek hebû ku hejdeh sal bûn ruhê wê yê
nexweşiyê hebû û bi hev re xwe xwar kiribû û bi tu awayî
nikaribû xwe bilind bike.
12 Gava Îsa ew dît, gazî wê kir û jê re got: « Sitiyê, tu ji
bêhêziya xwe azad bûyî.
13 Û wî destên xwe danîn ser wê û di cih de ew rast hat û
pesnê Xwedê da.
14 Serekê kinîştê bi hêrs lê vegerand, ji ber ku Îsa roja
Şemiyê sax kir, û ji xelkê re got: «Şeş roj in ku divê mirov
tê de bixebitin; roja Şemiyê.
15 Hingê Xudan bersîva wî da û got: « Hey durû, ma her
yek ji we roja Şemiyê gayê xwe an jî kerê xwe ji hewşê
dernaxe û nahêle ku av bide?
16 Û ev jina ku keça Birahîm e, ku Şeytan ew girêdaye, va
ye, ev hejde sal in, ma ne diviya roja Şemiyê ji vê girêdanê
bê berdan?
17 Û gava ku wî ev tişt gotin, hemû dijminên wî şerm kirin
û hemû gel ji bo hemû tiştên bi rûmet ên ku wî kiribûn, şa
bû.
18 Hingê wî got: Padîşahiya Xwedê mîna çi ye? û ez ê
dişibim kîjanê?

19 Ew mîna tovê xerdelê ye, ku mirovek hilda û avêt
baxçeyê xwe; û mezin bû û dareke mezin şil kir; û çûkên
ezmanan di çiqilên wê de rûniştibûn.
20 Û dîsa got: « Ez Padîşahiya Xwedê bişibînim kê?
21Ew mîna hevîrtirşkê ye, ku jinekê hilda û di nav sê
pîvana şirîn de veşart, heta ku tev bi hevîrtirş bû.
22 Ew di bajar û gundan re derbas dibû, hîn dikir û ber bi
Orşelîmê ve diçû.
23 Hingê yekî jê re got: «Ya Xudan, ma yên ku xilas dibin
hindik in? Û wî ji wan re got:
24 Hewl bidin ku hûn di deriyê teng de bikevin hundir,
çimkî ez ji we re dibêjim, gelek wê bixwazin ku bikevin
hundir û nikaribin.
25 Gava ku xweyê malê radibe û derî girt û hûn li derve
radibin û li derî dixin û dibêjin: Ya Xudan, ya Xudan, ji me
re veke. û ewê bersivê bide û ji we re bêje, ez we nas
nakim ku hûn ji ku ne.
26 Hingê hûnê dest pê bikin ku bêjin: «Me li ber te xwar û
vexwar û te li kuçeyên me hîn kir.»
27 Lê ewê bêje: «Ez ji we re dibêjim, ez we nas nakim ku
hûn ji ku ne; Ji min dûr bikevin, hûn hemû yên ku neheqiyê
dikin.
28 Dema ku hûn Birahîm, Îshaq, Aqûb û hemû
pêxemberan di Padîşahiya Xwedê de bibînin û hûn bi xwe
ji derve hatine derxistin, wê bibe girîn û qirçîna diranan.
29 Û ewê ji rojhilat, ji rojava, ji bakur û ji başûr bên û wê
di Padîşahiya Xwedê de rûnin.
30 Û va ye, yên paşîn ên ku wê bibin pêşî û yên pêşî yên
ku wê bibin ên dawîn hene.
31 Di wê rojê de hinek ji Fêrisiyan hatin û jê re gotin:
«Derkeve derve û ji wir derkeve, çimkî Hêrodês wê te
bikuje.»
32 Û wî ji wan re got: « Herin û ji wê rovî re bêjin: Va ye,
ez cinan derdixim, îro û sibe dermanan dikim û roja sisiyan
ezê bêkêmasî bim.
33 Lê belê divê ez îro, sibe û roja din bimeşim, çimkî nabe
ku pêxemberek ji Orşelîmê winda bibe.
34 Ey Orşelîma, Orşelîma, ku pêxemberan dikujî û yên ku
ji te re hatine şandin davêjin keviran. Çawa ku mirîşk
nevîyên xwe di bin baskên xwe de dicivîne, ezê çend caran
zarokên te bicivînim, lê hûn naxwazin!
35 Va ye, mala we ji we re wêran maye.

BEŞA 14

1 Û çaxê ew çû mala yekî ji serekên Fêrisî, da ku roja
şemiyê nan bixwe, wan lê nêrî.
2 Û va ye, li ber wî zilamekî ku bi dilopê ketibû hebû.
3 Îsa bersîva Şerîetzan û Fêrisiyan da û got: « Ma di roja
Şemiyê de dermankirin rewa ye?
4 Û ew bêdeng man. Wî ew girt, ew qenc kir û ew berda.
5 Û bersîva wan da û got: Kî ji we ker an ga bikeve çalê û
roja Şemiyê tavilê wî dernaxe?
6 Û wan nikaribû dîsa bersîva van tiştan bidin wî.
7 Û wî mesela ji yên ku hatibûn gazîkirinê kir, çaxê nîşan
da ku wan çawa jûreyên sereke hilbijart. ji wan re got,
8 Gava ku tu ji yekî ji bo daweteke were gazîkirin, li oda
herî bilind rûne; Nebe ku mirovek ji te birûmettir ji wî
were xwestin;
9 Yê ku ji te û wî re got were û ji te re bêje: «Cîh bide vî
mirovî; û hûn bi şerm dest pê dikin ku hûn jûreya herî jêrîn
bigirin.
10 Lê gava ku tu hat gazîkirin, here û li oda jêrîn rûne; da
ku gava ewê ku şîret li te kiriye bê, ji te re bêje: «Heval,
derkeve bilindtir!» wê hingê tu li ber wan ên ku bi te re li
ser sifrê rûdinin, biperizin.
11 Çimkî her kesê ku xwe bilind bike, wê nizim bibe; û yê
ku xwe nizm bike, wê bilind bibe.
12 Hingê wî ji yê ku jê re got jî got: Gava ku tu şîvê an şîvê
çêkî, gazî hevalên xwe, ne birayên xwe, ne xizmên xwe û
ne jî cîranên xwe yên dewlemend neke. da ku ew jî careke
din ji te re nexwazin û berdêla te bê dayîn.
13 Lê gava ku tu cejnê çêkî, gazî belengaz, seqet, seqet û
koran bike.
14 Û tuyê pîroz bî; Çimkî ew nikarin te berdêl bidin.
15 Gava yekî ji yên ku pê re li ser sifrê rûniştibûn ev tişt
bihîstin, wî jê re got: «Xwezî bi wî yê ku di Padîşahiya
Xwedê de nan bixwe.»
16 Hingê wî jê re got: « Mirovek şîvek mezin çêkir û ji
gelekan re got:
17 Û di wextê şîvê de xulamê xwe şand, da ku ji yên hatî
vexwendin re bêje: Werin; Çimkî her tişt niha amade ye.
18 Û hemûyan bi yek razîbûna xwe dest pê kir bahane. Yê
pêşî jê re got, min erdek kirî, divê ez herim û bibînim: Ez ji
te lava dikim ku min efû bike.
19 Û yekî din got: Min pênc nîrê dewar kirîn û ez diçim
wana îzbat bikim.
20 Û yekî din got: Min jinek zewicî, lewra ez nikarim bêm.
21 Îcar ew xulam hat û ev tişt ji axayê xwe re got. Hingê
axayê malê hêrs bû ji xulamê xwe re got: Bi lez derkeve
kuçe û kolanên bajêr û belengaz, seqet, rawestan û koran
bîne vir.
22 Û xulam got: Ya Xudan, çawa ku te emir kir, hat kirin,
lê dîsa jî cih heye.
23 Û xwedê ji xulam re got: Derkeve nav rê û zozanan û
zorê bide wan ku bikevin hundir, da ku mala min tije bibe.
24 Çimkî ez ji we re dibêjim, ji wan zilamên ku hatine
vexwendin, tu kes ji şîva min tam nake.
25 Û elaleteke mezin bi wî re diçû, ew vegeriya û ji wan re
got:
26 Eger yek bê ba min û nefret bike ji dê û bavê xwe, ji
jina xwe, ji zarokan, ji bira û xwişkan, erê û ji jiyana xwe jî,
ew nikare bibe şagirtê min.
27 Û kî ku xaça xwe hilnegire û li pey min neyê, nikare
bibe şagirtê min.
28 Ma kî ji we ku dixwaze bircê ava bike, pêşî rûnene û
xercê hesab neke, ka têra wî heye ku wê biqedîne?
29 Nebe ku piştî ku bingeh danî û nikaribe wê biqedîne,
her kesê ku dibîne dest bi tinazê xwe bike.
30 Gotin: «Vî mirovî dest bi avakirinê kir û nekarî biqedîne.
31 An kîjan padîşah, ku diçe li dijî padîşahekî din şer bike,
pêşî rûnene û naşêwire, gelo ew dikare bi deh hezarî bi wî
yê ku bi bîst hezarî re tê pêşberî wî bike?
32 An na, dema ku yê din hê dûr e, balyozek dişîne û
şertên aştiyê dixwaze.
33 Bi vî awayî, ji we kî ku dest ji hemû tiştên xwe bernede,
nikare bibe şagirtê min.
34 Xwê baş e, lê eger xwê bêhna xwe winda bike, wê bi çi
were tehm kirin?
35 Ew ne ji bo erd û ne jî ji bo çolê ye; lê mêran ew
derxistin. Yê ku guhên wî hene, bila bibihîze.

BEŞA 15

1 Hingê hemû bacgir û gunehkar nêzîkî wî bûn, da ku wî
bibihîzin.
2 Fêrisî û Şerîetzan jî pitepit kirin û gotin: «Ev mirov
gunehkaran qebûl dike û bi wan re xwarinê dixwe.
3 Û wî ev mesela ji wan re got û got:
4 Ma kîjan ji we sed pez hebin, eger yekî ji wan winda bike,
nod û nehan li çolê nahêle û li pey yê winda naçe, heta ku
wê bibîne?
5 Û gava ku ew dît, ew datîne ser milên xwe û bi şahî.
6 Gava ew tê malê, gazî heval û cîranên xwe dike û ji wan
re dibêje: «Bi min re şa bibin; Çimkî min pezê xwe yê
windabûyî dît.
7 Ez ji we re dibêjim, bi vî awayî wê li ezmanan ji bo
gunehkarekî ku tobe dike, ji nod û neh mirovên rast ên ku
hewcedariya wan bi tobekirinê re tune be, şahî be.
8 An kîjan jina ku deh zîvên wê hebin, eger pariyek xwe
winda bike, mûmekê pênaxe, malê şûj nake û bi xîret
nagere heta ku bibîne?
9 Gava wê dît, gazî hevalên xwe û cîranên xwe dike û
dibêje: «Bi min re şa bibin; Çimkî min perçeyê ku min
winda kiribû dît.
10 Bi vî awayî, ez ji we re dibêjim, li ber milyaketên
Xwedê ji gunehkarekî ku tobe dike, şahî heye.
11 Û wî got: Du kurên zilamekî hebûn.
12 Û yê ji wan biçûk ji bavê xwe re got: Bavo, para ku
dikeve destê min bide min. Û wî jiyana xwe ji wan re parve
kir.
13Piştî çend rojan kurê biçûk hemû li hev civandin û çû
welatekî dûr û li wir mal û milkê xwe bi jîneke xirecir xera
kir.
14 Û gava ku wî hemû xerc kir, li wî welatî xelayeke mezin
rabû. û wî dest pê kir bêhêvî bû.
15 Ew çû û xwe gihande welatiyekî wî welatî. Û wî ew
şand zeviyên wî, da ku berazan biçêrîne.
16 Û wî dixwest zikê xwe bi kêzikên ku berazan dixwarin
tije bike û kesî neda wî.
17 Û gava ew hat ser xwe, got: «Çiqas kirêgirtiyên bavê
min têr û nan hene û ez ji birçîna dimirim!
18 Ezê rabim herim ba bavê xwe û jê re bêjim: Bavo, min
li hember ezmên û li ber te guneh kir.
19 Û ez êdî ne hêja me ku jê re kurê xwe bê gotin: Min
bike yek ji xulamên xwe.
20 Û ew rabû û hat ba bavê xwe. Lê gava ku ew hê gelek
dûr bû, bavê wî ew dît, dilovanî bû, bezî, ket stûyê wî û ew
ramûsa.
21 Kurê wî jê re got: Bavo, min li hember ezmên û li ber te
guneh kir û êdî ne hêja me ku jê re kurê te bê gotin.
22 Lê bav ji xulamên xwe re got: «Ciltê herî xweş bînin û
li wî bikin. û zengil danî ser destê wî û pêlav danî ser
lingên wî:
23 Û golikê rûnkirî bînin vir û bikujin. û em bixwin û şa
bibin:
24 Çimkî ev kurê min miribû û sax bû. winda bû û hat dîtin.
Û wan dest bi şahiyê kir.
25 Îcar kurê wî yê mezin li zeviyê bû û gava ku ew hat û
nêzîkî malê bû, wî muzîk û dîlan bihîst.
26 Û wî gazî yekî ji xulaman kir û jê pirsî ka wateya van
tiştan çi ye.
27 Û wî jê re got: «Birayê te hatiye; û bavê te golikê qelew
kuşt, ji ber ku ew sax û sax qebûl kir.
28 Û ew hêrs bû û nexwest bikeve hundir; ji ber vê yekê
bavê wî derket derve û jê lava kir.
29 Û wî ji bavê xwe re got: «Va ye, ev çend sal in ez ji te
re xizmet dikim û tu carî ji emrê te derneketim; lê te
zarokek neda min, da ku ez bi hevalên xwe re şa bibim.
30 Lê gava ku ev kurê te yê ku bi fahîşeyan re jiyana te
xwar, hat, te ji bo wî golikê qelew kuşt.
31 Û wî jê re got: Kuro, tu her û her bi min re yî û hemû
tiştên min ên te ne.
32 Diviyabû ku em şa bibin û şa bibin. Çimkî ev birayê te
miribû û zindî bû. winda bû û tê dîtin.

BEŞA 16

1 Û wî ji şagirtên xwe re jî got: « Mirovek dewlemend
hebû ku mîrekî wî hebû; Û ew ji wî re hat sûcdarkirin ku
wî tiştên xwe xerc kiriye.
2 Wî gazî wî kir û jê re got: «Çawa ye ku ez vê yekê ji te
dibihîzim? hesabê mîrtiya xwe bide; Çimkî dibe ku tu êdî
nebî mîr.
3 Parêzger di dilê xwe de got: «Ez çi bikim? Çimkî axayê
min mîrîtiyê ji min distîne: Ez nikarim bikolim; parsek
kirin ez şerm dikim.
4Ez biryardar im ku ez çi bikim, da ku gava ez ji serweriyê
bêm avêtin, ew min qebûl bikin malên xwe.
5 Hingê wî gazî her deyndarên axayê xwe kir û ji yê pêşî re
got: «Tu çiqas deyndarê axayê min î?
6 Û wî got: Sed pîvan rûn. Û wî jê re got: «Berçewa xwe
hilde, zû rûne û pêncî binivîsîne.»
7 Hingê wî ji yekî din re got: «Tu çiqas deyndar î? Û wî
got: Sed pîvan genim. Û wî jê re got: «Bernivîsa xwe hilde
û heşt deh binivîse.»
8 Û Xudan pesnê mîrzayê neheq da, ji ber ku wî bi
aqilmendî kiribû. Çimkî zarokên vê dinyayê di nifşa xwe
de ji zarokên ronahiyê jîrtir in.
9 Û ez ji we re dibêjim, ji xwe re bikin dostên mamonê
neheqiyê; da ku gava hûn bi ser nekevin, ew we qebûl
bikin axên herheyî.
10 Yê ku di ya herî hindik de dilsoz e, di pir de jî dilsoz e;
11 Ji ber vê yekê, eger hûn di mamona neheq de dilsoz
nebin, wê kî bi we re dewlemendiya rast bispêre?
12 Û eger hûn di ya yekî din de dilsoz nebin, yê ku yê we
ye wê kî bide we?
13 Tu xulam nikare ji du axayan re xizmetê bike; an na,
ewê yekî bigire û yê din kêm bike. Hûn nikarin ji Xwedê û
Mamon re xizmetê bikin.
14 Fêrisiyên çavnebar jî ev hemû tişt bihîstin û tinazên xwe
pê kirin.
15 Û wî ji wan re got: « Hûn ew in ku xwe li ber mirovan
rastdar derdixin; lê Xwedê bi dilê we dizane. Çimkî tiştê ku
di nav mirovan de pir bi qedr û qîmet e, li ber Xwedê
heram e.
16 Şerîet û pêxember heta Yûhenna hebûn;
17 Û derbasbûna erd û ezman hêsantir e, ji têkçûna xalek
Şerîetê.
18 Kî ku jina xwe berde û bi yekî din re bizewice, zînayê
dike;
19 Zilamek dewlemend hebû ku cilê binefşî û kitanê xweş
li xwe kiribû û her roj bi qîmet diçû.
20 Û parsekek hebû ku navê wî Lazar bû, ku li ber dergehê
wî tije birîn hatibû danîn.

21 Û dixwestin ku bi qirişkên ku ji sifra yê dewlemend
daketibûn têr bibin; kûçik jî hatin û birînên wî hejandin.
22 Û usa bû ku parsek mir, milyaketan ew hildan hembêza
Birahîm. Yê dewlemend jî mir û hat veşartin.
23 Û di dojehê de, wî çavên xwe hildan, ku di ezab de ye, û
Birahîm ji dûr ve û Lazar di hembêza wî de dît.
24 Û wî giriya û got: «Ya Bavê Birahîm, li min were
rehmê û Lazar bişîne, da ku serê tiliya xwe di avê de bike û
zimanê min hênik bike; Çimkî ez di vê agirê de diêşim.
25 Lê Birahîm got: «Kuro, bîne bîra xwe ku te di jiyana
xwe de tiştên xwe yên qenc standiye û bi heman awayî
Lazar tiştên xerab standine.
26 Û ji bilî van hemûyan, di navbera me û we de xelekek
mezin heye; ne jî dikarin ji me re derbas bibin, ku ew ê ji
wir were.
27 Hingê got: «Bavo, ez ji te lava dikim ku tu wî bişînî
mala bavê min.
28 Çimkî pênc birayên min hene; da ku ew ji wan re
şahidiyê bike, da ku ew jî neyên vî cihê ezabê.
29 Birahîm jê re got: «Mûsa û pêxemberên wan hene; bila
wan bibihîzin.
30 Û wî got: Na bavo Birahîm, lê eger yek ji nav miriyan
here ba wan, ewê tobe bikin.
31 Û wî jê re got: «Eger ew guh nedin Mûsa û pêxemberan,
her çend yek ji nav miriyan rabe jî, ew ê razî nebin.

BEŞA 17

1 Hingê wî ji şagirtên xwe re got: « Ne mimkun e ku sûc
bên.
2 Ji bo wî çêtir bû ku kevirek arî bi stûyê wî ve bê
daliqandin û ew bê avêtin nav deryayê, ne ku yekî ji van
biçûkan xera bike.
3 Hay ji xwe hebin: Eger birayê te li hember te sûcê bike,
lê hilat; Û heke ew poşman bibe, wî bibaxişîne.
4 Û eger ew di rojekê de heft caran sûcê li te bike û heft
caran li te vegere û bêje: «Ez tobe dikim; tu wî bibihûrînî.
5 Şandiyan ji Xudan re got: «Baweriya me zêde bike.
6 Û Xudan got: « Eger baweriya we bi qasî tovê xerdelê
hebûya, hûn dikarin ji vê dara hinarê re bigotana: «Tu ji
kokê xwe bibirî û di deryayê de biçînî; û divê ew bi ya we
bike.
7 Lê kîjan ji we xulamekî ku diçêrîne an dewar diçêrîne
hebe, dema ku ew ji zeviyê tê, wê ji wî re bêje: «Here û
rûne ser xwarinê?»
8 Û wê ji wî re nebêje: «Heta ku ez bixwim û vexwim, xwe
amade bike, xwe girê bide û ji min re xizmetê bike; û paşê
hûnê bixwin û vexwin?
9 Ma ew ji xulamê ku tiştên ku li wî hatibûn emir kirin,
spas dike? Ez nadim.
10 Bi vî awayî hûn jî, gava ku hûn hemû tiştên ku li we
hatine emir kirin, bikin, bêjin: Em xizmetkarên bêkêr in;
11 Û çaxê ew diçû Orşelîmê, di nava Samerya û Celîlê re
derbas dibû.
12 Û çaxê ew ket gundekî, deh zilamên kotî yên ku ji dûr
ve rawestabûn rastî wî hatin.
13 Wan jî dengê xwe bilind kirin û gotin: «Ya Mamoste, li
me were rehmê!»
14 Gava wî ew dîtin, ji wan re got: Herin xwe nîşanî
kahînan bidin. Û gava ku ew diçûn, ew paqij bûn.
15 Û yekî ji wan, gava dît ku ew sax bûye, vegeriya û bi
dengekî bilind pesnê Xwedê da.
16 Û li ber lingên wî xwe avêt xwarê û şikir jê re kir. Ew
Samerî bû.
17 Îsa lê vegerand û got: « Ma ne deh pak bûn? lê neh li ku
ne?
18 Ji vî xerîb pê ve tu kes nehatine dîtin ku vegerîyane ku
rûmetê bidin Xwedê.
19 Û wî jê re got: « Rabe, here, baweriya te tu sax kir.
20 Û gava ku ji Fêrisiyan hat xwestin ku Padîşahiya Xwedê
bê, wî bersîva wan da û got: Padîşahiya Xwedê bi çavan
nayê.
21 Û nabêjin: Va ye! an jî, li wir! Çimkî va ye, Padîşahiya
Xwedê di nav we de ye.
22 Û wî ji şagirtan re got: « Roj wê bên, ku hûn bixwazin
yek ji rojên Kurê Mirov bibînin û wê nabînin.
23 Û ewê ji we re bêjin: Li vir binêre; an jî, li wir binerin:
nekevin pey wan, ne jî li pey wan biçin.
24Çimkî çawa birûska ku ji aliyekî ezmên ronî dike, heta
aliyê din di bin ezmên de şewq dide. Kurê Mirov jî di roja
xwe de wê wusa be.
25 Lê pêşî divê ew gelek cefayê bikişîne û ji vî nifşî bê
redkirin.
26 Û çawa di rojên Nûh de bû, di rojên Kurê Mirov de jî
wê wusa be.
27 Wan xwarin, vexwar, jin anîn, hatin zewicandin, heta
roja ku Nûh ket gemiyê û tofan hat û ew hemû helak kirin.
28 Çawa di rojên Lût de jî wusa bû. dixwarin, vedixwarin,
dikirin, difirotin, diçandin, ava dikirin;
29 Lê roja ku Lût ji Sodomê derket, ji ezmên agir û
kevroşk barand û hemû helak kirin.
30 Di roja xuyabûna Kurê Mirov de jî wusa be.
31 Di wê rojê de, yê ku li ser banî be û tiştên wî di malê de
be, bila neyê xwarê ku hilde; û yê ku li zeviyê ye jî bila
venegere.
32 Jina Lût bîne bîra xwe.
33 Kî ku bixwaze canê xwe xilas bike, wê winda bike; Û
yê ku jiyana xwe winda bike, wê wê biparêze.
34 Ez ji we re dibêjim, di wê şevê de wê du zilam di
nivînekê de bin. yek wê bê girtin û yê din bê hiştin.
35 Du jin wê li hev biqelişînin; yek bê girtin û yê din bê
hiştin.
36 Du mêr wê li zeviyê bin; yek bê girtin û yê din bê hiştin.
37 Wan lê vegerand û jê re got: «Li ku derê, ya Xudan? Û
wî ji wan re got: « Laş li ku derê be, wê li wir ajel li hev
bicivin.

BEŞA 18

1 Û wî meselek ji wan re got, da ku mirov hergav dua bikin
û bêhêz nebin.
2 Gotin: Li bajarekî hakimek hebû ku ji Xwedê netirsiya û
ji mirovan neditirsiya.
3 Li wî bajarî jinebiyek hebû; û hat ba wî û got: «Heyfa
min ji dijminê min hilde.»
4 Û wî ji bo demekê nexwest, lê paşê di dilê xwe de got:
Her çiqas ez ne ji Xwedê ditirsim û ne jî ji mirovan ditirsim;
5 Lê belê ji ber ku ev jinebiya min teng dike, ez ê tola wê
hilînim, da ku bi hatina wê ya domdar ew min newestîne.
6 Û Xudan got: Bibihîzin hakimê neheq çi dibêje.
7 Ma Xwedê heyfa bijartiyên xwe, yên ku bi şev û roj gazî
wî dikin, hilneweşe jî?
8Ez ji we re dibêjim ku ewê zû heyfa wan hilîne. Lê gava
ku Kurê Mirov bê, wê baweriyê li ser rûyê erdê bibîne?

9 Û wî ev mesela ji hinekên ku bi xwe bawer bûn ku
rastdar in û yên din kêm nekirin re got:
10 Du zilam derketin Perestgehê ku dua bikin. yek Fêrisî û
yê din bacgir.
11 Fêrisî rawesta û bi xwe re dua kir: «Ya Xudan, ez ji te re
şikir dikim, ku ez ne wek mirovên din im, xiravkar, neheq,
zînakar, an jî wek vî bacgir.
12 Ez di heftiyê de du caran rojî digirim, dehyeka her tiştê
xwe didim.
13 Û bacgir, ji dûr ve rawesta, nexwest bi qasî ku çavên
xwe ber bi ezmên ve hilde, lê li sînga xwe xist û got:
«Xwedê li min gunehkarekî were rehmê.»
14 Ez ji we re dibêjim, ev mirov ji yê din bêtir rastdar
daket mala xwe. Çimkî her kesê ku xwe bilind bike, wê
nizim bibe. û yê ku xwe nizm bike, wê bilind bibe.
15 Zarokên zarok jî anîn ba wî, da ku destê xwe li wan bide.
16 Lê Îsa gazî wan kir û got: « Bihêlin ku zarokên biçûk
bên ba min û wan negirin, çimkî Padîşahiya Xwedê ya
weha ye.
17 Bi rastî ez ji we re dibêjim, kî ku Padîşahiya Xwedê
wekî zarokek piçûk qebûl neke, qet nakeve wê derê.
18 Serdarekî jê pirsî û got: Mamosteyê qenc, ez çi bikim ku
jiyana herheyî mîras bistînim?
19 Îsa jê re got: « Çima tu ji min re dibêjî qenc? tu kes ne
qenc e, ji yekî pê ve, yanî Xwedê.
20 Tu emiran dizanî, zînayê neke, nekuje, diziyê neke,
şahidiya derewîn neke, qedrê dê û bavê xwe bide.
21 Û wî got: «Min ev hemû ji xortaniya xwe ve parastin.
22 Gava ku Îsa ev tişt bihîstin, jê re got: « Hê ji te re
kêmasiyek heye: Her tiştê xwe bifiroşe û li belengazan
belav bike û xezîneya te li ezmanan hebe û were, li pey min
were.
23 Gava wî ev bihîst, ew pir xemgîn bû, çimkî ew pir
dewlemend bû.
24 Gava Îsa dît ku ew gelek xemgîn e, got: « Çiqas zehmet
e ku yên dewlemend bikevin Padîşahiya Xwedê!
25 Çimkî hêsa ye ku deve di derziyê de derbas bibe, ne ku
yê dewlemend bikeve Padîşahiya Xwedê.
26 Û yên ku ev bihîstin gotin: «Îcar kî dikare xilas bibe?
27 Û wî got: « Tiştên ku ji mirovan re ne mimkun in, ji
Xwedê re gengaz in.
28 Hingê Petrûs got: Va ye, me her tişt hiştin û li pey te
çûn.
29 Û wî ji wan re got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, tu kes
tune ku ji bo xatirê Padîşahiya Xwedê mal, an dêûbav, an
bira, an jin û zarokên xwe berde.
30 Yê ku di vê dema niha de û di dinya ku bê de jiyana
herheyî pir zêde qebûl nake.
31 Hingê wî her diwanzdeh hilda ba xwe û ji wan re got: «
Va ye, em hilkişin Orşelîmê û hemû tiştên ku ji aliyê
pêxemberan ve li ser Kurê Mirov hatine nivîsîn, wê bên cih.
32Çimkî ewê radestî miletan bê kirin, wê tinaz û nefret lê
bê kirin û tif li wî bê kirin.
33 Û wê wî qamçiyan bikin û bikujin û roja sisiyan wê rabe.
34 Û wan yek ji van tiştan fêm nekir û ev gotin ji wan
veşartî bû û wan tiştên ku hatibûn gotin nizanin.
35 Û çaxê ku ew nêzîkî Erîhayê bû, korek li tenişta rê
rûniştibû û pars dikir.
36 Gava wî bihîst ku elaletê derbas dibe, jê pirsî ka ev çi ye.
37 Wan jê re got: «Îsa yê Nisretî derbas dibe.
38 Wî qîriya û got: «Ya Kurê Dawid, li min were rehmê!»
39 Yên ku di pêş de diçûn lê hilat, da ku ew bêdeng bimîne.
40 Îsa jî rawesta, emir kir ku wî bînin ba wî.
41 Got: Ma tu dixwazî çi bi te bikim? Û wî got: Ya Xudan,
ku ez çavên xwe bibînim.
42 Îsa jê re got: « Çaxê xwe bibîne! baweriya te tu xilas
kir.»
43 Û di cih de çavên xwe girtin, li pey wî çû û pesnê
Xwedê da.

BEŞA 19

1 Îsa ket û di Erîhayê re derbas bû.
2 Û va ye, mirovek hebû ku navê wî Zexayos bû, ku serekê
bacgiran bû û ew dewlemend bû.
3 Û wî dixwest ku Îsa bibîne ku ew kî ye. û nikaribû ji bo
çapemeniyê, ji ber ku ew biçûk bû.
4 Û ew berê xwe da bezî, hilkişiya ser dara hinarê, da ku
wî bibîne, çimkî ewê di wê rêyêda derbaz dibû.
5 Gava ku Îsa hat wî cihî, li jor nêrî, ew dît û jê re got:
Zexayos, bilezîne û were xwarê; Çimkî îro divê ez li mala
te bimînim.
6 Û wî lez kir, hat xwarê û bi şahî ew qebûl kir.
7 Gava wan ew dît, hemûyan pitepijirîn û gotin: «Ew çûbû
mêvanê mirovekî gunehkar.
8 Zexayos rawesta û ji Xudan re got; Va ye, ya Xudan, ez
nîvê malê xwe didim belengazan; Û eger min tiştek ji yekî
bi sûcdariya derewîn standibe, ez wî çar qat vedigerînim.
9 Îsa jê re got: « Îro xilasî hat vê malê, çimkî ew jî kurê
Birahîm e.
10 Çimkî Kurê Mirov hatiye ku li yê winda bigere û xilas
bike.
11 Gava ku wan ev tişt bihîstin, wî meselek lê zêde kir û
got, çimkî ew nêzîkî Orşelîmê bû û wan difikirî ku wê
Padîşahiya Xwedê tavilê xuya bibe.
12Wî got: « Zilamek esilzade çû welatekî dûr, da ku ji xwe
re padîşahiyek bistîne û vegere.
13Wî gazî deh xulamên xwe kir, deh zêrên wan dan û ji
wan re got: «Heta ku ez bêm, bixebitin.
14Lê hemwelatiyên wî nefret kirin û li pey wî xeber şandin
û gotin: «Em nahêlin ku ev zilam li ser me bibe padîşah.
15 Û usa bû, ku çaxê ew vegeriya û Padşatî standibû, hingê
wî emir kir ku gazî van xulamên ku wî pere dane wan,
bikin, da ku ew bizane ku her kesî bi bazirganiyê çiqas
qezenc kiriye.
16 Hingê yê pêşî hat û got: «Ya Xudan, zêrê te deh lîre
zêde bûye.»
17 Û wî jê re got: «Welleh, xulamê qenc! Ji ber ku tu di
hindik de dilsoz bûyî, desthilatiya te li ser deh bajaran heye.
18 Yê diduyan hat û got: Ya Xudan, zêrê te pênc lîre zêde
bûye.
19 Û wî jî ji wî re got: «Tu jî li ser pênc bajaran be.
20 Û yekî din hat û got: Ya Xudan, va ye zêrê te yê ku min
di destmalekê de veşartiye.
21Çimkî ez ji te ditirsiyam, ji ber ku tu mirovekî hişk î,
tiştê ku te dananiye hildigire û ya ku te neçandiye, didirû.
22 Û wî jê re got: «Ezê ji devê te dîwana te bikim, xulamê
xerab. Te dizanibû ku ez mirovekî hişk im, tiştê ku min
dananiye hildigirim û ya ku min neçandiye didirû.
23 Îcar te çima perê min neda bankê, da ku di hatina xwe
de min bi faîzê perê xwe bixwazim?
24 Û wî ji yên ku li wê derê rawestan re got: «Wî zêrê jê
bistînin û bidin yê ku deh zêrên wî hene.»
25 Û wan jê re got: Ya Xudan, deh zêrên wî hene.

26 Çimkî ez ji we re dibêjim, ji her kesê ku heye re wê bê
dayîn; û ji yê ku nîne, yê ku heye jî wê ji wî bê standin.
27 Lê wan dijminên min, yên ku nedixwestin ez li ser wan
padîşahiyê bikim, bînin vir û wan li ber min bikujin.
28 Piştî ku wî weha peyivî, berê xwe da Orşelîmê û
hilkişiya Orşelîmê.
29 Û çaxê ew nêzîkî Beytfacê û Beytanyayê bû, li ser
çiyayê ku jê re Çiyayê Zeytûnê digotin, wî du şagirtên xwe
şandin.
30 Dibêjin: « Hûn herin gundê li hemberê xwe. Di wê derê
de hûnê dehşikekî girêdayî bibînin, lê tu kes lê ne rûniştiye.
Wî vekin û bînin vir.
31 Û eger yek ji we bipirse, hûn çima wî berdidin? Bi vî
awayî hûnê jê re bêjin: Çimkî hewcedariya Xudan bi wî
heye.
32 Û yên ku hatibûn şandin çûn û çawa ku Îsa ji wan re
gotibû, dîtin.
33 Gava wan dehşik vedikir, xwediyên dehşikê ji wan re
got: «Çima hûn dehşikê vedikin?
34 Û wan got: «Pêdiviya Xudan bi wî heye».
35 Wan ew anîn ba Îsa, cilên xwe avêtin ser dehşikê û Îsa
danîn ser wî.
36 Gava ku ew diçû, wan cilên xwe di rê de belav kirin.
37 Û çaxê ku ew nêzîkî wî bû, heta niha li ber xwarê
Çiyayê Zeytûnê, tevahiya elaleta şagirtan dest pê kir şa bû
û bi dengekî bilind pesnê Xwedê da ji bo hemû karên
mezin ên ku wan dîtibûn.
38 Dibêjin: «Padşayê ku bi navê Xudan tê, pîroz be. Li
ezmanan aştî û li bilindahiyan rûmet.
39 Ji elaletê hinekan ji Fêrisiyan jê re gotin: «Mamoste, li
şagirtên xwe hilat.
40 Wî lê vegerand û ji wan re got: « Ez ji we re dibêjim,
eger evana bêdeng bimînin, kevir wê di cih de biqîrin.
41 Gava ku ew nêzîk bû, wî bajar dît û li ser wî giriya.
42 Digot: « Eger te jî, bi kêmanî di roja xwe de, tiştên ku
aştîya te ne, bizanîya! lê niha ew ji çavên te veşartî ne.
43 Çunkî ew roj bên ser te, ku dijminên te wê xendeqê
biavêjin dora te, dora te bigirin û te ji her alî ve tê de
bihêlin.
44 Û wê te û zarokên te di nav te de bi erdê re deyne. û ewê
di te de kevirekî li ser kevirekî din nehêlin; ji ber ku te
wextê ziyareta xwe nizanibû.
45 Îcar ew çû Perestgehê, dest pê kir, yên ku di Perestgehê
de difirotin û dikirin û difiroşin.
46 Ji wan re got: « Hatiye nivîsîn: «Mala min mala
duakirinê ye.
47 Û wî her roj di Perestgehê de hîn dikir. Lê serekên
kahînan, Şerîetzan û serekên gel lê digeriyan ku wî bikujin.
48 Û nikaribû bibînin ku ew çi bikin;

BEŞA 20

1 Û bû ku rojekê ji wan rojan, çaxê ku wî di Perestgehê de
gel hîn dikir û Mizgînî belav dikir, serekên kahînan û
Şerîetzan bi rihspî re hatin ser wî.
2 Û jê re got: «Ji me re bêje, tu van tiştan bi kîjan
desthilatiyê dikî? an kî ye yê ku ev desthilatî daye te?
3 Wî bersîv da û ji wan re got: « Ezê jî tiştekî ji we
bipirsim; û bersiva min bide:
4 Vaftîzma Yûhenna ji ezmên bû an ji mirovan bû?
5 Ew bi xwe re dipeyivîn û digotin: «Eger em bêjin: Ji
ezmên; ewê bêje: «Nexwe çima we jê bawer nekir?»
6 Lê eger em bêjin: Ji mirovan; Hemû gel wê me bidin ber
keviran, çimkî ew bawer in ku Yûhenna pêxemberek e.
7 Wan lê vegerand û got ku ew nizanin ji ku derê ye.
8 Îsa ji wan re got: « Ez jî ji we re nabêjim ku ez van tiştan
bi kîjan desthilatiyê dikim.
9 Hingê wî dest pê kir ev mesele ji gel re got. Zilamekî rez
çand, rez da cotkaran û demeke dirêj çû welatekî dûr.
10 Û di wextê xwe de xulamek şand ba rezvanan, da ku ji
berê rêz bidin wî.
11 Û wî dîsa xulamekî din şand, wan jî li wî xist, şermezar
kirin û ew vala şandin.
12 Û dîsa yekî sisiyan şand û ew jî birîndar kirin û avêtin
derve.
13 Hingê axayê rêz got: «Ez çi bikim? Ez ê kurê xwe yê
delal bişînim: belkî gava ku wî bibînin, ew hurmeta wî
bigirin.
14 Lê gava ku rezvanan ew dît, di nav hev de şêwirîn û
gotin: «Ev mîras e; werin em wî bikujin, da ku mîras ji me
re be.
15 Îcar wan ew ji rêz avêtin û kuştin. Îcar axayê rêz wê çi ji
wan re bike?
16 Ewê bê, van rezvanan helak bike û rêz bide yên din. Û
gava ew bihîstin, gotin: Xwedê nehêle.
17 Û wî li wan nêrî û got: « Îcar ev çi ye ku hatiye nivîsîn:
«Kevirê ku avakeran red kir, ew bû serê quncikê?»
18 Kî ku bikeve ser wî kevirî, wê bê şikandin; lê bi ser kê
de bikeve, ewê wî bike toz.
19 Di wê saetê de serekên kahînan û Şerîetzan xwestin ku
destên xwe deynin ser wî. Ew ji xelkê ditirsiyan, çimkî wan
fêm kir ku wî ev mesele li hember wan gotiye.
20 Û wan çavê xwe li wî girtin û casûs şandin, yên ku xwe
wek merivên rast nîşan bidin, da ku gotinên wî bigirin, da
ku wî bidin destê hêz û desthilatdariya walî.
21 Wan jê pirsî û gotin: Mamoste, em dizanin ku tu rast
dibêjî û hîn dikî, tu kesî qebûl nakî, lê riya Xwedê bi rastî
hîn dikî.
22 Ma ji bo me rewa ye ku em bacê bidin Qeyser an na?
23 Lê wî hîlebaziya wan fêm kir û ji wan re got: « Çima
hûn min diceribînin?
24 Qirekî nîşanî min bide. Wêne û sernivîsa kê heye? Wan
bersîv da û gotin: ya Qeyser.
25 Û wî ji wan re got: « Ji ber vê yekê tiştên ku yên Qeyser
in bidin Qeyser û tiştên ku yên Xwedê ne ji Xwedê re.
26 Û wan nikarîbûn gotinên wî li ber xelkê bigirin û li
bersiva wî şaş man û xwe bêdeng kirin.
27 Hingê hinek ji Sadûqiyên ku înkar dikin ku vejîn heye
hatin ba wî. û wan jê pirsî:
28 Got: Mamoste, Mûsa ji me re nivîsî: Eger birayê yekî
bimire, jinek hebe û bêzar bimire, bila birayê wî jina xwe
bigire û dûndana birayê xwe rake.
29 Ji ber vê yekê heft bira hebûn: Yê pêşî jinek girt û bê
zarok mir.
30 Û yê diduyan ew bir jinikê û bêzar mir.
31 Yê sisiyan jî ew girt. Her heftan jî bi vî awayî zarok
nehiştin û mirin.
32 Piştî hemûyan jin jî mir.
33 Îcar di vejînê de jina kê ji wan e? ji ber ku heftan ew
jina xwe anîn.
34 Îsa li wan vegerand û got: « Zarokên vê dinyayê
dizewicin û dizewicin.

35 Lê yên ku hêjayî wê bên hesibandin ku wê dinyayê û vejîna ji nav miriyan bistînin, ne bizewicin û ne jî bizewicin.
36 Êdî nikarin bimirin, çimkî ew wek milyaketan in. û zarokên Xwedê ne, zarokên qiyametê ne.
37 Îcar gava ku mirî rabûne, Mûsa jî li ber çolê nîşan da, gava ku jê re dibêje Xudan Xwedayê Birahîm, Xwedayê Îshaq û Xwedayê Aqûb.
38 Çimkî ew ne Xwedayê miriyan, lê yê zindiyan e; çimkî hemû ji bo wî dijîn.
39 Hingê hinek Şerîetzan lê vegerand û gotin: Mamoste, te baş got.
40 Û piştî vê yekê qet newêrîbûn ku tu pirsekê jê bikin.
41 Û wî ji wan re got: « Çawa dibêjin ku Mesîh kurê Dawid e?
42 Dawid bi xwe di kitêba Zebûr de dibêje: «Xudan ji Xudanê min re got: «Tu li milê min ê rastê rûne.
43Heta ku ez dijminên te bikim bin lingên te.
44 Loma Dawid jê re dibêje Xudan, îcar ew çawa ye kurê wî?
45Hingê li ber guhdariya hemû xelkê wî ji şagirtên xwe re got:
46 Hay ji Şerîetzanan hebin, yên ku dixwazin bi kincên dirêj bimeşin, li sûkan ji silavan, li kinîştan ji kursiyên bilind û di ziyafetan de ji odeyên serekan hez dikin.
47 Yên ku malên jinebiyan dadiqurtînin û ji bo xwe duayên dirêj dikin;

BEŞA 21

1 Û wî li jor nêrî, û zilamên dewlemend dît ku diyariyên xwe diavêjin xezîneyê.
2 Û wî jinebiyek belengaz jî dît ku du qîrîn avêtibûn wê derê.
3 Û wî got: Bi rastî ez ji we re dibêjim, vê jinebiya belengaz ji wan hemûyan bêtir avêtiye.
4 Çimkî van hemûyan ji pirbûna xwe avêtiye goriyên Xwedê, lê wê ji belengaziya xwe hemû jîndariya xwe avêtiye.
5 Û çaxê hinekan ji Perestgehê dipeyivîn, ka ew çawa bi kevir û diyariyên xweş hatiye xemilandin, wî got:
6 Ji bo van tiştên ku hûn dibînin, wê rojên ku di wan de kevirek li ser kevirê din neyê hiştin û neyê avêtin wê werin.
7 Wan jê pirsî û gotin: Mamoste, lê ev tişt wê kengê bibin? Û gava ku ev tişt bên cih, wê çi nîşanek hebe?
8 Û wî got: « Hay ji xwe hebin ku hûn neyên xapandin. Çimkî gelek wê bi navê min bên û bêjin: «Ez Mesîh im; û dem nêzîk dibe: Îcar hûn li pey wan neçin.
9 Lê gava ku hûn li ser şer û pevçûnan bibihîzin, netirsin; lê dawî ne bi û ne.
10 Hingê wî ji wan re got: Milet wê li dijî milet û padîşahî li dijî padîşahiyê rabe.
11 Û erdhejînên mezin wê li ciyên cihê, xelayî û bela; û ji ezmên wê dîmenên tirsnak û nîşanên mezin hebin.
12 Lê berî van hemûyan, wê destên xwe deynin ser we, tengahiyê bidin we, we bidin kinîştan û zîndanan û ji bo navê min bînin ber padîşah û serweran.
13 Û wê ji bo şahidiyê li we vegere.
14 Ji ber vê yekê di dilê xwe de bicîh bikin, li ber ku hûn çi bersivê bidin, nefikirin.
15Çimkî ezê dev û şehrezayiyê bidim we, ku hemû dijminên we nikaribin li ber xwe bidin û li ber xwe bidin.
16 Û hûnê hem ji alîyê dê û bavên, hem jî bira, hem ji xizm û hem jî ji hevalan ve werin xayîntin. û hinekan ji we wê bikujin.
17 Û ji ber navê min hûnê ji hemû mirovan nefret bikin.
18Lê mûyek ji serê we winda nabe.
19 Bi bîhnfirehiya xwe hûn xwediyê canê xwe bin.
20 Û gava ku hûn Orşelîmê bi leşkeran dorpêçkirî bibînin, hingê bizanin ku wêranbûna wê nêzîk e.
21 Hingê yên ku li Cihûstanê ne, bila birevin çiyayan; Û yên ku di nav wê de ne, bila derkevin. Û yên ku li welat in bila nekevin wê derê.
22 Çimkî ev rojên tolhildanê ne, da ku hemû tiştên ku hatine nivîsîn, bên cih.
23 Lê di wan rojan de wey li wan ên bizaro û yên ku dimêjînin! Çimkî wê tengahiyek mezin li ser welêt û xezeb li ser vî gelî.
24 Û ewê bikevin devê şûr û dîl bên birin nav hemû miletan.
25 Û di roj û hîv û di stêrkan de dê nîşanan hebin; û li ser rûyê erdê tengasiya miletan, bi tevliheviyê; derya û pêlan diqehirin;
26 Dilê mirovan ji tirsa û ji bo dîtina wan tiştên ku tên ser rûyê erdê, dişewitin, çimkî hêzên ezmên wê bihejin.
27 Û hingê ewê bibînin ku Kurê Mirov di ewrekî de bi hêz û rûmeta mezin tê.
28 Û gava ku ev tişt dest pê bikin, li jor binêrin û serê xwe bilind bikin; Çimkî rizgariya te nêzîk e.
29 Û wî ji wan re mesela got; Va ye dara hêjîrê û hemû daran;
30 Gava ku ew niha gule berdidin, hûn bi xwe dibînin û dizanin ku havîn nêzîk e.
31 Bi vî awayî hûn jî, gava ku hûn bibînin ku ev tişt diqewimin, bizanin ku Padîşahiya Xwedê nêzîk e.
32 Bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku her tişt pêk neyê, ev nifş nabihûre.
33 Erd û ezman wê bibihûrin, lê peyvên min nabihûrin.
34 Û hay ji xwe hebin, ku tu carî dilê we bi serxweşî, serxweşî û xemên vê jînê zêde nebe û ew roj bê hay ji we re neyê.
35Çimkî ewê wek dafikekê were serê hemû yên ku li ser rûyê dinyayê rûdine.
36 Îcar hûn hişyar bin û hergav dua bikin, da ku hûn hêjayî van hemû tiştên ku wê bibin, birevin û li ber Kurê Mirov bisekinin.
37 Û bi roj di Perestgehê de hîn dikir. û bi şev derket derve û li çiyayê ku jê re Çiyayê Zeytûnê tê gotin ma.
38 Û hemû elalet serê sibê zû hat Perestgehê ba wî, da ku wî bibihîzin.

BEŞA 22

1 Îcar cejna Nanê Şkeva nêzîk bû ku jê re Cejna Derbasbûnê tê gotin.
2 Serekên kahînan û Şerîetzan lê digeriyan, ka çawa wî bikujin. Çimkî ew ji xelkê ditirsiyan.
3 Hingê Îblîs ket nav Cihûdayê ku jê re Îsxeryotî digotin, ku ji hejmara diwanzdehan bû.
4 Ew bi rê ket, bi serekên kahînan û serweran re peyivî, ka çawa wî bide destê wan.
5 Û şa bûn û peyman dan ku ew pere bidin wî.
6 Û wî soz da û li fersendê geriya ku wî bide destê wan, di nebûna elaletê de.

7 Hingê roja Nanê Şkeva hat, ku gerekê Cejna Derbasbûnê bê kuştin.
8 Wî Petrûs û Yûhenna şandin û got: « Herin û Cejna Derbasbûnê ji me re amade bikin, da ku em bixwin.»
9 Û wan jê re got: «Tu dixwazî ku em li ku amade bikin?
10 Û wî ji wan re got: « Va ye, gava ku hûn têkevin bajêr, mirovek wê were pêşiya we, ku cerbek avê hilgirtiye. li pey wî biçin mala ku ew tê de ye.
11 Û hûnê ji malxwê malê re bêjin: Mamoste ji te re dibêje: Odeya mêvanan li ku derê ye, ezê bi şagirtên xwe re Cejna Derbasbûnê bixwim?
12 Û ewê jûreyek mezin a jorîn nîşanî we bide: Li wir hazir bikin.
13 Ew jî çûn, çawa ku Îsa ji wan re gotibû, dîtin û Cejna Derbasbûnê amade kirin.
14 Gava ku saet bû, ew û her diwanzdeh şandî pê re rûniştin.
15 Û wî ji wan re got: « Berî cefayê min, min xwest ku ez vê Cejna Derbasbûnê bi we re bixwim.
16 Çimkî ez ji we re dibêjim, heta ku di Padîşahiya Xwedê de pêk neyê, ez ê êdî jê nexwim.
17 Û wî kasa hilda, şikir kir û got: « Vê hildin û di nav xwe de parve bikin.
18 Çimkî ez ji we re dibêjim, heta ku Padîşahiya Xwedê neyê, ez ji fêkiya rez venaxwim.
19 Û wî nan hilda, şikir kir, şikand û da wan û got: « Ev bedena min e ku ji we re hatiye dayîn. Vê yekê ji bo bîranîna min bikin.
20 Usa jî kasa piştî şîvê û got: « Ev kasa Peymana Nû ye bi xwîna min a ku ji bo we tê rijandin.
21 Lê va ye, destê yê ku min bide dest, bi min re li ser sifrê ye.
22 Û bi rastî jî Kurê Mirov, çawa ku biryar hatiye dayîn, diçe; lê wey li wî mirovê ku wî bide dest!
23 Û dest pê kirin ji hev pirsîn, ka kî ji wan e ku wê vî karî bike.
24 Û di nav wan de pevçûnek jî derket, ka kîjan ji wan herî mezin bê hesibandin.
25 Û wî ji wan re got: Padîşahên miletan serweriya wan dikin; û ji yên ku desthilatdariyê li ser wan dikin, ji wan re xêrxwaz tê gotin.
26 Lê hûn ne wusa bin. Û yê ku serek e, wek yê ku xizmetê dike.
27 Çimkî yê ku li ser xwarinê rûniştî ye, an yê ku xizmetê dike mezintir e? Ma ne yê ku li ser goşt rûniştî ye? lê ez di nav we de wek yê ku xizmetê dike me.
28 Hûn ew in ku di ceribandinên min de bi min re mane.
29 Û ez ji we re padîşahiyek diyar dikim, çawa ku Bavê min ji min re destnîşan kiriye;
30 Da ku hûn di Padîşahiya min de li ser sifra min bixwin û vexwin û li ser textan rûnin da ku dîwana diwanzdeh eşîrên Îsraêl bikin.
31 Û Xudan got: Şimûn, Şimûn, va ye, Şeytan xwestiye ku hûn wek genim bişon.
32 Lê min ji bo te dua kir, ku baweriya te sist nebe û gava ku tu vegerî, birayên xwe xurt bike.
33 Û wî jê re got: Ya Xudan, ez amade me ku bi te re herim zîndanê û mirinê.
34 Û wî got: « Petrûs, ez ji te re dibêjim, îro dîk bang nade, berî ku tu sê caran înkar bikî ku tu min nas dikî.»
35 Û wî ji wan re got: « Gava ku min hûn bê kîsik, bê çente û pêlav şandin, ma tiştek ji we kêm bû? Û wan got: Tiştek nîne.
36 Hingê wî ji wan re got: « Lê niha kîsê kê heye, bila wê bigire û şûrê wî jî bigre.
37 Çimkî ez ji we re dibêjim, evê ku hatiye nivîsîn, divê hê li ser min bê cih: Û ew di nav sûcdaran de hat hesibandin. Çimkî dawiya tiştên li ser min hene.
38 Û wan got: Ya Xudan, va ye, li vir du şûr hene. Û wî ji wan re got: Êdî bes e.
39 Û ew derket û wek edetên xwe çû Çiyayê Zeytûnê. û şagirtên wî jî li pey wî çûn.
40 Gava ku ew li wê derê bû, ji wan re got: « Dua bikin ku hûn nekevin ceribandinê.
41 Û li ser kevirekî ji wan hat dûrxistin, çû ser çokan û dua kir.
42 Got: Bavo, eger tu bixwazî, vê kasê ji min rake; lê belê ne daxwaza min, lê ya te be.
43 Û ji ezmên milyaketek jê re xuya bû û hêz da wî.
44 Û ji ber ku di tengahiyê de bû, wî bi dilgermî dua kir û xuhdana wî mîna dilopên xwînê yên mezin ên ku bi erdê re diherikin bû.
45 Gava ku ew ji duakirinê rabû û hat ba şagirtên xwe, wî dît ku ew ji xemgîniyê razayî ne.
46 Û ji wan re got: Çima hûn radizên? rabin dua bikin, da ku hûn nekevin ceribandinê.
47 Û hê ku Îsa dipeyivî, elaleteke mezin û yê ku jê re Cihûda digotin, yek ji her diwanzdehan bû, li pêşiya wan çû û nêzîkî Îsa bû ku wî ramûse.
48 Lê Îsa ji wî re got: « Yûda, ma tu Kurê Mirov bi ramûsanekê bide dest?
49 Gava yên ku li dora wî bûn, dîtin ku wê çi bê, ji wî re gotin: «Ya Xudan, ma em bi şûr bixin?
50 Û yekî ji wan li xulamê Serokkahîn xist û guhê wî yê rastê jêkir.
51 Îsa lê vegerand û got: « Hûn heta niha bihêlin. Û destê xwe da guhê wî û ew qenc kir.
52 Hingê Îsa ji serekên kahînan, serwerên Perestgehê û rihspiyên ku hatin ba wî re got: « Hûn bi şûr û daran derkevin, wek ku li hember dizan bin?»
53 Gava ku ez her roj di Perestgehê de bi we re bûm, we destên xwe dirêjî min nekir; lê ev saeta we ye û hêza tariyê ye.
54 Hingê wan ew girtin, birin û anîn mala Serokkahîn. Petrûs ji dûr ve li pey wî çû.
55 Gava ku wan di nîvê eywanê de agir pêxist û bi hev re rûniştin, Petrûs di nav wan de rûnişt.
56 Lê xizmetkarekê ew li kêleka êgir rûniştî dît, bi baldarî li wî nêrî û got: «Ev mirov jî bi wî re bû.»
57 Û wî ew înkar kir û got: «Sitiyê, ez wî nas nakim.
58 Piştî demekê yekî din ew dît û got: «Tu jî ji wan î». Petrûs got: «Mirov, ez ne me.
59 Û nêzîkî saetekê li pey hev bi dilnizmî piştrast kir û got: «Bi rastî ev mirov jî bi wî re bû, çimkî Celîliyan e.
60 Petrûs got: «Mirov, ez nizanim tu çi dibêjî. Û di cih de, hê ku wî dipeyivî, dîk bang kir.
61 Û Xudan zivirî û li Petrûs nêrî. Û peyva Petrûs hat bîra Petrûs ku çawa ji wî re gotibû: « Berî ku dîk bang bide, tê sê caran min înkar bikî.»
62 Petrûs jî derket derve û bi hêrs giriya.
63 Û zilamên ku Îsa girtibûn, tinazên xwe pê kirin û li wî xistin.

64 Û gava çavên wî girêdan, li rûyê wî xistin, jê pirsîn û gotin: Pêxembertî bike, yê ku li te xist kî ye?
65 Û gelek tiştên din jî bi çêrkirinê li hember wî gotin.
66 Û gava bû roj, rihspiyên gel, serekên kahînan û Şerîetzan li hev civiyan, ew birin nav civîna xwe û gotin:
67 Ma tu Mesîh î? ji me re bêje. Û wî ji wan re got: « Eger ez ji we re bêjim, hûn bawer nakin.
68 Û eger ez jî ji we bipirsim, hûnê bersîva min nedin û ne jî min berdin.
69 Hingê Kurê Mirov wê li milê rastê yê hêza Xwedê rûne.
70 Hingê hemûyan got: «Nexwe tu Kurê Xwedê yî? Û wî ji wan re got: « Hûn dibêjin ku ez im.
71 Û wan got: Ma çi hewcedariya me bi şahidiya din heye? Çimkî me bi xwe jî ji devê wî bihîstiye.

BEŞA 23

1 Hemû elaleta wan rabû ser xwe û ew birin ba Pîlatos.
2Wan dest bi sûcdarkirina wî kirin û gotin: «Me dît ku ev mirov miletê xwe dixapîne û dayîna baca Qeyser qedexe dike û dibêje ku ew bi xwe Mesîhê Padîşah e.
3 Pîlatos jê pirsî û got: «Tu Padîşahê Cihûyan î? Wî lê vegerand û got: « Tu dibêjî.
4 Hingê Pîlatos ji serekên kahînan û ji gel re got: «Ez tu sûcê vî mirovî nabînim.
5 Û hê bêtir hêrs dibûn û digotin: «Ew gel radike û li seranserê Cihûstanê, ji Celîlê heta vê derê hîn dike.»
6 Gava Pîlatos li ser Celîlê bihîst, pirsî, ka ew mirov Celîlî ye?
7 Û gava ku wî dizanibû ku ew ji hukumdariya Hêrodês e, wî ew şand ba Hêrodês, ku ew jî wê demê li Orşelîmê bû.
8 Gava Hêrodês Îsa dît, gelek şa bû. û wî hêvî dikir ku hin mucîzeyan bi destê wî dîtibe.
9 Hingê wî bi gelek peyvan jê pirsî; lê wî tu tişt bersîv neda.
10 Serekên kahînan û Şerîetzan rawestan û bi tundî ew sûcdar kirin.
11 Û Hêrodês û mêrên xwe yên şer ew nehiştin, tinazên xwe pê kirin, cilekî spehî li xwe kirin û dîsa şandin ba Pîlatos.
12 Di wê rojê de Pîlatos û Hêrodês bi hev re bûn dost, çimkî berê dijminatiya wan hebû.
13 Pîlatos jî gazî serekên kahînan, serwer û gel kir,
14 Ji wan re got: «We ev mirov wek yekî ku gel dixapîne anî ba min. Va ye, min ew li ber we lêkolîn kir, min tu sûcê vî mirovî nedît ku dest bi wan tiştên ku hûn wî sûcdar dikin.
15 Na, Hêrodês jî, çimkî min hûn şandin ba wî. û va ye, tiştekî ku hêjayî mirinê ye, jê re nayê kirin.
16 Ji ber vê yekê ezê wî ceza bikim û berdim.
17 (Ji ber ku ji mecbûrî di cejnê de yekî ji wan re berde.)
18Wan di cih de qîriyan û gotin: «Vî mirovî dûr bixe û Barabas ji me re berde.
19 (Yê ku ji bo serhildanek li bajêr û ji bo kuştinê hat avêtin zîndanê.)
20 Ji ber vê yekê Pîlatos ku dixwest Îsa berde, dîsa bi wan re peyivî.
21 Lê ew qîriyan û gotin: «Wî xaç bike, wî xaç bike.»
22 Û wî cara sisiyan ji wan re got: «Çima, wî çi xerabî kiriye? Min tu sedemek mirinê di wî de nedît: Ji ber vê yekê ez ê wî ceza bikim û wî berdim.
23 Û ew bi dengekî bilind di cih de bûn û xwestin ku ew bê xaçkirin. Û dengê wan û serekên kahînan bi ser ket.
24 Û Pîlatos biryar da ku ew wek wan be.
25 Û wî ewê ku ji bo serhildan û kuştinê hatibû avêtin zîndanê, yê ku wan dixwest, ji wan re berda. lê wî Îsa teslîmî daxwaza wan kir.
26 Û çaxê ew dibirin, yekî Şimûnê Kûrênî ku ji gund derdiket, girtin û xaç danîn ser wî, da ku ew li pey Îsa hilgire.
27 Li pey wî elaleteke mezin ji mirovan û jinan jî digirîn û li ser wî digirîn.
28 Lê Îsa li wan zivirî û got: « Keçên Orşelîmê, li ser min negirîn, li ser xwe û li ser zarokên xwe bigirîn.
29 Çimkî va ye, rojên ku ewê bêjin: ‹Xwezî bi wan zikê bêber, û zikê ku çu nebûyî û bi wan zikê ku şîr nedaye, tê.
30 Hingê ewê dest pê bikin ji çiyayan re bêjin: Bikevin ser me. û ber bi çiyan, Me veşêrin.
31 Çimkî eger ew van tiştan li ser dara kesk bikin, di ziwabûnê de wê çi bê kirin?
32 Û du sûcdarên din jî hebûn ku bi wî re hatin kuştin, da ku bên kuştin.
33 Û çaxê ew gihîştin wî cihê ku jê re Calvary digotin, li wir ew û yên xerab yek li milê rastê û yê din li milê çepê xaç kirin.
34 Hingê Îsa got: Bavo, li wan bibihûre; Çimkî ew nizanin ku ew çi dikin. Wan cilên wî ji hev veqetandin û pişk avêtin.
35 Xelk rawestabû û dît. Û serwerên bi wan re jî henek kirin û gotin: «Wî yên din xilas kirin. eger ew Mesîhê bijartî yê Xwedê be, bila xwe xilas bike.
36 Leşkeran jî tinazên xwe pê kirin, hatin ba wî û sihik jê re pêşkêş kirin.
37 Û got: Eger tu padîşahê Cihûyan î, xwe xilas bike.
38 Û bi herfên Yewnanî, Latînî û Îbranî jî li ser wî nivîsarek hatibû nivîsîn: «EV E PADÎŞAHÊ CHIHÛYAN».
39 Û yekî ji xerabkarên ku hatibûn daliqandin, ew hêrs kir û got: Eger tu Mesîh î, xwe û me xilas bike.
40 Lê yê din lê hilat û got: Ma tu ji Xwedê natirsî?
41 Û em bi rastî jî dadvanî dikin. Çimkî em berdêla kirinên xwe distînin.
42 Û wî ji Îsa re got: «Ya Xudan, gava ku tu bê Padîşahiya xwe, min bîne bîra xwe.
43 Îsa jê re got: « Bi rastî ez ji te re dibêjim, îro tuyê bi min re di bihiştê de bî.
44 Û dora saet şeşan bû û heta saet nehan li ser tevahiya dinyayê tarî bû.
45 Û roj tarî bû û perda Perestgehê di navberê de çirî.
46 Û çaxê Îsa bi dengekî bilind qîriya, got: « Ya Bavo, ez ruhê xwe didim destên te.» Û piştî ku weha got, ruh da.
47 Gava sersed ev tişt dît, pesnê Xwedê da û got: «Bi rastî ev mirovekî rast bû.
48 Û hemû xelkê ku bi wê dîtinê li hev civiyan, tiştên ku hatibûn kirin dîtin, li sînga xwe xistin û vegeriyan.
49 Hemû nasên wî û ew jinên ku ji Celîlê li pey wî hatibûn, ji dûr ve rawestabûn û ev tişt dîtin.
50 Û va ye, zilamek hebû ku navê wî Ûsiv bû ku şêwirmend bû. û ew mirovekî qenc û dadperwer bû:
51 Ew ji şîret û kirinên wan razî nebû. Ew ji bajarê Arîmetyayê bû, ji bajarê Cihûyan. Ew bi xwe jî li hêviya Padîşahiya Xwedê bû.
52 Ev mirov çû ba Pîlatos û cesedê Îsa jê lava kir.
53 Wî ew daxist xwarê, bi caw pêça û ew xist goreke ku di kevirê de hatibû kolan û heta niha tu kes tê de nehatibû veşartin.
54 Û ew roj amedekarî bû û roja şemîyê nêzîk bû.

55 Û ew jinên ku ji Celîlê pê re hatibûn, li pey wî çûn, gor
û çawa cesedê wî hat danîn dîtin.
56 Û ew vegeriyan, giyayên bîhnxweş û rûn amade kirin. û
roja Şemiyê li gor emrê bêhna xwe da.

BEŞA 24

1 Îcar roja pêşî ya heftiyê, sibê zû, ew hatin ser gorê,
giyayên bîhnxweş ên ku amade kiribûn û hinekên din jî bi
xwe re anîn.
2 Û wan dît ku kevirê ser gorê ji cihê xwe gindiriye.
3 Û ew ketin hundir, cesedê Xudan Îsa nedîtin.
4 Û bû ku çaxê ew li ser wê yekê gelek şaş diman, va ye,
du merivên bi kincên biriqandî li cem wan rawestan.
5 Gava ew tirsiyan û rûyên xwe ber bi erdê ve xwar kirin, ji
wan re got: «Çima hûn di nav miriyan de li yê sax digerin?
6Ew ne li vir e, lê rabûye; bînin bîra xwe ku çaxê ew hê li
Celîlê bû, wî çawa ji we re got.
7 Dibêjin: «Divê Kurê Mirov teslîmî destên mirovên
gunehkar bê kirin, bê xaçkirin û roja sisiyan rabe.»
8 Û gotinên wî hatin bîra wan,
9 Û ji ser gorê vegeriya û ev hemû tişt ji yanzdeh û ji
hemûyên din re got.
10 Yên ku ev tişt ji Şandiyan re gotin, Meryema Mejdelanî,
Yohana û Meryema diya Aqûb û jinên din ên bi wan re bûn.
11 Û gotinên wan ji wan re wek çîrokên pûç xuya bûn û
wan bi wan bawer nekir.
12 Hingê Petrûs rabû ser xwe û bezî ser gorê. Û xwe xwar
kir, li cilên ketan ên ku bi serê xwe hatibûn danîn, dît.
13 Û va ye, di wê rojê de dido ji wan çûn gundekî ku navê
wî Emwas bû.
14 Û li ser van hemû tiştên ku bûyî bi hev re peyivîn.
15 Û çaxê ew bi hev re dipeyivîn û dipeyivîn, Îsa bi xwe
nêzîk bû û bi wan re çû.
16 Lê çavên wan girtibûn ku wî nas nekin.
17 Û wî ji wan re got: « Ev çi peyv in ku hûn bi hev re
dimeşin û xemgîn in?
18 Û yê ji wan, ku navê wî Kleopas bû, lê vegerand û got:
«Ma tu tenê li Orşelîmê xerîb î û tu tiştên ku di van rojan
de li wê derê diqewimin nizanin?
19 Û wî ji wan re got: « Çi tişt? Û wan jê re got: «Derbarê
Îsayê Nisretî de, ku li ber Xwedê û li ber tevahiya gel
pêxemberekî bi kirin û gotinê bi hêz bû.
20 Û çawa ku serekên kahînan û serwerên me ew radestî
mirinê kirin û ew xaç kirin.
21 Lê me bawer kir ku yê Îsraêl xilas bike ew e. Ji van
hemûyan pê ve, îro roja sisiyan e ku ev tişt bûne.
22 Belê, hin jinên ji civata me jî em şaş kirin, yên ku zû li
ser gorê bûn.
23 Û çaxê cesedê wî nedîtin, hatin û gotin: «Wan
dîtiniyeka milyaketan jî dîtine û gotin ku ew sax e.
24 Û hinek ji wan ên ku bi me re bûn, çûn ser gorê û wek
ku jinan gotibû, wisa dîtin. Lê wan ew nedît.
25Hingê wî ji wan re got: « Ey bêaqilno, yên ku hûn bi
hemû gotinên pêxemberan bawer dikin.
26 Ma ne diviya ku Mesîh ev tişt cefa bikişanda û biketa
nav rûmeta xwe?
27 Û ji Mûsa û ji hemû pêxemberan dest pê kir, wî di hemû
Nivîsarên Pîroz de tiştên li ser wî ji wan re got.
28 Û ew nêzîkî wî gundê ku ew diçûn, bûn û wî kir wekî
ku ewê hê wêdetir biçûya.
29 Lê wan zor da wî û gotin: «Bi me re bimîne, çimkî ber
êvarê ye û roj derbas bûye.» Û ew ket hundir, da ku bi wan
re bimîne.
30 Û çaxê ew bi wan re li ser sifrê rûnişt, nan hilda, şikir
kir, şikand û da wan.
31 Û çavên wan vebûn û wan ew nas kir. û ew ji ber çavên
wan winda bû.
32 Û wan ji hev re got: «Gava ku di rê de bi me re dipeyivî
û Nivîsarên Pîroz ji me re vedikir, ma dilê me di dilê me de
şewitî?
33 Di wê saetê de ew rabûn û vegeriyan Orşelîmê, her
yanzdeh û yên ku bi wan re civiyabûn dîtin.
34 Gotin: «Bi rastî Xudan rabûye û ji Şimûn re xuya
bûye.»
35 Û wan got ku çi di rê de çêbûn û çawa ew di şikandina
nan de bi wan hat naskirin.
36 Gava ku wan weha dipeyivî, Îsa bi xwe di nav wan de
rawesta û ji wan re got: « Silamet li ser we be.
37 Lê ew tirsiyan û tirsiyan û guman kirin ku wan ruhek
dîtiye.
38 Û wî ji wan re got: « Çima hûn xemgîn in? û çima fikir
di dilê we de çêdibin?
39 Li dest û lingên min binêrin, ez bi xwe me. Destê xwe
bidin min û bibînin; Çimkî ruh bê goşt û hestî ye.
40 Piştî ku wî weha peyivî, dest û lingên xwe nîşanî wan
da.
41 Û hê ku wan ji şabûnê bawer nedikir û şaş diman, wî ji
wan re got: « Ma xwarinên we li vir hene?
42 Îcar pariyek ji masiyek biraştî û hingiv dan wî.
43 Wî rahişt û li ber wan xwar.
44 Û wî ji wan re got: Ev peyvên ku min ji we re gotin,
dema ku ez hê bi we re bûm, ev in, ku divê her tiştê ku di
Şerîeta Mûsa, di pêxemberan û di Zebûr de hatiye nivîsîn,
bê cih. li ser min.
45 Hingê wî hişê wan vekir, da ku Nivîsarên Pîroz fêm
bikin.
46 Û ji wan re got: « Bi vî awayî hatiye nivîsîn û bi vî
awayî diviya ku Mesîh cefa bikişîne û roja sisiyan ji nav
miriyan rabe.
47 Û ji Orşelîmê dest pê bike, divê bi navê wî tobe û
lêborîna gunehan di nav hemû miletan de bê gotin.
48 Û hûn şahidên van tiştan in.
49 Û va ye, ez soza Bavê xwe bi ser we de dişînim; lê hûn
li bajarê Orşelîmê bimînin, heta ku hûn bi hêza ji jor ve
bête pêçan.
50 Wî ew birin heta Beytanyayê, destên xwe hildan û ew
pîroz kirin.
51 Û çaxê wî ew pîroz dikirin, ji wan veqetiya û hilkişiya
nav ezmên.
52 Û ew perizîn wî û bi şahiyeke mezin vegeriyan
Orşelîmê.
53 Û her û her di Perestgehê de bûn, pesnê Xwedê û pîroz
dikirin. Amîn.

John

BEŞA 1

1 Di destpêkê de Peyv hebû û Peyv bi Xwedê re bû û Peyv Xwedê bû.
2 Di destpêkê de bi Xwedê re heman tişt bû.
3 Her tişt bi wî afirî; û bêyî wî tu tişt çênebû.
4 Di wî de jiyan hebû; û jiyan ronahiya mirovan bû.
5 Û ronahî di tariyê de şewq dide; û tariyê ew fêm nekir.
6 Mirovek ji aliyê Xwedê ve hatibû şandin ku navê wî Yûhenna bû.
7 Ew ji bo şahidiyê hat, da ku şahidiya ronahiyê bike, da ku hemû mirov bi wî bawer bikin.
8 Ew ne ew Ronahî bû, lê hat şandin ku şahidiya wê Ronahîyê bike.
9 Ew Ronahiya rastîn bû, yê ku her kesê ku tê dinyayê ronî dike.
10 Ew li dinyayê bû û dinya bi wî afirî û dinyayê ew nas nekir.
11 Ew hat cem yên xwe, lê yên wî ew qebûl nekir.
12 Lê hemûyên ku ew qebûl kirin, wî hêz da wan ku bibin kurên Xwedê, ji wan ên ku baweriyê bi navê wî tînin.
13 Yên ku ne ji xwînê, ne ji daxwaza bedenê û ne jî ji daxwaza mirovan, lê ji Xwedê çêbûn.
14 Û Peyv bû beden û di nav me de rûnişt.
15 Yûhenna li ser wî şahidî kir û giriya û got: «Ev ew e ku min li ser wî got: Yê ku piştî min tê, ji min re çêtir e. Çimkî ew beriya min bû.»
16 Û me hemûyan ji tijebûna wî û kerem bi keremê stand.
17 Çimkî Şerîet bi destê Mûsa hat dayîn, lê kerem û rastî bi destê Îsa Mesîh hatin.
18 Tu kesî Xwedê nedîtiye; Kurê yekta yê ku di hembêza Bav de ye, wî ew da zanîn.
19 Û ev nivîsara Yûhenna ye, çaxê Cihûyan ji Orşelîmê kahînan û Lêwî şandin ku jê bipirsin: «Tu kî yî?
20 Wî li xwe mukir hat û înkar nekir; lê mikur hat ku ez ne Mesîh im.
21 Wan jê pirsî: «Nexwe çi? Tu Îlyas î? Û ew dibêje, ez ne. Ma tu ew pêxember î? Û wî bersiv da: Na.
22 Hingê wan jê re got: Tu kî yî? da ku em bersiva wan ên ku em şandine bidin. Tu ji xwe re çi dibêjî?
23 Wî got: «Ez dengê yekî me ku li çolê diqîre: Çawa ku Îşaya pêxember gotibû, Riya Xudan rast bikin.»
24 Û yên ku hatibûn şandin ji Fêrisiyan bûn.
25 Û wan jê pirsîn û jê re gotin: «Nexwe tu çima imad dikî, eger tu ne Mesîh, ne Êlyas û ne jî ew pêxember î?
26 Yûhenna bersîva wan da û got: «Ez bi avê imad dikim. Lê di nav we de yekî ku hûn wî nas nakin heye.
27 Yê ku li pey min tê, li pêş min çêtir e û ez ne hêja me ku lepên pêlava wî vekim.
28 Ev tişt li Beytabarayê, wê derê Urdunê, cihê ku Yûhenna lê imad dikir, çêbûn.
29 Dotira rojê Yûhenna dît ku Îsa tê ba wî û got: «Va ye Berxê Xwedê yê ku gunehên dinyayê radike.
30 Ev ew e ku min jê re got: «Piştî min zilamekî ku ji min re bijartir e tê, çimkî ew beriya min bû.»
31 Û min ew nas nedikir, lê ji bo ku ew ji Îsraêl re eşkere bibe, ji ber vê yekê ez hatim ku bi avê imad bikim.
32 Û Yûhenna şahidî kir û got: «Min dît ku Ruh wek kevokekê ji ezmên hat xwarê û li ser wî rûnişt.
33 Û min ew nas nedikir, lê yê ku ez şandime ku bi avê imad bikim, wî ji min re got: «Tê bibînî ku Ruh li ser kê dadikeve û li ser wî dimîne, yê ku bi Ruhê Pîroz imad dike ew e.»
34 Min dît û got ku ev Kurê Xwedê ye.
35 Dotira rojê dîsa Yûhenna û dido ji şagirtên xwe rawestabûn.
36 Gava ku Îsa dimeşiya, li Îsa nêrî û got: Va ye Berxê Xwedê!
37 Û herdu şagirtan gotina wî bihîstin û li pey Îsa çûn.
38 Hingê Îsa zivirî, dît ku ew li pey wan tên û ji wan re got: « Hûn çi dixwazin? Wan jê re got: «Mamoste!» (ku tê wergerandin: Mamoste) tu li ku rûniştî?
39 Wî ji wan re got: « Werin û bibînin. Ew hatin, dîtin ku ew li ku derê rûdinişt û wê rojê li ba wî man, çimkî dora saet deh bû.
40 Yek ji wan herdu kesên ku Yûhenna bihîstin û li pey wî çûn, Endrawisê birayê Şimûn-Petrûs bû.
41 Ewî pêşî birayê xwe Şimûn dît û jê re got: «Me Mesîh dît, ku bê wergerandin «Mesîh» e.
42 Û wî ew anî ba Îsa. Gava ku Îsa ew dît, wî got: « Tu Şimûnê kurê Ûnis î .
43 Dotira rojê Îsa xwest ku derkeve Celîlê, Filîpos dît û jê re got: Li pey min were.
44 Filîpos ji Beytsaydayê bû, ji bajarê Endrawis û Petrûs.
45 Filîpos Natanyêl dît û jê re got: «Me ew dît ku Mûsa di Şerîetê de û pêxemberan li ser wî nivîsîbûn, Îsayê Nisretî, kurê Ûsiv.
46 Natanyêl jê re got: «Ma ji Nisretê tiştek qenc dikare derkeve? Filîpos jê re got: «Were û bibîne.
47 Îsa dît ku Natanyêl tê ba wî û li ser wî got: «Va ye Îsraêliyekî bi rastî ku xapandina wî tune!
48 Natanyêl jê re got: «Tu min ji ku nas dikî? Îsa lê vegerand û got: « Berî ku Filîpos gazî te bike, gava ku tu li binê dara hêjîrê bûyî, min tu dîtî.
49 Natanyêl lê vegerand û jê re got: Mamoste, tu Kurê Xwedê yî; tu Padîşahê Îsraêl î.
50 Îsa lê vegerand û got: « Ji ber ku min ji te re got, min tu di bin dara hêjîrê de dîtî, tu bawer dikî? tu yê ji van mezintir tiştên bibînî.
51 Û wî jê re got: «Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, ji vir şûnde hûnê ezmên vekirî bibînin û milyaketên Xwedê li ser Kurê Mirov hilkişin û dakevin.

BEŞA 2

1 Roja sisiyan li Qenaya Celîlê zewacek hebû. û diya Îsa li wir bû:
2 Îsa û şagirtên wî ji bo dîlanê hatin gazîkirin.
3 Gava wan şerab xwest, diya Îsa jê re got: «Şeraba wan tune.
4 Îsa ji wê re got: « Sitiyê, çi ji min heye bi te? saeta min hîn nehatiye.
5 Diya wî ji xulaman re got: Ew çi ji we re bêje, bikin.
6 Û li wê derê şeş potên keviri, li gorî adetên safîkirina Cihûyan, danîbûn, ku her du yan sê firqe hebûn.
7 Îsa ji wan re got: « Kanên avê bi avê tije bikin. Û wan ew heta devê xwe tije kirin.
8 Û wî ji wan re got: « Niha derxin derve û ji serekê cejnê re bibin. Û wan ew bar kirin.
9 Gava ku serekê cejnê ava şerab tam kir û nizanibû ku ew ji ku derê ye;

10 Û jê re got: «Her kes di destpêkê de şeraba qenc derdixe; û gava ku mirov baş vexwe, wê hingê ya xerabtir e.
11 Îsa ev destpêka kerametan li Qenaya Celîlê kir û rûmeta xwe eşkere kir. û şagirtên wî bawerî bi wî anîn.
12Piştî vê yekê ew tevî diya xwe, birayên xwe û şagirtên xwe daket Kefernahûmê û ew gelek rojan li wir man.
13 Cejna Derbasbûnê ya Cihûyan nêzîk bû û Îsa hilkişiya Orşelîmê.
14 Û di Perestgehê de yên ku dewar, pez û kevok difirotin û pereguhêr rûniştî dîtin.
15 Û gava ku wî ji benan qamçîyek çêkir, ew hemû, pez û dewar ji Perestgehê derxistin. Perê guhêrbaran rijand û mase hilweşand.
16 Û ji kevokfiroşan re got: « Van tiştan ji vir bistînin; mala Bavê min nekin maleke bazirganiyê.
17 Û hat bîra şagirtên wî ku nivîsar bû: xîreta mala te ez xwarim.
18 Hingê Cihûyan bersîva wî da û jê re got: «Tu çi nîşanê didî me ku tu van tiştan dikî?
19 Îsa lê vegerand û ji wan re got: Vê Perestgehê hilweşînin û di sê rojan de ezê wê rakim.
20 Hingê Cihûyan got: «Ev perestgeh çil û şeş salan ava bû, ma tê wê di sê rojan de ava bikî?
21 Lê wî li ser Perestgeha bedena xwe peyivî.
22 Gava ku ew ji nav miriyan rabû, hat bîra şagirtên wî ku wî ev ji wan re gotibû. Û wan bi Nivîsara Pîroz û peyva ku Îsa gotibû bawer kir.
23 Gava ku ew di Cejna Derbasbûnê de li Orşelîmê bû, gelekan ew kerametên ku wî dikirin dîtin, bawerî bi navê wî anî.
24 Lê Îsa xwe nespart wan, çimkî wî hemû meriva nas dikir.
25 Û ne hewce bû ku kesek ji mirovan re şahidiyê bike, çimkî wî dizanibû ku çi di dilê mirovan de ye.

BEŞA 3

1Mirovek ji Fêrisiyan, bi navê Nîkodêmos, serwerekî Cihûyan hebû.
2 Ew bi şev hat ba Îsa û jê re got: «Mamoste, em dizanin ku tu mamosteyê Xwedê yî, çimkî tu kes nikare van kerametên ku tu dikî, ji bilî ku Xwedê bi wî re nebe.»
3 Îsa lê vegerand û got: « Bi rastî, bi rastî ez ji te re dibêjim, heta ku mirov ji nû ve çênebe, nikare Padîşahiya Xwedê bibîne.
4 Nîkodêmos jê re got: «Mirovek ku pîr bûye çawa dikare çêbe?» dikare cara duduyan bikeve zikê diya xwe û çêbe?
5 Îsa lê vegerand û got: « Bi rastî, bi rastî ez ji te re dibêjim, heta ku mirov ji avê û ji Ruh çênebe, nikare bikeve Padîşahiya Xwedê.
6 Yê ku ji bedenê çêdibe beden e; û yê ku ji Ruh çêdibe ruh e.
7 Li wê şaş nemîne ku min ji te re got: Divê hûn ji nû ve çêbin.
8 Ba li ku bixwaze lê dixe û tu dengê wî dibihîzî, lê nikarî bibêjî ku ew ji ku derê tê û bi ku ve diçe.
9 Nîkodêmos lê vegerand û got: «Ev tişt çawa dibe?
10 Îsa lê vegerand û got: « Tu axayê Îsraêl î û tu van tiştan nizanî?
11 Bi rastî, bi rastî ez ji te re dibêjim, em dizanin ku em dizanin û şahidiyê dikin ku me dîtiye; û hûn şahidiya me qebûl nakin.
12 Eger min tiştên dinyayî ji we re got, lê hûn bawer nekin, eger ez ji we re tiştên li ezmanan bêjim, hûnê çawa bawer bikin?
13 Û tu kes hilnekişiyaye ezmên, ji bilî Kurê Mirovê ku ji ezmên hatiye xwarê.
14 Û çawa ku Mûsa li çolê mar hilda, divê Kurê Mirov jî wisa bê bilindkirin.
15 Da ku yê ku baweriyê bi wî bîne, helak nebe, lê jiyana wî ya herheyî hebe.
16Çimkî Xwedê wusa ji dinyayê hez kir ku Kurê xwe yê yekta da, da ku yê ku baweriyê bi wî bîne helak nebe, lê jiyana wî ya herheyî hebe.
17 Çimkî Xwedê Kurê xwe neşand ku dinyayê sûcdar derxe; lê ji bo ku dinya bi wî xilas bibe.
18 Yê ku baweriyê bi wî tîne, sûcdar nayê derxistin; lê yê ku baweriyê nayne, jixwe sûcdar e, çimkî wî bawerî bi navê Kurê Xwedê yê yekta neaniye.
19 Û sûcdarkirin ev e ku ronahî hat dinyayê û mirovan ji ronahiyê bêtir ji tariyê hez kir, çimkî kirinên wan xerab bûn.
20 Çimkî her kesê ku xerabiyê dike, ji ronahiyê nefret dike û nayê ber ronahiyê, da ku kirinên wî neyên hilanîn.
21 Lê yê ku rastiyê dike, tê ber ronahiyê, da ku kirinên wî eşkere bibin, ku ew di Xwedê de hatine kirin.
22 Piştî van tiştan Îsa û şagirtên xwe hatin welatê Cihûstanê. Li wir bi wan re ma û imad kir.
23 Û Yûhenna jî li Eynona nêzîkî Salîmê imad dikir, çimkî li wir gelek av hebû. Ew hatin û imad bûn.
24 Çimkî hê Yûhenna neketibûn zîndanê.
25Hingê di navbera şagirtên Yûhenna û Cihûyan de li ser paqijbûnê pirsek derket.
26 Û ew hatin ba Yûhenna û jê re gotin: «Mamoste, yê ku bi te re li wê derê Urdunê bû û te jê re şahidî kir, va ye, ew imad dike û hemû tên ba wî.
27 Yûhenna lê vegerand û got: «Mirov nikare tiştekî bistîne, heta ku ji ezmên jê re neyê dayîn.»
28 Hûn bi xwe ji min re şahidiyê dikin ku min got, ez ne Mesîh im, lê ez li ber wî hatime şandin.
29 Yê ku bûka wî ye zava ye; lê hevalê zavê yê ku radibe û wî dibihîze, bi dengê zavê gelekî şa dibe.
30 Divê ew zêde bibe, lê ez kêm bikim.
31 Yê ku ji jor tê, di ser hemûyan re ye; yê ku ji erdê ye dinî ye û ji erdê dipeyive; yê ku ji ezmên tê, di ser hemûyan re ye.
32 Û çi dîtiye û çi bihîstiye, ew şahidiyê dike. û tu kes şahidiya wî qebûl nake.
33 Yê ku şahidiya wî qebûl kiriye, mora xwe daye ku Xwedê rast e.
34 Çimkî yê ku Xwedê ew şandiye, gotinên Xwedê dipeyive, çimkî Xwedê Ruh bi pîvan nade wî.
35 Bav ji Kur hez dike û her tişt daye destê wî.
36 Yê ku baweriyê bi Kur tîne, jiyana wî ya herheyî heye; lê xezeba Xwedê li ser wî dimîne.

BEŞA 4

1 Îcar gava ku Xudan dizanibû ku Fêrisiyan çawa bihîstiye ku Îsa ji Yûhenna bêtir şagirt çêkirine û imad kirine,
2 (Tevî ku Îsa ne bi xwe, lê şagirtên wî imad kirin)
3 Ew ji Cihûstanê derket û dîsa çû Celîlê.
4 Û divê ew di Sameryayê re derbas bibe.
5 Hingê ew hat bajarekî Sameryayê, ku jê re Sûxar digotin.

6 Bîra Aqûb li wir bû. Îcar Îsa ji rêwîtiya xwe westiya bû û bi vî awayî li ser bîrê rûnişt. Saet dora şeşan bû.
7 Jineke Sameryayê hat ku avê bikişîne. Îsa jê re got: « Bide min vexwim.»
8 (Çimkî şagirtên wî çûne bajêr ku goşt bikirin.)
9 Jinika Samerî jê re got: «Çawa dibe ku tu Cihû yî, ji min ku jineke Samerî me, vexwarinê dixwazî? Çimkî têkiliya Cihûyan bi Sameriyan re tune.
10 Îsa lê vegerand û got: « Eger tu bi diyariya Xwedê bizanîba û ew kî ye ku ji te re dibêje: Bide min vexwim; te ê ji wî bixwesta û wî ava zindî bida te.
11 Jinikê jê re got: «Ezbenî, tiştekî te tune ku jê bikişînî û bîr kûr e. îcar te ev ava zindî ji ku yî?
12 Ma tu ji bavê me Aqûb mezintir î, yê ku kanî da me û xwe û zarokên xwe û dewarên xwe jê vexwar?
13 Îsa lê vegerand û got: « Kî ji vê avê vexwe, wê dîsa tî bibe.
14 Lê kî ji ava ku ez bidimê vexwe, qet tî nabe; lê ava ku ezê bidim wî, wê di wî de bibe kaniyeke avê ku ji bo jiyana herheyî vedibe.
15 Jinikê jê re got: «Ezbenî, vê avê bide min, da ku ez ne tîbim û ne jî bêm vir da ku vekêşim.
16 Îsa ji wê re got: « Here, gazî mêrê xwe bike û were vir».
17 Jinikê lê vegerand û got: «Mêrê min tune. Îsa ji wê re got: « Te baş got, mêrê min tune.
18 Çimkî pênc mêrên te hebûn; Û yê ku niha te heye ne mêrê te ye.
19 Jinikê jê re got: Ezbenî, ez fêm dikim ku tu pêxemberek î.
20 Bav û kalên me li vî çiyayî perizîn; Û hûn dibêjin, li Orşelîmê ew cihê ku divê mirov lê biperizin e.
21 Îsa jê re got: « Sitiyê, ji min bawer bike, wext tê ku hûn ne li vî çiyayî û ne jî li Orşelîmê biperizin Bav.
22 Hûn diperizin wî, hûn nizanin çi, em dizanin ku em diperizin wî, çimkî xilasî ji Cihûyan e.
23 Lê belê dem tê û niha ye, ku yên ku bi rastî diperizin, wê bi ruh û bi rastiyê ji Bav re biperizin;
24 Xwedê Ruh e û yên ku diperizin wî divê bi ruh û bi rastiyê biperizin wî.
25 Jinikê jê re got: «Ez dizanim ku Mesîhê ku jê re Mesîh tê gotin tê. Gava ku ew bê, ewê her tiştî ji me re bêje.
26 Îsa ji wê re got: « Yê ku bi te re dipeyive ez ew im.
27 Li ser vê yekê şagirtên wî hatin û şaş man ku ew bi jinikê re dipeyivî. Lê kesî negot: «Tu li çi digerî?» an, Tu çima bi wê re dipeyivî?
28 Hingê jinikê dev ji ava xwe berda, çû bajêr û ji mêran re got:
29 Werin, mirovek bibînin, yê ku her tiştê ku min kiriye ji min re got: Ma ev ne Mesîh e?
30 Hingê ew ji bajêr derketin û hatin ba wî.
31 Di wê navberê de şagirtên wî jê re dua dikirin û digotin: «Mamoste, bixwe!»
32 Lê wî ji wan re got: « Min goştek heye ku hûn pê nizanin bixwim.
33 Ji ber vê yekê şagirtan ji hev re gotin: «Ma kesek wî aniye ku xwarinê bixwe?
34 Îsa ji wan re got: « Xwarina min ew e ku ez daxwaza yê ku ez şandime bikim û karê wî biqedînim.
35 Ma hûn nabêjin, hê çar meh hene û paşê dirûn tê? Va ye, ez ji we re dibêjim, çavên xwe hildin û li zeviyan binêrin; Çimkî ew ji ber dirûnê spî ne.
36 Û yê ku didirû heqê distîne û ji bo jiyana herheyî fêkî dicivîne, da ku hem yê ku diçîne û hem jî yê ku didirû bi hev re şa bibin.
37 Û ev gotina rast e: Yek diçîne û yê din didirû.
38 Min hûn şandin, da ku hûn wî bidirûn, ku we ked jê re neanî.
39 Û gelek ji Sameriyên wî bajarî, ji ber gotina jinika ku şahidî kir, bawerî bi wî anîn.
40 Îcar gava Samerî hatin ba wî, jê lava kirin ku ew bi wan re bimîne û ew du rojan li wir ma.
41 Gelekên din jî ji ber gotina wî bawerî anîn.
42 Û ji jinikê re got: «Niha em bawer dikin, ne ji ber gotina te, çimkî me bi xwe jî ew bihîstiye û em dizanin ku bi rastî jî Mesîhê Xilaskarê dinyayê ev e.
43 Piştî du rojan ew ji wir derket û çû Celîlê.
44 Çimkî Îsa bi xwe şahidî kir ku rûmeta pêxemberekî li welatê wî tune.
45 Gava ku ew hat Celîlê, Celîliyan ew qebûl kirin, çimkî ew hemû tiştên ku wî di cejnê de li Orşelîmê kiribûn dîtin.
46 Îcar Îsa dîsa hat Qenaya Celîlê û li wê derê av çêkiribû şerab. Û zilamekî esilzade hebû ku kurê wî li Kefernahûmê nexweş bû.
47 Gava wî bihîst ku Îsa ji Cihûstanê hatiye Celîlê, çû ba wî û jê lava kir ku kurê wî qenc bike, çimkî ew li ber mirinê bû.
48 Hingê Îsa jê re got: « Heta ku hûn nîşan û kerametan nebînin, hûn bawer nakin.
49 Mîrza jê re got: Ezbenî, heta ku zarokê min bimire, were xwarê.
50 Îsa jê re got: « De here! kurê te dijî. Û zilam ji peyva ku Îsa jê re gotibû bawer kir û çû.
51 Gava ku ew daket jêr, xulamên wî hatin pêşiya wî, jê re gotin: «Kurê te dijî.
52 Hingê wî ji wan pirsî ka wê saeta ku wî dest bi sererastkirinê kiriye. Wan jê re got: «Duh di saet heftan de tayê ew berda.
53 Îcar bav dizanibû ku ew di wê saetê de ye ku Îsa jê re got: « Kurê te dijî.» wî û tevahiya mala wî bawerî anîn.
54 Gava ku Îsa ji Cihûstanê hat Celîlê, ev kerameta diduyan e ku kir.

BEŞA 5

1 Piştî vê yekê cejneke Cihûyan bû; Îsa hilkişiya Orşelîmê.
2 Niha li Orşelîmê, li kêleka bazara pez, hewzeke ku bi Îbranî jê re Bethesda tê gotin û pênc eywan hene.
3 Di nav van de elaleteke mezin ji mirovên bêhêz, kor, rawestayî, hişkbûyî, li benda herikîna avê bûn.
4Çimkî milyaketek demsalek daket hewzê û av tevlihev kir. Yê ku piştî tengasiya avê pêşî ket hundir, ji her nexweşiya xwe sax bû.
5 Zilamek li wê derê hebû, ku sî û heşt salî nexweş bû.
6 Gava ku Îsa ew derewandî dît û dizanibû ku ew ji demeke dirêj ve di wê rewşê de ye, wî jê re got: Ma tê sax bibî?
7 Zilamê bêhêz lê vegerand û got: Ezbenî, min kesek tune ku gava av biqelişe, ku min bixe hewzê;
8 Îsa jê re got: « Rabe, nivînên xwe rake û rêve here.»
9 Û di cih de mirov sax bû, nivînên xwe hilda û meşiya û di heman rojê de Şemî bû.
10 Ji ber vê yekê Cihûyan ji yê saxbûyî re got: «Roja Şemiyê ye; ne rewa ye ku tu nivînên xwe hilgirî.

11 Wî bersîva wan da: «Yê ku ez sax kirim, wî ji min re got: «Doşeka xwe rake û rêve here.»
12 Hingê wan jê pirsî: «Kî ye yê ku ji te re got: «Rabe doşeka xwe û rêve?»
13 Û yê saxbûyî nizanibû ku ew kî ye, çimkî Îsa xwe rakiribû û elaleteke mezin li wê derê bû.
14 Paşê Îsa ew di Perestgehê de dît û jê re got: « Va ye, tu sax bûyî!
15 Zilam çû û ji Cihûyan re got ku yê ku ew sax kiriye, Îsa ye.
16 Ji ber vê yekê Cihûyan tengahî li Îsa kirin û xwestin ku wî bikujin, çimkî wî ev tişt di roja Şemiyê de kiribûn.
17 Lê Îsa bersîva wan da: « Bavê min heta niha dixebite û ez jî dixebitim.
18 Ji ber vê yekê Cihû hê bêtir li kuştina wî digeriyan, çimkî wî ne tenê roja Şemiyê şikand, lê digot ku Xwedê Bavê wî ye û xwe bi Xwedê re kiriye yek.
19 Hingê Îsa bersîva wan da û ji wan re got: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, Kur nikare tiştekî ji xwe bike, lê tiştê ku dibîne Bav dike.
20 Çimkî Bav ji Kur hez dike û hemû tiştên ku bi xwe dike nîşanî wî dide.
21 Çawa ku Bav miriyan radike û zindî dike; bi vî awayî Kur jî, yê ku bixwaze, zindî dike.
22 Çimkî Bav tu kesî dadbar nake, lê hemû dîwankirin daye Kur.
23 Çawa ku hemû hurmetê ji Bav re dikin, ji Kur re jî hurmetê bikin. Yê ku hurmeta Kur nade, hurmeta Bavê ku ew şandiye jî nagire.
24 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku guhê xwe dide gotina min û baweriyê bi yê ku ez şandime, jiyana wî ya herheyî heye û nayê sûcdarkirin. lê ji mirinê derbasî jiyanê dibe.
25 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, saet tê û niha ye, ku mirî wê dengê Kurê Xwedê bibihîzin û yên ku bibihîzin wê bijîn.
26 Çimkî çawa ku Bav di dilê xwe de jiyan heye; Ji ber vê yekê wî daye Kur, da ku jiyana xwe bi xwe re hebe.
27 Û desthilatî da wî ku dîwan bike jî, çimkî ew Kurê Mirov e.
28 Li ser vê yekê şaş nemînin, çimkî ew saet tê ku tê de hemû yên di goran de wê dengê wî bibihîzin.
29 Û wê derkeve; yên ku qencî kirine, ji bo vejîna jiyanê; û yên ku xerabî kirine, ji bo vejîna nifiran.
30 Ez ji ber xwe nikarim tiştekî bikim. Çawa ku ez dibihîzim, ez dadbar dikim. Çimkî ez ne li daxwaza xwe, lê li daxwaza Bavê ku ez şandime digerim.
31 Eger ez bi xwe şahidiyê bikim, şahidiya min ne rast e.
32 Yê din heye ku şahidiya min dike; û ez dizanim ku şahidiya ku ew li ser min dide rast e.
33 We şand ba Yûhenna û wî şahidiya rastiyê kir.
34 Lê ez şahidiyê ji mirovan nagirim, lê van tiştan dibêjim, da ku hûn xilas bibin.
35 Ew ronahiyek şewitandî û şewqdar bû û we xwest ku hûn ji bo demekê bi ronahiya wî şa bibin.
36 Lê şahidiya min ji ya Yûhenna mezintir heye. Çimkî karên ku Bav dane min ku ez biqedînim, ew karên ku ez dikim, şahidiya min dikin ku Bav ez şandime.
37 Û Bavê ku ez şandime bi xwe jî ji bo min şahidî kiriye. We ne dengê wî bihîstiye û ne jî şiklê wî dîtiye.
38 Û peyva wî di we de namîne, çimkî hûn ji yê ku wî şandiye bawer nakin.
39 Li Nivîsarên Pîroz bigerin; Çimkî hûn difikirin ku jiyana we ya herheyî bi wan re heye û yên ku ji bo min şahidiyê dikin ew in.
40 Û hûn nayên ba min, da ku hûn bibin xwedî jiyan.
41 Ez ji mirovan rûmet nagirim.
42 Lê ez we nas dikim ku hezkirina Xwedê di we de tune.
43 Ez bi navê Bavê xwe hatim û hûn min qebûl nakin; eger yekî din bi navê xwe bê, hûnê wî qebûl bikin.
44 Hûn çawa dikarin bawer bikin, yên ku rûmeta hev distînin û li rûmeta ku tenê ji Xwedê tê nagerin?
45 Nefikirin ku ezê we li ber Bav sûcdar bikim; Yê ku we sûcdar dike Mûsa ye ku hûn pê bawer in.
46 Çimkî eger we ji Mûsa bawer bikira, weyê ji min jî bawer bikira, çimkî wî li ser min nivîsîbû.
47 Lê eger hûn bi nivîsarên wî bawer nekin, hûnê çawa bi gotinên min bawer bikin?

BEŞA 6

1Piştî van tiştan Îsa derbasî ser goya Celîlê bû, ku goya Teberiyayê ye.
2 Û elaleteke mezin li pey wî çû, çimkî wan kerametên wî yên ku wî li ser nexweşan kiribû dîtin.
3 Îsa hilkişiya çiyê û li wir bi şagirtên xwe re rûnişt.
4 Cejna Derbasbûnê ya Cihûyan nêzîk bû.
5 Gava ku Îsa çavên xwe hildan û dît ku elaleteke mezin tê ba wî, wî ji Filîpos re got: « Emê ji ku nan bikirin, da ku ev bixwin?
6Wî ev ji bo îzbatkirina wî got, çimkî wî bi xwe dizanibû ku ewê çi bike.
7 Filîpos lê vegerand û got: «Du sed perî nan têra wan nake, ku her yek ji wan hindik bigire.»
8 Yek ji şagirtên wî, Endrawisê birayê Şimûn-Petrûs, jê re got:
9 Li vir xortek heye ku pênc nanên cehî û du masiyên wî yên biçûk hene; lê ew di nav wan gelekan de çi ne?
10 Îsa got: « Zilam bidin rûniştin. Niha li wê derê gelek giya hebû. Zilam rûniştin, hejmara wan nêzîkî pênc hezar bû.
11 Îsa nan hildan. Piştî ku wî şikir kir, li şagirtan belav kir û şagirtan jî li yên rûniştî belav kir. û masiyan jî bi qasî ku dixwazin.
12 Çaxê ew têr bûn, wî ji şagirtên xwe re got: « Parçeyên ku mane berhev bikin, da ku tiştek winda nebe.
13 Ji ber vê yekê wan ew li hev civandin û diwanzdeh selik bi pariyên pênc nanên cehî yên ku ji yên xwar re mabûn, tije kirin.
14 Hingê wan mirovan kerameta ku Îsa kiribû dîtin, gotin: «Pêxemberê ku wê bê dinyayê, bi rastî ev e.
15 Îcar gava Îsa fêm kir ku ewê bên û wî bi zorê bigirin, da ku wî bikin padîşah, ew dîsa bi tenê çû çiyê.
16 Gava ku bû êvar, şagirtên wî daketin ber golê.
17 Û li gemiyek siwar bûn û di ser golê re ber bi Kefernahûmê ve çûn. Êdî tarî bû û Îsa nehatibû ba wan.
18 Û derya ji ber bayekî mezin rabû.
19 Îcar gava ku ew bi qasî bîst û pênc an sî metreyan pêşin çûn, dîtin ku Îsa li ser golê rêve diçe û nêzîkî gemiyê dibe û tirsiyan.
20 Lê Îsa ji wan re got: «Ez im; netirsin.
21Hingê wan bi dilxwazî ew qebûl kir qeyikê û di cih de gemî li wê bejê bû ku ew lê diçûn.

22 Dotira rojê, gava ehlê ku li aliyê din ê golê rawesta bû, dît ku li wê derê qeyikek din tune, ji yê ku şagirtên wî tê de bûn û Îsa bi şagirtên xwe re neket qeyikê, lê şagirt bi tenê çûn;
23 (Lê belê piştî ku Xudan şikir kir, ji Teberiyayê qeyikên din hatin cihê ku nan lê dixwarin.)
24 Gava elaletê dît ku ne Îsa û ne jî şagirtên wî li wê derê ne, wan jî gemiyê siwar kirin û hatin Kefernahûmê û li Îsa bigerin.
25 Û gava wan ew li aliyê din ê deryayê dît, ji wî re gotin: Mamoste, tu kengê hatî vir?
26 Îsa bersîva wan da û got: Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, hûn li min digerin, ne ji ber ku we keramet dîtin, lê ji ber ku we ji nan xwar û têr bûn.
27 Ne ji bo xwarina ku helak dibe, lê ji bo xwarina ku ji bo jiyana herheyî dimîne bixebitin, ya ku Kurê Mirov wê bide we. Çimkî Bav Xwedê mohr kir.
28 Hingê wan ji wî re got: «Em çi bikin, da ku em karên Xwedê bikin?
29 Îsa bersîva wan da û got: « Ev karê Xwedê ye, ku hûn baweriyê bi yê ku wî şandiye bînin.
30 Îcar wan jê re got: «Îcar tu çi nîşanê didî, da ku em bibînin û bi te bawer bikin? tu çi kar dikî?
31 Bav û kalên me li çolê Manna xwarin. wek ku hatiye nivîsîn: «Wî ji ezmên nan da wan ku bixwin.»
32 Hingê Îsa ji wan re got: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, Mûsa ew nan ji ezmên neda we. lê Bavê min nanê rast ji ezmên dide we.
33 Çimkî nanê Xwedê ew e ku ji ezmên tê xwarê û jiyanê dide dinyayê.
34 Hingê wan jê re got: «Ya Xudan, her û her vî nan bide me.
35 Îsa ji wan re got: « Nanê jiyanê ez im. Yê ku bê ba min qet birçî nabe. û yê ku baweriyê bi min bîne, tu caran tî nabe.
36 Lê min ji we re got, we jî ez dîtim û bawer nakin.
37 Hemû tiştên ku Bav dide min, wê bên ba min; Û yê ku tê ba min, ez qet dernaxim derve.
38 Çimkî ez ji ezmên hatim xwarê, ne ji bo ku ez daxwaza xwe bikim, lê daxwaza yê ku ez şandime bikim.
39 Û daxwaza Bavê ku ez şandime ev e, ku ji hemû tiştên ku wî dane min, ez tiştekî winda nekim, lê di Roja Dawî de wî rakim.
40 Û daxwaza yê ku ez şandime ev e, ku her kesê Kur bibîne û baweriyê bi wî bîne, jiyana wî ya herheyî hebe û ezê wî di Roja Dawî de rakim.
41 Hingê Cihûyan li ser wî pitepisandin, çimkî wî got: «Nanê ku ji ezmên hatiye xwarê ez im.»
42 Û wan got: «Ma ev ne Îsayê kurê Ûsiv e ku em dê û bavê wî nas dikin?» Ma çawa dibe ku ew dibêje: «Ez ji ezmên hatim xwarê?»
43 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Di nav xwe de pijmar nekin.
44 Tu kes nikare bê ba min, heta Bavê ku ez şandime wî nekişîne û ezê wî di Roja Dawî de rakim.
45 Di pêxemberan de hatiye nivîsîn: «Wê hemû ji Xwedê hîn bibin. Îcar her kesê ku ji Bav bihîstiye û hîn bûye, tê ba min.
46 Ne ku kesekî Bav dîtiye, ji bilî yê ku ji Xwedê ye, wî Bav dîtiye.
47 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku baweriyê bi min bîne, jiyana wî ya herheyî heye.
48 Ez nanê jiyanê me.
49 Bav û kalên we li çolê Manna xwarin û mirin.
50 Ev nanê ku ji ezmên hatiye xwarê ye, da ku mirov jê bixwe û nemire.
51 Ez nanê jîndar ê ku ji ezmên hatiye xwarê me. Eger yek ji vî nanî bixwe, wê her û her bijî û nanê ku ez bidim bedena min e, ku ezê ji bo jiyana dinyayê bidim.
52 Ji ber vê yekê Cihûyan di nav xwe de pevçûn derket û gotin: «Ev mirov çawa dikare goştê xwe bide me ku em bixwin?
53 Hingê Îsa ji wan re got: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku hûn goştê Kurê Mirov nexwin û xwîna wî venexwin, jiyana we di nav we de tune.
54 Yê ku bedena min dixwe û xwîna min vedixwe, jiyana wî ya herheyî heye; û ezê wî di roja dawî de rakim.
55 Çimkî goştê min bi rastî goşt e û xwîna min bi rastî vexwarin e.
56 Yê ku goştê min dixwe û xwîna min vedixwe, bi min re dimîne û ez jî bi wî re rûdinim.
57 Çawa ku Bavê sax ez şandime û ez bi Bav dijîm, yê ku min bixwe jî wê bi min bijî.
58 Ev nanê ku ji ezmên hatiye xwarê ye; ne wek ku bav û kalên we Manna xwarin û mirine; yê ku ji vî nanî bixwe, wê her û her bijî.
59 Gava ku li Kefernahûmê hîn dikir, wî di kinîştê de ev tişt gotin.
60 Gelek ji şagirtên wî, gava ku wan ev bihîst, gotin: «Ev gotinek dijwar e; kî dikare bibihîze?
61 Gava ku Îsa bi xwe zanibû ku şagirtên wî li ser vê yekê pitepit dikin, wî ji wan re got: « Ma ev we diêşîne?
62 Û eger hûn bibînin ku Kurê Mirov hilkişiya cihê ku berê lê bû?
63 Ew ruh e ku zindî dike; Gotinên ku ez ji we re dibêjim, ruh in û jiyan in.
64 Lê hinek ji we hene ku bawer nakin. Çimkî Îsa ji destpêkê ve dizanibû ku ew kî ne, yên ku bawer nakin û kî wê wî bide dest.
65 Û wî got: « Ji ber vê yekê min ji we re got, heta ku ji Bavê min re neyê dayîn, tu kes nikare bê ba min.
66 Ji wê demê ve gelek ji şagirtên wî vegeriyan û êdî bi wî re neçûn.
67 Hingê Îsa ji diwanzdehan re got: Ma hûn jî herin?
68 Şimûn-Petrûs lê vegerand û got: Ya Xudan, em herin ba kê? peyvên te yên jiyana herheyî hene.
69 Û em bawer dikin û pê bawer in ku tu Mesîh î, Kurê Xwedayê jîndar.
70 Îsa bersîva wan da: « Ma min hûn diwanzdeh nebijartin û yek ji we cin e?
71 Wî li ser Cihûdayê kurê Şimûnê Îsxeryotî peyivî, çimkî ewê ku wî bide dest û yek ji her diwanzdehan bû.

BEŞA 7

1Piştî van tiştan Îsa li Celîlê geriya, çimkî wî nedixwest di Cihûtiyê de bimeşe, çimkî Cihû li kuştina wî digeriyan.
2 Cejna Konên Cihûyan nêzîk bû.
3 Birayên wî jê re gotin: «Ji vir derkeve û here Cihûstanê, da ku şagirtên te karên ku tu dikî bibînin.
4Çimkî tu kes tune ku tiştekî bi dizî bike û ew bi xwe jî dixwaze ku bi eşkereyî were naskirin. Ger tu van tiştan bikî, xwe nîşanî dinyayê bide.
5 Çimkî birayên wî jî bawerî bi wî neanîn.

6 Hingê Îsa ji wan re got: « Hê dema min nehatiye, lê wextê we hergav amade ye.
7 Dinya nikare ji we nefret bike; lê ji min nefret dike, çimkî ez şahidiya wê dikim ku kirinên wê xerab in.
8 Hûn herin vê cejnê: Ez hê dernakevim vê cejnê; Çimkî wextê min hê tije nebûye.
9 Gava wî ev peyv ji wan re gotin, ew hê li Celîlê ma.
10 Lê gava ku birayên wî derketin, ew jî çû cejnê, ne bi eşkereyî, lê bi dizî.
11 Hingê Cihû di cejnê de lê geriyan û gotin: «Ew li ku ye?
12 Û di nav elaletê de li ser wî gelek pitepijiqî bû. lê xelkê dixapîne.
13 Lê tu kesî ji tirsa Cihûyan bi eşkereyî li ser wî nepeyivî.
14 Îcar di nîvê cejnê de Îsa derket Perestgehê* û hîn kir.
15 Cihû lê şaş man û gotin: «Ev mirovê ku hîn nebûye, çawa bi nameyan dizane?
16 Îsa bersîva wan da û got: Hînkirina min ne ya min e, lê ya yê ku ez şandime ye.
17 Eger yek bixwaze daxwaza wî bike, ewê bizane ku hînkirina Xwedê ye, an ez ji ber xwe dibêjim.
18 Yê ku ji ber xwe dipeyive, li rûmeta xwe digere; lê yê ku li rûmeta xwe ya ku ew şandiye digere, ew rast e û tu neheqî di wî de tune.
19 Ma Mûsa Şerîet neda we û dîsa jî yek ji we Şerîetê nagire? Çima hûn diçin min bikujin?
20 Xelkê lê vegerand û got: «Tu şeytanek heye; kî wê te bikuje?
21 Îsa lê vegerand û ji wan re got: « Min karek kir û hûn hemû şaş man.
22 Mûsa sinet da we; (Ne ji ber ku ew ji Mûsa ye, lê ji bav û kalan e;) û hûn roja Şemiyê mirovekî sinet dikin.
23 Eger yek roja Şemiyê sinet bibe, da ku Şerîeta Mûsa neyê şikandin; Ma hûn li min hêrs dibin, ji ber ku min di roja Şemiyê de mirovek bi tevahî sax kir?
24 Li gor dîtinê dadbar nekin, lê dadbariya rast dadbar bikin.
25 Hingê hinekên ji Orşelîmê gotin: «Ma ev ne ew e ku li kuştina wî digerin?
26 Lê va ye, ew bi wêrekî dipeyive û tiştek jê re nabêjin. Ma serwer bi rastî dizanin ku ev Mesîh e?
27 Lê belê em dizanin ku ev mirov ji ku derê ye; lê gava ku Mesîh bê, kes nizane ku ew ji ku derê ye.
28 Hingê Îsa di Perestgehê de, gava ku wî hîn dikir, gazî kir û got: « Hûn min nas dikin û hûn dizanin ku ez ji ku derê me.
29 Lê ez wî nas dikim, çimkî ez ji wî me û wî ez şandime.
30 Hingê ew digeriyan ku wî bigirin, lê kesî dest neavêt wî, çimkî hê saeta wî nehatibû.
31 Gelekan ji elaletê bawerî bi wî anî û gotin: «Gava Mesîh bê, ma ewê ji van kerametan zêdetir bike, yên ku vî mirovî kirine?
32 Fêrisiyan bihîst ku elaletê li ser wî tiştên weha dipijirîne. Fêrisî û serekên kahînan parêzger şandin ku wî bigirin.
33 Hingê Îsa ji wan re got: « Hê ji bo demeke kurt ez bi we re me û paşê ez diçim ba yê ku ez şandime.
34 Hûnê li min bigerin, lê min nabînin; û cihê ku ez lê bim, hûn nikarin bên wê derê.
35 Hingê Cihûyan ji hev re got: «Ew ê here ku derê ku em wî nabînin? Ma ewê here ba yên ku di nav miletan de belav bûne û miletan hîn bike?
36 Eva ku got: «Hûnê li min bigerin û min nabînin û ez li ku bim, hûn nikarin bên wê derê» çi ye?
37 Di roja dawîn de, di wê roja mezin a cejnê de, Îsa rawesta, giriya û got: « Eger yek tî ye, bila were ba min û vexwe.
38 Yê ku baweriyê bi min bîne, wek ku Nivîsara Pîroz gotiye, wê ji zikê wî çemên ava jiyanê biherikin.
39 Lê belê wî ev ji Ruh re got, ku yên ku baweriyê bi wî bînin, wê bistînin;
40 Gelekan ji xelkê, gava ev gotin bihîstin, gotin: «Bi rastî ev pêxember e.
41 Yên din gotin: «Ev Mesîh e. Lê hinekan got: Ma Mesîh ji Celîlê bê?
42 Ma Nivîsara Pîroz nabêje ku Mesîh ji dûndana Dawid û ji bajarê Beytlehmê yê ku Dawid lê bû tê?
43 Îcar ji ber wî di nav gel de dubendî derket.
44 Û hinekan ji wan dixwest ku wî bigirtana. lê tu kesî dest neavêt wî.
45 Hingê parêzger hatin ba serekên kahînan û Fêrisiyan. Wan ji wan re got: «Çima we ew neanî?
46 Parêzgeran lê vegerand û gotin: «Tu caran mirov mîna vî mirovî nepeyive.
47 Hingê Fêrisiyan ji wan re got: Ma hûn jî hatine xapandin?
48 Ma yekî ji serekan an ji Fêrisiyan bawerî bi wî aniye?
49 Lê ev gelê ku bi Şerîetê nizane, nifir e.
50 Nîkodêmos ji wan re got: «Yê ku bi şev hat ba Îsa, yek ji wan bû.»
51 Ma şerîeta me, berî ku wî bibihîze û nezane ku ew çi dike, dadbar dike?
52 Wan lê vegerand û gotin: «Ma tu jî ji Celîlê yî? Bigerin û binêrin, çimkî ji Celîlê tu pêxember dernakeve.
53 Û her kes çû mala xwe.

BEŞA 8

1 Îsa çû Çiyayê Zeytûnê.
2 Serê sibê ew dîsa hat Perestgehê û hemû gel hatin ba wî. Ew rûnişt û hînî wan kir.
3 Şerîetzan û Fêrisiyan jineke zînayê anî ba wî. û gava ku wan ew danî navberê,
4Wan jê re got: «Mamoste, ev jinik bi zînayê hatiye girtin.
5 Îcar Mûsa di Şerîetê de emir li me kir ku yên weha bên ber keviran kirin. Lê hûn çi dibêjin?
6Wan ev gotin, ji bo ceribandina wî, da ku wî sûcdar bikin. Lê Îsa xwe xwar kir û bi tiliya xwe li ser erdê nivîsî, mîna ku wî nebihîst.
7 Îcar gava ku wan jê pirsîn, wî rabû ser xwe û ji wan re got: « Yê ku di nav we de bêguneh e, bila pêşî kevirekî bavêje wê.
8 Û dîsa xwe xwar kir û li ser erdê nivîsî.
9 Yên ku ev bihîstin, bi wijdana xwe sûcdar bûn, ji mezinan heta ya dawî yek bi yek derketin.
10 Gava Îsa rabû ser xwe û ji jinikê pê ve tu kes nedît, ji wê re got: « Sitiyê, ew sûcdarên te li ku ne? Ma tu kesî tu sûcdar dernexistî?
11 Wê got: Ne kes, ya Xudan. Îsa ji wê re got: « Ez jî te sûcdar nakim; here û êdî gunehan neke.
12 Hingê Îsa dîsa ji wan re peyivî û got: « Ez ronahiya dinyayê me; yê ku li pey min bê, di tariyê de nagere, lê wê bibe xwediyê ronahiya jiyanê.
13 Fêrisiyan jê re gotin: «Tu şahidiya xwe dikî; qeyda te ne rast e.

14 Îsa bersîva wan da û ji wan re got: « Eger ez şahidiya xwe bikim jî, şahidiya min rast e. lê hûn nikarin bêjin ku ez ji ku derê têm û bi ku ve diçim.
15 Hûn li gor bedenê dadbar dikin; Ez tu kesî dadbar nakim.
16 Lê eger ez dadbar bikim, dîwana min rast e, çimkî ez ne bi tenê me, lê ez û Bavê ku ez şandime.
17 Di qanûna te de jî hatiye nivîsîn ku şahidiya du mirovan rast e.
18 Ez yekî ku ji bo xwe şahidiyê dikim û Bavê ku ez şandime jî ji bo min şahidiyê dike.
19 Hingê wan jê re got: «Bavê te li ku ye? Îsa lê vegerand û got: « Hûn ne min û ne jî Bavê min nas dikin. Eger we ez nas bikirama, weyê Bavê min jî nas bikira.»
20 Îsa ev gotin, çaxê ku di Perestgehêda hîn dikir, di xezîneyêda gotin. Çimkî hê saeta wî nehatibû.
21 Hingê Îsa dîsa ji wan re got: « Ez diçim riya xwe, hûnê li min bigerin û hûnê di gunehên xwe de bimirin; cihê ku ez diçim, hûn nikarin bên.
22 Hingê Cihûyan got: Ma ewê xwe bikuje? Çimkî ew dibêje: «Ez diçim cihê ku hûn nikarin werin.»
23 Û wî ji wan re got: « Hûn ji jêr in; Ez ji jor im: hûn ji vê dinyayê ne; Ez ne ji vê dinyayê me.
24 Ji ber vê yekê min ji we re got ku hûnê di gunehên xwe de bimirin. Çimkî eger hûn bawer nekin ku ez ew im, hûnê di gunehên xwe de bimirin.
25 Hingê wan jê re got: «Tu kî yî? Îsa ji wan re got: « Ya ku min ji destpêkê ve ji we re got.
26 Gelek tişt hene ku ez li ser we bêjim û dîwan bikim; lê yê ku ez şandime rast e; û ez wan tiştên ku min ji wî bihîstine ji dinyayê re dibêjim.
27 Wan fêm nekir ku ew ji wan re li ser Bav peyivî.
28 Hingê Îsa ji wan re got: « Dema ku hûn Kurê Mirov bilind bikin, wê çaxê hûnê bizanin ku ez ew im û ez ji ber xwe tiştekî nakim. lê wek ku Bavê min hînî min kiriye, ez van tiştan dibêjim.
29 Û yê ku ez şandime bi min re ye. Bav ez bi tenê nehiştim. Çimkî ez hergav wan tiştên ku li wî xweş tê dikim.
30 Gava wî ev gotin digotin, gelekan bawerî bi wî anî.
31 Hingê Îsa ji Cihûyên ku bawerî bi wî anîn re got: « Eger hûn di peyva min de bimînin, bi rastî hûn şagirtên min in.
32 Û hûnê rastiyê bizanibin û rastî wê we azad bike.
33 Wan lê vegerand û got: «Em ji dûndana Birahîm in û tu caran nebûn koletiya tu kesî. Tu çawa dibêjî: «Hûnê azad bibin?»
34 Îsa bersîva wan da: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku guneh dike xulamê guneh e.
35 Û xulam her û her di malê de namîne, lê Kur her û her dimîne.
36 Îcar eger Kur we azad bike, hûnê bi rastî azad bibin.
37 Ez dizanim ku hûn dûndana Birahîm in; lê hûn li kuştina min digerin, çimkî peyva min di we de tune.
38 Ez tiştê ku min li ba Bavê xwe dîtiye dibêjim û ya ku we bi bavê xwe re dîtiye hûn jî dikin.
39 Wan lê vegerand û jê re gotin: «Birahîm bavê me ye. Îsa ji wan re got: « Eger hûn zarokên Birahîm bûna, weyê karên Birahîm bikira.
40 Lê niha hûn li kuştina min digerin. Ew mirovê ku rastiya ku min ji Xwedê bihîstiye, ji we re gotiye.
41 Hûn kirinên bavê xwe dikin. Hingê wan jê re got: «Em ji fuhûşê çênebûne. Bavê me yek e, ew jî Xwedê ye.
42 Îsa ji wan re got: « Eger Xwedê Bavê we bûya, weyê ji min hez bikira. Çimkî ez ji Xwedê derketim û hatim. ne ez bi xwe hatim, lê wî ez şandime.
43 Çima hûn gotina min fêm nakin? ji ber ku hûn peyva min nabihîzin jî.
44 Hûn ji bavê xwe Îblîs in û hûnê xwestekên bavê xwe bikin. Ew ji destpêkê ve mêrkuj bû û di rastiyê de namîne, çimkî rastî di wî de tune. Dema ku ew derewan dike, ew ji xwe re dibêje; çimkî ew derewkar e û bavê wê ye.
45 Û ji ber ku ez rastiyê ji we re dibêjim, hûn ji min bawer nakin.
46 Kî ji we min bi gunehê îqna dike? Û eger ez rastiyê bibêjim, çima hûn ji min bawer nakin?
47 Yê ku ji Xwedê ye, gotinên Xwedê dibihîze.
48 Hingê Cihûyan bersîva wî da û jê re got: «Ma em baş nabêjin ku tu Samerî yî û cinekî wî heye?
49 Îsa lê vegerand û got: Îblîsê min tune; lê ez hurmeta Bavê xwe dikim û hûn min bêrûmet dikin.
50 Û ez li rûmeta xwe nagerim; yê ku digere û dadbar dike heye.
51 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, eger yek gotina min bigire, ew qet mirinê nabîne.
52 Hingê Cihûyan jê re got: «Niha em dizanin ku cinekî te heye. Birahîm mir û pêxember mir; Û tu dibêjî: Eger yek gotina min bigire, qet tama mirinê nade.
53 Ma tu ji bavê me Birahîm yê ku miriye mezintir î? û pêxember mirine. Tu xwe kê dikî?
54 Îsa lê vegerand û got: « Eger ez xwe bi rûmet bikim, rûmeta min ne tiştek e. Yê ku rûmetê dide min Bavê min e. yê ku hûn jê re dibêjin ku ew Xwedayê we ye.
55 Lê we ew nas nekir; lê ez wî nas dikim û eger ez bêjim: ‹Ez wî nas nakim›, ezê wek we bibim derewker.
56 Bavê we Birahîm bi dîtina roja min şa bû û ew dît û şa bû.
57 Hingê Cihûyan jê re gotin: «Hê tu ne pêncî salî yî û te Birahîm dît?
58 Îsa ji wan re got: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, beriya Birahîm ez im.
59 Hingê wan kevir hildan, da ku bavêjin wî; lê Îsa xwe veşart, ji Perestgehê derket, di nav wan re derbas bû û wusa derbas bû.

BEŞA 9

1 Gava ku Îsa derbas dibû, wî mirovek dît ku ji bûyîna xwe ve kor bû.
2 Şagirtên wî jê pirsîn û gotin: Mamoste.
3 Îsa lê vegerand û got: « Ne vî mirovî û ne jî dê û bavê wî guneh kiriye, lê ji bo ku kirinên Xwedê li ser wî eşkere bibin.
4 Divê ez karên yê ku ez şandime bikim, heta ku roj e: Şev tê, ku kes nikare bixebite.
5 Heta ku ez li dinyayê me, ez ronahiya dinyayê me.
6Piştî ku wî weha got, tif kir erdê, ji tiriyê herrî çêkir û bi heriyê rûn kir çavên yê kor.
7 Û jê re got: « Here, di hewza Siloam de bişo, ku bi ravekirina wê hatiye şandin.» Îcar ew çû, şuşt û dît.
8 Ji ber vê yekê cîranan û yên ku berê ew dîtibûn ku ew kor e, gotin: «Ma ev ne yê rûniştî ye û pars dike?
9 Hinekan digot: «Ev ew e», hinekan digot: «Ew mîna wî ye», lê wî got: «Ez ew im».
10 Ji ber vê yekê wan jê re got: «Çavên te çawa vebûn?

11 Wî lê vegerand û got: «Mirovekî ku jê re Îsa dibêjin herrî çêkir, rûn li çavên min kir û ji min re got: «Here hewza Siloam û bişo.»
12 Hingê wan jê re got: «Ew li ku ye? Wî got, ez nizanim.
13 Wan ewê ku berê kor bû, anîn ba Fêrisiyan.
14 Û roja Şemiyê bû, çaxê Îsa herrî çêkir û çavên xwe vekirin.
15 Hingê Fêrisiyan dîsa jê pirsîn, ka çavên wî çawa vebûne. Wî ji wan re got: «Wî herrî danî ser çavên min, ez şuştim û dibînim.
16 Ji ber vê yekê hinek ji Fêrisiyan got: «Ev mirov ne ji Xwedê ye, çimkî ew roja Şemiyê nagire. Hinekan jî got: «Mirovê gunehkar çawa dikare kerametên weha bike?» Û di nav wan de dubendî çêbû.
17 Dîsa ji yê kor re dibêjin: «Tu ji wî re çi dibêjî ku wî çavên te vekirine?» Got: Ew pêxember e.
18 Lê Cihûyan bi wî bawer nekir, ku ew kor bûye û çavên wî vebûne, heta ku gazî dê û bavên wî yên ku çavên wî vekirine nekirin.
19 Wan jî ji wan pirsî û gotin: Ma ev kurê we ye ku hûn dibêjin kor hatiye dinyayê? Îcar ew niha çawa dibîne?
20 Dê û bavê wî bersîva wan dan û gotin: «Em dizanin ku ev kurê me ye û kor hatiye dinyayê.
21 Lê niha ew çawa dibîne, em nizanin; an kê çavên xwe vekirine, em nizanin. jê bipirse: ewê bi xwe bipeyive.
22 Dê û bavê wî ev gotin gotin, çimkî ew ji Cihûyan ditirsiyan, çimkî Cihûyan jixwe li hev kiribûn, ku eger yek eşkere bike ku ew Mesîh e, ji kinîştê bê derxistin.
23 Ji ber vê yekê dê û bavê wî gotin: «Ew mezin e. jê bipirse.
24 Hingê dîsa gazî yê kor bû û jê re gotin: «Pesnê Xwedê bide, em dizanin ku ev mirov gunehkar e.»
25 Wî lê vegerand û got: «Ew gunehkar e yan na, ez nizanim; ez tiştekî dizanim, lê ez kor bûm, niha dibînim.
26 Hingê wan dîsa jê re got: «Wî çi bi te kir?» wî çawa çavên te vekirin?
27 Wî li wan vegerand û got: «Min berê ji we re got, lê we nebihîst. Ma hûn çima dîsa wê bibihîzin?» Ma hûn jî bibin şagirtên wî?
28 Hingê nifir lê kirin û gotin: «Tu şagirtê wî yî; lê em şagirtên Mûsa ne.
29 Em dizanin ku Xwedê ji Mûsa re peyivî, lê em nizanin ku ew ji ku derê ye.
30 Zilam lê vegerand û ji wan re got: «Çima ev tiştekî ecêb e, ku hûn nizanin ew ji ku derê ye û dîsa jî wî çavên min vekirin.
31 Niha em dizanin ku Xwedê guh nade gunehkaran;
32 Ji destpêka dinyayê ve nehatiye bihîstin ku kesek çavên yekî kor ji dayik bûye veke.
33 Eger ev mirov ne ji Xwedê bûya, nikaribû tiştekî bike.
34 Wan lê vegerand û jê re gotin: «Tu bi tevahî di gunehan de çêbûyî û ma tê hînî me dikî? Û ew avêtin derve.
35 Îsa bihîst ku wan ew avêtine derve. Gava ku wî ew dît, jê re got: « Ma tu bi Kurê Xwedê bawer dikî?»
36 Wî lê vegerand û got: «Ya Xudan, ew kî ye, ku ez baweriyê bi wî bîne?
37 Îsa jê re got: « Te ew dît û yê ku bi te re dipeyive ew e.»
38 Û wî got: Ya Xudan, ez bawer dikim. Û wî diperizin wî.
39 Îsa got: « Ez ji bo dîwanê hatim vê dinyayê, da ku yên nabînin bibînin; Û yên ku dibînin kor bibin.
40 Hin ji Fêrisiyên ku bi wî re bûn ev gotin bihîstin û jê re gotin: «Ma em jî kor in?
41 Îsa ji wan re got: « Eger hûn kor bûna, gunehê we tunebû. Lê niha hûn dibêjin: «Em dibînin; ji ber vê yekê gunehê we dimîne.

BEŞA 10

1 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku ji derî nakeve pez, lê ji riyeke din hilkişiyaye, ew diz û diz e.
2 Lê yê ku ji derî dikeve hundir, şivanê miyan e.
3 Dergevan jê re vedike; û pez dengê wî dibihîzin û ew bi navê pezê xwe gazî dike û wan derdixe derve.
4 Û gava ku ew miyên xwe derdixe, ew li ber wan diçe û mî jî li pey wî diçin, çimkî ew dengê wî dizanin.
5 Û ewê li pey yekî xerîb neçin, lê wê ji wî birevin, çimkî ew dengê xerîban nizanin.
6 Îsa ev mesele ji wan re got, lê wan fêm nekir ku ew çi ji wan re got.
7 Hingê Îsa dîsa ji wan re got: « Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, ez deriyê miyan im.
8 Hemû yên ku beriya min hatine, diz û rêbir in, lê miyan nebihîst.
9 Ez derî me: Eger yek bi min bikeve hundir, wê xilas bibe, wê bikeve hundir û derkeve û mêrgê bibîne.
10 Diz nayê, lê ji bo dizî, kuştin û tunekirinê tê.
11 Ez şivanê qenc im: şivanê qenc canê xwe ji bo miyan dide.
12 Lê yê ku kirêdar e û ne şivan e, pezên wî ne yên wî ne, dibîne ku gur tê, pez berdide û direve.
13 Kirêr direve, çimkî ew kirêdar e û xema miyan nagire.
14 Ez şivanê qenc im, pezê xwe nas dikim û ji min tê naskirin.
15 Çawa ku Bav min nas dike, ez jî Bav nas dikim û canê xwe ji bo miyan didim.
16 Û pezên min ên din jî hene, yên ku ne ji vê heviyê ne. Divê ez wan jî bînim û ewê dengê min bibihîzin. û wê bibe yek pez û yek şivan.
17 Ji ber vê yekê Bavê min ji min hez dike, çimkî ez jiyana xwe didim, da ku ez wê dîsa bistînim.
18 Tu kes wê ji min nastîne, lê ez ji ber xwe didim. Hêza min heye ku ez wê deynim, û hêza min heye ku ez dîsa bistînim. Min ev emir ji Bavê xwe stand.
19 Loma dîsa di nav Cihûyan de ji ber van gotinan dubendî derket.
20 Gelekan ji wan digot: «Ew bi Îblîs heye û dîn e; çima hûn wî dibihîzin?
21 Yên din digotin: «Ev ne gotinên yê ku bi cinan ketiye. Şeytan dikare çavên koran veke?
22 Li Orşelîmê Cejna Pîrozkirina Pîroz bû û zivistan bû.
23 Îsa di Perestgehê de di eywana Silêman de dimeşiya.
24 Hingê Cihû li dora wî hatin û jê re gotin: «Tu heta kengê me dudilî bikî? Eger tu Mesîh î, bi eşkereyî ji me re bêje.
25 Îsa bersîva wan da: Min ji we re got, lê we bawer nekir. Karên ku ez bi navê Bavê xwe dikim, ew ji bo min şahidiyê dikin.
26 Lê hûn bawer nakin, çimkî hûn ne ji miyên min in, çawa ku min ji we re got.
27Miyên min dengê min dibihîzin û ez wan nas dikim û ew li pey min tên.
28 Û ez jiyana herheyî didim wan; û tu caran helak nabin û tu kes wan ji destê min dernaxe.

29 Bavê min ê ku ew dane min, ji hemûyan mezintir e; û tu
kes nikare wan ji destê Bavê min derxe.
30 Ez û Bavê xwe yek in.
31 Hingê Cihûyan dîsa kevir hildan ku wî bidin ber keviran.
32 Îsa bersîva wan da: « Min ji Bavê xwe gelek kirinên
qenc nîşanî we dan. Hûn min ji bo kîjan ji wan karan didin
ber keviran?
33 Cihûyan bersîva wî da û gotin: «Em te ji ber karekî qenc
naşikînin; lê ji bo kufrê; û ji ber ku tu mirov bûyî, xwe dikî
Xwedê.
34 Îsa bersîva wan da: « Ma di Şerîeta we de nehatiye
nivîsîn ku min got: «Hûn xweda ne?»
35 Eger wî ji wan re got xwedayên, ku peyva Xwedê ji wan
re hat, û Nivîsara Pîroz nayê şikandin;
36 Hûn ji bo yê ku Bav pîroz kiriye û şandiye dinyayê,
bêjin: Tu çêrî* xwe dikî; Çimkî min got: Ez Kurê Xwedê
me?
37 Eger ez karên Bavê xwe nekim, ji min bawer nekin.
38 Lê eger ez bikim, her çend hûn ji min bawer nekin jî, ji
kirinan bawer bikin, da ku hûn bizanin û bawer bikin ku
Bav bi min re ye û ez bi wî re ye.
39 Ji ber vê yekê dîsa lê geriyan ku wî bigirin, lê ew ji
destê wan xilas bû.
40 Û dîsa çû wî aliyê Urdunê, cihê ku Yûhenna di destpêkê
de lê imad dikir. û li wir ma.
41 Gelek kes hatin ba wî û gotin: Yûhenna tu keramet
nekiriye;
42 Û li wir gelekan bawerî bi wî anî.

BEŞA 11

1 Mirovek bi navê Lazar ji Beytanyayê, ji bajarê Meryem û
xwişka wê Mertayê, nexweş bû.
2 (Ew Meryemê bû ku bi rûnê rûnê rûn li Xudan da û bi
porê xwe lingên wî ziwa kirin û birayê wê Lazar nexweş
bû.)
3 Ji ber vê yekê xwişkên wî şandin ba wî û jê re gotin: Ya
Xudan, va ye, yê ku tu jê hez dikî nexweş e.
4 Gava Îsa ev yek bihîst, got: « Ev nexweşî ne ji bo mirinê
ye, lê ji bo rûmeta Xwedê ye, da ku Kurê Xwedê bi wê
were birûmetkirin.
5 Îsa ji Mertayê, xwişka wê û Lazar hez dikir.
6 Gava wî bihîst ku ew nexweş e, dîsa du rojan li wî cihê
ku lê bû ma.
7 Paşê wî ji şagirtên xwe re got: « Em dîsa herin Cihûstanê.
8 Şagirtên wî jê re gotin: Mamoste! û tu dîsa diçî wir?
9 Îsa lê vegerand û got: « Ma di rojê de ne diwanzdeh saet
in? Eger yek bi roj bimeşe, naterpile, çimkî ew ronahiya vê
dinyayê dibîne.
10 Lê eger yek bi şev bimeşe, diterpile, çimkî ronahî di wî
de tune.
11 Wî ev tişt gotin û paşê ji wan re got: « Hevalê me Lazar
razayî ye; lê ez diçim, da ku ez wî ji xewê hişyar bikim.
12 Hingê şagirtên wî got: «Ya Xudan, eger raze, wê sax be.
13 Lê Îsa li ser mirina xwe got;
14 Hingê Îsa bi eşkereyî ji wan re got: Lazar mir.
15 Û ez ji bo we şa me ku ez ne li wir bûm, da ku hûn
bawer bikin. dîsa jî em herin ba wî.
16 Hingê Tûmayê ku jê re Didymus tê gotin, ji hevalên
xwe re got: «Em jî herin, da ku em bi wî re bimirin.
17 Gava ku Îsa hat, dît ku ew çar roj berê di gorê de razayî
ye.
18 Îcar Beytanya nêzîkî Orşelîmê bû, bi qasî panzdeh
kîlometreyan jê dûr bû.
19 Gelek Cihû hatin ba Merta û Meryemê, da ku wan ji bo
birayê xwe teselî bikin.
20 Gava Mertayê bihîst ku Îsa tê, çû pêşiya wî, lê Meryem
li malê rûnişt.
21 Mertayê ji Îsa re got: Ya Xudan, eger tu li vir bûya,
birayê min nemira.
22 Lê ez dizanim ku niha jî, tu çi ji Xwedê bixwazî, Xwedê
wê bide te.
23 Îsa ji wê re got: « Birayê te wê rabe.
24 Merta jê re got: «Ez dizanim ku ewê di roja vejînê de di
Roja Dawî de rabe.
25 Îsa ji wê re got: Vejîn û jiyan ez im;
26 Û yê ku dijî û baweriyê bi min bîne, qet namire. Tu ji vê
bawer dikî?
27 Wê jê re got: «Erê ya Xudan!» Ez bawer dikim ku tu
Mesîh î, Kurê Xwedê yê ku wê bê dinyayê.
28 Gava wê ev tişt got, çû, bi dizî gazî xwişka xwe
Meryemê kir û got: Mamoste hat û gazî te dike.
29 Gava wê bihîst, zû rabû û hat ba wî.
30 Îsa hê nehatibû bajêr, lê li wê derê bû ku Merta rastî wî
hat.
31Hingê Cihûyên ku di malê de bi wê re bûn û teselî dan
wê, gava dîtin ku Meryem bi lez rabû û derket derve, li pey
wê çûn û gotin: Ew diçe ser gorê ku li wir bigirî.
32 Gava ku Meryem hat cihê ku Îsa lê bû û ew dît, xwe
avêt ber lingên wî û jê re got: Ya Xudan, eger tu li vir bûya,
birayê min nemira.
33 Îcar gava Îsa dît ku ew digirî û Cihûyên ku pê re hatibûn
jî digirîn, di ruh de naliya û xemgîn bû.
34 Û got: « We ew danî ku derê? Wan jê re got: Ya Xudan,
were û bibîne.
35 Îsa giriya.
36 Hingê Cihûyan got: «Va ye ku çawa wî jê hez kir!
37 Hinekan ji wan got: «Ma evê ku çavên koran vekir,
nedikarî bû sedem ku ev mirov jî nemire?
38 Îsa dîsa di nava xwe de nalîn û hat gorê. Ew şikeftek bû
û kevirek li ser bû.
39 Îsa got: «Kevir rakin». Mertayê xwişka yê mirî jê re got:
«Ya Xudan!
40 Îsa ji wê re got: « Ma min ji te re negot ku eger tu bawer
bikî, tê rûmeta Xwedê bibînî?
41 Hingê wan kevir ji cihê ku mirî lê hatibû danîn rakirin.
Îsa çavên xwe hildan û got: « Bavo, ez ji te re şikir dikim
ku te min bihîst.
42 Û min zanibû ku tu hergav min dibihîzî; lê ji ber ehlê ku
li ber derê radiweste, min ev yek got, da ku bawer bikin ku
te ez şandime.
43 Gava ku wî weha peyivî, bi dengekî bilind qîriya: «
Lazar, derkeve derve.»
44 Û yê mirî, dest û ling bi goran ve girêdabû û rûyê wî bi
destmalekê hat girêdan. Îsa ji wan re got: « Wî vekin û
berdin.
45 Hingê gelek Cihûyên ku hatibûn ba Meryemê û tiştên
ku Îsa kiribûn dîtin, bawerî bi wî anîn.
46 Lê hinek ji wan çûn ba Fêrisiyan û tiştên ku Îsa kiribûn
ji wan re gotin.
47 Hingê serekên kahînan û Fêrisî civîna giregiran
civandin û gotin: «Em çi bikin? Çimkî ev mirov gelek
kerametan dike.

48 Eger em wî bi tenê bihêlin, hemû mirov wê baweriyê bi
wî bînin û Romayî jî wê bên û cih û miletê me jî bistînin.
49 Û yekî ji wan, bi navê Qeyafa, ku wê salê Serokkahîn
bû, ji wan re got: «Hûn qet tiştekî nizanin.
50 Û nehesibînin ku ji bo me guncav e ku merivek ji bo gel
bimire û hemû milet helak nebe.
51 Lê wî ev ji ber xwe negot, lê wî wê salê Serokkahîn bû
û pêxembertî kir ku Îsa ji bo wî miletî bimire.
52 Û ne tenê ji bo wî miletî, lê ji bo ku ew zarokên Xwedê
yên belavbûyî jî di nav yek de bicivîne.
53 Hingê ji wê rojê û pê ve wan bi hev re şêwirîn ku wî
bikujin.
54 Îcar Îsa êdî bi eşkereyî di nav Cihûyan de negeriya. lê ji
wir çû welatekî nêzîkî çolê, bajarekî ku jê re Efrayîm
digotin û li wir bi şagirtên xwe re ma.
55 Cejna Derbasbûnê ya Cihûyan nêzîk bû.
56 Hingê ew li Îsa geriyan û gava ku li Perestgehê
rawestayî bûn, di nav xwe de gotin: «Hûn çi difikirin ku ew
neyê cejnê?»
57 Îcar herdu serekên kahînan û Fêrisiyan emir dabûn, ku
eger yek bizane ew li ku ye, nîşan bide, da ku wî bigirin.

BEŞA 12

1 Hingê Îsa şeş roj berî Cejna Derbasbûnê hat Beytanyayê,
cihê ku Lazarê mirî lê lê bû û wî ji nav miriyan rakiribû.
2 Li wir şîvek jê re kirin. û Mertayê xizmet dikir. Lê Lazar
yek ji wan ên ku bi wî re li ser sifrê rûniştibûn bû.
3Hingê Meryemê lîtreyek rûnê nardê biha hilda, rûn li
lingên Îsa kir û bi porê xwe lingên wî ziwa kirin û mal bi
bêhna rûnê tije bû.
4 Hingê yek ji şagirtên wî, Cihûdayê Îsxeryotî, kurê Şimûn,
yê ku wê wî bide dest, got.
5 Çima ev rûnê hanê bi sê sed pereyan nehat firotin û nehat
dayîn belengazan?
6 Wî ev got, ne ku ew xema belengazan dike; lê ji ber ku
ew diz bû, çentê wî hebû û tiştên ku tê de hatibûn danîn
hilanî.
7 Hingê Îsa got: « Wê bihêle, wê heta roja definkirina min
ev yek parast.
8 Çimkî belengaz her gav bi we re ne; lê min hergav
nekiriye.
9 Ji ber vê yekê gelek Cihûyan dizanibû ku ew li wir e û ne
tenê ji bo Îsa hatin, lê ji bo ku Lazarê ku wî ji nav miriyan
rakiribû jî bibînin.
10 Lê serekên kahînan şêwirîn ku Lazar jî bikujin.
11 Çimkî ji ber wî gelek Cihû çûn û bawerî bi Îsa anîn.
12 Dotira rojê gelek xelkê ku hatibûn cejnê, gava bihîstin
ku Îsa tê Orşelîmê.
13 Çiqilên darên xurman hildan, derket pêşiya wî û got:
«Hosana: Xwezî bi Padîşahê Îsraêl ku bi navê Xudan tê.»
14 Îsa kerek dît û li ser rûnişt. wek ku hatiye nivîsîn,
15 Netirse, keça Siyon, va ye, Padîşahê te tê, li ser dehşikê
rûniştiye.
16 Ev tişt di destpêkê de şagirtên wî fêm nekirin; lê gava
ku Îsa hat birûmetkirin, hat bîra wan ku ev tişt li ser wî
hatine nivîsandin û wan ev tişt ji wî re kirine.
17 Îcar ew kesên ku bi wî re bûn, gava ku wî ji gora xwe
gazî Lazar kir û ew ji nav miriyan rakir, şahidî kir.
18 Ji ber vê yekê xelq jî hatin pêşiya wî, çimkî bihîstibûn
ku wî ev keramet çêkiriye.
19 Fêrisiyan ji hev re gotin: «Hûn fêm dikin ku hûn li ser
tiştekî ne? va ye, dinya li pey wî çûye.
20 Û di nav wan de hinek Yewnanî jî hebûn ku ji bo di
cejnê de biperizin, derketin.
21 Îcar ew hat ba Filîposê ku ji Beytsayda Celîlê bû, jê
xwest û jê re got: «Ezbenî, emê Îsa bibînin.
22 Filîpos hat û ji Endrawis re got; Endrawis û Filîpos dîsa
ji Îsa re gotin.
23 Îsa bersîva wan da û got: « Saet hat ku Kurê Mirov bê
birûmetkirin.
24 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, heta ku genimek
genim nekeve erdê û nemire, ew bi tenê dimîne;
25 Yê ku ji jiyana xwe hez dike, wê winda bike; û yê ku li
vê dinyayê ji jiyana xwe nefret dike, wê ji bo jiyana
herheyî biparêze.
26 Eger yek ji min re xizmetê bike, bila li pey min were; û
ez li ku bim, xulamê min jî wê li wir be.
27 Niha canê min xemgîn e; û ez çi bibêjim? Bavo, min ji
vê saetê xilas bike, lê ji bo vê yekê ez hatim vê saetê.
28 Bavo, navê xwe bi rûmet bike. Hingê dengek ji ezmên
hat û got: «Min hem bi rûmet kir û hem jî ezê dîsa bi rûmet
bikim.»
29 Îcar xelkê ku li wê derê rawesta û ev bihîst, got ku
birûskê; yên din jî gotin: «Milyaketek jê re peyivî».
30 Îsa lê vegerand û got: « Ev deng ne ji ber min, lê ji bo
we hat.
31 Niha dîwana vê dinyayê ye: niha wê mîrê vê dinyayê bê
avêtin derve.
32 Û eger ez ji erdê rabim, ezê hemû mirovan ber bi xwe
ve bikişînim.
33 Wî ev yek got, ji bo ku ew bi çi mirinê bimire.
34 Xelkê lê vegerand û got: «Me ji Şerîetê bihîstiye ku
Mesîh her û her dimîne. Tu çawa dibêjî: «Divê Kurê Mirov
were rakirin?» ev Kurê Mirov kî ye?
35 Hingê Îsa ji wan re got: « Hê ji bo demeke kurt ronahî
bi we re ye. Heya ku we ronahî heye, bimeşin, da ku tarî bi
ser we de neyê.
36 Heta ku we ronahî hebe, baweriyê bi ronahiyê bînin, da
ku hûn bibin zarokên ronahiyê. Îsa ev tişt gotin, çû û xwe ji
wan veşart.
37 Lê tevî ku wî ew qas keramet li ber wan kiribûn, lê wan
bawerî bi wî nedianî.
38 Ji bo ku gotina Îşaya pêxember ku gotibû, bê cih: Ya
Xudan, kê ji gotina me bawer kir? Û destê Xudan ji kê re
xuya bû?
39 Ji ber vê yekê wan nikaribû bawer bikin, çimkî Îşaya
dîsa got:
40 Wî çavên wan kor û dilê wan hişk kir; da ku ew bi
çavên xwe nebînin, ne jî bi dilê xwe fêm bikin û venegerin
û ez wan qenc bikim.
41 Gava ku Îşaya rûmeta wî dît û li ser wî peyivî, ev tişt
gotin.
42 Lê ji serekên serekan jî gelekan bawerî bi wî anî. lê ji
ber Fêrisiyan ew eşkere nekirin, da ku ew ji kinîştê neyên
derxistin.
43 Çimkî wan ji pesnê Xwedê bêtir ji pesnê mirovan hez
kir.
44 Îsa giriya û got: « Yê ku baweriyê bi min tîne, ne bi min,
lê bi yê ku ez şandime bawer dike.»
45 Û yê ku min dibîne, yê ku ez şandime dibîne.
46 Ez hatim dinyayê, da ku her kesê ku baweriyê bi min
bîne, di tariyê de nemîne.

47 Û eger yek gotinên min bibihîze û bawer neke, ez dîwana wî nakim.
48 Yê ku min red dike û gotinên min qebûl nake, yê ku wî dadbar dike heye; peyva ku min gotiye, ewê di Roja Dawî de dîwana wî bike.
49 Çimkî min ji ber xwe negot; lê Bavê ku ez şandime emir daye min ku ez çi bibêjim û çi bibêjim.
50 Û ez dizanim ku emrê wî jiyana herheyî ye. Ji ber vê yekê ez çi dipeyivim, çawa ku Bav ji min re got, ez wusa dibêjim.

BEŞA 13

1 Îcar beriya Cejna Derbasbûnê, gava ku Îsa dizanibû ku saeta wî hatiye ku ji vê dinyayê here ba Bav, ji yên ku li dinyayê ne, hez kir, wî heta dawiyê ji wan hez kir.
2 Îcar piştî ku şîv xilas bû, Îblîs xist dilê Cihûdayê kurê Şimûn Îsxeryotî, da ku wî bide dest.
3 Îsa dizanibû ku Bav her tişt daye destên wî û ew ji Xwedê hatiye û çû ba Xwedê.
4 Ew ji şîvê radibe, kincên xwe danîne aliyekî; û destmalek hilda û xwe girêda.
5Piştî vê yekê wî av rijand nav baskê, dest pê kir lingên şagirtan şuştin û bi destmala pêçayî paqij kirin.
6 Hingê ew hat ba Şimûn-Petrûs û Petrûs jê re got: «Ya Xudan, tu lingên min bişo?
7 Îsa lê vegerand û got: « Ez çi dikim, tu niha nizanî; lê tu ê axiriyê bizanibî.
8 Petrûs jê re got: «Tu qet lingên min naşo. Îsa bersîva wî da: « Eger ez te neşonim, para te bi min re nîne.»
9 Şimûn-Petrûs jê re got: Ya Xudan, ne tenê lingên min, lê destên min û serê min jî.
10 Îsa jê re got: « Yê ku hatiye şuştin ji şuştina lingên xwe pê ve ne hewce ye, lê bi tevahî paqij e.
11 Çimkî wî dizanibû ku wê kî wî bide dest; Ji ber vê yekê wî got: «Hûn hemû ne paqij in.
12 Îcar piştî ku wî lingên wan şuştin, kincên xwe hildan û dîsa rûnişt, ji wan re got: « Hûn dizanin min çi bi we kir?
13 Hûn ji min re dibêjin Mamoste û Xudan û hûn baş dibêjin; ji ber ku ez wisa me.
14 Îdî heke min Xudayê we û perwerdekarê we lingên we şuştin; divê hûn jî lingên hev bişon.
15Çimkî min mînakek da we, ku hûn çawa ku min ji we re kir, hûn jî bikin.
16 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, xulam ji axayê xwe ne mezintir e; ne jî yê ku hatiye şandin ji yê ku ew şandiye mezintir e.
17 Eger hûn van tiştan dizanin, eger hûn wan bikin, dilşad in.
18 Ez li ser we hemûyan nabêjim; ez dizanim ku min kî hilbijartiye, lê ji bo ku Nivîsara Pîroz bê cih: «Yê ku bi min re nan dixwe, pahniya xwe li hember min hildaye.
19 Niha ez ji we re dibêjim, berî ku ew bê, da ku, gava ku bibe, hûn bawer bikin ku ez ew im.
20 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku yê ku ez dişînim qebûl dike, min qebûl dike; Û yê ku min qebûl dike, yê ku ez şandime qebûl dike.
21 Gava ku Îsa weha got, ruhê wî xemgîn bû, şahidî kir û got: Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yek ji we wê min bide dest.
22 Hingê şagirtan li hev nêrî û guman kir ku ew ji kê re dibêje.
23 Îcar yekî ji şagirtên wî, ku Îsa jê hez dikir, li ser singê Îsa bû.
24 Li ser vê yekê Şimûn-Petrûs îşaret li wî kir ku bipirse ka ew li ser kê ye?
25 Îcar ew li ser sînga Îsa raza û jê re got: «Ya Xudan, ew kî ye?
26 Îsa lê vegerand û got: «Ew ew e, gava ku ez sopekê bidim wî. Gava ku wî sop kir, da Cihûdayê kurê Şimûnê Îsxeryotî.
27 Û piştî sopê Îblîs ket hundirê wî. Hingê Îsa jê re got: «Tiştê ku tu dikî, zû bike.»
28 Îcar tu kesî li ser sifrê nizanibû ku wî ji bo çi ev tişt jê re got.
29 Çimkî hinekan ji wan fikirîn ku ji ber ku kîsik di destê Cihûda de ye, Îsa jê re got: «Di cejnê de tiştên ku ji me re lazim in bikire. an jî, ku ew tiştekî bide belengazan.
30 Îcar wî ku sop hilda, di cih de derket û bû şev.
31 Ji ber vê yekê, gava ku ew derket derve, Îsa got: « Niha Kurê Mirov hatiye birûmetkirin û Xwedê bi wî hatiye birûmetkirin.
32 Eger Xwedê bi wî bê birûmetkirin, Xwedê jî wê bi xwe rûmetê bide wî û wê tavilê rûmetê bide wî.
33 Zarokno, hê ji bo demeke kurt ez bi we re me. Hûnê li min bigerin. Çawa ku min ji Cihûyan re got: «Ez herim cihê ku hûn nikarin bên. ji ber vê yekê niha ez ji we re dibêjim.
34 Ez emrekî nû didim we: Ji hevdû hez bikin. çawa ku min ji we hez kir, hûn jî ji hevdû hez bikin.
35 Eger hûn ji hev hez bikin, wê hemû bi vê yekê bizanin ku hûn şagirtên min in.
36 Şimûn-Petrûs jê re got: Ya Xudan, tu bi ku ve diçî? Îsa lê vegerand û got: « Ez diçim ku derê, niha tu nikarî li pey min biçî. lê tuyê paşê li pey min biçî.
37 Petrûs jê re got: Ya Xudan, çima ez niha nikarim li pey te biçim? Ezê ji bo xatirê te canê xwe bidim.
38 Îsa lê vegerand û got: Ma tu di ber min de canê xwe bidî? Bi rastî, bi rastî ez ji te re dibêjim, heta ku tu sê caran min înkar nekî, dîk bang nake.

BEŞA 14

1 Bila dilê we netirse: hûn bi Xwedê bawer bikin, bi min jî bawer bikin.
2 Di mala Bavê min de gelek xanî hene; eger ne wusa bûya, minê ji we re bigota. Ez diçim ji we re cihek amade bikim.
3 Û eger ez herim û ji we re cihekî amade bikim, ezê dîsa werim û we bibim ba xwe. da ku ez li ku bim, hûn jî li wir bin.
4 Û ez diçim ku derê hûn dizanin û riya jî dizanin.
5 Tûma jê re got: Ya Xudan, em nizanin ku tu diçî ku derê; û em çawa dikarin rê bizanibin?
6 Îsa jê re got: « Rê, rastî û jiyan ez im; ji min pê ve tu kes nayê ba Bav.
7 Eger we ez nas bikirama, weyê Bavê min jî nas bikira.
8 Filîpos jê re got: Ya Xudan, Bav nîşanî me bide û bes e.
9 Îsa jê re got: Fîlîpo, ma ez ewqas dirêj bi te re me û te ez nas nekirim? yê ku ez dîtim, Bav dîtiye. Îcar tu çawa dibêjî: Bav nîşanî me bide?
10 Ma tu bawer nakî ku ez bi Bav re me û Bav jî bi min re ye? peyvên ku ez ji we re dibêjim, ez ji ber xwe nabêjim;
11 Ji min bawer bikin ku ez bi Bav re me û Bav jî bi min re ye; an na ji bo xatirê kirinan ji min bawer bikin.

12 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, yê ku baweriyê bi
min bîne, karên ku ez dikim, ewê ew jî bike; û karên ji van
mezintir wê bike; ji ber ku ez diçim ba Bavê xwe.
13 Û hûn bi navê min çi bixwazin, ezê bikim, da ku Bav bi
Kur bi rûmet bibe.
14 Eger hûn bi navê min tiştekî bixwazin, ezê bikim.
15 Eger hûn ji min hez dikin, emrên min bînin cih.
16 Û ezê ji Bav dua bikim û ewê Teseliyek din bide we, da
ku her û her bi we re bimîne.
17 Ruhê Rastiyê jî; dinya nikare wî qebûl bike, çimkî ew
nabîne û wî nas nake. Çimkî ew bi we re dimîne û wê di
nav we de be.
18 Ez te bêhêvî nahêlim: Ezê bêm ba te.
19 Demek hindik ma û dinya êdî min nabîne. lê hûn min
dibînin; ji ber ku ez dijîm, hûnê jî bijîn.
20 Wê rojê hûnê bizanibin ku ez bi Bavê xwe re me, hûn bi
min re û ez jî bi we re me.
21 Yê ku emrên min digire û wan tîne cih, ew e ku ji min
hez dike.
22 Cihûda ne Îsxeryotî jê re got: Ya Xudan, çawa dibe ku
tu xwe ji me re û ne ji dinyayê re eşkere bikî?
23 Îsa lê vegerand û got: « Eger yek ji min hez bike, ewê
gotinên min bigire. Bavê min wê jê hez bike û emê bên ba
wî û li ba wî rûniştina xwe bikin.
24 Yê ku ji min hez nake, gotinên min nagire û peyva ku
hûn dibihîzin ne ya min e, lê ya Bavê ku ez şandime ye.
25 Min ev tişt ji we re gotin, hê ku ez li ba we bûm.
26 Lê Teselîker ê ku Ruhê Pîroz e, yê ku Bav wê bi navê
min bişîne, ewê her tiştî hînî we bike û her tiştê ku min ji
we re gotiye, wê her tiştî bîne bîra we.
27 Ez aştiyê ji we re dihêlim, aştiya xwe didim we; ne wek
ku dinya dide, ez didim we. Bila dilê we netirse û netirse.
28 We bihîst ku min çawa ji we re got: Ez diçim û dîsa têm
ba we. Eger we ji min hez bikira, weyê şa bibûna, çimkî
min got: Ez diçim ba Bav, çimkî Bavê min ji min mezintir
e.
29 Û îcar min berî ku ew çêbe ji we re got, da ku gava bê,
hûn bawer bikin.
30 Ji vir şûnda ez zêde bi we re napeyivim, çimkî mîrê vê
dinyayê tê û tiştek di min de tune.
31 Lê ji bo ku dinya bizane ku ez ji Bav hez dikim; û çawa
ku Bav emir daye min, ez jî wusa dikim. Rabe, em ji vir
herin.

BEŞA 15

1 Ez mêşa rastîn im û Bavê min cotkar e.
2 Her çiqila ku di min de fêkî nade, ew jê dibire;
3 Niha hûn bi peyva ku min ji we re gotiye paqij in.
4 Bi min re bimînin, ez jî bi we re. Çawa ku çiqil ji ber xwe
nikare fêkî bide, heta ku di rez de bimîne; Ji bilî ku hûn bi
min re nemînin, êdî hûn nikarin.
5 Ez mêw im, hûn şax in. Yê ku bi min re dimîne û ez bi wî
re, ew gelek ber dide; çimkî bêyî min hûn nikarin tiştekî
bikin.
6 Eger mirovek bi min re nemîne, wek çiqil tê avêtin derve
û hişk dibe; Mirov wan dicivînin, diavêjin nav êgir û
dişewitînin.
7 Heke hûn bi min re bimînin û gotinên min bi we re
bimînin, hûn çi dixwazin bipirsin û wê ji we re bê kirin.
8 Bi vê yekê Bavê min tê birûmetkirin, ku hûn gelek fêkî
bidin. bi vî awayî hûnê bibin şagirtên min.
9 Çawa ku Bav ji min hez kir, min jî ji we hez kir: hûn di
hezkirina min de bimînin.
10 Eger hûn emrên min bînin cih, hûnê di hezkirina min de
bimînin; çawa ku min emrên Bavê xwe anîn cih û di
hezkirina wî de dimînim.
11 Min ev tişt ji we re gotin, da ku şahiya min di we de
bimîne û şahiya we tije be.
12 Emrê min ev e: Çawa ku min ji we hez kir, hûn ji hevdû
hez bikin.
13 Hezkirina tu kesî ji vê mezintir nîne, ku mirov canê xwe
ji bo hevalên xwe bide.
14Hûn hevalên min in, eger hûn tiştên ku ez li we emir
dikim bikin.
15 Ji niha û pê ve ez ji we re nabêjim xulam; Ji ber ku
xulam nizane axayê wî çi dike. Çimkî her tiştê ku min ji
Bavê xwe bihîstiye, min ji we re da zanîn.
16 We ez ne hilbijartim, lê min hûn hilbijartin û emir kirin
ku hûn herin fêkî bidin û fêkiyê we bimîne, da ku hûn bi
navê min ji Bav çi bixwazin, ew bide we. .
17 Ez van tiştan emir li we dikim, ku hûn ji hevdû hez
bikin.
18 Eger dinya ji we nefret bike, hûn bizanin ku beriya ku ji
we nefret bike, ji min nefret kiriye.
19 Eger hûn ji dinyayê bûna, dinya wê ji yên xwe hez bike;
lê ji ber ku hûn ne ji dinyayê ne, lê min hûn ji dinyayê
hilbijartine, ji ber vê yekê dinya ji we nefret dike.
20 Gotina ku min ji we re got, bînin bîra xwe: Xulam ji
axayê xwe ne mezintir e. Eger wan tengahî li min kiribe,
wê zilmê li we jî bikin; eger wan gotina min girt, ewê
gotina te jî bi cih bînin.
21 Lê belê ewê ji bo xatirê navê min van tiştan ji we re
bikin, çimkî ewê ku ez şandime nas nakin.
22 Eger ez nehata û ji wan re negota, gunehê wan tunebû;
23 Yê ku ji min nefret dike, ji Bavê min jî nefret dike.
24 Eger min di nav wan de karên ku kesekî din nekiriba,
gunehên wan tunebûya;
25 Lê belê ev yek diqewime, da ku peyva ku di Şerîeta wan
de hatiye nivîsîn bê cih: «Wan bê sedem ji min nefret kir.
26 Lê gava ku Teselê ku ezê ji ba Bav ji we re bişînim bê,
ew Ruhê Rastiyê yê ku ji Bav derdikeve, ewê ji bo min
şahidiyê bike.
27 Û hûnê jî şahidiyê bikin, çimkî hûn ji destpêkê ve bi
min re bûn.

BEŞA 16

1 Min ev tişt ji we re gotin, da ku hûn neyên xeyîdandin.
2 Ewê we ji kinîştan derxin; Erê, wext tê, ku her kesê ku
we bikuje, wê bifikire ku ew xizmeta Xwedê dike.
3 Û van tiştan wê ji we re bikin, çimkî ne Bav û ne jî ez nas
dikim.
4 Lê min ev tişt ji we re gotin, da ku gava wext bê, hûn
bînin bîra xwe ku min ji we re got. Û min di destpêkê de ev
tişt ji we re negot, çimkî ez bi we re bûm.
5 Lê niha ez diçim ba yê ku ez şandime; û yek ji we ji min
napirse: Tu diçî ku derê?
6 Lê ji ber ku min ev tişt ji we re gotin, xemgîniyê dilê we
tije kir.
7 Lê belê ez bi rastî ji we re dibêjim; Ji bo we guncav e ku
ez herim. Çimkî eger ez neçim, Teselîker nayê ba we. lê
eger ez herim, ezê wî bişînim ba we.

8 Û gava ku ew bê, ewê dinyaya guneh, rastdarî û
dîwankirinê hilde.
9 Ji guneh, ji ber ku ew bi min bawer nakin;
10 Ji rastdariyê, çimkî ez diçim ba Bavê xwe û hûn êdî min
nabînin;
11 Ji dîwanê, ji ber ku mîrê vê dinyayê tê darizandin.
12 Hê gelek tişt hene ku ez ji we re bêjim, lê hûn niha
nikarin wan ragirin.
13 Lê gava ku ew Ruhê Rastiyê bê, ewê we ber bi her
rastiyê ve bibe. Lê ewê çi bibihîze, wê bêje û tiştên ku bên
nîşanî we bide.
14 Ewê min bi rûmet bike, çimkî ewê ji min bistîne û wê
nîşanî we bide.
15Hemû tiştên ku Bav heye yên min in; ji ber vê yekê min
got ku ewê ji yên min bigire û wê ji we re nîşan bide.
16 Demek hindik, û hûn min nabînin, û dîsa, demek hindik,
hûnê min bibînin, çimkî ez diçim ba Bav.
17 Hingê hinek ji şagirtên wî di nav xwe de gotin: «Ev çi
ye ku ew ji me re dibêje: «Hinek hindik ma û hûn min
nabînin. Bav?
18 Îcar wan got: «Ev çi ye ku ew dibêje: «Piyekî demeke
kurt? em nikarin bêjin ka ew çi dibêje.
19 Îcar Îsa dizanibû ku ew dixwazin ji wî bipirsin û ji wan
re got: « Hûn li ser vê yekê ku min got: «Hinek hindik ma
û hûn min nebînin» bipirsin. ?
20 Bi rastî, bi rastî ez ji we re dibêjim, hûnê bigirîn û
bigirîn, lê dinya wê şa bibe.
21 Jinek, dema ku di zik de ye, xemgîn e, ji ber ku saeta wê
hatiye;
22 Ji ber vê yekê hûn niha xemgîn in; lê ezê we dîsa
bibînim û dilê we wê şa bibe û kes şahiya we ji we nagire.
23 Û di wê rojê de hûn tiştekî ji min nepirsin. Bi rastî, bi
rastî ez ji we re dibêjim, hûn bi navê min çi ji Bav
bixwazin, ewê bide we.
24 Heta niha we bi navê min tiştek nexwestiye: bixwazin û
hûnê bistînin, da ku şahiya we tije be.
25 Min ev tişt bi metelok ji we re gotin, lê dem tê, ku êdî
ez bi metelok ji we re nabêjim, lê ezê bi eşkereyî Bav ji we
re eşkere bikim.
26 Wê rojê hûnê bi navê min bixwazin û ez ji we re
nabêjim ku ezê ji Bav ji bo we dua bikim.
27 Çimkî Bav bi xwe ji we hez dike, çimkî we ji min hez
kir û we bawer kir ku ez ji nav Xwedê derketim.
28 Ez ji ba Bav derketim û hatim dinyayê; dîsa ez dinyayê
dihêlim û diçim ba Bav.
29 Şagirtên wî jê re gotin: «Va ye, tu niha eşkere dibêjî û tu
metelok nabêjî.
30 Niha em piştrast in ku tu her tiştî dizanî û ne hewce ye
ku tu kes ji te bipirse; bi vê yekê em bawer dikin ku tu ji
Xwedê derketî.
31 Îsa bersîva wan da: « Niha hûn bawer dikin?
32 Va ye, dem tê, erê, niha hatiye, ku hûnê her kes ji bo
xwe belav bibin û min bi tenê bihêlin. Lê dîsa jî ez ne bi
tenê me, çimkî Bav bi min re ye.
33 Min ev tişt ji we re gotin, da ku hûn bi min re bibin
xwediyê aştiyê. Li dinyayê wê tengahiyek we hebe. Min
dinya bi ser ket.

BEŞA 17

1 Îsa ev gotin gotin, çavên xwe ber bi ezmên ve hildan û
got: Bavo, saet hat; Kurê xwe bi rûmet bike, da ku Kurê te
jî te bi rûmet bike.
2 Çawa ku te li ser hemû bedenê desthilatî da wî, da ku
jiyana herheyî bide her kesê ku te daye wî.
3 Û jiyana herheyî ev e, da ku te, Xwedayê yekta yê rast û
Îsa Mesîhê ku te şandiye nas bikin.
4 Min tu li ser rûyê erdê bi rûmet kirî, karê ku te da min,
min qedand.
5 Û niha, ya Bavo, bi wê rûmeta ku berî çêbûna dinyayê bi
te re hebû, min bi xwe re bi rûmet bike.
6 Min navê te nîşanî wan merivên ku te ji dinyayê dan min:
yên te bûn û te da min. û wan peyva te girt.
7 Niha ew dizanin ku hemû tiştên ku te dane min, ji te ne.
8 Çimkî min ew gotinên ku te dane min dane wan. û wan
ew qebûl kirin û bi rastî dizanin ku ez ji nav te derketim û
wan bawer kir ku te ez şandime.
9 Ez ji bo wan dua dikim: Ez ne ji bo dinyayê, lê ji bo wan
ên ku te dane min dua dikim. çimkî ew yên te ne.
10 Û hemû yên min ên te ne û yên te yên min in; û ez di
wan de bi rûmet im.
11 Û niha ez ne li dinyayê me, lê ev li dinyayê ne û ez têm
ba te. Bavê Pîroz, wan ên ku te dane min, bi navê xwe
biparêze, da ku ew jî wek me bibin yek.
12 Dema ku ez li dinyayê bi wan re bûm, min ew bi navê te
parastin. da ku Nivîsara Pîroz bê cih.
13 Û niha ez têm ba te; Û ez van tiştan li dinyayê dibêjim,
da ku şabûna min di xwe de pêk were.
14 Min peyva te daye wan; Û dinyayê ji wan nefret kir,
çimkî ew ne ji dinyayê ne, çawa ku ez ne ji dinyayê me.
15 Ez dua nakim ku tu wan ji dinyayê derxî, lê ji bo ku tu
wan ji xerabiyê biparêzî.
16 Çawa ku ez ne ji dinyayê me, ew ne ji dinyayê ne.
17 Wan bi rastiya xwe pîroz bike: peyva te rastî ye.
18 Çawa ku te ez şandime dinyayê, min jî ew şandin
dinyayê.
19 Û ji bo wan ez xwe pîroz dikim, da ku ew jî bi rastiyê
pîroz bibin.
20 Ez ne tenê ji bo van dua dikim, lê ji bo wan ên ku bi
peyva xwe baweriyê bi min bînin jî.
21 Da ku hemû bibin yek; Çawa ku tu, Bavo, bi min re yî û
ez jî bi te re, da ku ew jî bi me re bibin yek, da ku dinya
bawer bike ku te ez şandime.
22 Û rûmeta ku te da min, min daye wan; da ku ew bibin
yek, çawa ku em yek in:
23 Ez bi wan re û tu jî bi min re, da ku ew di yek de
bêkêmasî bibin. û ji bo ku dinya bizane ku te ez şandime û
çawa ku te ji min hez kir, te ji wan hez kir.
24 Bavo, ez dixwazim ku yên ku te dane min, li cihê ku ez
lê me, bi min re bin. da ku ew rûmeta min a ku te daye min
bibînin, çimkî te beriya damezrandina dinyayê ji min hez
kir.
25 Ya Bavê rast, dinya tu nas nekir, lê min tu nas kir û
vana jî zanîn ku te ez şandime.
26 Û min navê te ji wan re da zanîn û ezê bibêjim, da ku
evîna ku te ji min hez kir, di wan de be û ez jî di wan de be.

BEŞA 18

1 Gava ku Îsa ev gotin gotin, ew bi şagirtên xwe re derket ser çemê Kedronê, ku lê baxçeyek bû, ku ew û şagirtên xwe tê de ketin.
2 Cihûdayê ku ew da dest jî ew cih dizanibû, çimkî Îsa bi şagirtên xwe re gelek caran li wir diçû.
3 Hingê Cihûda komeke mêr û parêzgerên serekên kahînan û Fêrisiyan qebûl kir, bi fanos, meşale û çekan hat wê derê.
4 Îcar Îsa bi hemû tiştên ku wê bên serê wî dizanibû, derket derve û ji wan re got: « Hûn li kê digerin?
5Wan bersîva wî da: «Îsa yê Nisretî». Îsa ji wan re got: « Ez ew im. Cihûdayê ku ew da dest jî bi wan re rawesta.
6 Gava ku wî ji wan re got: «Ez ew im», ew paşde çûn û ketin erdê.
7 Hingê wî dîsa ji wan pirsî: « Hûn li kê digerin? Wan jî got: «Îsa yê Nisretî.
8 Îsa lê vegerand û got: Min ji we re got ku ez ew im.
9 Da ku peyva ku wî gotibû bê cih: « Min tu kes ji wan ên ku te dane min winda nekir.
10 Hingê Şimûn-Petrûs şûrê wî kişand, li xulamê Serokkahîn xist û guhê wî yê rastê jêkir. Navê xulam Malxos bû.
11 Hingê Îsa ji Petrûs re got: « Şûrê xwe bixe qalikê; ma ez wê kasa ku Bavê min daye min, venaxwim?»
12Hingê komek, serdar û serwerên Cihûyan Îsa girtin û ew girêdan.
13 Û pêşî ew bir ba Henan. Çimkî ew xezûrê Qeyafayê ku wê salê Serokkahîn bû bû.
14 Îcar ew Qeyafa bû, yê ku şîret li Cihûyan kir, ku guncav e ku merivek ji bo gel bimire.
15 Şimûn-Petrûs û şagirtekî din jî li pey Îsa ketin.
16 Lê Petrûs li derve li ber derî rawesta. Hingê şagirtê din ê ku Serokkahîn nas dikir derket derve, bi wê derî re peyivî û Petrûs anî hundir.
17 Hingê keçika derî ji Petrûs re got: Ma tu jî ne ji şagirtên vî mirovî yî? Ew dibêje, ez ne.
18 Xulam û parêzgerên ku ji komirê agir pêxistin li wê derê rawestan. Çimkî sar bû û xwe germ kirin. Petrûs bi wan re rawesta û xwe germ kir.
19 Hingê Serokkahîn li ser şagirtên xwe û hînkirina wî ji Îsa pirsî.
20 Îsa lê vegerand û got: Min bi eşkereyî ji dinyayê re got; Min hergav li kinîştê û li Perestgeha ku Cihû lê digeriyan hîn dikir. û bi dizî min tiştek negot.
21 Tu çima ji min dipirsî? ji yên ku min bihîstine bipirsin, ka min çi ji wan re got: Va ye, ew dizanin ku min çi gotiye.
22 Gava ku wî weha peyivî, yekî ji parêzgerên ku li wir rawesta bû, bi kefa destê wî li Îsa xist û got: «Tu wisa bersîva Serokkahîn didî?»
23 Îsa lê vegerand û got: « Eger min xerab got, ji xerabiyê re şahidiyê bike.
24 Annas ew girêdayî şand ba Qeyafa Serokkahîn.
25 Şimûn-Petrûs jî rawesta û xwe germ kir. Îcar wan jê re got: «Ma tu jî ne yek ji şagirtên wî yî? Wî ev yek înkar kir û got, ez ne.
26 Yek ji xulamên Serokkahîn, ku mirovê wî ye, ku Petrûs guhê wî jêkir, got: «Ma min tu bi wî re li bexçê nedîtî?»
27 Petrûs dîsa înkar kir û di cih de dîk bang kir.
28 Hingê wan Îsa ji Qeyafa birin dîwanxane. Û ew bi xwe neçûn dîwanxanê, da ku neyên heram kirin. lê ji bo ku ew Cejna Derbasbûnê bixwin.
29 Pîlatos derket ba wan û got: «Hûn çi sûcdariyê li vî mirovî dikin?
30 Wan lê vegerand û jê re gotin: «Eger ew ne xerabkar bûya, me wî radestî te nedikir.
31 Hingê Pîlatos ji wan re got: «Hûn wî bigirin û li gor Şerîeta xwe wî dadbar bikin. Ji ber vê yekê Cihûyan jê re got: «Ne rewa ye ku em tu kesî bikujin.
32 Ji bo ku gotina Îsa ya ku wî gotibû, bê cih.
33 Hingê Pîlatos dîsa ket dîwanxanê, gazî Îsa kir û jê re got: «Tu Padîşahê Cihûyan î?
34 Îsa lê vegerand û got: « Tu ji ber xwe vê yekê dibêjî, yan yên din ji bo min ji te re gotine?»
35 Pîlatos lê vegerand û got: Ma ez Cihû ye? Miletê te û serekên kahînan tu teslîmî min kirin: Te çi kir?
36 Îsa lê vegerand û got: « Padîşahiya min ne ji vê dinyayê ye; eger Padîşahiya min ji vê dinyayê bûya, xizmetkarên min wê şer bikin, da ku ez nekim destê Cihûyan; lê niha Padîşahiya min ne ji vir e.
37 Pîlatos jê re got: «Nexwe tu padîşah î? Îsa lê vegerand û got: « Tu dibêjî ku ez padîşah im. Ez ji bo vê yekê hatime dinyayê û ji bo vê yekê ez hatim dinyayê, da ku ez ji rastiyê re şahidiyê bikim. Her kesê ku ji rastiyê ye, dengê min dibihîze.
38 Pîlatos jê re got: «Rastî çi ye? Gava ku wî ev tişt got, dîsa derket ba Cihûyan û ji wan re got: «Ez qet sûcekî wî nabînim.
39 Lê adeta we heye ku ez di Cejna Derbasbûnê de yekî ji we re berdim. Ma hûnê Padîşahê Cihûyan ji we re berdin?
40 Hingê hemûyan dîsa qîriyan û gotin: «Ne ev, lê Barabas. Niha Barabas diz bû.

BEŞA 19

1 Hingê Pîlatos Îsa girt û qamç kirin.
2 Leşkeran tacek ji striyan danî û danî ser serê wî û xiftanê binefşî lê kirin.
3 Û got: Silav, padîşahê Cihûyan! û bi destên xwe lê xistin.
4 Pîlatos dîsa derket derve û ji wan re got: «Va ye, ez wî derdixim ba we, da ku hûn bizanin ku ez tu sûcekî wî nabînim.
5Hingê Îsa taca ji striyan û xiftanê binefşî li xwe kiribû, derket derve. Pîlatos ji wan re got: «Va ye mirov!
6 Gava ku serekên kahînan û parêzgeran ew dîtin, qîriyan û gotin: «Wî xaç bike, wî xaç bike.» Pîlatos ji wan re got: «Hûn wî bigirin û wî xaç bikin, çimkî ez tu sûcê wî nabînim.
7 Cihûyan lê vegerand û got: Şerîeteke me heye û li gor qanûna me divê ew bimire, çimkî wî xwe kir Kurê Xwedê.
8 Gava Pîlatos ev gotin bihîst, hê bêtir tirsiya.
9 Hingê dîsa çû dîwanxanê û ji Îsa re got: «Tu ji ku yî? Lê Îsa tu bersiv neda wî.
10 Hingê Pîlatos jê re got: «Ma tu ji min re nabêjî? Ma tu nizanî ku hêza min heye ku te xaç bikim û hêza min heye ku te berdim?
11 Îsa lê vegerand û got: « Heta ku ji jor ve nehata dayîn, tu nikarî li hember min hêza te hebe.
12 Û ji hingê ve Pîlatos xwest ku wî berde, lê Cihûyan qîriyan û gotin: «Eger tu vî mirovî bihêlî, tu ne dostê Qeyser î.
13 Gava ku Pîlatos ev gotin bihîst, Îsa derxist derve û li ser kursiyê dîwanê rûnişt, li wî cihê ku jê re Peyxarî digotin, lê bi Îbranî digotin Gabata.

14 Amadekirina Cejna Derbasbûnê û li dora saet şeşan bû û wî ji Cihûyan re got: Va ye Padîşahê we!
15 Lê wan qîriyan û gotin: «Dabe, wî xaç bike!» Pîlatos ji wan re got: «Ma ez Padîşahê we xaç bikim? Serekên kahînan lê vegerand û gotin: «Ji Qeyser pê ve padîşahê me tune.
16 Hingê wî ew da destê wan, da ku ew bê xaçkirin. îsa birin û birin.
17 Û wî xaça xwe hilda, derket wî cihî ku jê re "cihê serê serê serê xwe" digotin, ku bi Îbranî Golgota tê gotin.
18 Li wê derê wan ew û du kesên din bi wî re xaç kirin.
19 Pîlatos sernivîsek nivîsî û danî ser xaçê. Û nivîsar ev bû: ÎSAyê Nisretî PADÎŞAHÊ cihûyan.
20 Hingê ev sernivîs gelek ji Cihûyan xwend, çimkî cihê ku Îsa lê hatibû xaçkirin nêzîkî bajêr bû û bi Îbranî, Yewnanî û Latînî hatibû nivîsîn.
21 Hingê serekên kahînan ji Pîlatos re got: «Nenivîse, Padîşahê Cihûyan! lê wî got: «Ez Padîşahê Cihûyan im.»
22 Pîlatos lê vegerand û got: Min çi nivîsî, min nivîsî.
23 Hingê leşkeran gava Îsa xaç kirin, cilên wî hildan û ji her leşkerekî re çar par kirin. û qapûtê wî jî: îcar palto bê diran bû, ji serî de bi tevayî hatibû pêçan.
24 Ji ber vê yekê wan di nav xwe de got: «Bila em wê neqetînin, lê pişk bavêjin, ka ew ê kê be, da ku Nivîsara Pîroz a ku dibêje: «Wan cilê min di nav xwe de parçe kirin û ji bo kirasê min jî pişk avêtin» bê cih. Ji ber vê yekê leşkeran ev tişt kirin.
25 Li ber xaça Îsa diya wî û xwişka diya wî Meryema jina Kleofas û Meryema Mejdelanî rawestiyan.
26 Gava ku Îsa diya xwe û şagirtê ku wî jê hez dikir li wê derê rawesta dît, ji diya xwe re got: « Sitiyê, va ye kurê te!
27 Hingê wî ji şagirtê xwe re got: Va ye diya te! Û ji wê saetê de wî şagirt ew bir mala xwe.
28 Piştî vê yekê, Îsa dizanibû ku êdî her tişt pêk hatiye, da ku Nivîsara Pîroz bê cih, got: « Ez tî me.»
29 Li wê derê firaxeke tije sihik danîbûn;
30 Gava ku Îsa sihik stand, got: « Qediya ye!» serê xwe xwar kir û ruh da.
31 Ji ber vê yekê Cihûyan, ji ber ku amadekarî bû, ku cesed roja Şemiyê li ser xaçê nemînin (ji ber ku ew roja Şemiyê rojek bilind bû), ji Pîlatos lava kirin ku lingên wan bişkênin û bibin. birin.
32 Hingê leşker hatin, lingên yê pêşî û yê din ê ku bi wî re hatibû xaçkirin şikandin.
33 Lê gava hatin ba Îsa û dîtin ku ew ji xwe miriye, lingên wî neşikandin.
34 Lê yekî ji leşkeran bi rimê wî qul kir û di cih de xwîn û av jê derket.
35 Û yê ku ew dît, şahidî kir û qeyda wî rast e û ew dizane ku ew rast dibêje, da ku hûn bawer bikin.
36 Çimkî ev tişt hatin kirin, da ku Nivîsara Pîroz bê cih: «Hestiyê wî nayê şikandin.»
37 Û dîsa nivîsareke din dibêje: «Wê li yê ku qul kirine binêrin.»
38 Piştî vê yekê Ûsivê ji Arîmetyayê, ku şagirtê Îsa bû, lê ji tirsa Cihûyan bi dizî, ji Pîlatos lava kir ku cesedê Îsa bigire û Pîlatos destûr da wî. Îcar ew hat û cesedê Îsa hilda.
39 Û Nîkodêmos jî hat, yê ku di destpêkê de bi şev hat ba Îsa û bi giraniya sed lîtreyî tevliheviya mur û aloyê anî.
40 Hingê wan cesedê Îsa hilda, bi cilên cahîn bi giyayên bîhnxweş pêça, çawa ku Cihûyan defin dikin.
41 Li cihê ku ew hat xaçkirin baxçeyek hebû. û di nav baxçe de goreke nû ya ku hê mirov tê de nehatibû danîn.
42 Îcar ji ber Roja Amadekirinê ya Cihûyan Îsa li wir danî. Çimkî gor nêzîk bû.

BEŞA 20

1 Roja pêşî ya heftiyê Meryema Mejdelanî zû, gava hê tarî bû, hat ser gorê û dît ku kevirê ser gorê hatiye rakirin.
2 Hingê ew direve, hat ba Şimûn-Petrûs û şagirtê din ê ku Îsa jê hez dikir û ji wan re got: «Wan Xudan ji gorê derxistin û em nizanin ew li ku veşartiye.
3 Petrûs û şagirtê din jî derketin û hatin ser gorê.
4 Îcar herdu bi hev re bezîn û şagirtê din ji Petrûs bezî û pêşî hat ser gorê.
5 Û wî xwe xwar kir û li hundir nêrî, kincên ketan ên pêvekirî dît. dîsa jî ew neçû hundir.
6Hingê Şimûn-Petrûs li pey wî hat, çû ser gorê û dît ku cilê ketan razayî ye.
7 Destmala ku li ser serê wî bû, ne bi kincên ketan re bû, lê bi serê xwe li cihekî pêçabû.
8Hingê ew şagirtê din ê ku pêşî hat ser gorê jî ket hundir, wî dît û bawer kir.
9 Ji ber ku hê wan Nivîsara Pîroz nizanibû ku divê ew ji nav miriyan rabe.
10 Hingê şagirt dîsa çûn mala xwe.
11 Lê Meryem li derve li ber gorê rawesta û giriya;
12 Û dibîne ku du milyaketên bi cilên spî rûniştine, yek li ser serê xwe û yê din li ber lingên cihê ku cesedê Îsa lê bû.
13 Û ji wê re gotin: «Sitiyê, tu çima digirî? Wê ji wan re got: «Ji ber ku wan Xudanê min birin û ez nizanim ew li ku veşartiye.
14 Û gava ku wê ev tişt got, wê li paş xwe zivirî, dît ku Îsa radiweste, lê nizanibû ku ew Îsa ye.
15 Îsa ji wê re got: « Sitiyê, tu çima digirî? tu li kê digerî? Wê guman kir ku ew bexçevan e û jê re got: «Ezbenî, eger te ew ji ber vê yekê anî, ji min re bêje ku te ew li ku derê veşartiye û ez ê wî bigirim.
16 Îsa jê re got: Meryem. Wê li xwe zivirî û jê re got: Rabboni; yanî Mamoste.
17 Îsa jê re got: Dest nede min; Çimkî ez hê derneketime ba Bavê xwe. û ji Xwedayê min û Xwedayê te re.
18 Meryema Mejdelanî hat û ji şagirtan re got ku wê Xudan dîtiye û wî ev tişt ji wê re gotine.
19 Îcar di wê rojê de, danê êvarê, roja pêşî ya heftiyê bû, gava deriyên cihê ku şagirt ji tirsa Cihûyan li hev civiyabûn girtî bûn, Îsa hat û di navberê de rawesta û ji wan re got: « Silamet li ser we be.
20 Û gava ku wî weha got, wî dest û milên xwe nîşanî wan da. Hingê şagirtan gava Xudan dîtin, şa bûn.
21 Hingê Îsa dîsa ji wan re got: « Silamet li ser we be. Çawa Bavê min ez şandime, ez we jî wisa dişînim.
22 Piştî ku wî ev tişt got, hilma xwe avêt ser wan û ji wan re got: « Hûn Ruhê Pîroz bistînin.
23 Hûn gunehên kê bibihûrin, li wan bên bihûrtin. Û hûn gunehên kê bihêlin, ew tên girtin.
24 Lê Tûma, ku yek ji her diwanzdehan bû, ku jê re Dîdymus digotin, dema ku Îsa hat, ne bi wan re bû.
25 Şagirtên din jî jê re gotin: «Me Xudan dît. Lê wî ji wan re got: «Heta ku ez di destên wî de şopa neynûkan nebînim, tiliya xwe nekevim şopa neynûkan û destê xwe nexim kêleka wî, ez bawer nakim.

26 Piştî heşt rojan dîsa şagirtên wî li hundir bûn û Tûma jî bi wan re bû. Paşê derî girtî Îsa hat û di nav de rawesta û got: « Silav li we be.
27 Hingê wî ji Tûma re got: « Tiliya xwe bigire û li destên min binêre. Û destê xwe bigihîne vê derê û bikeve kêleka min.
28 Tûma bersîv da û jê re got: «Xwedayê min û Xwedayê min».
29 Îsa jê re got: « Tûma, ji ber ku te ez dîtim, te bawer kir. Xwezî bi wan ên ku nedîtine û bawer kirine.
30 Û bi rastî Îsa li ber şagirtên xwe gelek nîşanên din jî kirin, yên ku di vê pirtûkê de nehatine nivîsîn:
31 Lê ev hatine nivîsîn, da ku hûn bawer bikin ku Îsa Mesîh, Kurê Xwedê ye. û ji bo ku hûn bi navê wî baweriyê bînin jiyana we hebe.

BEŞA 21

1Piştî van tiştan Îsa dîsa xwe li ber gola Teberiyayê nîşanî şagirtan da. û li ser vê yekê wî xwe nîşan da.
2 Şimûn-Petrûs, Tûmayê bi navê Dîdymos, Natanyêlê Qenaya Celîlê, kurên Zebedî û du şagirtên wî yên din bi hev re bûn.
3 Şimûn-Petrûs ji wan re got: «Ez diçim masiyan. Ji wî re gotin: «Em jî bi te re diçin. Ew derketin derve û di cih de li gemiyekê siwar bûn. û wê şevê tiştek negirtin.
4 Lê gava bû sibe, Îsa li qeraxê golê rawesta, lê şagirtan nizanibûn ku ew Îsa ye.
5 Hingê Îsa ji wan re got: « Zarono, xwarinên we hene? Wan bersîva wî da: Na.
6 Û wî ji wan re got: « Torê bavêjin aliyê rastê yê gemiyê û hûnê bibînin. Ji ber vê yekê wan avêtin û niha ji ber elaleta masiyan nikaribûn wê bikişînin.
7 Ji ber vê yekê ew şagirtê ku Îsa jê hez dikir ji Petrûs re got: «Ew Xudan e». Îcar gava Şimûn-Petrûs bihîst ku ew Xudan e, kirasê xwe yê masîgir li wî kir, çimkî ew tazî bû û xwe avêt golê.
8 Şagirtên din jî bi gemiyek biçûk hatin. (Çimkî ew ne dûrî bejê bûn, lê wek dused zend bûn) torê bi masiyan dikişand.
9 Gava ew hatin bejê, li wê derê agirê komirê, masî û nan danîbûn.
10 Îsa ji wan re got: « Niha hûn masiyên ku we girtine, bînin.
11 Şimûn-Petrûs hilkişiya û tora ku sed û pêncî û sê masiyên mezin tije bûn, kişand bejê.
12 Îsa ji wan re got: « Werin şîvê bixwin. Û tu kesî ji şagirtan newêrîbû jê bipirse: «Tu kî yî? dizanibû ku ew Xudan e.
13 Hingê Îsa hat, nan hilda, da wan û masî jî bi vî awayî.
14 Piştî ku Îsa ji nav miriyan rabû, ev cara sisiyan e ku Îsa xwe nîşanî şagirtên xwe da.
15 Îcar gava şîvê xwarin, Îsa ji Şimûn-Petrûs re got: « Şimûnê kurê Ûnis, ma tu ji van bêtir ji min hez dikî? Wî jê re got: «Erê, ya Xudan; tu dizanî ku ez ji te hez dikim. Wî jê re got: Berxên min biçêrîne.
16 Cara diduyan dîsa jê re got: « Şimûnê kurê Ûnis, ma tu ji min hez dikî? Wî jê re got: «Erê, ya Xudan; tu dizanî ku ez ji te hez dikim. Wî jê re got: « Miyên min biçêrîne.
17 Wî cara sisiyan jê re got: « Şimûnê kurê Ûnis, ma tu ji min hez dikî? Petrûs xemgîn bû, çimkî cara sisiyan jê re got: «Tu ji min hez dikî?» Û wî jê re got: Ya Xudan, tu her tiştî dizanî; tu dizanî ku ez ji te hez dikim. Îsa jê re got: « Miyên min biçêrîne.
18 Bi rastî, bi rastî ez ji te re dibêjim, gava ku tu ciwan bûyî, te xwe girêda û li cihê ku te dixwest meşiyayî; nedixwest.
19Wî ev got, da ku ew bi çi mirinê pesnê Xwedê bide. Gava ku wî ev yek got, jê re got: « Li pey min were!»
20 Hingê Petrûs li pişt xwe ziviri, dît ku şagirtê ku Îsa jê hez dike li pey wî tê. yê ku di şîvê de xwe da ser sînga xwe û got: «Ya Xudan, yê ku te bide dest kîjan e?
21 Gava Petrûs ew dît, ji Îsa re got: «Ya Xudan, ma ev mirov wê çi bike?
22 Îsa jê re got: « Eger ez bixwazim ku ew bimîne heta ku ez bêm, ma ev ji te re çi ye? li pey min were.
23 Hingê ev gotin di nav birayan de belav bû, ku ew şagirt nemire. Lê Îsa jê re negot: Ew namire. Lê eger ez bixwazim ku ew heta ku ez bêm, ma ev ji te re çi ye?
24 Ev şagirtê ku li ser van tiştan şahidî dike û ev tişt nivîsî ye, û em dizanin ku şahidiya wî rast e.
25 Û gelek tiştên din jî hene ku Îsa kirine, yên ku, eger ew her yek bihatana nivîsandin, ez texmîn dikim ku dinyayê bi xwe jî nikarîbû pirtûkên ku gerekê bihatana nivîsandinê. Amîn.

Karên Şandiyan

BEŞA 1

1Ya Têyofîlos, min ev xebera berê ji hemû tiştên ku Îsa dest pê kir û hîn kir, çêkir.
2Heta roja ku ew hat rakirin, piştî wê, bi destê Ruhê Pîroz emir ji Şandiyên ku xwe bijartibûn re dabû.
3 Û wî jî bi gelek delîlên bêserûber piştî hewesa xwe bi saxî nîşan da, çil roj ji wan hat dîtin û li ser tiştên Padîşahiya Xwedê peyivî.
4 Û gava ku bi wan re li hev civiya, emir li wan kir ku ji Orşelîmê dernekevin, lê li hêviya soza Bav bin, ku we ji min bihîstiye.
5 Çimkî Yûhenna bi rastî bi avê imad kir; lê hûnê bi Ruhê Pîroz imad bibin ne pir rojan.
6 Îcar gava ew li hev civiyan, ji wî pirsîn û gotin: «Ya Xudan, ma tuyê di vê demê de padîşahiya Îsraêl dîsa vegerînî?
7 Û wî ji wan re got: Ne ji we re ye ku hûn dem û demsalên ku Bav bi hêza xwe danîne, bizanin.
8 Lê piştî ku Ruhê Pîroz bi ser we de hat, hûnê hêzê bistînin û hûnê bibin şahidên min hem li Orşelîmê, hem li tevahiya Cihûstanê, hem li Sameryayê û hem jî heta dawiya dinyayê.
9 Gava ku wî ev tişt gotin, gava ku wan dît, ew hat hildan. Ewrekî ew ji ber çavên wan girt.
10 Û gava ku wan bi sekinîn ber bi ezmên ve dinihêrî, gava ku ew hilkişiya, va ye, du zilamên ku bi cilên spî li ba wan rawesta bûn.
11 Wan jî got: Gelî Celîliyan, hûn çima radiwestin û li ezmên dinêrin? Ev Îsayê ku ji nav we hilkişiyaye ezmên, çawa we dît ku ew çûye ezmên, wê usa bê.
12 Hingê ew ji Çiyayê Zeytûnê, ku ji Orşelîmê rêwîtiyek roja Şemiyê ye, vegeriyan Orşelîmê.
13 Gava ku ew hatin hundur, hilkişiyan jûreyek jorîn û tê de Petrûs, Aqûb, Yûhenna, Endrawis, Filîpos, Tûma, Bartolomeyo û Metta, Aqûbê kurê Alphayos û Şimûnê Zelotes lê diman. û Cihûdayê birayê Aqûb.
14 Evana hemû bi yekdengî, bi jinan, Meryema diya Îsa û bi birayên wî re dua û dua kirin.
15 Û di wan rojan de Petrûs di nav şagirtan de rawesta û got: (hejmara navan bi hev re nêzîkî sed û bîst bû).
16 Birano, gerek ev Nivîsara Pîroz a ku Ruhê Pîroz bi devê Dawid beriya ku li ser Cihûdayê ku rêberiya wan ên ku Îsa girtibû, gotibû, bê cih.
17 Çimkî ew bi me re hat hejmartin û beşek ji vê xizmetê bi dest xistibû.
18 Îcar vî mirovî bi xelata neheqiyê zeviyek kirî; û bi serê xwe ket, di navberê de perçe perçe bû û hemû rûvîkên wî rijiyan.
19 Û ji hemû rûniştvanên Orşelîmê re hat zanîn; ji ber ku ji wê zeviyê re bi zimanê wan tê gotin Aceldama, ango zeviya xwînê.
20Çimkî di kitêba Zebûr de hatiye nivîsîn: «Bila rûniştina wî wêran be û tu kes tê de rûne, û metranê wî yekî din bigire.
21 Ji ber vê yekê ji van zilamên ku her dem bi me re bûn, gava ku Xudan Îsa di nav me de diçû û derdiket,
22 Ji imadkirina Yûhenna dest pê bike, heta wê roja ku ew ji nav me hate hildan, divê yek bi me re bibe şahidê vejîna wî.
23 Û wan du kes kirin, Ûsiv bi navê Barsabas, ku navê wî Yûstos bû, û Matyas.
24 Wan dua kirin û gotin: «Ya Xudan, yê ku dilê hemû mirovan dizanî, nîşan bide ka te ji van herduyan bijartiye yan na.
25 Ji bo ku ew ji vê xizmet û Şandiyaniya ku Cihûda bi neheqiyê jê ket, be, da ku here cihê xwe.
26 Û wan para xwe dan; Û pişk bi Matthias ket. Ew di nav yanzdeh Şandiyan de hat hejmartin.

BEŞA 2

1 Û gava ku roja Pentîkostê temam bû, ew hemû bi hev re li cihekî bûn.
2 Û ji nişkê ve dengek ji ezmên hat, wek bayekî xurt û hemû mala ku ew lê rûdiniştin tije kir.
3 Û zimanên perçekirî mîna êgir ji wan re xuya bûn û li ser her yekî ji wan rûnişt.
4 Û hemû bi Ruhê Pîroz tije bûn û çawa ku Ruh dabû wan, bi zimanên din peyivîn.
5 Û li Orşelîmê Cihûyên dîndar, ji hemû miletên di bin ezmên de rûdiniştin.
6 Gava ev deng li derve hat, elalet li hev civiya û şaş ma, çimkî her kesî bihîst ku ew bi zimanê xwe dipeyivin.
7 Hemû şaş man û şaş man û ji hev re gotin: «Va ye, ma evên ku dipeyivin hemû ne Celîlî ne?
8 Û em çawa her kes bi zimanê xwe yê ku em tê de çêbûne dibihîzin?
9 Parth, Med, û Elamî û rûniştvanên li Mezopotamyayê, li Cihûstanê, û Kapadokyayê, li Pontus û Asyayê,
10 Firîgya û Pamfîlyayê, li Misirê û li herêmên Lîbyayê yên li ser Kûrênê, û xerîbên Romayê, Cihû û proselîtan,
11 Girîtê û Ereban, em dibihîzin ku ew bi zimanê xwe karên Xwedê yên ecêb dibêjin.
12 Û hemû şaş man, dudilî bûn û ji hev re gotin: Ma ev çi ye?
13 Yên din jî tinazên xwe dikirin û digotin: «Ev mirov bi şeraba nû tije ne.
14 Lê Petrûs tevî yanzdeh şagirtan rabû ser xwe, dengê xwe bilind kir û ji wan re got: «Gelî Cihûyan û hûn hemû yên ku li Orşelîmê rûdinin, ev ji we re bê zanîn û guh bidin gotinên min.
15 Çimkî ev ne serxweş in, çawa ku hûn difikirin, çimkî ew saeta sisiyan e.
16 Lê ya ku Yûêl pêxember gotiye ev e;
17 Û di rojên dawîn de wê bibe, Xwedê dibêje, ezê ji Ruhê xwe birijînim ser hemû bedenê: û kur û keçên we wê pêxemberîtiyê bikin, û xortên we wê dîtiniyan bibînin, û kalên we wê xewnan bibînin. :
18 Û ezê di wan rojan de Ruhê xwe birijînim ser xulam û keçên xwe. û ewê pêxemberîtiyê bikin:
19 Û ezê li jor li ezmên kerametan û li jêr jî li ser rûyê erdê nîşanan bidim. xwîn û agir û buhara dûmanê:
20 Berî ku ew roja mezin û girîng a Xudan were, roj wê bibe tariyê û heyv bibe xwînê.
21 Û wê bibe, ku her kesê ku gazî navê Xudan bike, wê xilas bibe.
22 Gelî Îsraêliyan, van gotinan bibihîzin; Îsayê Nisretî, mirovekî ku Xwedê di nav we de pesend kir, bi keramet, bi

keramet û bi nîşanan, ku Xwedê bi wî di nav we de kir, çawa hûn bi xwe jî dizanin.
23 we ew bi şîret û zanîna Xwedê ya bibiryar hat rizgarkirin û bi destên xerab we xaç kir û kuşt.
24 Ewê ku Xwedê ew rakir û derdên mirinê berda.
25Çimkî Dawid li ser wî dipeyive, min Xudan hergav li ber rûyê xwe dît, çimkî ew li milê min ê rastê ye, da ku ez nehejiyam.
26 Ji ber vê yekê dilê min şa bû û zimanê min şa bû; Herweha bedenê min jî wê bi hêviyê rehet bibe:
27 Ji ber ku tu canê min di dojehê de nahêlî û nehêlî ku Pîrozê xwe xerabiyê bibîne.
28 Te rêyên jiyanê bi min dan zanîn; tuyê min bi rûyê xwe tijî şa bikî.
29 Birano, bihêlin ku ez bi serbestî ji we re behsa baviksalarî Dawid bikim, ku ew hem miriye hem jî hatiye veşartin û gora wî heta îro li ba me ye.
30 Ji ber vê yekê ji ber ku pêxember bû û dizanibû ku Xwedê bi sond jê re sond xwariye ku ji fêkiya pişta wî ya li gor bedenê, wê Mesîh rake û li ser textê wî rûne.
31Wî ji berê de ev yek dît, li ser vejîna Mesîh peyivî, ku ne canê wî di dojehê de ma û ne jî bedena wî xerabî dît.
32 Xwedê ev Îsa rakir û em hemû şahidên wî ne.
33 Loma bi destê Xwedê yê rastê hat bilindkirin û soza Ruhê Pîroz ji Bav stand, evê ku hûn niha dibînin û dibihîzin, rijand.
34Çimkî Dawid derneketiye ezmanan, lê bi xwe dibêje: «Xudan ji Xudanê min re got: «Tu li milê min ê rastê rûne.
35 Heta ku ez dijminên te bikim bin lingên te.
36 Ji ber vê yekê bila tevahiya mala Îsraêl bi rastî bizane ku Xwedê ew Îsayê ku we xaç kir, hem Xudan û hem jî Mesîh kir.
37 Gava ku wan ev yek bihîst, dilê wan şewitî û ji Petrûs û ji şandiyên mayî re gotin: «Birano, emê çi bikin?
38 Hingê Petrûs ji wan re got: «Tobe bikin û ji bo efûbûna gunehan her yek ji we bi navê Îsa Mesîh imad bibin û hûnê diyariya Ruhê Pîroz bistînin.
39 Çimkî soz ji we re ye, ji zarokên we re û ji hemûyên dûr re, yên ku Xudan Xwedayê me wê gazî bike.
40 Wî bi gelek gotinên din jî şahidî kir û şîret kir û got: «Xwe ji vî nifşê nebaş xilas bikin.
41 Hingê yên ku peyva wî qebûl kirin imad bûn û di wê rojê de bi qasî sê hezar kes li wan zêde bûn.
42 Û di hînkirina Şandiyan de, hevpariya wan, şikandina nan û duayan rawestiyan.
43 Û tirs bi ser her kesî de ket û ji aliyê Şandiyan ve gelek keramet û nîşan hatin kirin.
44 Û hemû yên ku bawerî anîne bi hev re bûn û her tişt hevpar bû.
45 Û mal û milkên xwe firotibûn û li gor hewcedariya her kesî ew ji hemû mirovan re parve kirin.
46 Û wan her roj bi yekdengî di Perestgehê de diman, mal bi mal nan dişikand, goştê xwe bi şahî û dilpakiya dil dixwar.
47 Pesnê Xwedê didin û li ber hemû xelkê kerem dikin. Û Xudan her roj yên ku divê bên xilaskirin li dêrê zêde dikir.

BEŞA 3

1Îcar Petrûs û Yûhenna di saeta duakirinê de, ku saet nehan bû, bi hev re hilkişiyan Perestgehê.
2 Zilamek ji malzaroka diya xwe seqet hat hilanîn. Ew her roj li ber deriyê Perestgeha ku jê re Bedew tê gotin, radikirin, da ku ji yên ku dikevin Perestgehê de sedeqe bixwaze.
3 Gava ku Petrûs û Yûhenna dît ku wê herin Perestgehê, sedeqe xwest.
4 Petrûs bi Yûhenna re çavên xwe li wî girt û got: «Li me binêre.
5 Û wî guh da wan û li hêviya ku tiştekî ji wan bistîne.
6 Petrûs got: «Zêr û zîv li cem min tune. lê yên ku min hene ez didim te: Bi navê Îsa Mesîhê Nisretî rabe û bimeşe.
7 Û wî bi destê wî yê rastê girt, ew hilda û di cih de lingên wî û hestiyên lingên wî hêzdar bûn.
8 Û ew rabû ser xwe rawesta, meşiya û bi wan re ket Perestgehê, rêve çû, bazda û pesnê Xwedê da.
9 Û hemû xelkê dît ku ew rêve diçe û pesnê Xwedê dide.
10 Û wan dizanibû ku yê ku li ber deriyê Perestgehê yê Xweşik ji bo sedeqeyê rûniştiye ew e.
11 Û çaxê ku yê ku sax bûbû Petrûs û Yûhenna girtibûn, hemû gel bi hev re li eywana ku jê re Eywana Silêman digotin, bi matmayî bezîn ba wan.
12 Gava Petrûs ev yek dît, ji xelkê re got: «Gelî Îsraêliyan, çima hûn li ser vê yekê şaş man? an jî çima hûn wisa bi xîret li me dinêrin, wekî ku me ev mirov bi hêza xwe an bi pîroziya xwe rêve kiribe?
13 Xwedayê Birahîm, Îshaq û Aqûb Xwedayê bav û kalên me Kurê xwe Îsa bi rûmet kir. Gava ku wî biryar da ku wî berde, we li ber Pîlatos ew înkar kir.
14 Lê we Yê Pîroz û Rast înkar kir û xwest ku kujerek ji we re bê dayîn.
15 Û Mîrê jiyanê yê ku Xwedê ji nav miriyan rakir, kuşt. em şahidên wê ne.
16 Û navê wî, bi baweriya bi navê wî, ev mirovê ku hûn dibînin û nas dikin, xurt kir.
17 Îcar birano, ez dizanim ku we jî wek serwerên xwe bi nezaniyê ev yek kir.
18 Lê ew tiştên ku Xwedê berê bi devê hemû pêxemberên xwe dabûn xuyakirin, ku Mesîh cefayê bikişîne, wî bi vî awayî anî cih.
19 Ji ber vê yekê hûn tobe bikin û bizivirin, da ku gunehên we bên paqijkirin, gava ku demên nûbûnê ji ber Xudan werin.
20 Û ewê Îsa Mesîhê ku berê ji we re hatibû gotin, bişîne:
21 Divê ezman wî qebûl bike heta dema vegerandina her tiştî, yên ku Xwedê ji destpêka dinyayê ve bi devê hemû pêxemberên xwe yên pîroz gotiye.
22 Çimkî Mûsa bi rastî ji bav û kalan re got: «Xudan Xwedayê we wê ji birayên we pêxemberekî mîna min ji we re derxe. Her tiştê ku ew ji we re bêje, hûnê wî di her tiştî de bibihîzin.
23 Û wê bibe, ku her canê ku guh nade wî pêxemberî, wê ji nav gel bê helakkirin.
24 Erê, û hemû pêxemberên ji Samûyêl û yên li pey wan, yên ku peyivîn, bi vî awayî li ser van rojan pêxemberîtî kirin.
25Hûn zarokên pêxemberan in û ew peymana ku Xwedê bi bav û kalên me re girêda, ji Birahîm re got: «Û di dûndana te de hemû malikên dinyayê wê pîroz bibin.
26 Xwedê pêşî ji we re Kurê xwe Îsa rakir, ew şand ku we pîroz bike û her yekî ji we ji gunehên wî dûr bixe.

BEŞA 4

1 Gava ku ew ji gel re dipeyivîn, kahîn, serwerê Perestgehê û Sadûqiyan hatin ser wan.
2 Ji ber ku wan gel hîn dikir, xemgîn bûn û bi destê Îsa vejîna miriyan dan bihîstin.
3 Wan dest danîn ser wan û heta roja din ew girtin, çimkî êdî bû êvar.
4 Lê gelek ji wan ên ku peyv bihîstin, bawer kirin. û hijmara mêran nêzîkî pênc hezar bû.
5 Dotira rojê serekên wan, rihspî û Şerîetzanên wan,
6 Serokkahîn Henan, Qeyafa, Yûhenna, Îskender û hemûyên ku ji malbeta Serokkahîn bûn, li Orşelîmê civiyan.
7 Û gava ku wan ew danîn navberê, wan pirsî: «We bi kîjan hêzê an bi kîjan navî ev yek kir?
8Hingê Petrûs bi Ruhê Pîroz tije bû ji wan re got: «Gelî serwerên gel û rihspiyên Îsraêl!
9 Eger em îro li ser qenciya ku ji mirovê bêhêz re hatiye kirin lêkolîn bikin, ew bi çi awayî sax dibe;
10 Ji we hemûyan û ji hemû gelê Îsraêl re bila bê zanîn ku bi navê Îsa Mesîhê Nisretî yê ku we ew xaç kir, yê ku Xwedê ji nav miriyan rakir, ev mirov bi wî sax li vir li ber we radiweste.
11 Ev kevirê ku ji we avakeran hatiye pûçkirin û bûye serê quncikê.
12 Xilasî bi tu kesî re jî tune; ji ber ku di bin ezmên de navekî din di nav mirovan de nehatiye dayîn, ku em pê xilas bibin.
13 Gava ku wan mêrxasiya Petrûs û Yûhenna dîtin û fêm kirin ku ew mirovên nezan û cahil in, şaş man. Û wan ji wan zanîn ku ew bi Îsa re ne.
14 Û gava dît ku ew zilamê saxbûyî bi wan re rawesta bû, wan nikaribû tiştekî li hember wê bêjin.
15Lê gava emir li wan kirin ku ji civîna giregiran derkevin, di nav xwe de li hev civiyan.
16 Gotin: «Emê çi bi van mirovan bikin? Çimkî bi rastî jî kerameteke berbiçav ji aliyê wan ve hatiye kirin, ji hemû yên ku li Orşelîmê rûdinin re eşkere ye. û em nikarin wê înkar bikin.
17 Lê ji bo ku ew êdî di nav gel de belav nebe, em bi tundî gefan li wan bixin, ku ji niha û pê ve bi vî navî ji kesî re nepeyivin.
18Wan gazî wan kir û li wan emir kirin ku bi navê Îsa qet nepeyivin û hîn nekin.
19 Lê Petrûs û Yûhenna bersîva wan da û ji wan re got: «Hûn dadbar bikin, gelo li ber Xwedê rast e ku em ji Xwedê bêtir guh bidin we.
20 Çimkî em nikarin tiştên ku me dîtine û bihîstine nebêjin.
21 Îcar piştî ku wan hê bêtir gef li wan xwarin, ew berdan û ji ber gel tiştek nedîtin ku çawa wan ceza bikin.
22Çimkî ew zilam ji çil salî mezintir bû û ev kerameta qencbûnê li ser wî hat nîşankirin.
23 Gava ew hatin berdan, çûn koma xwe û her tiştê ku serekên kahînan û rihspiyan ji wan re gotibûn, gotin.
24 Gava wan ev yek bihîst, bi yekdengî dengê xwe ber bi Xwedê ve hildan û gotin: «Ya Xudan, tu Xwedayê ku ezman û erd û derya û her tiştê ku di wan de ne afirandiye.
25 Kî bi devê xulamê te Dawid got: Çima milet hêrs bûn û gel tiştên pûç xeyal kirin?
26 Padîşahên dinyayê rabûn ser xwe û serwer li hember Xudan û li hember Mesîhê wî civiyan.
27 Bi rastî li hember zarokê te yê pîroz Îsa yê ku te rûn kir, Hêrodês û Pontiyos Pîlatos bi miletan û gelê Îsraêl re li hev civiyan.
28Çimkî tu tiştê ku destê te û şîreta te berê biryar dabû, bikî.
29 Û niha, ya Xudan, tehdîdên wan binere û bide xulamên xwe, ku bi hemû wêrekî peyva te bêjin.
30 Ji bo qenckirinê destê xwe dirêjî; û ku nîşan û keramet bi navê zarokê te yê pîroz Îsa bên kirin.
31 Gava ku wan dua kir, cihê ku ew lê civiyabûn lerizî. û hemû bi Ruhê Pîroz tije bûn û peyva Xwedê bi wêrekî gotin.
32 Û elaleta wan ên ku bawerî anîn, bi yek dil û yek can bûn. yekî ji wan negot ku tiştên wî yên wî yên wî ne. lê hemû tiştên wan ên hevpar hebûn.
33 Şandiyan bi hêzeke mezin şahidiya vejîna Xudan Îsa kirin û keremeke mezin li ser wan hemûyan bû.
34 Di nav wan de jî kêmasiyek tune bû, çimkî yên ku xwediyê erd û xaniyan bûn ew difirotin û bihayên tiştên ku hatibûn firotin anîn.
35 Û ew danîn ber lingên Şandiyan û li gor hewcedariya wî li her kesî hat belavkirin.
36 Û Yûsês ku bi Şandiyan jê re Barnabas digotin, ku tê mana «Kurê teseliyê» ye, lêwî û ji welatê Qibrisê ye.
37 Erd hebû, firot, peran anîn û dan ber lingên Şandiyan.

BEŞA 5

1Lê zilamekî ku navê wî Hananya bû, bi jina xwe Sapfîra re malek firot.
2 Û qismekî qîmetê ku jina wî jî haydar bû, paşda hilanî, hinek jî anî û danî ber lingên Şandiyan.
3 Lê Petrûs got: «Hananya, Şeytan çima dilê te tije kir, ku tu li Ruhê Pîroz derewan bikî û beşek ji bihayê erdê bihêlî?
4 Gava ew ma, ma ne ya te bû? Û piştî ku hat firotin, ma ne di destê te de bû? te çima ev tişt di dilê xwe de hişt? te ne ji mirovan re, lê ji Xwedê re derew kir.
5 Gava ku Hananya ev gotin bihîstin, ket xwarê, ruh da û tirsek mezin ket ser hemûyên ku ev tişt bihîstin.
6 Xort rabûn, ew birîn, derxistin û defin kirin.
7 Nêzîkî sê saetan şûnda, jina wî, nizanibû ku çi bû, hat hundur.
8 Petrûs lê vegerand û got: «Ji min re bêje, ma te erd bi ewqasî firot? Û wê got, Erê, ji bo gelek.
9 Hingê Petrûs ji wê re got: «Çawa dibe ku we bi hev re li hev kir ku hûn Ruhê Xudan biceribînin? Va ye, lingên wan ên ku mêrê te veşartine li ber derî ne û wê te derxin derve.
10Hingê ew di cih de xwe avêt ber lingên wî û ruh da.
11 Tirseke mezin ket ser tevahiya civînê û yên ku ev tişt bihîstin.
12 Û bi destê Şandiyan gelek nîşan û keramet di nav gel de çêbûn. (û hemû bi hev re li eywana Silêman bûn.
13 Û ji yên mayî jî tu kesî newêrîbû xwe bi wan re bike, lê gel ew mezin kirin.
14 Û bawermend, elaleteke jin û mêr, hê zêdetir li Xudan zêde dibûn.)
15 Bi vî awayî wan nexweş derdixistin kuçeyan, li ser nivîn û nivînan danin, ku bi kêmanî siya Petrûs a ku di wir re derbas dibû, li ser hinekan ji wan siya bike.
16 Ji bajarên derdorê jî elaleteke mezin hat Orşelîmê, nexweş û yên ku bi ruhên nepak diêşiyan anîn û her kes sax bûn.

17 Hingê Serokkahîn û hemû yên ku pê re bûn, (ku mezheba Sadûqiyan e) rabûn û bi hêrs tije bûn.
18 Û destên xwe danîn ser Şandiyan û ew xistin zîndana hevpar.
19Lê milyaketê Xudan bi şev deriyên zîndanê vekir, derxist û got:
20Herin, bisekinin û di Perestgehê de hemû peyvên vê jiyanê ji gel re bêjin.
21 Gava wan ev bihîst, serê sibê zû ketin Perestgehê û hîn kirin. Lê Serokkahîn û yên ku pê re bûn hatin, civîna giregiran û hemû giregirên kurên Îsraêl li hev civiyan û şandin girtîgehê ku wan bînin.
22 Lê gava ku parêzger hatin û ew di girtîgehê de nedîtin, vegeriyan û gotin:
23 Gotin: Bi rastî girtîgeh dît ku em bi ewlehî girtî ne û nobedar li ber deriyan rawestiyane.
24 Gava ku Serokkahîn, serwerê Perestgehê û serekên kahînan ev tişt bihîstin, ji wan dudilî bûn ku ev yek wê bi çi awayî bibe.
25 Hingê yekî hat û ji wan re got: «Va ye, ew zilamên ku we xistine zîndanê, di Perestgehê de radiwestin û gel hîn dikin.
26Hingê serdar bi parêzgeran re çû û ew bê zordarî anîn, çimkî ew ji xelkê ditirsiyan ku ew neyên ber keviran.
27 Û gava ku wan ew anîn, wan ew danîn ber civîna giregiran û Serokkahîn ji wan pirsî:
28 Gotin: Ma me bi hişkî li we emir neda ku hûn bi vî navî hîn nekin? û va ye, we Orşelîm bi hîndariya xwe tije kiriye û hûn dixwazin xwîna vî mirovî bînin ser me.
29 Hingê Petrûs û Şandiyên din bersîva wan dan û gotin: «Divê em ji mirovan bêtir guh bidin Xwedê.
30 Xwedayê bav û kalên me Îsayê ku we ew kuşt û bi darê ve daliqand, rakir.
31 Xwedê ew bi destê xwe yê rastê bilind kir, da ku bibe Mîr û Xilaskar, da ku tobe bide Îsraêl û efûkirina gunehan.
32 Û em şahidên wî yên van tiştan in; Û Ruhê Pîroz jî, yê ku Xwedê daye wan ên ku bi ya wî dikin jî.
33 Gava wan ev yek bihîst, dilê wan hat birîn û şîret kirin ku wan bikujin.
34 Hingê yekî Fêrisî, ku navê wî Gamalîel bû, di civîna giregiran de rawesta.
35 Û ji wan re got: «Gelî Îsraêliyan, hay ji xwe hebin ku hûn dixwazin bi van mirovan çi bikin.
36 Çimkî berî van rojan Teudas rabû ser xwe û pesnê xwe da ku ew kesek e. jimareyek ji wan, li dora çar sed, bi xwe re bûn: ku hat kuştin; Hemû yên ku guhdariya wî dikirin, belav bûn û tune bûn.
37 Piştî vî mirovî di rojên bacgiran de Cihûdayê Celîlî rabû û gelek kes li pey xwe kişand. Ew jî helak bû. Û hemûyên ku bi ya wî dikirin jî belav bûn.
38 Û niha ez ji we re dibêjim, dev ji van mirovan berdin û dev ji wan berdin;
39 Lê eger ew ji Xwedê be, hûn nikarin wê hilweşînin; da ku hûn neyên dîtin ku hûn li hember Xwedê jî şer bikin.
40 Û wan li hev kir û gazî Şandiyan kir û li wan xistin, emir kirin ku bi navê Îsa nepeyivin û ew berdin.
41 Û ew ji ber civîna giregiran derketin û şa bûn ku ew hêjayî şermê navê wî bûn.
42 Û her roj li Perestgehê û li her malê dev ji hînkirin û dannasînkirina Îsa Mesîh bernedan.

BEŞA 6

1 Û di wan rojan de, gava ku hejmara şagirtan zêde bû, li hember Îbraniyan pitepijîna Yewnaniyan rabû, ji ber ku jinebiyên wan di xizmeta rojane de hatin paşguhkirin.
2Hingê her diwanzdehan gazî elaleteke şagirtan kir û gotin: «Ne sedem e ku em dev ji peyva Xwedê berdin û xizmeta sifrê bikin.
3 Ji ber vê yekê birano, hûn di nav xwe de li heft zilamên dilpak û bi Ruhê Pîroz û şehrezayiya tijî binerin, ku em dikarin wan li ser vî karî destnîşan bikin.
4 Lê emê xwe tim û tim bidin duakirinê û xizmeta peyvê.
5 Û ev gotin li hemû elaletê xweş hat û wan Steyfan, mirovekî bi bawerî û bi Ruhê Pîroz tije, û Filîpos, Prochoros, û Nîkanor, û Tîmon, û Parmenas û Nîkolasê ku ji Entakyayê bû, hilbijart.
6 Wan ew dan ber Şandiyan û gava dua kirin, destên xwe danîn ser wan.
7 Û peyva Xwedê zêde bû; Û hejmara şagirtan li Orşelîmê pir zêde bû. Û komeke mezin ji kahînan bi ya baweriyê bûn.
8 Û Steyfan, bi bawerî û hêzdarî, di nav gel de keramet û kerametên mezin kir.
9 Hingê hin ji kinîşta ku jê re kinîşta Serbestiyan, Kûrênî, Skenderiyan û ji Kîlîkya û Asyayê tê gotin, rabûn û bi Steyfan re nîqaş kirin.
10 Û wan nikarîbûn li hember şehrezayî û ruhê ku wî bi wan digot, bisekinin.
11Hingê wan zilaman bindest kirin û gotin: «Me bihîst ku ew li hember Mûsa û li hember Xwedê gotinên çêrker dike.»
12 Û wan gel, rihspî û Şerîetzan rakir û hatin ser wî, ew girtin û birin civîna giregiran.
13 Û şahidên derewîn saz bikin û gotin: «Ev mirov dev ji gotinên çêrker li hember vî cihê pîroz û Şerîetê bernade.
14 Çimkî me bihîst ku wî got: «Ev Îsayê Nisretî wê vê derê xera bike û adetên ku Mûsa dane me biguhêre.
15 Û hemû yên ku di civîna giregiran de rûdiniştin û bi rawestan li wî dinihêrin, rûyê wî mîna rûyê milyaketekî dîtin.

BEŞA 7

1 Hingê Serokkahîn got: Ma ev tişt wisa ne?
2 Û wî got: Gelî birano û bav û kalan! Xwedayê rûmetê ji bavê me Birahîm re xuya bû, dema ku ew li Mezopotamyayê bû, berî ku ew li Çarranê rûdine.
3 Û jê re got: «Tu ji welatê xwe û ji ehlê xwe derkeve û were wî welatê ku ezê nîşanî te bidim.
4Hingê ew ji welatê Kildaniyan derket û li Çarranê rûnişt û ji wir, gava bavê wî mir, wî ew bir vî welatê ku hûn niha tê de dijîn.
5 Û wî di wê de mîrasek neda wî, ne jî, bi qasî ku lingê xwe deyne ser, lê wî soz da ku ewê wê bide wî wek milk û ji dûndana wî re jî piştî wî, dema ku hîn zarokek wî tunebû. .
6 Û Xwedê bi vî awayî got: Ku dûndana wî li welatê xerîb bimîne; û wan bixin bin koletiyê û çarsed sal ji wan re xerabiyê bikin.
7 Û miletê ku ewê xulamtiya wî bin, ezê dadbar bikim, Xwedê got: û paşê ewê derkevin û li vê derê ji min re xizmetê bikin.

8 Û wî peymana sinetbûnê da wî. Bi vî awayî Birahîm ji Îshaq* çêbû û roja heştan ew sinet kir. Îshaq ji Aqûb çêbû. Û Aqûb ji diwanzdeh bavikan çêbûn.
9 Û bav ji çavnebariyê rabûn û Ûsiv firot Misrê, lê Xwedê bi wî re bû.
10 Û ew ji hemû tengahiyên wî rizgar kir, li ber Firewn padîşahê Misrê kerem û şehrezayiyê da wî. û wî ew kir walî li ser Misirê û hemû mala wî.
11 Îcar li ser hemû welatê Misir û Kenanê tengahî û tengahiyek mezin hat û bav û kalên me rizq nedîtin.
12 Lê gava Aqûb bihîst ku li Misrê genim heye, pêşî bav û kalên me şandin.
13 Û di cara diduyan de Ûsiv ji birayên xwe re hat zanîn. û ehlê Ûsiv ji Firewn re hat zanîn.
14 Hingê Ûsiv şand û gazî bavê xwe Aqûb û hemû ehlê wî kir, ku şêst û panzdeh can bûn.
15 Aqûb daket Misirê, ew û bav û kalên me mir.
16 Û hatin birin nav Sûxem û di gora ku Birahîm bi perek ji kurên Emmorê bavê Sûxem kirî, hatin veşartin.
17 Lê gava ku wextê sozê ku Xwedê ji Birahîm re sond xwar nêzîk bû, gel li Misrê mezin û zêde bû.
18 Heta ku padîşahekî din ê ku Ûsiv nas nedikir, rabû.
19Hûn jî bi nefsbiçûkî li neviyên me kirin û xerabî li bav û kalên me kirin, da ku ew zarokên xwe bavêjin derve, da ku ew nejîn.
20 Di wî wextî de Mûsa çêbû û pir xweşik bû û sê mehan di mala bavê xwe de mezin bû.
21 Û gava ew hat avêtin, qîza Firewn ew hilda û ji bo kurê xwe ew mezin kir.
22 Mûsa bi hemû şehrezayiya Misriyan hîn bû, di gotin û kirin de jî bi hêz bû.
23 Û gava ew tijî çil salî bû, dilê wî hat ku here birayên xwe yên Îsraêl.
24 Û gava dît ku yekî ji wan cefayê dikişîne, wî parast û heyfa wî yê ku bindest bû hilanî û li Misiriyê xist.
25 Çimkî wî guman kir ku birayên wî wê fêm bikin ku Xwedê wê çawa bi destê wî wan xilas bike, lê wan fêm nekir.
26 Dotira rojê wî xwe nîşanî wan da, gava ku ew li hev diçûn û dixwest ku dîsa wan li hev bicivîne û got: Ezbenî, hûn bira ne. çima hûn neheqiyê li hev dikin?
27 Lê yê ku li cîranê xwe neheqî kir, ew avêt û got: «Kê tu li ser me kir serwer û hakim?
28 Ma tuyê min bikujî, çawa ku te duh Misrî kir?
29 Li ser vê gotinê Mûsa reviya û li welatê Medyayê xerîb bû û du kur lê çêbûn.
30 Û çaxê çil sal derbas bûn, li çolê Çiyayê Sînayê milyaketekî Xudan di nav agirê agir de di nav çolê de jê re xuya bû.
31 Gava Mûsa ew dît, li ber dîtinê ecêbmayî ma û gava ku ew nêzîk bû ku wê bibîne, dengê Xudan jê re hat.
32 Dibêjin: «Ez Xwedayê bav û kalên te me, Xwedayê Birahîm, Xwedayê Îshaq û Xwedayê Aqûb im. Hingê Mûsa lerizî û newêrîbû ku bibîne.
33 Hingê Xudan jê re got: Pêlavên xwe ji lingên xwe derxe, çimkî cihê ku tu lê radiwestî, axa pîroz e.
34 Min dît, min tengahiya gelê xwe yê li Misrê dît, min nalîna wan bihîst û ez hatim ku wan xilas bikim. Niha were, ezê te bişînim Misrê.
35 Ev Mûsayê ku wan qebûl nekir û got: «Kê tu kir serwer û hakim? Xwedê ew jî bi destê milyaketê ku di çolê de jê re xuya bû, şand ku bibe serwer û rizgarker.
36 Wî ew derxistin derve, piştî ku wî çil sal li welatê Misrê, li Deryaya Sor û li çolê nîşan û keramet nîşan dan.
37 Ev Mûsa ye, yê ku ji zar'êd Îsraêl re got: «Xudan Xwedayê we wê ji birayên we pêxemberekî mîna min ji we re derxe. hûnê wî bibihîzin.
38 Ev ew e ku li çolê bi milyaketê ku li çiyayê Sîna pê re peyivî û bi bav û kalên me re di civîna bawermendan de bû.
39 Bav û kalên me guh nedan wî, lê ew ji nav xwe derxistin û di dilê xwe de dîsa vegeriyan Misrê.
40 Ji Harûn re got: «Me xwedê bike ku li pêşiya me herin. Çimkî ev Mûsa yê ku em ji welatê Misrê derxistiye, em nizanin bê ka çi hatiye serê wî.
41 Û di wan rojan de golikek çêkirin, ji pût re gorî kirin û bi kirinên destên xwe şa bûn.
42 Hingê Xwedê zivirî, da ku ew biperizin artêşa ezmên. Çawa ku di kitêba pêxemberan de hatiye nivîsîn: Ey mala Îsraêl, ma we di nav çil salan de li çolê heywanên kuştî û qurbanan pêşkêşî min kir?
43 Belê, we konê Molox û stêrka xwedayê xwe Remphan, fîgurên ku we ji bo perizîna wan çêkiribûn, hildan û ezê we ji Babîlê derbas bikim.
44 Bav û kalên me li çolê konê şahidiyê hebûn, çawa ku wî ji Mûsa re peyivî, da ku ew li gorî şêwaza ku dîtibû çêbike.
45 Ew jî bav û kalên me yên paşerojê bi Îsa re anîne milkên miletên ku Xwedê ew ji ber bav û kalên me derxistibûn heta rojên Dawid.
46 Yê ku li ber Xwedê kerem dît û xwest ku ji Xwedayê Aqûb re konekî bibîne.
47 Lê Silêman ji wî re malek çêkir.
48 Lê Yê Herî Berz di perestgehên bi destan hatine çêkirin de namîne; wek ku pêxember dibêje,
49 Ezman textê min e û erd pêla lingê min e; hûnê ji min re kîjan xanî ava bikin? Xudan dibêje: an cihê rihetiya min çi ye?
50 Ma destê min ev hemû tişt neafirandiye?
51 Gelî dil û guhên serhişk û sinetnebûyî, hûn hergav li hember Ruhê Pîroz rawestin. Çawa ku bav û kalên we kirin, hûn jî wusa bikin.
52 Kîjan ji pêxemberan zilm li bav û kalên we nekirine? û wan ewên ku ji berê de hatina Yê rast eyan kiribûn, kuştin. ku hûn niha bûne xayîn û qatilên wan:
53 Yên ku Şerîet bi destê milyaketan standine û ew pêk neanîne.
54 Gava ku wan ev tişt bihîstin, dilê wan hat birîn û bi diranên xwe li ser wî çirçiqandin.
55 Lê ewî ku bi Ruhê Pîroz tije bû, bi sekinîn xwe ber bi ezmên ve nêrî, rûmeta Xwedê û Îsa li milê Xwedê yê rastê rawestayî dît.
56 Û got: Va ye, ez dibînim ku ezmên vekirî û Kurê Mirov li milê Xwedê yê rastê rawestayî ye.
57Hingê bi dengekî bilind qîriyan, guhên xwe girtin û bi hev re bazdan ser wî.
58 Û ew avêtin derveyê bajêr, ew dan ber keviran û şahidan cilên xwe danîn ber lingên xortekî ku navê wî Şawûl bû.
59 Û Steyfan dan ber keviran, gazî Xwedê kir û got: «Ya Xudan Îsa, ruhê min bistîne».
60 Û wî çû ser çokan û bi dengekî bilind qîriya: «Ya Xudan, vî gunehî nede destê wan.» Û gava ku wî ev got, ew ket xew.

BEŞA 8

1 Û Şawûl razî bû ku bimire. Û di wê demê de zulmek mezin li civîna li Orşelîmê hat kirin. Ji Şandiyan pê ve hemû li seranserê Cihûstanê û Sameryayê belav bûn.
2 Mirovên dîndar Steyfan birin ser gora wî û li ser wî şîn kirin.
3 Şawûl civat xera kir, ket her malekê, mêr û jin hilda û ew avêtin zîndanê.
4 Ji ber vê yekê yên ku ji hev belav bûbûn, li her derê diçûn û peyvê didin bihîstin.
5 Hingê Filîpos daket bajarê Sameryayê û Mesîh ji wan re da zanîn.
6 Û gel bi yekdengî guh da wan tiştên ku Filîpos digotin.
7Çimkî ruhên nepak ên ku bi dengekî bilind diqîriyan, ji gelek kesên ku bi wan re bûn derketin û gelek felcî û seqet sax bûn.
8 Û şabûneke mezin li wî bajarî bû.
9 Lê zilamek hebû ku navê wî Şimûn bû, ku berê di wî bajarî de sêrbaziyê dikir û xelkê Sameryayê efsûn dikir û digot ku ew yekî mezin e.
10 Ji yê herî biçûk heta yê herî mezin hemûyan guh da wî û gotin: Ev mirov hêza Xwedê ya mezin e.
11 Û wan guh da wî, ji ber ku ji demeke dirêj ve wî ew bi sêrbazan sêrbaz kiribûn.
12 Lê gava ku wan ji Filîposê ku tiştên li ser Padîşahiya Xwedê û navê Îsa Mesîh da zanîn, bawer kir, jin û mêr imad bûn.
13 Hingê Şimûn bi xwe jî bawer kir û gava ku ew imad bû, bi Filîpos re ma.
14 Gava ku Şandiyên ku li Orşelîmê bûn, bihîstin ku Sameryayê peyva Xwedê qebûl kiriye, Petrûs û Yûhenna şandin ba wan.
15 Gava ew daketin jêr, ji bo wan dua kir ku Ruhê Pîroz bistînin.
16 (Çimkî hê ew neketiye ser yekî ji wan; tenê ew bi navê Xudan Îsa imad bûne.)
17 Hingê destên xwe danîn ser wan û wan Ruhê Pîroz stand.
18 Gava Şimûn dît ku bi danîna destên Şandiyan Ruhê Pîroz hat dayîn, wî pere pêşkêşî wan kir.
19 Got: «Vê hêzê jî bide min, da ku ez destên xwe deynim ser kê, Ruhê Pîroz bistîne.»
20 Lê Petrûs jê re got: «Pereyê te bi te re helak bibe, çimkî te difikirî ku diyariya Xwedê bi peran bikirin.
21 Di vê mijarê de ne par û ne jî para te heye, çimkî dilê te li ber Xwedê ne rast e.
22 Loma ji vê xerabiya xwe tobe bike û ji Xwedê dua bike, eger ku fikra dilê te li te bê bihûrtin.
23Çimkî ez pê dihesim ku tu di kezeba talanê û di bendeka neheqiyê de yî.
24 Hingê Şimûn lê vegerand û got: «Hûn ji Xudan ji bo min dua bikin, ku yek ji van tiştên ku we gotin, bi ser min de neyê.
25 Û gava ew şahidî kirin û peyva Xudan dan, vegeriyan Orşelîmê û li gelek gundên Sameriyan Mizgînî dan.
26 Milyaketê Xudan ji Filîpos re peyivî û got: «Rabe û here başûr, wê riya ku ji Orşelîmê ber bi Xezeyê ve diçe, ku çol e.
27 Û ew rabû çû û va ye, zilamek ji Etiyopyayê, xwedan desthilatdariyek mezin di bin Kandîsya şahbanûya Etiyopyayê de, ku berpirsiyariya hemû xezîneya wê hebû û ji bo perizînê hatibû Orşelîmê.
28 Gava vegeriya û li ereba xwe rûnişt, Îşaya pêxember xwend.
29 Hingê Ruh ji Filîpos re got: «Nêzîkî here û xwe bigihîne vê erebeyê.
30 Filîpos bezî ba wî û bihîst ku ew Îşaya pêxember dixwîne û got: «Tu fêm dikî ku tu çi dixwînî?
31 Û wî got: Ma ez çawa dikarim, ji bilî ku kesek rêberiya min neke? Û wî ji Filîpos xwest ku ew rabe û bi wî re rûne.
32 Cihê Nivîsara Pîroz a ku wî xwend ev bû: «Wek pez hat birin serjêkirinê. û wek berxekî lal li ber diranê xwe, devê xwe venekir.
33 Di rûreşîya wî de dîwana wî hat rakirin û wê kî nifşê wî eşkere bike? Çimkî jiyana wî ji erdê hatiye standin.
34 Yê xwesûs bersîva Filîpos da û got: «Ez ji te lava dikim, pêxember vê yekê li ser kê dibêje? ji xwe, yan ji kesekî din?
35 Hingê Filîpos devê xwe vekir, bi heman Nivîsara Pîroz dest pê kir û jê re Îsa da zanîn.
36 Gava ku ew di rê de diçûn, gihîştin ber avekî. çi dibe asteng ku ez imad bibim?
37 Filîpos jî got: «Eger tu bi hemû dilê xwe bawer bikî, tu dikarî. Wî lê vegerand û got: «Ez bawer dikim ku Îsa Mesîh Kurê Xwedê ye.
38 Wî emir kir ku erebe li ber xwe raweste. û wî ew imad kir.
39 Û gava ku ew ji avê derketin, Ruhê Xudan Filîpos girt, ku xwedêgiravî ew nedît û ew bi şahî çû ser rêya xwe.
40 Lê Filîpos li Azotusê hat dîtin û di nav hemû bajaran re derbas dibû heta ku hat Qeyseriyê.

BEŞA 9

1 Û Şawûl, hê li ser şagirtên Xudan tehdîd û serjêkirinê hilda, çû ba Serokkahîn.
2 Û ji kinîştan re nameyên ji Şamê re xwestin, ku eger ew yek ji vê riyê, çi mêr be, çi jin, bibîne, wan girêdayî bîne Orşelîmê.
3 Gava ku ew diçû, ew nêzîkî Şamê bû û ji nişkê ve ronahiyek ji ezmên li dora wî şewq da.
4 Ew ket erdê û dengek bihîst ku jê re got: « Sawûl, Şawûl, çima tu tengahiyê didî min?
5 Û wî got: «Tu kî yî, ya Xudan? Û Xudan got: « Ez Îsayê ku tu tengahiyê dikişînî, ez im. Ji te re zehmet e ku lêdan li kêzikan bikî.
6 Û ew lerizî û şaş ma û got: Ya Xudan, tu dixwazî ez çi bikim? Û Xudan jê re got: " Rabe, here bajêr û wê ji te re bê gotin ku divê tu çi bikî."
7Ew zilamên ku bi wî re diçûn, lal rawestiyan, dengek bihîstin, lê tu kes nedîtin.
8 Şawûl ji erdê rabû; Gava çavên wî vekirin, tu kes nedît.
9 Û sê rojan ew nedîtibû, ne xwar û ne jî vexwar.
10 Û li Şamê şagirtek hebû ku navê wî Hananya bû. Û di dîtiniyekê de ji wî re got: « Hananya». Û wî got: Va ye, ez li vir im, ya Xudan.
11 Û Xudan jê re got: Rabe û here kuçeya ku jê re Rast e, û li mala Cihûda li yekî ku jê re dibêjin Şawûl, ji Tarsûs bipirse.
12 Û di dîtiniyekê de dît ku zilamek bi navê Hananya tê û destê xwe danî ser wî, da ku çavên wî vebe.

13 Hingê Hananya lê vegerand û got: Ya Xudan, min ji gelekan ji vî mirovî bihîstiye ku wî li Orşelîmê çiqas xerabî li pîrozên te kiriye.
14 Li vir ji serekên kahînan desthilatiya wî heye ku hemû yên ku gazî navê te dikin girêde.
15 Lê Xudan jê re got: « De here, çimkî ew ji min re firaxek bijartî ye ku navê min li ber miletan, padîşah û zarokên Îsraêl bigire.
16Çimkî ezê nîşanî wî bidim ku ewê ji bo navê min çawa cefayên giran bikişîne.
17 Û Hananya çû û ket malê. Û destên xwe danî ser wî û got: «Birayê Şawûl, Xudan, Îsayê ku di rê de ji te re xuya bû, gava ku tu dihatî, ez şandim, da ku çavên te bibihîzin û bi Ruhê Pîroz tije bibin.
18 Û di cih de ji çavên wî mîna ku pîvaz bû, ket.
19 Û gava ku wî goşt xwarin, ew hêzdar bû. Hingê Şawûl çend rojan bi şagirtên Şamê re ma.
20 Û di cih de wî di kinîştan de da zanîn ku ew Kurê Xwedê ye.
21 Lê hemûyên ku ew bihîstibûn, şaş man û gotin; Ma ne ev e yê ku ew ên ku li Orşelîmê gazî vî navî kiribûn helak kirin û ji bo vê yekê hatin vir, da ku wan girêdayî bîne ba serekên kahînan?
22 Lê Şawûl qewata xwe hê zêde dibû, Cihûyên ku li Şamê rûdiniştin şerm kir û îsbat kir ku ev Mesîh e.
23 Û piştî ku ew gelek roj temam bûn, Cihûyan şîret kirin ku wî bikujin.
24 Lê hêviyên wan ji Şawûl dihate zanîn. Bi şev û roj li deriyan temaşe dikirin ku wî bikujin.
25 Hingê şagirtan bi şev ew girtin û di selikekê de li ber dîwar daxistin.
26 Gava ku Şawûl hat Orşelîmê, xwest ku xwe bi şagirtên xwe ve bigire; lê hemû ji wî tirsiyan û bawer nedikirin ku ew şagirt e.
27 Lê Barnabas ew girt, anî ba Şandiyan û ji wan re got ku wî çawa di rê de Xudan dîtiye û bi wî re peyivî û çawa li Şamê bi navê Îsa bi cesaret Mizgînî daye.
28 Ew bi wan re bû ku dihat Orşelîmê û derdiket.
29 Û wî bi wêrekî bi navê Xudan Îsa peyivî û bi Yewnanan re gengeşî kir, lê ew çûn ku wî bikujin.
30 Gava ku birayan pê hesiyan, ew anîn Qeyseriyê û şandin Tarsûsê.
31 Hingê civîn li seranserê Cihûstanê, Celîlê û Sameryayê rûniştin û ava bûn. û bi tirsa Xudan û bi rihetiya Ruhê Pîroz dimeşiyan, pir bûn.
32 Û çaxê Petrûs li her derê digeriya, ew jî hat ba pîrozên ku li Lîdayê rûdiniştin.
33 Û li wê derê wî zilamek bi navê Eyneas dît, ku heşt salan nivînên xwe ragirtibû û felcî bû.
34 Petrûs jê re got: «Eneyas, Îsa Mesîh te sax dike. Rabe û nivînên xwe veke.» Û ew di cih de rabû.
35 Û hemû yên ku li Lîda û Saronê rûdiniştin, ew dîtin û li Xudan zivirîn.
36 Îcar li Yafayê şagirtek hebû ku navê wî Tabîta bû, ku jê re dibêjin Dorkas.
37 Û di wan rojan de bû ku ew nexweş bû û mir.
38 Ji ber ku Lîda nêzîkî Yafayê bû û şagirtan bihîst ku Petrûs li wir e, du zilam şandin ba wî û jê xwestin ku dereng nemîne ku were ba wan.
39 Hingê Petrûs rabû û bi wan re çû. Gava ku ew hat, ew anîn odeya jorîn. Hemû jinebiyên li ba wî rawestabûn û digiriyan, cil û bergên ku Dorkas bi wan re çêkiribûn nîşan didin.
40 Lê Petrûs hemû derxistin derve, çû ser çokan û dua kir. Wî zivirî ser cesedê û got: «Tabîta, rabe!» Û wê çavên xwe vekirin û gava Petrûs dît, ew rûnişt.
41 Wî destê xwe da wê, ew rakir û gazî pîroz û jinebiyan kir, ew sax pêşkêş kir.
42 Li seranserê Yafayê ev yek hat zanîn; û gelekan bawerî bi Xudan anî.
43 Û bû ku ew gelek rojan li Yafayê, bi Şimûnê çermsorek re ma.

BEŞA 10

1 Li Qeyseriyê zilamek hebû ku navê wî Kornêlyos bû.
2 Mirovekî dîndar û bi hemû mala xwe ji Xwedê ditirsiya, ku gelek sedeqe dida mirovan û hergav ji Xwedê re dua dikir.
3 Wî di dîtiniyekê de bi eşkereyî di saet nehan de dît ku milyaketekî Xwedê tê ba wî û jê re got: «Kornêlyos.
4 Gava ku wî li wî nêrî, tirsiya û got: «Ev çi ye ya Xudan? Û wî jê re got: «Dua û sedeqeya te ji bo bîranîna Xwedê li ber Xwedê ye.
5 Û niha meriv bişînin Yafayê û gazî Şimûnekî bikin, ku paşnavê wî Petrûs e.
6 Ew li ba Şimûnê çermkerekî ku mala wî li kêleka deryayê ye, rûdine. Ewê ji te re bêje ku divê tu çi bikî.
7 Û gava milyaketê ku bi Kornêlyos re peyivî çû, gazî du xulamên xwe yên malê û leşkerekî dîndar ji wan ên ku her û her li hêviya wî bûn.
8 Piştî ku wî ev hemû tişt ji wan re gotin, ew şandin Yafayê.
9 Dotira rojê, gava ku ew diçûn û nêzîkî bajêr dibûn, Petrûs derket ser banê ku di saet şeşan de dua bike.
10 Û ew gelek birçî bû û dixwest bixwe.
11 Û dît ku ezman vebû û firaxek jê re hat xwarê, wek ku li çar goşeyan pelekî mezin hat girêdan û daket erdê.
12 Her cûre heywanên çarlingên dinyayê, heywanên kovî, gewr û teyrên ezmanan tê de bûn.
13 Dengek jê re hat: Rabe, Petrûs. bikujin û bixwin.
14 Lê Petrûs got: «Ne wusa, ya Xudan; Çimkî min tu carî tiştek nepak û nepak nexwariye.
15 Û deng careke din ji wî re got: «Ya ku Xwedê paqij kiriye, nebêjî hevpar.»
16 Ev sê caran hat kirin û firax dîsa hilkişiya ezmên.
17 Gava ku Petrûs di dilê xwe de dudilî bû ku ev dîtiniya ku dîtî wê çi be, va ye, zilamên ku ji Kornêlyos hatibûn şandin, li mala Şimûn lêkolîn kirin û li ber derî rawestan.
18 Û gazî kir û pirsî, ka Şimûnê ku navê wî Petrûs bû, li wê derê rûniştiye?
19 Gava ku Petrûs li ser dîtiniyê difikirî, Ruh jê re got: Va ye, sê kes li te digerin.
20 Îcar rabe, dakeve xwarê û bi wan re here, tu dudilî nebe, çimkî min ew şandin.
21 Hingê Petrûs daket ba wan merivên ku ji Kornêlyos ji wî re hatibûn şandin. û got: «Va ye, ez ewê ku hûn lê digerin.
22 Û wan got: Kornêlyosê sersed, mirovekî dadperwer û ji Xwedê ditirse û di nav hemû miletên Cihûyan de ji Xwedê ditirse. gotinên te.
23 Hingê wî gazî wan kir û ew razandin. Dotira rojê Petrûs bi wan re çû û hin birayên ji Yafayê jî pê re bûn.

24 Dotira rojê ew ketin Qeyseriyê. Kornêlyos li hêviya wan ma û gazî xizm û hevalên xwe yên nêzîk kir.
25 Gava Petrûs dihat hundur, Kornêlyos rastî wî hat, xwe avêt ber lingên wî û perizîn wî.
26 Lê Petrûs ew hilda û got: «Rabe! Ez bi xwe jî mêr im.
27 Gava ku ew bi wî re dipeyivî, ew ket hundir û gelek kesên ku li hev civiyabûn dîtin.
28 Û wî ji wan re got: «Hûn dizanin ku ji bo mirovekî Cihû ne rewa ye ku hevaltiyê bike an jî were ba yekî ji miletekî din; lê Xwedê nîşanî min da ku ez ji tu kesî re nebêjim mirovekî heram û nepak.
29 Ji ber vê yekê, gava ku ez hatim şandin, ez bê navber hatim ba we.
30 Kornêlyos got: «Çar roj berê min heta vê saetê rojî digirt; û di saet nehan de min li mala xwe dua kir, û va ye, zilamek bi cilê geş li ber min rawesta.
31 Û got: Kornêlyos, duaya te hat bihîstin û sedeqa te li ber Xwedê tê bîranîn.
32 Îcar bişîne Yafayê û gazî Şimûnê ku paşnavê wî Petrûs e, bike. Ew li mala Şimûnê çermkerekî li kêleka deryayê rûniştiye. Gava ku ew bê, wê bi te re bipeyive.
33 Loma di cih de min şand ba te; û te baş kir ku tu hatî. Ji ber vê yekê em hemû li vir li ber Xwedê amade ne, da ku bibihîzin hemû tiştên ku Xwedê li te hatine emir kirin.
34Hingê Petrûs devê xwe vekir û got: «Bi rastî ez dibînim ku Xwedê guh nade mirovan.
35 Lê di her miletî de yê ku ji wî ditirse û rastdariyê dike, bi wî re tê qebûlkirin.
36 Peyva ku Xwedê ji zarên Îsraêl re şand û bi destê Îsa Mesîh aşitiyê datîne: (Ew Xudanê hemûyan e.)
37 Ez dibêjim, hûn vê peyva ku piştî imadkirina ku Yûhenna da zanîn, li seranserê Cihûstanê belav bû û ji Celîlê dest pê kir.
38 Xwedê çawa Îsayê Nisretî bi Ruhê Pîroz û bi hêz rûn kir. Çimkî Xwedê bi wî re bû.
39 Û em şahidên hemû tiştên ku wî li welatê Cihûyan û li Orşelîmê kirin. ku ew kuştin û bi darê ve daliqandin:
40 Xwedê roja sisiyan ew rakir û bi eşkereyî nîşanî wî da.
41 Ne ji hemû xelkê re, lê ji bo şahidên ku beriya Xwedê ji me re hatine hilbijartin, yên ku piştî ku ew ji nav miriyan rabû, bi wî re xwar û vexwar.
42 Û wî li me emir kir ku em ji gel re Mizgîniyê bidin û şahidiyê bikin ku ew e ku ji aliyê Xwedê ve hat destnîşankirin da ku bibe Dadwerê zindî û miriyan.
43 Hemû pêxemberan ji wî re şahidiyê bikin, ku her kesê ku baweriyê bi wî bîne, wê bi navê wî bê efûkirina gunehan.
44 Hê Petrûs ev gotin digotin, Ruhê Pîroz ket ser hemûyên ku peyv bihîstin.
45 Û yên ku bawermend bûn, yên ku bi Petrûs re hatibûn, şaş man, çimkî diyariya Ruhê Pîroz li ser miletan jî hatibû rijandin.
46 Çimkî wan bihîst ku ew bi zimanan dipeyivin û pesnê Xwedê didin. Hingê Petrûs bersiv da:
47 Ma kes dikare avê qedexe bike, da ku evên ku Ruhê Pîroz wek me standine neyên imadkirin?
48 Û wî emir da ku ew bi navê Xudan imad bibin. Hingê wan dua kir ku ew çend rojan bimîne.

BEŞA 11

1 Şandiyan û birayên ku li Cihûstanê bûn, bihîstin ku miletan jî peyva Xwedê qebûl kiriye.
2 Gava ku Petrûs hilkişiya Orşelîmê, yên sinetbûyî bi wî re şer kirin.
3 Got: «Tu ketî nav mirovên sinetnebûyî û bi wan re xwar.
4Lê Petrûs ev tişt ji destpêkê ve got, bi emir ji wan re vegot û got:
5Ez li bajarê Yafayê bûm û dua dikir û di xew de min dîtiniyek dît. û ji min re jî hat:
6Çaxê min çavên xwe li ser wê girtin, min nihêrî û heywanên çarling ên dinyayê, heywanên kovî, gewr û teyrên ezmanan dîtin.
7 Û min dengek bihîst ku ji min re got: «Rabe, Petrûs! bikujin û bixwin.
8 Lê min got: Ne wusa ye, ya Xudan, çimkî tu carî tiştek nepak û nepak neketiye devê min.
9 Lê deng dîsa ji ezmên bersîva min da û got: «Ya ku Xwedê paqij kiriye, tu gazî wan neke.
10 Û ev sê caran hat kirin û hemû dîsa hatin birin ezmên.
11 Û va ye, di cih de sê zilamên ku ji Qeyseriyê şandin ba min, hatin mala ku ez lê bûm.
12 Û Ruh emir da min ku ez bi wan ra herim, tu dudilî tune. Bi ser de ev şeş bira bi min re hatin û em ketin mala wî.
13 Û wî nîşanî me da ku çawa di mala xwe de milyaketek dîtiye. Ew rawestabû û jê re got: «Ziman bişîne Yafayê û gazî Şimûnê ku paşnavê wî Petrûs e, bikin.
14 Kî wê ji te re bêje ku tu û hemû mala te bi wan xilas bibin.
15 Û gava ku min dest bi axaftinê kir, Ruhê Pîroz wek destpêkê bi ser me de ket.
16 Hingê peyva Xudan hat bîra min, ku wî gotibû: «
Yûhenna bi avê imad kir. lê hûnê bi Ruhê Pîroz imad bibin.
17 Ji ber vê yekê Xwedê diyariyek mîna ku ji me re, yên ku baweriyê bi Xudan Îsa Mesîh anîn, da wan. ez çi bûm, ku ez li ber Xwedê bisekinim?
18 Gava ku wan ev tişt bihîstin, xwe bêdeng kirin, pesnê Xwedê dan û gotin: «Hingê Xwedê ji miletan re jî tobeya jiyanê da.
19 Îcar ewên ku ji ber zulma ku li ser Steyfan derketibû belav bûbûn, heta Fînîke, Qibris û Entakyayê digeriyan û peyv ji kesî pê ve ji Cihûyan pê ve pê ve pê ve ne.
20 Hin ji wan ji Qibris û Kûrênê bûn. Gava ku ew hatin Entakyayê, ji Yewnaniyan re peyivî û Mizgîniya Xudan Îsa dan.
21 Û destê Xudan bi wan re bû û elaleteke mezin bawer kir û li Xudan zivirî.
22 Hingê mizgîniya van tiştan hat guhê civîna bawermendan a li Orşelîmê û Barnabas şandin ku heta Entakyayê biçe.
23 Gava ew hat û kerema Xwedê dît, şa bû û şîret da wan hemûyan, ku bi dilê xwe bi Xudan ve girêdayî bin.
24Çimkî ew mirovekî qenc û bi Ruhê Pîroz û bi baweriyê tije bû û gelek mirov li Xudan zêde bûn.
25 Hingê Barnabas çû Tarsûsê, da ku li Şawûl bigere.
26 Û gava wî ew dît, ew anî Entakyayê. Û usa bû, ku salekê tevayî civata xweda civîyan û gelek meriv hîn dikirin. Û ji şagirtan re pêşî li Entakyayê Mesîhî hatin gotin.
27 Û di van rojan de pêxember ji Orşelîmê hatin Entakyayê.

28 Û yek ji wan bi navê Agabos rabû ser xwe û bi Ruh nîşan da ku li seranserê dinyayê kêmasîyek mezin çêbe. Ev yek di rojên Klawdyos Qeyser de bû.
29Hingê şagirtan, her kesî li gor îmkanên xwe, biryar dan ku alîkariyê bişînin ji birayên ku li Cihûstanê rûdiniştin.
30 Wan jî kir û bi destê Barnabas û Şawûl ji rihspiyan re şandin.

BEŞA 12

1 Di wê demê de Hêrodês padîşah destên xwe dirêjî hinek ji civînê kir.
2 Û Aqûbê birayê Yûhenna bi şûr kuşt.
3 Û ji ber ku wî dît ku ev yek li Cihûyan xweş tê, wî hê bêtir çû û Petrûs jî girt. (Hingê rojên Nanê Şkeva bûn.)
4 Piştî ku wî ew girt, ew xist zîndanê û ew radestî çar çar parêzgeran kir ku wî biparêzin. niyeta wî heye ku piştî Cejna Paskalyayê wî derxînin ber xelkê.
5 Ji ber vê yekê Petrûs di girtîgehê de bû, lê ji bo wî ji Xwedê re bêrawestan dua kirin.
6 Gava Hêrodês xwest ku ew derxe derve, wê şevê Petrûs bi du zincîran girêdayî di navbera du leşkeran de razayî bû.
7 Û va ye, milyaketê Xudan hat ser wî û ronahî di girtîgehê de şewq da. Û zincîrên wî ji destên wî ketin.
8 Milyaket jê re got: «Xwe li xwe bigire û çaroxa xwe girêde.» Û wisa jî kir. Û wî jê re got: «Cilê xwe bavêje ser xwe û li pey min were.»
9 Îsa derket û li pey wî çû. Û nizanibû ku ew ya ku ji aliyê milyaket ve hat kirin rast bû; lê fikirî ku wî dîtiniyek dît.
10 Çaxê ew derbazî beşê yekê û diduyan bûn, hatin ber deriyê hesinî yê ku diçe bajêr. Ew bi dilê xwe ji wan re vekir. Û di cih de milyaket ji wî çû.
11 Gava Petrûs hat ser xwe, got: «Niha bi rastî ez dizanim ku Xudan milyaketê xwe şand û ez ji destê Hêrodês û ji hemû hêviya gelê Cihû rizgar kirim.
12 Gava ku wî ew tişt fikirî, hat mala Meryema diya Yûhenna ku navê wê Marqos bû. ku gelek li hev kom bûn û dua kirin.
13 Û çaxê Petrûs li deriyê dergehê xist, keçikeke ku navê wê Roda bû hat ku bibihîze.
14 Gava ku wê dengê Petrûs nas kir, ji bo şabûnê derî venekir, lê bezî hundir û got ku Petrûs çawa li ber derî rawesta ye.
15 Û wan jê re got: Tu dîn î. Lê wê bi berdewamî piştrast kir ku ew jî wusa ye. Hingê wan got: «Ew milyaketê wî ye.
16 Lê Petrûs lêxist û gava wan derî vekir û ew dîtin, şaş man.
17 Lê wî bi destê xwe îşaret li wan kir ku bêdeng bimînin û ji wan re got ku Xudan çawa ew ji girtîgehê derxistiye. Û wî got: «Herin van tiştan ji Aqûb û birayan re nîşan bidin.» Û ew çû û çû cihekî din.
18 Gava bû roj, di nav leşkeran de tevliheviyek hindik çê bû, ka Petrûs çi bû.
19 Gava Hêrodês li wî geriya, lê ew nedît, parêzger lêkolîn kir û emir kir ku bên kuştin. Û ew ji Cihûstanê daket Qeyseriyê û li wir ma.
20 Hêrodês ji wan ên Sûr û Saydayê gelekî aciz bû. ji ber ku welatê wan ji welatê padîşah têr bû.
21 Û di rojekê de Hêrodês cilê padîşahiyê li xwe kir, li ser textê xwe rûnişt û ji wan re peyivî.
22 Û xelkê qîriyan û gotin: «Ev dengê xwedê ye, ne yê mirovan e.
23 Û di cih de milyaketê Xudan lê xist, çimkî wî rûmet neda Xwedê.
24 Lê peyva Xwedê mezin dibû û pir dibû.
25 Barnabas û Şawûl, gava ku xizmeta xwe temam kirin, ji Orşelîmê vegeriyan û Yûhenna ku navê wî Marqos bû, bi xwe re birin.

BEŞA 13

1 Di civîna li Entakyayê de pêxember û mamoste hebûn. Wek Barnabas, Şimûnê ku jê re Nîjer digotin, Lûkyosê Kûrêneyî û Manayînê ku bi Hêrodêsê çaremîn û Şawûl re mezin bûbû.
2 Gava ku wan ji Xudan re xizmet dikir û rojî digirtin, Ruhê Pîroz got: Ji bo karê ku min gazî wan kiriye, Barnabas û Şawûl ji min veqetînin.
3 Û gava rojî girtin, dua kirin û destên xwe danîn ser wan, ew şandin.
4 Îcar ew ji aliyê Ruhê Pîroz ve hatin şandin û çûn Sêlûkyayê. û ji wir jî bi gemiyê çûn Qibrisê.
5 Çaxê ew li Selamîsê bûn, wan peyva Xwedê di kinîştên Cihûyan de dan bihîstin û Yûhenna jî xizmetkarê wan bû.
6 Gava ku ew di giravê re derbasî Pafosê bûn, wan sêrbazek ku pêxemberekî derewîn Cihû bû, ku navê wî Barîsos bû, dîtin.
7 Yê ku bi serleşkerê welêt Sergius Pawlos re bû ku mirovekî jîr bû. yê ku gazî Barnabas û Şawûl kir û xwest ku peyva Xwedê bibihîze.
8 Lê Êlymasê sêrbaz (ji ber ku navê wî weha ye) li ber wan sekinî û xwest ku cîgir ji baweriyê dûr bixe.
9 Hingê Şawûl, ku jê re Pawlos jî tê gotin, bi Ruhê Pîroz tije bû, çavên xwe dan wî.
10 Û got: «Ey bi her fêlbazî û her xerabiyê tije, tu kurê şeytan, tu dijminê her rastdariyê, ma tu dev ji xirakirina riyên rast ên Xudan bernadî?
11 Û niha va ye, destê Xudan li ser te ye, û tuyê kor bî, û tu demsalekê rojê nabînî. Û di cih de mij û tarî bi ser wî de ket. Ew digeriya û li hinekan digeriya ku bi destê wî bigirin.
12Hingê cîgir, gava wî tiştên ku çêbûn dît, li ser hînkirina Xudan şaş ma û bawer kir.
13 Gava ku Pawlos û koma wî ji Pafosê derketin, hatin Pergaya Pamfîlyayê û Yûhenna ku ji wan çû, vegeriya Orşelîmê.
14 Lê gava ku ew ji Pergêyê derketin, hatin Entakyaya Pîsîdyayê û roja Şemiyê çûn kinîştê û rûniştin.
15 Piştî xwendina Şerîet û pêxemberan, serekên kinîştê ji wan re şandin û gotin: «Birano!
16 Hingê Pawlos rabû ser xwe, bi destê xwe îşaret kir û got: «Gelî Îsraêl û hûn ên ku ji Xwedê ditirsin, guhdarî bikin.
17Xwedayê vî gelê Îsraêl bav û kalên me hilbijart û gava ku ew li welatê Misrê wek xerîb diman, bilind kir û bi milekî bilind ew ji wê derê derxist.
18 Û bi qasî çil salan wî li çolê bi adetên wan kişand.
19 Û gava ku wî heft milet li welatê Kenanê helak kirin, wî welatê wan bi pişk li ser wan parve kir.
20 Piştî vê yekê wî heta Samûyêl pêxember bi qasî çarsed û pêncî salan hakim da wan.
21 Paşê wan padîşahek xwest û Xwedê Şawûlê kurê Cîs, zilamekî ji eşîra Binyamîn, di nav çil salan de da wan.
22 Gava ku wî ew rakirin, Dawid ji wan re rakir ku bibe padîşahê wan. Wî jî şahidiya wî kir û got: «Min Dawidê kurê Yêşa dît.

23 Ji dûndana vî mirovî Xwedê li gor soza xwe ji Îsraêl re Xilaskarek Îsa rakir.
24 Gava ku Yûhenna ji hemû gelê Îsraêl re imadkirina tobeyê danî.
25 Û çaxê Yûhenna riya xwe temam kir, got: «Hûn difikirin ku ez kî me? Ez ne ew im. Lê va ye, li pey min yekî tê ku ez ne hêja me ku pêlavên lingên wî vekim.
26 Gelî birano, zarên nifşê Birahîm û ji we kî ku ji Xwedê bitirse, peyva vê xilasiyê ji we re hatiye şandin.
27 Çimkî yên ku li Orşelîmê rûdinin û serwerên wan, ji ber ku ne ew nas kirin û ne jî dengên pêxemberan ên ku her roja Şemiyê têne xwendin, wan ew sûcdar kirin.
28 Û her çend wan sedema mirinê jê re nedîtin, lê ji Pîlatos xwestin ku ew bê kuştin.
29 Gava ku wan hemû tiştên ku li ser wî hatibûn nivîsîn, anîn cih, ew ji darê daxistin û di gorekê de danîn.
30 Lê Xwedê ew ji nav miriyan rakir.
31 Û gelek rojan ew ji wan ên ku bi wî re ji Celîlê derketin Orşelîmê hatin dîtin û şahidên wî li ber gel in.
32 Û em ji we re mizgîniyê didin, ku ewa soza ku ji bav û kalan re hatiye dayîn.
33 Xwedê ev yek ji bo me, zarokên wan, bi wê yekê ku Îsa ji nû ve rakir. Çawa ku di Zebûra diduyan de jî hatiye nivîsîn: «Tu Kurê min î, îro min tu bûyî.
34 Û li ser vê yekê ku wî ew ji nav miriyan rakir, êdî nema ku vegere fesadiyê, bi vî awayî got: «Ezê rehmeta Dawid a teqez bidim we.
35 Ji ber vê yekê ew di Zebûrekî din de jî dibêje: «Tu nehêle ku Pîrozê xwe xerabiyê bibîne.
36Çimkî Dawid, piştî ku bi daxwaza Xwedê ji nifşê xwe re xizmet kir, kete xewê, li ba bav û kalên xwe hat razandin û gendelî dît.
37 Lê yê ku Xwedê ji nû ve rakir, xerabûn nedît.
38 Îcar birano, hûn bizanin ku bi vî mirovî efûkirina gunehan ji we re tê gotin.
39 Û hemû yên ku bawer dikin, bi wî ji her tiştî, ku hûn bi Şerîeta Mûsa nikaribûn jê rastdar bibûna, rastdar in.
40 Loma hay ji xwe hebin, ku ew tiştê ku di pêxemberan de tê gotin, neyê serê we.
41 Binêrin, hûn bêrûmet û heyran û helak bibin, çimkî ez di rojên we de karekî dikim, karekî ku hûn qet jê bawer nakin, her çend mirovek ji we re eşkere bike jî.
42 Gava ku Cihû ji kinîştê derketin, necihûyan lava kirin ku ev peyv roja Şemiya din ji wan re bên gotin.
43 Îcar gava civîn ji hev belav bû, gelek Cihû û oldarên olî li pey Pawlos û Barnabas ketin.
44 Û roja Şemiyê hema hema hemû bajar li hev civiyan ku peyva Xwedê bibihîzin.
45 Lê gava Cihûyan elalet dîtin, bi çavnebariyê tije bûn û li hember wan tiştên ku Pawlos gotibûn, berevajî kirin û çêr kirin.
46 Hingê Pawlos û Barnabas cesûr bûn û gotin: «Diviya bû ku peyva Xwedê pêşî ji we re bihata gotin; .
47 Çimkî Xudan usa emir li me kir û got: «Min tu kir ronahiya miletan, da ku tu ji bo rizgariyê bibî heta dawiya dinyayê.
48 Gava miletan ev yek bihîst, şa bûn û pesnê peyva Xudan dan.
49 Û peyva Xudan li seranserê herêmê belav bû.
50Lê Cihûyan jinên dîndar û birûmet û serekên bajêr hildan, tengahî li Pawlos û Barnabas kirin û ew ji peravên wan derxistin.
51 Lê wan toza lingên xwe li ser wan hejandin û hatin Qonyayê.
52 Û şagirt bi şahî û bi Ruhê Pîroz tije bûn.

BEŞA 14

1 Û li Qonyayê her du bi hev re çûn kinîşta Cihûyan û weha peyivîn ku elaleteke mezin ji Cihûyan û hem jî ji Yewnaniyan bawer kir.
2Lê Cihûyên nebawer, miletên din hejandin û hişê wan li ser birayan xerab kirin.
3 Ji ber vê yekê ew demeke dirêj li ser piyan man û bi cesaret bi Xudan dipeyivîn, yê ku şahidiya peyva kerema xwe kir û destûr da ku bi destên wan nîşan û keramet bên kirin.
4 Lê elaleta bajêr dubendî bû, beşek Cihûyan û beşek jî di destê Şandiyan de bû.
5 Û gava êrîş li herdu miletan û Cihûyan jî bi serwerên wan re hat kirin, da ku wan bi kar bînin û wan bidin ber keviran.
6 Haya wan jê hebû, reviyan Lîstra û Derbê, bajarên Lîkaonyayê û herêma ku li dora wê ye.
7 Û li wir Mizgînî dan.
8 Mirovek li Lîstrayê rûniştibû, di lingên xwe de bêhêz bû û ji zikê diya xwe seqet bû û qet rê neçûbû.
9 Wî bihîst ku Pawlos peyivî, ku bi xîret li wî dinêrî û pê hesiya ku baweriya wî ya qencbûnê heye.
10 Bi dengekî bilind got: Rabe ser lingên xwe. Û bazda û meşiya.
11 Gava elaletê tiştên ku Pawlos kiribû dîtin, dengên xwe bilind kirin û di peyivîna Lîkaonyayê de gotin: «Xwedayên mîna mirovan hatine ba me.»
12 Wan jî ji Barnabas re digotin Yepîter; û Pawlos, Mercurius, ji ber ku ew serokê axaftvan bû.
13 Hingê kahînê Jupîterê, yê ku li ber bajarê wan bû, ga û çeleng anî ber deriyan û dixwest bi gel re qurbanan bikira.
14 Gava Şandiyan Barnabas û Pawlos ev yek bihîstin, cilên xwe çirandin, bezîn nav xelkê û qîriyan.
15 Û got: «Ezbenî, çima hûn van tiştan dikin? Em jî bi we re mirovên mîna dil in û ji we re didin bihîstin ku hûn ji van pûçiyan vegerin ser Xwedayê jîndar, yê ku ezman, erd û derya û her tiştên ku tê de ne afirandiye.
16 Yê ku di demên berê de hişt ku hemû milet di riyên xwe de bimeşin.
17 Lê belê wî xwe bê şahidî nehişt, ji ber ku qencî kir, barana ji ezmên û demsalên berdar da me û dilê me bi xwarin û şahiyê tije kir.
18 Bi van gotinan wan gel kêm hişt, ku ji wan re qurban nekirin.
19 Û hinek Cihûyên ji Entakyayê û Qonyayê hatin wê derê, yên ku xelkê razî kirin, Pawlos dan ber keviran û bi gumana ku ew miriye, derxistin derveyê bajêr.
20 Lê gava ku şagirt li dora wî rawestabûn, ew rabû ser xwe û hat bajêr. Dotira rojê ew bi Barnabas re çû Derbê.
21 Gava Mizgînî dan wî bajarî û gelek hîn kirin, dîsa vegeriyan Lîstrayê, Qonyayê û Entakyayê.
22 Li ser giyanên şagirtan teşwîq bikin û şîretan li wan bikin ku di baweriyê de bimînin û divê em bi gelek tengahiyê bikevin Padîşahiya Xwedê.
23 Û gava ku wan ew di hemû civîna bawermendan de tayîn kirin û bi rojî dua kirin, wan ew tewsiye kirin Xudanê ku bawerî pê anî.

24 Piştî ku ew li seranserê Pisîdyayê derbas bûn, hatin Pamfîlyayê.
25 Û gava ku wan peyva Pergêyê da zanîn, daketin Attalyayê.
26 Û ji wir bi gemiyê çûn Entakyayê, ji wê derê ji bo karê ku bi cih anîn, li ber kerema Xwedê hatibûn pêşniyarkirin.
27 Û gava ew hatin û civîn li hev civandin, wan hemû tiştên ku Xwedê bi wan re kiribû û çawa wî deriyê baweriyê ji miletan re vekiribû, gotin.
28 Û li wir demeke dirêj bi şagirtan re man.

BEŞA 15

1 Hin zilamên ku ji Cihûstanê hatibûn, hînî bira kirin û gotin: «Heta ku hûn li gor rîwayeta Mûsa neyên sinetkirin, hûn nikarin xilas bibin.
2 Ji ber vê yekê gava Pawlos û Barnabas bi wan re nelihevkirin û gengeşiyek piçûk bû, wan biryar da ku Pawlos û Barnabas û hin ji wan li ser vê pirsê herin Orşelîmê, ba Şandiyan û rihspiyan.
3 Û ew ji aliyê civînê ve hatin birin, di Fînîke û Sameryayê re derbas bûn û guheztina miletan eşkere kirin.
4 Çaxê ew hatin Orşelîmê, ji civînê, ji Şandiyan û rihspî ew qebûl kirin û wan hemû tiştên ku Xwedê bi wan kiribûn gotin.
5 Lê hinek ji mezheba Fêrisiya yên ku bawer dikirin rabûn û gotin: «Divê sinetkirina wan û emirkirina Şerîeta Mûsa li wan bê kirin.
6 Şandî û rihspî li hev civiyan ku li ser vê mijarê bifikirin.
7 Gava ku gelek gengeşî çêbû, Petrûs rabû ser xwe û ji wan re got: «Birano! û bawer bikin.
8 Û Xwedayê ku bi dilan dizane, çawa ku ji me re kir, Ruhê Pîroz da wan;
9 Û tu ferqê nexin navbera me û wan û dilên wan bi baweriyê paqij bikin.
10 Îcar çima hûn Xwedê diceribînin, da ku nîrekekî ku ne bav û kalên me û ne jî me nikaribûn hilgirin, deynin stûyê şagirtan?
11 Lê em bawer dikin ku bi kerema Xudan Îsa Mesîh em ê jî wek wan xilas bibin.
12 Hingê hemû elaletê bêdeng ma, guhdariya Barnabas û Pawlos kir û gotin ku Xwedê bi destê wan çi keramet û keramet di nav miletan de kiribûn.
13 Û piştî ku ew bêdeng bûn, Aqûb bersîv da û got: Birano, guh bidin min.
14 Şimûn got ku çawa Xwedê di destpêkê de çû serdana miletan, da ku ji wan miletek bi navê xwe derxe.
15 Û li ser vê yekê peyvên pêxemberan dipejirînin; wek ku hatiye nivîsîn,
16Piştî vê yekê ezê vegerim û Konê Dawid ê hilweşiyayî dîsa ava bikim. û ez ê dîsa xirbeyên wê ava bikim û ez ê saz bikim:
17 Ji bo ku mayîna mirovan li Xudan û li hemû miletên ku navê min li ser wan hatiye gotin, bigerin, Xudanê ku van tiştan hemûyan dike, dibêje.
18 Ji destpêka dinyayê ve hemû kirinên wî ji Xwedê re têne zanîn.
19 Ji ber vê yekê gotina min ev e ku em wan ên ku ji nav miletan ber bi Xwedê ve hatine zivirandin teng nekin.
20 Lê em ji wan re binivîsin, ku ew xwe ji qirêjiyên pûtan, ji fuhûşiyê, ji tiştên xeniqandî û ji xwînê dûr bixin.
21 Çimkî Mûsa yê berê li her bajarî yên ku wî didin bihîstin hene û her roja Şemiyê di kinîştan de têne xwendin.
22 Hingê şagirt û rihspiyan, bi tevahiya civînê re, li wan xweş hat ku bi Pawlos û Barnabas re ji koma xwe zilamên bijartî bişînin Entakyayê. yanî Cihûdayê bi navê Barsabas û Sîlas jî serekên birayan bûn.
23 Wan jî bi vî awayî name ji wan re nivîsandin. Şandiyan, rihspî û bira silavan li birayên ku ji miletên din ên Entakyayê, Sûriyê û Kîlîkyayê ne, dişînin.
24Çimkî me bihîstiye, hinekên ku ji nav me derketin, we bi gotinan teng kir, canê we xera kir û got: «Divê hûn sinet bibin û Şerîetê bînin cih.
25 Ji me re xweş hat ku em bi yek hev civiyan, ku em bi hezkiriyên xwe Barnabas û Pawlos re mirovên bijartî bişînin ba we.
26 Zilamên ku ji bo navê Xudanê me Îsa Mesîh jiyana xwe xera kirin.
27 Loma me Cihûda û Sîlas şandin, ku ewê bi dev jî eynî tiştan ji we re bêjin.
28 Çimkî ji Ruhê Pîroz û ji me re xweş xuya bû ku em ji van tiştên pêwîst barekî mezintir nexin ser we.
29 Da ku hûn xwe ji xwarinên ku ji pûtan re têne pêşkêş kirin, ji xwînê, ji tiştên xeniqandinê û ji fuhûşiyê dûr bixin. De baş be.
30 Îcar gava ew ji kar hatin avêtin, hatin Entakyayê û elalet li hev civandin û name dan.
31 Gava wan xwend, ji bo handanê şa bûn.
32 Cihûda û Sîlas ku bi xwe jî pêxember bûn, bi gelek peyvan şîret li bira kirin û ew piştrast kirin.
33 Piştî ku ew li wê derê man, ew bi silametî ji birayan ber bi Şandiyan ve hatin berdan.
34 Lê dîsa jî li Sîlas xweş hat ku li wir bimîne.
35 Pawlos û Barnabas jî li Entakyayê bi gelekên din re peyva Xudan hîn kirin û dan zanîn.
36 Piştî çend rojan Pawlos ji Barnabas re got: «Em dîsa herin û biçin serdana birayên xwe yên li her bajarê ku me peyva Xudan lê daye, û bibînin ka ew çawa dikin.
37 Barnabas biryar da ku Yûhenna ku paşnavê wî Marqos bû, bi xwe re bîne.
38 Lê Pawlos ne difikirî ku wî bi xwe re bîne, yê ku ji Pamfîlyayê ji wan derket û bi wan re neçû ser xebatê.
39 Pevçûn di navbera wan de ewqas dijwar bû, ku ew ji hev veqetiyan û Barnabas Marqos girt û bi gemiyê çû Qibrisê.
40 Û Pawlos Sîlas hilbijart û çû, birayan ji kerema Xwedê ew pêşniyar kirin.
41 Û ew di Sûriyê û Kîlîkyayê re derbas bû û civîna bawermendan piştrast kir.

BEŞA 16

1 Hingê ew hat Derbe û Lîstrayê. Va ye, şagirtek li wir bû, navê wî Tîmotêyos, kurê jineke Cihû bû û jê bawer kir. lê bavê wî Yewnanî bû:
2 Birayên ku li Lîstra û Qonyayê bûn, ev yek baş hate gotinê.
3 Diviyabû ku Pawlos bi wî re derkeve derve; Ji ber Cihûyên ku li wan deveran bûn, girt û ew sinet kir. Çimkî wan hemûyan dizanibû ku bavê wî Yewnanî ye.
4 Gava ku ew di bajaran re derbas dibûn, wan biryarnameyên ku ji Şandiyan û rihspiyên Orşelîmê hatibûn dayîn, dan wan.

5 Bi vî awayî civîn di baweriyê de ava bûn û her roj hejmara wan zêde bû.
6 Îcar gava ku ew li seranserê Firîgyayê û li herêma Galatyayê geriyan û ji aliyê Ruhê Pîroz ve hat qedexekirin ku li Asyayê peyvê bidin bihîstin.
7Piştî ku ew hatin Mîsyayê, xwestin ku herin Bîtynyayê; lê Ruh destûr neda wan.
8 Ew di ber Mîsyayê re derbas dibûn, daketin Troyayê.
9 Bi şev dîtiniyek ji Pawlos re xuya bû. Zilamekî Mekedonî li wir rawesta, jê lava kir û got: «Were Mekedonyayê û alîkariya me bike.»
10 Û piştî ku wî ev dîtinî dît, me di cih de xwest ku em herin Mekedonyayê.
11 Ji ber vê yekê em ji Troyayê xilas bûn, em bi rêyek rast hatin Samotrakyayê û roja din hatin Neapolîsê.
12 Û ji wê derê heta Filîpyayê, ku bajarê serekî yê wê aliyê Mekedonyayê ye û kolonî ye. Em li wî bajarî di çend rojan de man.
13 Û roja Şemiyê em ji bajêr derketin, li kêleka çem, ku li wir dua dihat kirin. û em rûniştin û bi jinên ku li wir rûniştibûn re peyivîn.
14 Û jineke bi navê Lîdya, ku cilên binefşî difiroşe, ji bajarê Tiyatîrayê, ku ji Xwedê re diperizin, me bihîst.
15 Û gava ku ew û maliyên wê imad bûn, wê ji me lava kir û got: «Eger we ez ji Xudan re dilsoz dîtim, werin mala min û li wir bimînin. Û wê me asteng kir.
16 Û çaxê em diçûn duakirinê, keçikeke ku ruhê felantiyê hebû, rastî me hat, ku bi şîretkirinê gelek feyde ji axayên xwe re anî:
17 Ew li pey Pawlos û me çûn, qîriyan û got: «Ev mirov xulamên Xwedayê herî bilind in, yên ku riya xilasiyê nîşanî me didin.
18 Û wê gelek rojan ev yek kir. Lê Pawlos xemgîn bû, zivirî û ji ruh re got: «Ez bi navê Îsa Mesîh emir li te dikim ku ji wê derkevî. Û di heman saetê de derket derve.
19 Gava axayên wê dîtin ku hêviya destkeftiyên wan nema, Pawlos û Sîlas girtin û birin sûkê, li ba serweran.
20 Û ew anîn ba serweran û gotin: «Ev mirovên Cihû, ku bajarê me pir tengas dikin.
21 Û adetên ku em ji Romayiyê ne ku em qebûl bikin û ne jî bi cih bînin, hîn bikin.
22 Û elalet bi hev re rabû ser wan û serweran cilên wan çirandin û emir kirin ku li wan bixin.
23 Û gava wan gelek derbe li wan dan, ew avêtin zîndanê û ji girtiyan emir kirin ku wan biparêze.
24 Yê ku ev sûc standiye, ew avêtin zîndana hundir û lingên wan di çolan de rijandin.
25 Nîvê şevê Pawlos û Sîlas dua kirin û pesnê Xwedê distiran. Girtiyan jî guhdariya wan kirin.
26 Û ji nişkê ve erdhejînek mezin çêbû, wusa ku bingehên girtîgehê hejiyan.
27 Îcar nobedarê girtîgehê ji xew şiyar bû û dît ku deriyên zîndanê vekirî ne, şûrê xwe kişand û xwest xwe bikuşta, bi gumana ku girtî reviyane.
28 Lê Pawlos bi dengekî bilind qîriya û got: «Ziarê nede xwe, çimkî em hemû li vir in.»
29 Hingê wî gazî ronahiyê kir, derket hundir, lerizî hat û xwe avêt ber Pawlos û Sîlas.
30 Û ew derxistin derve û got: «Ezbenî, ez çi bikim ku xilas bibim?
31 Û wan got: «Bawerî bi Xudan Îsa Mesîh bike, tu û mala xwe xilas bibin».
32 Û wan peyva Xudan jê re û ji hemûyên ku di mala wî de bûn re gotin.
33 Wî ew di heman saeta şevê de girt û belên wan şuştin. Ew û hemûyên wî di cih de imad bû.
34 Û gava ew anîn mala xwe, goşt danî ber wan û şa bû û bi hemû mala xwe bawerî bi Xwedê anî.
35 Gava bû roj, serweran xulam şandin û gotin: «Wan berdin.
36 Qeymeqamê zîndanê ev yek ji Pawlos re got: «Serweran şandine ku hûn berdin. Niha here û bi silamet here.
37 Lê Pawlos ji wan re got: «Wan em bi eşkereyî li me dan, ku em Romayî ne û em avêtin zîndanê. û niha ew me bi nepenî derdixin derve? nay bi rastî; lê bila ew bi xwe werin û me derxin derve.
38 Û xulaman ev gotin ji serweran re gotin û gava bihîstin ku ew Romayî ne, tirsiyan.
39 Ew jî hatin, lava ji wan kirin, ew derxistin derve û xwestin ku ew ji bajêr derkevin.
40 Ew ji zîndanê derketin, ketin mala Lîdyayê û gava ku wan bira dîtin, teselî li wan kirin û çûn.

BEŞA 17

1 Gava ku ew di Amfîpolîs û Apolonyayê re derbas bûn, hatin Selanîkê, ku li wir kinîşta Cihûyan hebû.
2 Û Pawlos, çawa ku ew bû, çû ba wan û sê rojên Şemiyê bi wan re li ser Nivîsarên Pîroz peyivî.
3 Vekir û îdia kir ku divê Mesîh cefa bikişanda û ji nav miriyan rabûya. û ev Îsayê ku ez ji we re dannasîn dikim, Mesîh e.
4 Hinekan ji wan jî bawerî anîn û bi Pawlos û Sîlas re bûn hev. û ji Yewnaniyên dîndar elaleteke mezin û ji jinên serek jî ne hindik bûn.
5Lê Cihûyên ku bawer nedikirin, ji çavnebariyê rabûn, hin mirovên gemarî yên ji cûreyên xerab hildan, komek civandin û tevahiya bajar kirin xirbe, êrîşî mala Yason kirin û xwestin ku wan derxin derve. ji xelkê re.
6 Gava wan ew nedît, Yason û hin bira kişandin ba mîrên bajêr û qîriyan: «Yên ku dinya serûbin kirine, hatine vir jî.
7 Yason ew qebûl kir û ev hemû berevajî qanûnên Qeyser dikin û dibêjin ku padîşahek din heye, yek Îsa.
8 Gava ku wan ev tişt bihîstin, gel û serwerên bajêr xemgîn kirin.
9 Çaxê wan ewlekariya Yason û yê din girt, ew berdan.
10 Birayan di cih de Pawlos û Sîlas bi şev şandin Beroyayê.
11 Ev ji yên Selanîkî bi rûmettir bûn, ji ber ku wan peyv bi hemû haziriya hişê xwe distand û her roj li Nivîsarên Pîroz digeriyan, ka gelo ew wusa ne.
12 Loma gelekan ji wan bawer kir; ji jinên birûmet ên ku Yewnanî bûn û ji mêran jî ne hindik bûn.
13 Lê gava Cihûyên Selanîkî zanin ku peyva Xwedê ya Pawlos li Beroyayê hatiye dayîn, ew jî hatin wê derê û gel rakir.
14 Hingê birayan di cih de Pawlos şandin, ku here golê, lê Sîlas û Tîmotêyos hê li wir man.
15 Û yên ku Pawlos dibirin, ew anîn Atînayê û ji Sîlas û Tîmotêyos emir standin ku bi lez bên ba wî û çûn.
16 Gava ku Pawlos li Atînayê li hêviya wan bû, gava wî bajar dît ku bi tevahî ji pûtperestiyê re hatiye dayîn, ruhê wî di dilê wî de tevlihev bû.

17 Ji ber vê yekê ew di kinîştê de bi Cihûyan re, bi bawermendan re û her roj li sûkê bi wan ên ku pê re diciviyan re nîqaş kir.
18Hingê hin fîlozofên Epîkurî û yên Stoakî hatin pêşiya wî. Û hinekan jî got: «Evê gemar wê çi bêje? hinekên din jî xuya ye ku ew damezrînerê xwedayên xerîb e.
19 Wan ew girt, birin Areopagusê û gotin: «Ma em dikarin bizanin ka ev hînkirina nû ya ku tu li ser dibêjî çi ye?
20Çimkî tu hin tiştên xerîb dikî guhê me; ji ber vê yekê em dizanin ku wateya van tiştan çi ye.
21 (Çimkî hemû Atînayî û xerîbên ku li wir bûn, wextê xwe bi tiştekî din derbaz nedikirin, lê ji bo ku tiştekî nû bêjin, an jî bibihîzin.)
22 Hingê Pawlos di nîvê çiyayê Merîsê de rawesta û got: «Gelî Atînayî, ez dibînim ku hûn di her tiştî de pir xurafetî ne.
23Çimkî gava ez derbas dibûm û ez li perestina we dinêrim, min gorîgehek dît ku li ser vê nivîsarê bû: JI XWEDÊ NASAN re. Ji ber vê yekê hûn bi nezanî diperizin wî, ez wî ji we re eşkere dikim.
24 Xwedayê ku dinya û hemû tiştên tê de afirandiye, ji ber ku ew Xudanê erd û ezmanan e, li perestgehên bi destan hatine çêkirin namîne.
25 Û bi destên mirovan nayê perizîn, wek ku hewcedariya wî bi tiştekî hebe. Çimkî ew jiyanê, nefesê û her tiştî dide;
26 Û hemû miletên mirovan ji yek xwînê çêkir, da ku li ser hemû rûyê dinyayê bijîn, û wextên berê diyarkirî û sînorên rûniştina wan diyar kir.
27 Ji bo ku ew li Xudan bigerin, eger dibe ku li wî bigerin û wî bibînin, her çend ew ji me her yekî ne dûr be.
28 Çimkî em bi wî dijîn, diherikin û hebûna xwe bi wî re hene. wek ku hin helbestvanên we jî gotine: «Çimkî em jî dûndana wî ne.
29 Madem ku em ji dûndana Xwedê ne, divê em nefikirin ku Xwedayê Xwedê mîna zêr, zîv, an kevir e, ku bi huner û bi fêlbaziya mirovan hatiye xemilandin.
30 Û wextê vê cahilîyê Xwedê çavê xwe lê da; lê niha li hemû mirovan emir dike ku tobe bikin:
31 Ji ber ku wî rojek destnîşan kir ku tê de ewê bi rastdariya wî mirovê ku wî destnîşan kiriye, dinyayê bi rastdariyê dîwan bike. Ji ber vê yekê wî ew ji nav miriyan rakir, ji hemû mirovan re piştrast kir.
32 Û gava wan li ser vejîna miriyan bihîst, hinekan tinazên xwe kirin û hinekan jî gotin: «Em ê dîsa li ser vê yekê te bibihîzin.
33 Hingê Pawlos ji nav wan çû.
34 Lê belê hinek zilam bi wî re hatin girêdan û bawerî anîn.

BEŞA 18

1 Piştî van tiştan Pawlos ji Atînayê derket û hat Korîntê.
2 Cihûyekî ku navê wî Akîlas bû, li Pontosê ji dayik bû û bi jina xwe Priskîla re vê dawiyê ji Îtalyayê hat, dît. (ji ber ku Klawdyos emir li hemû Cihûyan kiribû ku ji Romayê derkevin:) û hat ba wan.
3 Û ji ber ku ew ji heman pîşeyê bû, ew bi wan re ma û xebitî.
4 Û wî her roja Şemiyê di kinîştê de dipeyivî û Cihû û Yewnaniyan razî dikir.
5 Û çaxê Sîlas û Tîmotêyos ji Mekedonyayê hatin, Pawlos di ruh de tengav bû û ji Cihûyan re şahidî kir ku Îsa Mesîh e.
6 Gava ew li hember xwe derketin û çêr kirin, wî cilê xwe hejand û ji wan re got: «Xwîna we li serê we be. Ez paqij im: Ji vir û pê ve ez ê herim nav miletan.
7 Û ew ji wê derê derket û ket mala mirovekî ku navê wî Yûstos bû.
8 Serekê kinîştê Krîspos bi hemû mala xwe bawerî bi Xudan anî. Gelek ji Korintî ku bihîstin, bawerî anîn û imad bûn.
9 Hingê Xudan bi şev bi dîtiniyekê ji Pawlos re got: « Netirse, lê bipeyive û bêdeng nemîne.
10Çimkî ez bi te re me û tu kes nikare li te bixebite ku te biêşîne, çimkî li vî bajarî gelê min pir in.
11 Û wî salek û şeş meh li wir ma û peyva Xwedê di nav wan de hîn dikir.
12 Gava ku Galiyo cîgirê Axayayê bû, Cihûyan bi yekdengî li hember Pawlos rabûn û ew anîn ser kursiyê dîwanê.
13 Dibêjin: «Ev heval mirovan razî dike ku li hember Şerîetê biperizin Xwedê.
14 Û çaxê Pawlos dixwest ku devê xwe veke, Galiyo ji Cihûyan re got: «Eger ev yek neheqî an xerabî bûya, ey Cihûno, bila ez li we bigirim.
15 Lê eger mesele peyv, nav û qanûna we be, hûn lê binêrin; Çimkî ez ê bibim hakimê van tiştan.
16 Û wî ew ji dîwanxanê derxistin.
17Hingê hemû Yewnaniyan serekê kinîştê Sostenes girtin û li ber kursiyê dîwanê li wî xistin. Û Gallio ji wan tiştan re ne xem bû.
18 Piştî vê yekê Pawlos hê demeke dirêj li wê derê ma, ji birayan îzin da û ji wir bi gemiyê çû Sûriyê û bi wî re Priskîla û Akîlas. Serê xwe li Kenxêryayê rijand: ji ber ku sonda wî hebû.
19 Ew hat Efesê û ew li wir hiştin.
20 Gava wan xwest ku ew demeke dirêj bi wan re bimîne, wî razî nebû.
21 Lê xatir ji wan xwest û got: «Divê ez vê cejna ku tê Orşelîmê bi her awayî pêk bînim, lê eger Xwedê bixwaze ezê dîsa vegerim ba we. Û ew ji Efesê bi gemiyê çû.
22 Gava ku ew daket Qeyseriyê, hilkişiya û silav li civînê kir, daket Entakyayê.
23Piştî ku demekê li wir ma, ew çû, ji bo ku li seranserê Galatyayê û Firîgyayê bi rê ve çû, hêz da hemû şagirtan.
24 Û Cihûyekî ku navê wî Apolos bû, ku li Skenderyayê ji dayik bû, mirovekî dengbêj û di Nivîsarên Pîroz de bi hêz bû, hat Efesê.
25 Ev mirov di riya Xudan de hat hînkirin; Û di ruh de bi dilgermî bû, wî tiştên Xudan dipeyivî û bi xîret hîn dikir û bi tenê imadbûna Yûhenna dizanibû.
26 Û wî di kinîştê de bi wêrekî dest bi peyivînê kir. Gava Akîlas û Priskîla ew bihîstin, ew birin ba xwe û riya Xwedê hê çêtir jê re gotin.
27 Û gava ku ew dixwest derbasî Axayayê bibe, birayan nivîsî û ji şagirtên xwe şîret kirin ku wî qebûl bikin.
28 Çimkî wî Cihû û bi eşkereyî bi Nivîsarên Pîroz eşkere kir ku Îsa Mesîh e, bi hêz da.

BEŞA 19

1 Û çaxê ku Apolos li Korîntê bû, Pawlos di peravên jorîn re derbas bû, hat Efesê û hin şagirt dîtin.

2 Wî ji wan re got: Ma ji ber ku we bawer kiriye, we Ruhê Pîroz standiye? Û wan jê re got: «Me ewqasî nebihîstiye ku Ruhê Pîroz heye.
3 Û wî ji wan re got: «Îcar hûn bi çi imad bûn? Wan jî got: «Ji bo imadkirina Yûhenna.
4 Hingê Pawlos got: «Yûhenna bi rastî jî bi imadkirina tobekirinê imad kir û ji xelkê re got ku baweriyê bi yê ku wê piştî wî bê, yanî bi Mesîh Îsa bînin.
5 Gava wan ev bihîst, bi navê Xudan Îsa imad bûn.
6 Gava Pawlos destên xwe danîn ser wan, Ruhê Pîroz hat ser wan. bi zimanan peyivîn û pêxemberîtî kirin.
7 Û hemû mêr nêzîkî diwanzdeh bûn.
8 Û ew çû kinîştê, sê mehan bi mêrxasî peyivî, li ser tiştên li ser Padîşahiya Xwedê nîqaş kir û qanih kir.
9 Lê gava ku cûrbecûr hişk bûn û bawerî neanîn, lê li ber elaletê bi wê riyê xerab peyivîn, ew ji wan çû, şagirt ji hev veqetand û her roj di mekteba Tîranosê yekî de munaqeşe dikir.
10 Û ev yek di nav du salan de berdewam kir; Bi vî awayî hemû Cihû û Yewnaniyên ku li Asyayê rûdiniştin peyva Xudan Îsa bihîstin.
11 Û Xwedê kerametên taybetî bi destê Pawlos kir:
12 Bi vî awayî ji laşê wî destmal an pêşber ji nexweşan re dianîn û nexweşî ji wan diçûn û ruhên xerab ji wan derdiketin.
13Hingê hin Cihûyên derbeder, yên ku ji wan derdiketin, rabûn ser xwe û navê Xudan Îsa li ser wan ên ku ruhên nepak hebûn, kirin û gotin: «Em bi Îsayê ku Pawlos daye bihîstin sond dixwin.
14 Û heft kurên Skevayê Cihû û serekên kahînan jî hebûn.
15 Ruhê xerab lê vegerand û got: «Ez Îsa nas dikim û Pawlos jî dizanim. lê tu kî yî?
16 Û ew merivê ku ruhê xirab têda bû, bazda ser wan, bi ser wan da û bi ser wan da, da ku ew ji wê malê tazî û birîndar revîyan.
17 Û ev yek ji hemû Cihû û Yewnaniyên ku li Efesê rûdiniştin re hat zanîn. tirs ket ser wan hemûyan û navê Xudan Îsa bilind bû.
18 Û gelekên ku bawerî anîbûn, hatin, li xwe mukir hatin û kirinên xwe eşkere kirin.
19Gelek ji wan ên ku hunera meraqê dikirin jî pirtûkên xwe anîn ba hev û li ber hemû mirovan şewitandin. Bihayê wan jimartin û pêncî hezar zîv dîtin.
20 Bi vî awayî peyva Xwedê bi hêz mezin bû û bi ser ket.
21 Piştî ku ev tişt xilas bûn, Pawlos di ruh de, gava ku di Mekedonya û Axayayê re derbas bû, biryar da ku here Orşelîmê û got: «Piştî ku ez li wir bûm, divê ez Romayê jî bibînim.
22 Îcar wî du ji wan ên ku jê re xizmet dikirin şandin Mekedonyayê, Tîmotêyos û Erastos. lê ew bi xwe heyamekê li Asyayê ma.
23 Û di wê demê de li ser wê rê tevliheviyek hindik derket.
24 Çimkî zilamekî ku navê wî Dîmîtriyos bû, zîvker, ku ji zîv perestgehan ji Diana re çêdikir, ji pîşekaran re qezencek hindik nedianî.
25 Wî gazî wan kir û bi xebatkarên mîna wî re got: «Ezbenî, hûn dizanin ku dewlemendiya me bi vî pîşeyî ye.
26 Bi ser de hûn dibînin û dibihîzin, ku ne bi tenê li Efesê, lê hema li seranserê Asyayê, vî Pawlos gelek xelk razî kir û jê dûr xist û got ku ew ne xwedayên ku bi destan hatine çêkirin in.
27 Da ku ne tenê ev esnafiya me di xetereyê de be; lê di heman demê de divê perestgeha xwedawenda mezin Diana bê şermezarkirin û rûmeta wê ya ku hemî Asya û cîhan jê re diperizin wê hilweşe.
28 Gava wan ev gotin bihîstin, hêrs bûn, qîriyan û gotin: «Mezin e Dîana Efesî».
29 Û hemû bajar tije tevlihev bû û Gayos û Aristarxos, ku ji Mekedonyayê bûn, ku rêhevalên Pawlos di rê de bûn, girtin û bi hev re bazdan hundirê şanoyê.
30 Û çaxê Pawlos xwest bikeve nav elaletê, şagirtan nehişt.
31 Û hinek ji serekên Asyayê, yên ku hevalên wî bûn, şandin ba wî û jê xwestin ku ew xwe nexe şanoyê.
32 Ji ber vê yekê hinekan tiştek û hinekan jî tiştekî din diqîriyan, çimkî civîn tevlihev bû. û beşê zêde nizanibû ku ew ji bo çi hatine cem hev.
33 Îskender ji nav elaletê derxistin û Cihûyan ew derxistin pêş. Îskender bi destê xwe îşaret kir û xwest ku parastina xwe ji xelkê re bike.
34 Lê gava ku wan zanî ku ew Cihû ye, hemûyan bi yek dengî di nav du saetan de qîriyan û gotin: «Mezin e Diana Efesî».
35 Û gava ku qeymeqam ji xelkê razî bû, wî got: Gelî Efesîno, çi mirovek li wir e ku nizane bajarê Efesiyan diperizin xwedawenda mezin Diana û sûretê ku ji Jupiter ketiye. ?
36 Îcar ji ber ku hûn li hember van tiştan nayên gotin, divê hûn bêdeng bin û bi lez tu tiştî nekin.
37Çimkî we ev zilam anîn vir, ku ne dizên civînan in û ne jî çêrkerê xwedawenda we ne.
38 Ji ber vê yekê, eger Dîmîtriyos û pîşekarên ku pê re ne, li hember kesekî hebe, Şerîet eşkere ye û wekîl hene; bila hevûdu bişopînin.
39 Lê eger hûn li ser tiştên din li tiştekî bipirsin, wê di civîna qanûnî de bê diyarkirin.
40 Çimkî metirsiya me heye ku em ji ber serhildana îroyîn bêne pirskirinê, çimkî tu sedem tune ku em hesabê vê kombûnê bidin.
41 Û piştî ku wî weha peyivî, wî civîn betal kir.

BEŞA 20

1Piştî ku serhildan rawesta, Pawlos gazî şagirtên xwe kir, ew hembêz kir û çû ku here Mekedonyayê.
2 Û gava ku ew derbasî wan deveran bû û gelek şîret li wan kir, ew hat Yewnanîstanê.
3 Û li wir sê meh ma. Gava ku Cihû li benda wî girtin, gava ku ew dixwest bi gemiyê derbasî Sûriyê bibe, wî xwest ku di Mekedonyayê re vegere.
4 Û li wir bi wî re çû Asya Sopatrosê Beroayî. û ji Selanîkî Aristarchus û Secundus; Gayosê Derbeyî û Tîmotêyos; û ji Asyayê Tychicus û Trofîmos.
5 Evên ku ji pêşiyê diçûn, ji bo me li Troyayê man.
6 Piştî rojên Nanê Şkeva em bi gemiyê ji Filîpyayê bi rê ketin û di nav pênc rojan de hatin Troyayê. em li wê derê heft rojan man.
7 Di roja pêşî ya heftiyê de, gava ku şagirt hatin ba hev ku nan bişkînin, Pawlos ji wan re Mizgînî da, ku sibê amade bû ku here. û axaftina xwe heta nîvê şevê berdewam kir.
8 Û di odeya jorîn de, ku ew li hev civandin, gelek çira hebûn.
9 Xortekî ku navê wî Eutyxos bû, di pencerê de rûniştibû û ketibû xeweke giran. Gava ku Pawlos bi dirêjî Mizgîniyê

didan, di xew de ket, ji depoya sisiyan xwe avêt xwarê û bi
mirinê hate rakirin.
10 Pawlos daket jêr, xwe avêt ser wî û ew hembêz kir û got:
«Xwe xwe neêşînin; Çimkî jiyana wî di wî de ye.
11 Îcar gava ku ew dîsa rabû, nan şikand, xwar û heta sibeh
dirêjî peyivî, ew çû.
12 Û wan xort sax anîn û hinekî dilteng nebûn.
13 Û em berê xwe dan gemiyê û em bi gemiyê çûn Asosê,
mebesta ku em Pawlos bigirin.
14 Û çaxê ew li Asosê bi me re hat ba hev, me ew hilda
hundir û em hatin Mitilînê.
15 Em ji wê derê bi gemiyê geriyan û dotira rojê em
gihîştin ber Xiyosê. Dotira rojê em gihîştin Samosê û li
Trogiliumê man. û roja din em hatin Mîletosê.
16Çimkî Pawlos biryar dabû ku bi gemiyê bi Efesê bigere,
ji ber ku wî wextê xwe li Asyayê derbas nedikir, çimkî wî
lez kir, eger ku ji bo wî gengaz bûya, di roja Pentîkostê de
li Orşelîmê be.
17 Û ji Mîletos şand Efesê û gazî rihspiyên civînê kir.
18 Û gava ew hatin ba wî, wî ji wan re got: «Hûn dizanin,
ji roja pêşî ya ku ez hatim Asyayê, ez çawa di her demsalê
de bi we re bûm.
19 Bi hemû nefsbiçûkiya hişê xwe, bi gelek hêstiran û
ceribandinên ku bi hêstirên Cihûyan hatin serê min.
20 Û çawa min tiştekî ku ji we re bikêr bû nehişt, lê min
nîşanî we da û bi eşkereyî û mal bi mal hînî we kir.
21 Hem ji Cihûyan re û hem jî ji Yewnaniyan re şahidiya
tobeya li ber Xwedê û baweriya bi Xudanê me Îsa Mesîh
dike.
22 Û niha va ye, ez bi ruh girêdayî diçim Orşelîmê, lê ez
nizanim tiştên ku wê li wir bên serê min.
23 Ji bilî ku Ruhê Pîroz li her bajarî şahidiyê dike û dibêje
ku bend û tengahî li min dimînin.
24Lê yek ji van tiştan min nahejîne û ne jî jiyana xwe ji
xwe re hêja nahesibînim, da ku ez riya xwe bi şahî
biqedînim û bi xizmeta ku min ji Xudan Îsa standiye, da ku
ez şahidiya Mizgîniya kerema Xwedê bikim. .
25 Û niha, va ye, ez dizanim ku hûn hemû, yên ku ez di
nav wan de çûm da ku Padîşahiya Xwedê bidin bihîstin,
êdî wê rûyê min nebînin.
26 Ji ber vê yekê ez ji we re dibêjim ku îro ez ji xwîna
hemû mirovan paqij im.
27Çimkî min xwe nezivirand ku ez hemû şîretên Xwedê ji
we re bêjim.
28 Ji ber vê yekê hay ji xwe û ji hemû pezê ku Ruhê Pîroz
hûn kirine serwêrên wê, da ku hûn civîna bawermendan a
Xwedê ya ku wî bi xwîna xwe kirî ye, biçêrînin.
29Çimkî ez bi vê dizanim ku piştî çûyîna min wê gurên
hov bikevin nav we û pezê xwe nehêlin.
30 Ji ber we jî mirov wê rabin û tiştên xerab bêjin, da ku
şagirtan bikşînin pey xwe.
31 Ji ber vê yekê hişyar bimînin û bînin bîra xwe ku di nav
sê salan de min dev ji hişyarkirina her şev û roj bi hêstiran
berneda.
32 Û niha birano, ez we tewsiye dikim Xwedê û peyva
kerema wî ya ku dikare we ava bike û di nav hemûyên
pîroz de mîrasekê bide we.
33 Min ji zîv, zêr, cil û bergên tu kesî hez nekir.
34 Erê, hûn bi xwe dizanin ku van destan ji hewcedariyên
min û yên ku bi min re bûn re xizmet kirin.
35 Min her tişt nîşanî we da, ku çawa gerekê hûn bi vî
awayî piştgirîya belengazan bikin û gotinên Xudan Îsa
bînin bîra xwe, ku wî çawa got: « Xwezî li dayînê, ne ku
standinê».
36 Piştî ku wî weha peyivî, çû ser çokan û bi hemûyan re
dua kir.
37 Û hemû giriyan, ketin stûyê Pawlos û ew ramûsandin.
38 Herî zêde ji ber gotinên ku wî digotin, diêşin ku êdî
rûyê wî nebînin. Û bi wî re çûn gemiyê.

BEŞA 21

1 Û usa bû ku piştî ku em ji nav wan hatin dûrxistin û em
ketin rê, em bi rêyeke rast hatin Coosê û roja din gihîştin
Rodosê û ji wir jî heta Patarayê.
2 Û me gemiyek dît ku ber bi Fînîkyayê ve diçû, em siwar
bûn û derketin rê.
3 Gava ku me Qibris kişf kir, me ew li milê çepê hişt, me
bi gemiyê derbasî Sûriyê bûn û em daketin Sûrê.
4 Û em şagirt dîtin û em heft rojan li wir man. Pawlos bi
Ruh ji Pawlos re got ku ew neçe Orşelîmê.
5 Û gava me ew roj temam kirin, em çûn û çûn; û wan
hemûyan em bi jin û zarokên xwe re anîn ser rêya me, heta
ku em ji bajêr derketin.
6 Û gava me ji hev îzin girt, em li gemiyê siwar bûn. û dîsa
vegeriyan malê.
7 Gava ku me riya xwe ya ji Sûrê qedand, em hatin
Ptolemaisê, silav li birayan kir û rojekê li ba wan ma.
8 Dotira rojê em, yên ku ji koma Pawlos bûn, derketin û
hatin Qeyseriyê. û bi wî re rûnişt.
9 Û wî mêrî çar keçên qîz hebûn, ku pêxembertî dikirin.
10 Û çaxê em gelek rojan li wir man, ji Cihûstanê
pêxemberek hat xwarê ku navê wî Agabos bû.
11 Gava ew hat ba me, kembera Pawlos girt, dest û lingên
wî girêdan û got: «Ruhê Pîroz weha dibêje: «Cihûyên li
Orşelîmê jî wê wî zilamê ku xwediyê vê kemberê ye
girêdin û wî bidin. destên miletan.
12 Gava ku me ev tişt bihîst, me hem û hem jî yên ji wî
cihî jê lava kirin ku neçe Orşelîmê.
13 Hingê Pawlos lê vegerand û got: Ma hûn çi dibêjin ku
hûn bigirîn û dilê min bişkînin? Çimkî ez amade me ku ji
bo navê Xudan Îsa ne tenê bê girêdan, lê ez jî li Orşelîmê
bimirim.
14 Û dema ku ew razî nebû, me dev jê berda û got:
«Daxwaza Xudan be.
15 Piştî wan rojan me erebeyên xwe hildan û hilkişiyan
Orşelîmê.
16 Hin ji şagirtên Qeyseriyê jî bi me re çûn û bi xwe re
Mnasonê Qibrisî, şagirtekî kal, ku divê em li ba wî razayî,
anîn.
17 Û çaxê em hatin Orşelîmê, birayan em bi dilxweşî qebûl
kirin.
18 Dotira rojê Pawlos bi me re çû ba Aqûb. û hemû rihspî
amade bûn.
19 Û gava silav li wan kir, wî bi taybetî tiştên ku Xwedê bi
xizmeta xwe di nav miletan de kiribûn, got.
20 Gava wan ev bihîst, pesnê Xudan dan û jê re gotin:
«Birayo, tu dibînî ku bi hezaran Cihû hene ku bawer dikin.
û ew hemû ji Şerîetê xîretkêş in:
21 Û li ser te hat gotin ku tu hemû Cihûyên di nav miletan
de hîn dikî ku dev ji Mûsa berdin û dibêjî ku divê ew
zarokên xwe sinet nekin û li gorî adetên xwe negerin.
22 Îcar ew çi ye? lazim e elalet bicive, çimkî ewê bibihîzin
ku tu hatî.

23 Loma vêya ku em ji te re dibêjin bikin: Çar zilamên me hene ku li ser wan sond heye.
24 Ewan bigrin, xwe bi wan re paqij bikin û bi wan re bin, da ku serê xwe bişon. lê bila tu bi xwe jî bi rêkûpêk bimeşî û Şerîetê bikî.
25 Li ser miletên ku bawer dikin, me nivîsî û em gihîştin vê encamê ku ew tiştek wusa nagirin, ji bilî ku ew xwe ji tiştên ku ji pûtan re têne pêşkêş kirin, ji xwînê, ji xeniqandinê û ji fuhûşê xwe biparêzin.
26 Hingê Pawlos ew meriv hildan û dotira rojê bi wan re xwe safî kir û ket Perestgehê, ji bo ku wan rojên paqijbûnê nîşan bide, heta ku ji bo her yekî ji wan diyariyek bê pêşkêş kirin.
27 Û çaxê ew heft roj nêzîk bûn, Cihûyên ku ji Asyayê bûn, gava ku ew di Perestgehê de dîtin, tevahiya gel rabûn ser xwe û destên xwe danîn ser wî.
28 Gelî Îsraêliyan, bibin alîkar: Ev mirovê ku li her derê li hember gel, Şerîet û vî cihî hemû mirovan hîn dike û Yewnaniyan jî anî Perestgehê û ev cihê pîroz pîs kir.
29 (Çimkî wan berê bi wî re li bajêr Trofîmosê Efesî dîtibû, ku wan guman dikir ku Pawlos anîbû Perestgehê.)
30 Û hemû bajar hejiya û xelk bi hev re beziyan.
31 Û gava ew diçûn ku wî bikujin, mizgînî ji serekê ordiyê re hat ku tevahiya Orşelîm di nav xirbeyê de ye.
32 Wî di cih de leşker û sersed hildan û bezî ba wan.
33 Hingê serek hat nêzîk, ew girt û emir kir ku bi du zincîran bê girêdan. û pirsî ka ew kî ye û çi kiriye.
34 Û di nav elaletê de hinekan tiştek, hinekan jî tiştekî din kir qîrîn; û gava ku wî nikarîbû teqez ji bo tevliheviyê bizane, wî emir kir ku wî bibin kelê.
35 Û gava ku ew hat ser derenceyan, wusa bû ku ew ji leşkeran hat hilgirtin ji ber tundiya xelkê.
36Çimkî elaleteke xelkê li pey xwe diçû û digot: «Dabe!
37 Gava ku Pawlos diviya ku bihatana nav kelehê, wî ji serleşker re got: «Ez dikarim bi te re bipeyivim? Kê got, ma tu dikarî bi Yewnanî biaxivî?
38 Ma tu ne ew Misiriyê yî, yê ku beriya van rojan qelebalixek çêkir û çar hezar mêrkuj derxistin çolê?
39 Lê Pawlos got: «Ez Cihû me, ji bajarê Kîlîkyayê, ji Tarsûsê, hemwelatiyê bajarekî nenas.
40 Gava ku wî destûr da, Pawlos li ser derenceyan rawesta û bi destê xwe îşaret li xelkê kir. Û gava ku bêdengiyek mezin çêbû, wî bi zimanê Îbranî ji wan re peyivî û got:

BEŞA 22

1 Gelî birano û bav, hûn guh bidin parastina min a ku ez niha ji we re dikim.
2 (Û gava wan bihîst ku ew bi zimanê Îbranî ji wan re peyivî, ew hê bêtir bêdeng man.» û wî got:
3 Bi rastî ez mirovekî cihû me, li Tarsûsê, bajarekî Kîlîkyayê ji dayik bûme, lê li vî bajarî li ber lingên Gamalîêl mezin bûm û li gor qanûnên bav û kalan ên bêkêmahî hîn bûm û bi xîret bûm. Xwedêyo, wekî îro hûn hemû ne.
4 Û min bi vî awayî heta mirinê zulm kir, jin û mêr girêda û teslîmî zîndanan kir.
5 Çawa ku Serokkahîn û hemû mal û milkê rihspiyan ji min re şahidiyê dikin. Min jî ji wan re name ji birayan re stand û çûm Şamê, da ku wan ên ku li wir girêdayî bûn, bînim Orşelîmê, da ku bên cezakirin.
6 Û usa bû ku, gava ku min rêwîtiya xwe kir û nêzîkî nîvroyê diçûm Şamê, ji nişkê ve ji ezmên ronahiyek mezin li dora min şewq da.
7 Û ez ketim erdê, dengek bihîst ku ji min re got: « Sawûl, Şawûl, çima tu tengahiyê didî min?
8 Min lê vegerand û got: «Tu kî yî, ya Xudan? Û wî ji min re got: « Ez Îsayê Nisretî me ku tu tengahiyê didî wî.
9 Yên ku bi min re bûn bi rastî ronahî dîtin û tirsiyan. lê wan dengê yê ku bi min re peyivî nebihîst.
10 Û min got: Ez çi bikim, ya Xudan? Û Xudan ji min re got: « Rabe û here Şamê; û li wir wê ji te re li ser hemû tiştên ku ji bo te hatine wezîfedarkirin bê gotin.
11 Û gava ku min ji rûmeta wê ronahiyê nedît û bi destê wan ên ku bi min re bûn, ez hatim Şamê.
12 Û Hananyayek ku li gor Şerîetê mirovekî dîndar bû û ji hemû Cihûyên ku li wê derê rûdiniştin, xebera wî ya qenc hebû.
13 Hat ba min, rawesta û ji min re got: «Birayê Şawûl, çavên xwe bigire. Û di heman saetê de min li wî nêrî.
14 Û wî got: «Xwedayê bav û kalên me tu hilbijartiye, da ku tu bi daxwaza wî bizanibî û yê rast bibînî û dengê devê wî bibihîzî».
15 Çimkî tuyê ji hemû mirovan re bibî şahidê wî yê ku te dîtiye û bihîstiye.
16 Û niha çima tu dimînî? rabin imad bibin û gunehên xwe bişon û gazî navê Xudan bikin.
17 Û usa bû ku çaxê ez dîsa hatim Orşelîmê, hê ku min di Perestgehêda dua dikir, ez di xew de bûm.
18 Û wî dît ku ji min re got: « Zû bike û zû ji Orşelîmê derkeve, çimkî ew şahidiya te ya li ser min qebûl nakin.
19 Û min got: Ya Xudan, ew dizanin ku min ewên ku bi te bawerî anîne, di her kinîştê de girtin û lêdan.
20 Û gava ku xwîna şehîdê te Steyfan hat rijandin, ez jî li ba wî rawestabûm, razî bûm ku wî bikujim û cilê kuştiyên wî girtim.
21 Û wî ji min re got: « De derkeve, çimkî ezê te ji vir dûr bişînim ba miletan.
22 Û wan guhê xwe da vê gotinê, paşê dengê xwe bilind kirin û gotin: «Kesê weha ji erdê dûr ke, çimkî ne hêja ye ku ew bijî.
23 Û gava ku wan kir qîrîn, cilên xwe avêtin û toz avêtin hewayê.
24 Serleşker emir kir ku wî bînin qesrê û got ku bi qamçiyan vekolin. da ku ew bizane ji bo çi ew li hember wî wisa giriyan.
25 Gava ku wan ew bi telantan ve girêda, Pawlos ji sersedê ku li wir rawesta bû re got: «Ma ji we re rewa ye ku mirovekî Romayî û sûcdar dernexînin?
26 Gava sersed ev yek bihîst, çû, ji serhezar re got: «Hay ji xwe hebe ku tu çi dikî.
27 Hingê serek hat û jê re got: «Ji min re bêje, tu rûm î? Wî got, Erê.
28 Serleşker lê vegerand û got: «Min bi berdêlek mezin ev azadî bi dest xist. Pawlos got: «Lê ez azad bûm.
29Hingê ew tavilê ji wî yê ku diviya lêpirsîna wî bikira, derketin û serek jî tirsiya, piştî ku zanibû ku ew Romayî ye û ji ber ku wî ew girêdan.
30 Dotira rojê, ji ber ku ewê bi rastî bizaniya ku çima ew ji aliyê Cihûyan ve tê sûcdarkirin, wî ew ji bendên wî vekir, li serekên kahînan û tevahiya civîna bawermendan emir kir ku derkevin xwarê.

BEŞA 23

1 Pawlos bi dilgermî li civîna giregiran temaşe kir û got: «Birano!
2 Serokkahîn Hananya emir da yên ku li ba wî rawestan ku li devê wî bixin.
3 Hingê Pawlos jê re got: «Ey dîwarê spîkirî, Xwedê wê li te bixe!
4 Yên ku li wir rawestan jî gotin: «Tu Serokkahîn Xwedê rûreş dikî?
5 Hingê Pawlos got: «Birano, ez nizanim ku ew Serokkahîn e, çimkî hatiye nivîsîn: «Hûn ji serwerê gelê xwe xerab nekin.»
6Lê gava Pawlos fêm kir ku beşek Sadûqî û yên din Fêrisî ne, di civîna giregiran de gazî kir û got: «Birano, ez Fêrisî me, kurê Fêrisî me. di pirsa.
7 Piştî ku wî ev tişt got, di navbera Fêrisî û Sadûqiyan de nakokiyek derket û elalet dubendî bû.
8 Çimkî Sadûqî dibêjin ku vejîn, milyaket û ruh tune, lê Fêrisî herduyan jî eşkere dikin.
9 Û qîrîneke mezin rabû. Şerîetzanên ku ji Fêrisiyan bûn rabûn, şer kirin û gotin: «Em tu xerabiyê di vî mirovî de nabînin. Xwedê.
10 Gava ku îxtîlafeke mezin rabû, serek ji tirsa ku Pawlos ji wan perçe nebe, emir da leşkeran ku dakevin jêr, wî bi zorê ji nav xwe derxin û bînin kelê.
11 Şeva pey wê Xudan li ba wî rawesta û got: «Pawlos, dilşa be, çimkî çawa ku te li Orşelîmê ji min re şahidî kir, divê tu li Romayê jî şahidiyê bidî.
12 Gava bû roj, hinek ji Cihûyan li hev civiyan, nifir li xwe kirin û gotin ku heta ku Pawlos nekujin, ewê ne bixwin û ne jî vexwin.
13 Û yên ku ev komplo çêkirine ji çil zêdetir bûn.
14 Ew hatin ba serekên kahînan û rihspiyan û gotin: «Me xwe di bin nifireke mezin de girêda, ku heta ku em Pawlos nekujin, em ê tiştekî nexwin.»
15 Îcar hûn bi civîna giregiran re ji serleşker re nîşan didin ku sibe wî bîne xwarê ji we re, mîna ku hûn li ser wî tiştek çêtir bipirsin.
16 Û gava kurê xûşka Pawlos xebera wan a bendavê bihîst, çû, ket kelê û ji Pawlos re got.
17 Hingê Pawlos gazî yekî ji sersedan kir ba xwe û got: «Vî xortî bîne ba serhezar, çimkî tiştekî wî heye ku jê re bêje.»
18 Wî ew girt, anî ba serek û got: Pawlosê girtî gazî min kir ba xwe û ji min lava kir ku ez vî xortî bînim ba te.
19Hingê serleşker bi destê wî girt, bi taybetî bi wî re çû û jê pirsî: «Çi heye ku tu ji min re bibêjî?»
20 Û wî got: «Cihûyan razî bûn ku ji te bixwazin ku tu sibe Pawlos bikî civîna giregiran, mîna ku ew ê hê çêtir jê bipirsin.»
21 Lê tu dev ji wan bernede, çimkî ji wan çil zêdetir mêr li benda wî ne, yên ku xwe bi sond girê dane ku heta wî nekujin, nexwin û ne vexwin; û niha ew amade ne. li soza te digerim.
22 Hingê serleşker xort berda û jê re emir kir: «Binêre, tu ji kesî re nebêjî ku te ev tişt ji min re diyar kirin.»
23 Û wî gazî du sersedan kir û got: «Di sisiya şevê de du sed leşker amade bike ku herin Qeyseriyê, şêst û deh siwar û du sed rimandar.
24 Heywanan ji wan re peyda bikin, da ku Pawlos siwar bikin û sax bînin ba Walî Felîks.
25 Û wî nameyek bi vî awayî nivîsî:
26 Klawdyos Lîsyas silavan ji waliyê herî hêja Felîks re şand.
27 Ev mirov ji nav Cihûyan hat birin û diviyabû ji nav wan bihata kuştin. Paşê ez bi artêşekê hatim û ez ew xilas kirim, çimkî fêm kir ku ew Rûm e.
28 Û gava ku min dixwest bizanibim sedema ku wan ew sûcdar kir, min ew derxist nav civata wan.
29 Min dît ku ew bi pirsên şerîeta xwe têne tawanbar kirin, lê tiştek ku hêjayî mirinê û girêdanê ye li ser wî tune.
30 Û gava ku ji min re hat gotin ku Cihû li benda wî mirovî ne, min di cih de şand ba te û emir da sûcdarên wî jî ku li ber te tiştên ku li hember wî hene bêjin. Bimîne bi xêr.
31 Hingê leşkeran, wek ku li wan hatibû emir kirin, Pawlos girtin û bi şev birin Antîpatrîsê.
32 Dotira rojê ew siwar hiştin ku bi wî re herin û vegeriyan qesrê.
33 Gava ew hatin Qeyseriyê û name gihandin walî, Pawlos jî pêşkêşî wî kir.
34 Gava walî name xwend, pirsî ka ew kîjan parêzgeha ye. Û gava ku wî fêm kir ku ew ji Kîlîkyayê ye;
35 Ezê te bibihîzim, wî got, gava ku sûcdarên te jî bên. Û wî emir kir ku ew di dîwanxaneya Hêrodês de bê girtin.

BEŞA 24

1Piştî pênc rojan Serokkahîn Hananya bi rihspî û bi peyvbêjekî ku navê wî Tertullos bû re hat xwarê. Wî ji Pawlos re walî agahdar kir.
2 Gava ku ew hat gazî kirin, Tertullos dest bi sûcdarkirina wî kir û got: «Wek ku em bi te re bêdengiyek mezin distînin û bi şîreta te karên pir hêja ji vî miletî re têne kirin.
3 Em wê hergav û li her derê qebûl dikin, felîksê hêja, bi hemû şikirdarîyê.
4 Digel vê yekê ku ez ji te bêtir bêzar nebim, ez ji te lava dikim ku tu çend peyvan bi dilovaniya me bibihîzî.
5Çimkî me ev mirovê ku di nav hemû Cihûyên li seranserê dinyayê de mirovekî êşkêş û serhildêrek û serek ji mezheba Nisretiyan dît.
6 Yê ku çûye Perestgehê jî heram bike;
7 Lê serek Lîsyas hat ser me û bi zordarî ew ji destê me derxist.
8 Emrê li sûcdarên xwe dike ku werin ba te. Bi vekolîna kê, tu dikarî van hemû tiştan bizanibî, ku em wî sûcdar dikin.
9 Cihûyan jî razî bûn û gotin ku ev tişt wusa ne.
10 Hingê Pawlos, piştî ku walî îşaret li wî kir ku bipeyive, lê vegerand û got: «Çimkî ez dizanim ku tu ji gelek salan de hakimê vî miletî yî, ez bi dilgeşîtir bersîva xwe didim:
11 Ji ber ku ji bo ku tu fêm bikî, ji bo ku ez biperizin Orşelîmê, hê diwanzdeh roj mane.
12 Û wan ez ne di Perestgehê de dît ku ez bi kesekî re dipeyivim, ne gel rakirim, ne li kinîştan û ne jî li bajêr.
13 Ew nikarin tiştên ku niha min sûcdar dikin îsbat bikin.
14Lê ez vê yekê ji te re eşkere dikim, ku li gor wê riya ku ew jê re dibêjin heret, ez ji Xwedayê bav û kalên xwe re diperizim û ji her tiştê ku di Şerîetê û di pêxemberan de hatiye nivîsîn bawer dikim.
15 Û hêviya xwe bi Xwedê hebe, ku ew bi xwe jî destûr didin, ku wê vejîna miriyan, ji yên rast û yên neheq, hebe.
16 Û di vir de ez xwe dixebitim, da ku ez hergav li hember Xwedê û li hember mirovan wijdana xwe bê xeyîd bikim.

17 Îcar piştî gelek salan ez hatim ku ji miletê xwe re sedeqe û diyarî bînim.
18 Li ser vê yekê hin Cihûyên ji Asyayê ez di Perestgehê de paqijkirî dîtim, ne bi elalet û ne jî bi hêrs.
19 Kî diviya berî te li vir bûya û li hember min rawesta.
20 An na, bila evên li vir bêjin, eger gava ku ez li ber civîna giregiran rawestiyam, xerabiyek di min de dîtine.
21 Ji xeynî vî dengî, ku min di nav wan de rawesta gazî kir: «Ji bo vejîna miriyan ez îro ji we re têm pirsîn.
22 Gava ku Felîks ev tişt bihîstin, ji ber ku di wê rêyê de hîn çêtir bû, ew paş xist û got: «Gava ku serek Lîsyas bê xwarê, ez ê bi rastî ya we bizanibim.
23 Û wî li sersedekî emir da ku Pawlos bigire û bihêle ku ew azad bibe û nehêle ku kesek ji nasên wî xizmet bike û neyê ba wî.
24 Piştî çend rojan, gava Felîks bi jina xwe Drusîlla ya Cihû re hat, şand pey Pawlos û li ser baweriya bi Mesîh bihîst.
25 Gava ku ew li ser rastdarî, nefsbiçûk û dîwanê difikirî, Felîks lerizî û lê vegerand û got: «Vê gavê here. dema demsala min hebe, ezê gazî te bikim.
26 Wî jî hêvî dikir ku pere ji Pawlos bihata dayîn, da ku ew wî berde.
27 Lê piştî du salan Porkîyos Fêstos hat oda Felîks û Felîks xwest ku kêfê bide Cihûyan, Pawlos girtî hişt.

BEŞA 25

1 Çaxê Fêstos hate wîlayetê, piştî sê rojan ew ji Qeyseriyê hilkişiya Orşelîmê.
2Hingê Serokkahîn û serekê Cihûyan li hember Pawlos ew agahdar kirin û jê lava kirin:
3 Û ji wî qencî xwest, ku bişîne Orşelîmê û li ser rê li benda kuştina wî be.
4 Lê Fêstos lê vegerand û got, ku Pawlos li Qeyseriyê bimîne û ew bi xwe jî di demeke nêzîk de here wê derê.
5 Ji ber vê yekê yê ku di nav we de dikare, got, bila bi min re dakevin û vî mirovî sûcdar bikin, eger xerabîyek tê de hebe.
6 Gava ku ew ji deh rojan zêdetir di nav wan de ma, daket Qeyseriyê. Dotira rojê rûniştina li ser kursiyê dîwanê emir da ku Pawlos bînin.
7 Gava ku ew hat, Cihûyên ku ji Orşelîmê hatibûn, li dora xwe rawestiyan, li hember Pawlos gelek giliyên giran kirin, ku nikaribûn îsbat bikin.
8 Gava ku wî ji xwe re got: «Min ne li hember Şerîeta Cihûyan, ne li hember Perestgehê û ne jî li hember Qeyser, tu tişt xelet nekir.
9 Lê Fêstos ku dixwest kêfa Cihûyan bike, bersîva Pawlos da û got: Ma tê herin Orşelîmê û li wir li ber min ji bo van tiştan dîwan bê kirin?
10 Hingê Pawlos got: «Ez li ser kursiyê dîwanê yê Qeyser rawestim, cihê ku divê ez bêm dîwankirin. Çawa ku tu jî baş dizanî, min tu neheqî li Cihûyan nekir.
11 Çimkî eger ez sûcdar bim an tiştekî ku hêjayî mirinê ye kiribe, ez namirim; lê eger ji van tiştên ku ev min sûcdar dikin tune be, tu kes nikare min bide destê wan. Ez gazî Qeyser dikim.
12 Gava Fêstos bi civîna giregiran re peyivî, lê vegerand û got: «Te gazî Qeyser kir? tu biçî cem Qeyser.
13 Piştî çend rojan padîşah Egrîpa û Bernîke hatin Qeyseriyê ku silavan li Fêsto bikin.
14 Çaxê ew gelek rojan li wir man, Fêstos doza Pawlos ji padîşah re got: «Mirovek ji aliyê Felîks ve girtî maye.
15 Gava ku ez li Orşelîmê bûm, serekên kahînan û rihspiyên Cihûyan ji min re gotin û xwestin ku li hember wî dîwan bê kirin.
16 Min lê vegerand û got: «Rêva Romayê nîne ku merivekî bidine mirinê, berî ku yê ku sûcdar e, sûcdar rû bi rû ne û îzna wî hebe ku bi xwe li ser sûcê ku li wî hatiye kirin bersivê bide.
17 Ji ber vê yekê, gava ew hatin vir, bê ku ez dereng bim, sibê li ser kursiyê dîwanê rûniştim û min emir kir ku mirov derxin derve.
18Gava ku sûcdar li hember wî rabûn, wan bi tiştên ku min digot qey tu sûcdar nekirin.
19Lê hin pirs li ser wî hebûn, li ser xurafeya wan û li ser yekî Îsayê mirî, yê ku Pawlos îdia kir ku ew sax e.
20 Û ji ber ku min di van pirsan de dudilî bû, min jê pirsî ka ewê here Orşelîmê û li wir li ser van tiştan dîwan bê kirin.
21 Lê gava Pawlos gazî kir ku ew ji bo bihîstina Augustus veqete, min emir kir ku ew bê girtin heta ku ez wî bişînim ba Qeyser.
22 Hingê Egrîpa ji Fêstos re got: «Ez bixwe jî dixwazim wî mirovî bibihîzim. Sibe, wî got, hûnê wî bibihîzin.
23 Dotira rojê, çaxê Egrîpa û Bernîke bi hurmeteke mezin hatin û bi serekên bajêr û serekên bajêr re ketin cihê bihîstinê, bi emrê Fêstos Pawlos anîn derve.
24 Fêstos got: «Egrîpa padîşah û hemû zilamên ku li vir bi me re ne, hûn vî mirovê ku tevahiya elaleta Cihûyan li ser min li Orşelîmê û li vir jî li ser min kiriye, li Orşelîmê û li vir jî bi qîrînê dibînin ku divê êdî bijî.
25 Lê gava ku min dît ku wî tiştek ku hêjayî mirinê ye, nekiriye û wî bixwe jî gazî Augustus kiriye, min biryar da ku ez wî bişînim.
26 Tiştekî min tune ku ez ji axayê xwe re li ser wan binivîsim. Ji ber vê yekê, ey Egrîpa padîşah, min ew anî ber te û bi taybetî jî li ber te, da ku piştî lêkolînê, ez tiştekî binivîsim.
27Çimkî ji min re bêaqil dixuye ku ez girtiyekî bişînim û sûcên ku li hember wî hatine kirin nîşan nekim.

BEŞA 26

1Hingê Egrîpa ji Pawlos re got: Destûra te heye ku tu ji ber xwe bipeyivî. Hingê Pawlos destê xwe dirêj kir û ji xwe re bersiv da:
2Egrîpa padîşah, ez xwe bextewar dibînim, ji ber ku ezê îro li ber te bersîva hemû tiştên ku ji Cihûyan re tê sûcdarkirin bikim.
3 Nemaze ji ber ku ez te di hemû adet û pirsên ku di nav Cihûyan de ne de pispor dizanim; ji ber vê yekê ez ji te lava dikim ku bi bîhnfirehiya min bibihîse.
4 Awayê jiyana min a ji xortaniya min ve, ya ku pêşî di nav miletê min de li Orşelîmê bû, hemû Cihû dizanin.
5 Yên ku ji destpêkê ve ez nas kiribûm, eger ew şahidiyê bikin, ku piştî mezheba herî teng a dînê me ez Fêrisî bûm.
6 Û niha ez radiwestim û ji ber hêviya soza ku Xwedê ji bav û kalên me re hatiye dayîn, ez têm darizandin.
7 Diwanzdeh eşîrên me yên ku di cih de bi şev û roj ji Xwedê re xizmet dikin, bi vê sozê hêvî dikin ku werin. Ji bo vê hêviyê, padîşah Egrîpa, ez bi Cihûyan tê sûcdarkirin.
8 Çima ji we re tiştekî ecêb tê dîtin ku Xwedê miriyan rake?

9 Bi rastî ez bi xwe difikirîm ku divê ez li hember navê Îsayê Nisretî gelek tiştan bikim.
10 Min ev yek jî li Orşelîmê kir. Ji serekên kahînan desthilatî standibû, min gelek ji pîrozan avêtin zîndanê. Û gava ew hatin kuştin, min dengê xwe li hember wan da.
11 Û min di her kinîştê de gelek caran ew ceza kirin û min ew neçar kirin ku çêr bikin. Û ji ber ku ez li hember wan gelek hêrs bûm, min tengahî da wan heta bajarên xerîb.
12 Gava ku ez bi desthilatî û fermana serekên kahînan çûm Şamê,
13 Ey padîşah, nîvro min di rê de ronahiyek ji ezmên, li ser ronahiya rojê dît, ku li dora min û yên ku bi min re diçûn şewq dide.
14 Û çaxê em hemû ketibûn erdê, min dengek bihîst ku bi min re dipeyivî û bi zimanê Îbranî digot: « Şawûl, Şawûl, çima tu tengahiyê didî min? ji te re zehmet e ku li hember qirşikan bixin.
15 Û min got: Ya Xudan, tu kî yî? Û wî got: « Ez Îsayê ku tu tengahiyê dikî, ez im.»
16 Lê rabe û li ser lingên xwe raweste. Çimkî ez ji bo vê yekê ji te re xuya bûm, da ku te bikim xizmetkar û şahidê van herdu tiştên ku te dîtine û yên ku ez ê tê de ji te re xuya bikim.
17 Te rizgar bike ji gel û ji miletên ku niha ez te dişînim ba wan,
18 Ji bo vekirina çavên wan û vekirina wan ji tariyê ber bi ronahiyê û ji hêza Şeytan ber bi Xwedê ve, da ku ew bexşandina gunehan û mîrasê di nav wan ên ku bi baweriya ku bi min re hatine pîroz kirin bistînin.
19 Li ser vê yekê, ey Egrîpa padîşah, ez guh neda dîtiniya ezmanan.
20 Lê pêşî ji Şamiyan, li Orşelîmê û li hemû qeraxên Cihûstanê û paşê ji miletan re da zanîn ku ew tobe bikin û li Xwedê vegerin û karên ku tobe dikin bikin.
21 Ji ber van sedeman Cihûyan ez di Perestgehê de girtim û çûn kuştina min.
22 Ji ber vê yekê ez ji Xwedê alîkarî girtim, heta îro ez şahidiya piçûkan û mezinan dikim û ji bilî yên ku pêxember û Mûsa gotibûn bila bên, tu tiştên din nabêjim.
23 Da ku Mesîh cefayê bikişîne û ew bibe yê pêşî yê ku ji nav miriyan rabe û ronahiyê bide mirovan û ji miletan re.
24 Gava ku wî ji xwe re weha dipeyivî, Fêstos bi dengekî bilind got: «Pawlos, tu ji xwe ne; pir hînbûn te dîn dike.
25 Lê wî got: «Ez ne dîn im, Fêstoyê hêja; lê gotinên rast û serhişkî bipeyivin.
26 Çimkî padîşah bi van tiştan dizane, ez jî li ber wî bi serbestî dibêjim. ji ber ku ev tişt li quncikekê nehat kirin.
27 Padîşah Egrîpa, tu ji pêxemberan bawer dikî? Ez dizanim ku tu bawer dikî.
28 Hingê Egrîpa ji Pawlos re got: Hema tu min razî bikî ku ez bibim Mesîhî.
29 Pawlos got: «Ez ji Xwedê dixwazim, ku ne tenê tu, lê hemû yên ku îro dibihîzin jî, hema hema û bi tevahî mîna min bin, ji bilî van bendeyan.
30 Gava ku wî weha got, padîşah, walî, Bernîs û yên ku bi wan re rûniştibûn rabûn.
31 Û gava ku ew dûr ketin, di navbera xwe de peyivîn û gotin: «Ev mirov tiştekî ku hêjayî mirinê û girêdanê ye nake.
32Hingê Egrîpa ji Fêstos re got: «Eger li cem Qeyser neba, dibe ku ev mirov azad bibûya.

BEŞA 27

1 Gava ku biryar hat dayîn ku em bi gemiyê herin Îtalyayê, wan Pawlos û hin girtiyên din radestî yekî ku navê wî Yûlyos bû, sersedekî ji koma Augustus bû.
2 Û em ketin gemiyeke Adramyttium, yanî em li ber peravên Asyayê bi gemiyê bigerin. yek Aristarchus ku ji Selanîkê Makedonî bi me re ye.
3 Dotira rojê me dest danî ser Saydayê. Û Julyos bi nermî ji Pawlos lava kir û destûr da wî ku here ba hevalên xwe, da ku xwe rihet bike.
4 Û gava ku em ji wir rabûn, em bi gemiyê ketin bin Qibrisê, çimkî ba berevajî bû.
5 Û çaxê em bi gemiyê di ser goya Kîlîkyayê û Pamfîlyayê re derbas bûn, em gihîştin bajarê Mîra yê Lîkyayê.
6 Li wir sersed gemiyeke Skenderyayê ya ku diçû Îtalyayê dît. û wî em tê de kirin.
7 Gava em gelek rojan hêdî hêdî bi gemiyê geriyan û kêmasî hatin ber Knîdûsê, bayê me nekişand.
8 Û bi zor ji wê derê derbas bû, hat wî cihî ku jê re "Behşên xweş" tê gotin. nêzîkî ku bajarê Lasea lê bû.
9 Îcar çaxê gelek wext derbas bû û keştiya keştiyê xeternak bû, ji ber ku rojî êdî derbas bûbû, Pawlos şîret li wan kir.
10 Û ji wan re got: Ezbenî, ez dibînim ku ev sefer wê ne tenê ji barhilgir û gemiyê, lê ji bo jiyana me jî bi zirar û zirareke mezin be.
11 Lê sersed ji wan tiştên ku Pawlos gotibûn zêdetir ji axa û xwediyê gemiyê bawer kir.
12 Û ji ber ku wargeh ji zivistanê re ne rewa bû, ji beşê zêdetir şîret kirin ku ji wir jî herin, eger bi her awayî bigihêjin Fînîkê û li wir jî zivistanê bikin. ku bihuşta Girîtê ye û ber bi başûrê rojava û bakurê rojava ve ye.
13 Û çaxê bayê başûr bi nermî lê da û guman kir ku wan armanca xwe bi dest xistiye û ji wir winda bûn, bi gemiyê çûn nêzîkî Girîtê.
14 Lê piştî demeke dirêj li hember wê bayê bahozan rabû ku jê re Euroklydon digotin.
15 Û gava ku gemî hat girtin û nikaribû li ber bayê xwe ragire, me hişt ku ew ajot.
16 Û em di bin giraveke ku jê re Clauda digotin, bazdan, em bi qeyikê re gelek kar hebûn.
17 Gava ku wan hilkişand, wan alîkarî bi kar anîn û di binê gemiyê de girtin. û ji tirsa ku nekevin nav qûmên zirav, gemiyê lêdan û bi vî awayî hatin ajotin.
18 Û em bi bahozeke pir mezin hatin avêtin, roja din wan gemiyek sivik kir.
19 Û roja sisiyan me bi destên xwe deqê gemiyê avêt.
20 Û gava ku di gelek rojan de ne tav û ne jî stêrk xuya bûn û bahozeke biçûk bi ser me de nehat, hemû hêviya ku em xilas bibin ji holê rabû.
21 Lê piştî demeke dirêj Pawlos di nav wan de rawesta û got: «Ezbenî!
22 Û niha ez ji we şîretan dikim ku hûn dilgeş bin, çimkî di nav we de ji gemiyê pê ve mirina tu kesî tune.
23 Çimkî vê şevê milyaketê Xwedê yê ku ez im û jê re xizmetê dikim, li ba min rawesta.
24 Gotin: «Netirse, Pawlos; Divê tu bibî ber Qeyser û va ye, Xwedê hemû yên ku bi te re di gemiyê de dimeşin, daye te.
25 Ji ber vê yekê, ezbenîno, dilgeş bin, çimkî ez ji Xwedê bawer dikim ku wê bibe wek ku ji min re hatiye gotin.
26Lê belê divê em li giravekê bên avêtin.

27 Lê gava hat şeva çardehan, dema ku em li Adriyayê ser û bin dihatin ajotin, li dora nîvê şevê gemiyan fikirîn ku ew nêzîkî welatekî bûne.
28 Dengê xwe lêxist û bîst stûn dît û gava ku ew hinekî pêş de çûn, dîsa deng lê kirin û ew panzdeh stûn dîtin.
29 Hingê ji tirsa ku em nekevin ser zinaran, çar lenger ji stûyê xwe avêtin û roj xwestin.
30 Û çaxê gemiyê dixwest ji gemiyê birevin, qeyik daxistin behrê, mîna ku lengeran ji gemiya pêşiyê bavêjin, di bin rengê xwe de bûn.
31 Pawlos ji sersed û leşkeran re got: «Eger ev di gemiyê de nemînin, hûn nikarin xilas bibin.
32 Hingê leşkeran benên qeyikê birîn û ew berdan.
33 Gava ku roj dibû, Pawlos ji hemûyan lava kir ku goşt bixwin û got: «Îro roja çardeh e ku we tiştek nexwariye û rojiyê girtiye.
34 Ji ber vê yekê ez ji we lava dikim ku hûn goştek bixwin, çimkî ev ji bo siheta we ye; çimkî mûyek ji serê yekî ji we nakeve.
35 Piştî ku wî weha got, nan hilda, li ber hemûyan şikir ji Xwedê re kir û gava ew şikand, dest bi xwarinê kir.
36 Hingê hemû dilgeş bûn û goşt jî xwarin.
37 Û em tev di gemiyê de du sed û şêst û şazdeh can bûn.
38 Û gava têr xwarin, gemiyê sivik kirin û genim avêtin deryayê.
39 Û gava bû roj, wan erd nizanibû; lê wan çemek bi peravê vedîtin, ku wan difikirî ku, eger bikanibe, li gemiyê bixin.
40 Û gava ku wan lenger hildan, xwe spartin behrê, bendikên sindoqê vedan, gemîya sereke ber bi bayê ve bilind kirin û ber bi bejê ve çûn.
41 Û ketin cihê ku du derya li hev diciviyan, gemiyek noqî avê bûn. û pêşiyê zû asê ma, û nelivîn ma, lê beşa paşîn bi tundiya pêlan şikest.
42 Û şîreta leşkeran ew bû ku girtiyan bikujin, da ku yek ji wan avjeniyê neke û nereve.
43 Lê sersed ku dixwest Pawlos xilas bike, ew ji mebesta wan dûr xistin. û emir kir ku yên ku dikarin avjeniyê bikin, pêşî xwe bavêjin behrê û herin bejê.
44 Yên mayî, hinek li ser sindoqan û hinek li ser perçeyên gemiyê yên şikestî. Û bi vî awayî bû, ku ew hemû bi ewle reviyan bejê.

BEŞA 28

1 Û çaxê ew reviyan, hingê wan zanibû ku navê giravê Melîta ye.
2 Mirovên barbar jî ji ber barana niha û ji ber sermayê agir pêxistin û em hemû qebûl kirin.
3 Û çaxê Pawlos komek dar kom kir û danî ser êgir, ji germê gezek derket û bi destê wî ve girêda.
4 Gava barbaran dît ku cenawirê jehrê bi destê wî ve daliqandî ye, di nav xwe de gotin: «Bê şik ev mirov mêrkuj e, her çend ji deryayê xilas bûbe jî, tolhildan nahêle ku bijî.
5 Û wî cenawir hejand nav êgir û tu ziyan nedît.
6 Lê wana nêrî, kengî ew werimîbû, yan ji nişka ve mirî ketibû jêr; lê piştî demeke dirêj lê nihêrtin û nedîtin ku tu ziyanek jê re nehat, fikrên xwe guhertin û gotin ku ew xweda ye.
7 Li wê derê malên serekê giravê ku navê wî Publiyos bû, hebûn. ku em qebûl kirin û sê rojan em bi dilovanî razandin.
8 Û usa bû, ku bavê Publiyos bi tayê û bi herikîna xwînî razayî bû. Pawlos ket hundir, dua kir, destên xwe danîn ser wî û ew qenc kir.
9 Îcar gava ku ev yek bû, yên din ên ku li giravê nexweşiyên wan hebûn, hatin û sax bûn.
10 Yê ku em jî bi gelek rûmetan bi rûmet kirin; Û gava em çûn, wan tiştên ku lazim bûn li me bar kirin.
11 Piştî sê mehan em bi gemiyeke Skenderyayê ya ku zivistan li giravê derbas bûbû, ku nîşana wê Castor û Pollux bû, derketin.
12 Û em gihîştin Sîrakusê û em sê rojan li wir man.
13 Û ji wir me pîsosek hilda û em gihîştin Regîonê; piştî rojekê bayê başûr hat û em roja din hatin Pûtêolê.
14 Li wê derê me bira dîtin û me xwest ku em heft rojan bi wan re bimînin û em jî ber bi Romayê ve çûn.
15 Û ji wir, gava birayan xebera me bihîstin, hatin pêşiya me, heta ku digihîje Epiyê û sê meyxanê. Gava Pawlos ew dîtin, şikir ji Xwedê kir û cesaret girt.
16 Û çaxê em hatin Romayê, sersed girtiyan radestî serdarê nobedaran kirin;
17 Û bû ku piştî sê rojan Pawlos gazî serekê Cihûyan kir. , dîsa jî ez ji Orşelîmê girtî hatim teslîmkirin destê Romayiyan.
18 Gava ku wan ez lêkolîn bikim, wê ez bihêlim, çimkî di min de sedemek mirinê tune bû.
19 Lê gava ku Cihûyan li dijî vê gotin, ez neçar mam ku gazî Qeyser bikim. ne ku diviyabû min miletê xwe sûcdar bikira.
20 Ji ber vê yekê min gazî we kir, ku ez we bibînim û bi we re bipeyivim, çimkî ji bo hêviya Îsraêl ez bi vê zincîrê ve girêdayî me.
21 Û wan jê re got: «Me ji Cihûstanê li ser te name nestandine û ne jî ji birayên ku hatine, tu xerabî ji te re negotiye.
22 Lê em dixwazin ji te bibihîzin ka tu çi difikirî;
23 Û gava rojek jê re diyar kirin, gelek kes hatin mala wî. Wî Padîşahiya Xwedê ji wan re vegot û şahidî kir û ji sibê heta êvarê hem li gor Şerîeta Mûsa hem jî ji aliyê pêxemberan ve wan li ser Îsa razî kir.
24 Û hinekan bi tiştên ku hatibûn gotin, bawer kir û hinekan jî bawer nekir.
25 Û gava ku di nav xwe de li hev nekirin, ew çûn, piştî ku Pawlos yek peyv got: «Ruhê Pîroz bi destê Îşaya pêxember ji bav û kalên me re baş got.
26 Dibêjin: «Here ba vî gelî û bêje: «Hûnê bibihîzin û fêm nekin; û hûnê bibînin û nebînin.
27 Çimkî dilê vî gelî gêj bûye, guhên wan ji bihîstinê sist bûne û çavên wan girtî ne. da ku ew bi çavên xwe nebînin û bi guhên xwe nebihîzin û bi dilê xwe fêm nekin û neyên guheztin û ez wan qenc bikim.
28 Îcar ji we re bizanin ku xilasiya Xwedê ji miletan re hatiye şandin û ewê bibihîzin.
29 Û gava ku wî ev gotin gotin, Cihû çûn û di nav xwe de gelek fikirîn.
30 Û Pawlos du sal temam di mala xweya kirêda ma û hemû yên ku hatin ba wî qebûl kirin.
31 Mizgîniya Padîşahiya Xwedê û hînkirina tiştên ku li ser Xudan Îsa Mesîh in, bi dilpakiya xwe ve, tu kes wî qedexe nekir.